

شعر و ئەدەبیاتی کوردی

شعر و ئەدهبیاتی کوردی

ره‌فیک حیلمی

دهزگای چاپ و بڵاوکردنه‌وه‌ی ناراس

هه‌ولێر - هه‌ریمی کوردستانی عێراق

هه‌موو مافێك هاتوووته پاراستن ©
دهزگای چاپ و بڵاوکردنه‌وهی ئاراس
شه‌قامی گولان - هه‌ولێر
هه‌ریمی کوردستانی عێراق
هه‌گبه‌ی ئه‌لیکترۆنی aras@araspres.com
وارگه‌ی ئینتهرنێت www.araspres.com
ته‌له‌فۆن: 00964 (0) 66 224 49 35
دهزگای ئاراس له ٢٨ تشرین (٢) ١٩٩٨ هاتوووته دامه‌زران

ره‌فیق حیلمی
شیعرو ئه‌ده‌بیاتی کوردی
کتێبی ئاراس ژماره: ١٠٨٥
چاپی دووهم ٢٠١٠
تیریز: ١٠٠٠ دانه
چاپخانه‌ی ئاراس - هه‌ولێر
ژماره‌ی سپاردن له به‌پۆه‌به‌رایه‌تی گشتیی کتێبخانه‌ گشتیه‌کان ٢٣٠٥ - ٢٠١٠
نه‌خشانده‌نی ناوه‌وه: کارزان عه‌بدولحه‌مید
رازانده‌نه‌وه‌ی به‌رگ: مریهم موته‌قییان
پیت لێدان: رۆشنا ره‌شاد
هه‌له‌گری: شیرزاد فه‌قی ئیسماعیل. فه‌ره‌اد ئه‌که‌به‌ری

وتهیه کی پۆیست

ئەگەرچی کتییی "شاعر و ئەدەبیاتی کوردی"ی رەفیع حیلمی یەکەمین کتییی رەخنەیی ئەدەبی نییه لە کوردیدا، پێشتر هەندێک هەولێ تر هەبوو و بڵاویش بوونەتەو، هەر لە حاجی قادری کۆیییەووە کە لە شیعریکدا ئەزمونی شاعیرانی بەر لەخۆی هەڵسەنگاندوووە بەگشتی وەسفی توانای شیعریی و نواندنێ ئەوانی کردوو، هەروەها ئەمین فەیزی بەگیش لە کتییی "ئەنجومەنی ئەدیبان" هەڵبژاردەیهک لە بەرھەمی چەند شاعیریکی کلاسیکی بڵاو کردوووەتەو و پێشەکییەک و چەند پەرەوێزێکی رەخنەییانەیی نووسییوە دەربارەیان و سالی ١٩٢٠ لە شاری ئەستەنبول چاپ کراوە.

بەلام ئەم کتییەیی حیلمی کە کاتی خۆی لە دوو بەرگی جیاوازدا بڵاو بوونەتەو، پەرۆزەیهکی رەخنەییی تۆکمە و پێشکەوتوو و دەبێتە بناغەیی سەرەکی بۆ رەخنەیی ئەدەبی.

لەم کتیبەدا رەفیع حیلمی جگە لە هەڵبژاردەیی بەرھەمی شاعیران، هەڵسەنگاندن و شیکردنەووی وردی کردوووە بۆیان و هەر شاعیرەیی خستوووە ناو چوارچۆیەیهکی رەخنەیییەو، بەوریاییشەووە بایەخی ئەو بەرھەمانەیی دیاری کردوووە بەمەنتیقی ئەدەبی و فیکری و ئەخلاقی پێوانەیی کردوون و هەندێک جاریش جورئەتیکی کەم وێنەیی نواندوووە پێشبینی دەرکەوتنی دەنگی تازەیی کردوو، وەک ئەوێ دەربارەیی گۆران، کە دەلی: "گۆران" لە شیعری کوردیدا، ئینقلابیکی گێراو بەم ئینقلابە قوتابخانەیی شاعیرە کۆنەکانی بەتەواوی پڕووخاندووە. "یا کە دەلی: "پۆیستە سەنەتی ئەدەب جیگەیی ئایەت و حەدییسی ئەم چەرخیەمان بۆ بگریتەو و ئەدیب ئەبێ واجیبیاتی رەسوول بگریتەووە ئەستۆی." و هەر دەربارەیی شیعری نوێ دەلی: "ئەم چەشنە شیعرانە ئیتر باویان نەماوە- مەبەستی شیعری کۆنە - و نابێ ئیمە بەرپێنەووە سەری و بیکەینەووە بە باو... بەلکو، ئەبێ ئیتر ئوسلوویکی تازەیی بۆ دابنێین و بەشێوێهکی وا لە نیشتمان بدوین کە لەگەڵ پۆیستی ئەم چەرخی دێ و شانەشانی شارستانییهتی پڕوا".

یان: «بەش بەحالی خۆم لەو باوەرەدام کە شیعری کۆن بە چاک و خراپییەووە ئەبێ

ورده ورده بکشیتە دواوه و "ئەنتیکە خانە"کانی ئەدەبی پێی برازینریتەوه. ئەگەرچی ئەم حوکمەى دواىی جۆره قەتعیەتیکی پێوه دیاره، بەلام مەبەستى حیلمی ئەوهیه که نابێ ئەدیبه تازەکان وابەسته بن بە پێوانه و مەنتیقی کۆن ده بێ پێوانه و مەنتیقی شیعری تازه بێننه کایهوه، ئەمەش جورئەتیکی زۆری پێوه دیاره، بەتایبەتیش ئەگەر بێنینه بەرچاوی خۆمان که ئەم نووسینەى نووسەر لهو کاتانەدا نووسراوه که هێشتا مشتومر لەسەر شەریعەتی بەرهەمی نوێ نەبرابوووه.

دەزگای ئاراس له پرۆژەى زیندووکردنەوه و چاپکردنەوهى ئەو کتێبانەى سالانى زوو چاپ کراون بەتایبەتی ئەوانەیش که پۆلیکی باشیان هەبووه له دامەزراندنی کەلتووور و ئەدەبیاتی کوردیدا، بەپێویستی زانی ئەم کتێبە دانسقهیه بخاته ناو پرۆژەکانییهوه، به تایبەتیش که له رابردوویەکی دووردا، ئەم کتێبە چاپ کراوه و تەمەنی یەكەمین چاپی بەرگی یەكەمی نزیکەى حەفتا ساله و ئەگەرچی له هەشتاکاندا جاریکی تر چاپی دووه‌میشی کراوه‌تەوه لهو چاپی دووه‌مه هەردوو بەرگه‌که، کراوه‌تە یەك بەرگ، بەلام له‌بەر خراپیی چاپه‌که و ئەو هەموو هەڵەى تیى کەوتوو، کتێبەکه بایه‌خی خۆی له دەست داوه. سەرەرای هەموو ئەوانەش ئەم کتێبە به‌شیکه لهو بناغه ئەدەبییه‌ى زانکۆکانی کوردستان پێویستیان پێی هیه و کتێبەکه خۆشی هەر له سەرەتادا بۆ ئەم مەبەسته نووسراوه هەروەکو نووسەر له پێشه‌کیی چاپی یەكەمی بەرگی یەكەمیدا نووسیویه‌تی.

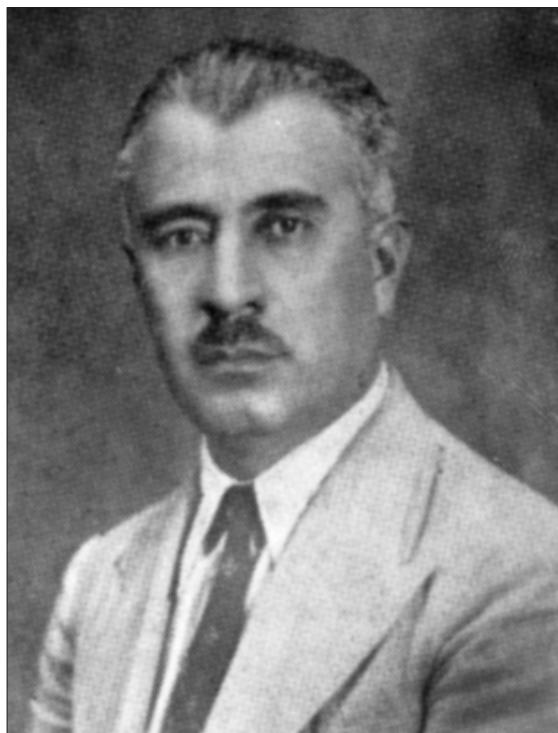
دوا سەرنجی پێویست ئەوهیه، ئەگەرچی هەندێك لهو دهقه شیعرییانەى لهم کتێبه‌دا هەن دواتر که له دیوانی شاعیرەکان خۆیاندا که له‌لایەن که‌سان و دەزگای جیاوازه‌وه بلأوبوونه‌تەوه، جیاوازییه‌که هیه له نێوانیاندا. بەلام ئێمه هەروەکو له کتێبەکه‌ى ره‌فیق حیلمیدا هاتوو ده‌سکاریی هیچ شتێکمان نه‌کردوو، جگه له ساغکردنەوه‌ى رینووس به‌و رینووسه‌ى که ئەم‌رو پێی دهنووسرئ، له‌م‌شدا هەولمان داوه ئەو تایه‌تمەندیانەش به‌باریزین که له زمانى نووسینی نووسەرەکه‌دا هەبووه.

له‌کۆتاییدا پێویسته ئەوه‌ش ب‌لێین که ئێمه له چاپکردنەوه‌ى ئەم کتێبه‌دا چاپی یەكەممان وه‌رگرتوو که نووسەر خۆی چاپی کردوو.

دیاری

ئەم چەن لاپەرەیه کە ئاویڤنەیه کە سوورەت و سیرەتی هەندئ لە شاعیرە
ناودارەکانی کوردستانی عێراق بە وینەیی دەسکەگولئیکی رەنگاورەنگ و
بۆنخۆش دەرئەخا کە هەر گولئیکی لە باخێک هەلبژێردرابی، پێشکەشی لاوانی
کورد و بەتایبەتی پێشکەشی ئەو قوتابییه خۆشەویستانە ئەکەم کە لە
قوتابخانە بەرزەکاندا ئەخوینن و لەویدا لە شیعەر و ئەدەبیاتی کورد شتیکیان
بەرچاو ناکەوێت. ئەگەر بەم سیپارە بچوو کە توانیبێتم کە گیانی (روحیی)
ئەدەبیی ئەوان بچوولێنمەو تەقەلایەک کە بۆ پیکهێنان و دەرھێنانی بەرگی
دووهم ئەیدەم لەلام سووک ئەبی و گیانی نیشتمانپەرورەیم تازە ئەبیتەو...

رەفیع حیلمی

رهفیق حیلمی
نوسه‌ری ئەم کتێبه

ئەحمەد بەگی ساجیبقران

ئەحمەد بەگى فەتاح بەگ

ئەحمەد بەگ، كۆرى فەتاح بەگى ئەرازييه و لە ۱۲۹۵ ى ھىجرىدا لە سلېمانى لە دايك بوو. ھەر لە سلېمانىيەش خويندووئەتى و لە حوجرە (قوتابخانە)ى مەلا عەزىز لەگەل ئەمىن زەكى بەگ (۱) پىكەوھ بوون. خزمى (كوردى) و (سالم)ھ، كە دوو شاعىرى بە ناوبانگى كوردن. لە بنەمالەى (ساحىبقران)ھ. بە فارسى و كوردى زۆرى شىعر داناوھ. دىوانى شىعرەكانى لە ۱۳۳۴ رۆمى و لە گرتنى سلېمانىدا سووتاوھ. بەلام لە دواى ئەم تارىخەوھ دىوانىكى ھىناوھتە ناو كە ھىشتا لە چاپ نەدراوھ. قەسىدەكانى و غەزەلىياتى تەخمىس و تەرجىعەى وىنەيەكى بەرزى تەبىعى شاعىرانەيەتى. لە سالى ۱۳۵۵ ى ھىجرى لە شارى سلېمانى لەم دىنايە كۆچى كردوھ... (۲)

ئەحمەد بەگ (خوا لىي خۆش بى) ھەر وەكو شاعىرىكى قەلەندەر مەشرەب بوو، پىاويكى شۆخ و بەنموود، سوارىكى باش و سىلاحشورىكى ئازايش بوو. زۆر دل تەپ و دەسبلاو و ميوانپەرور بوو. لە ھەر مەجلىسىكا دابنىشتايە بەقەسى خۆش و نوكتەى شىرىن ئەو مەجلىسەى دەھىنايە نەشتە. كە شىعرەكانى خۆى دەخويندوھ بەدەنگىكى نىز و زەمەمەيەكى شاعىرانە رەنگوبۆنىكى ترى پى ئەبەخشى و تامىكى زىاتارى پى ئەدا. بەىنىك پىش مردنى پارچەيەكى لە دىوانە تازەكەى و وىنەيەكى خۆى بو ناردبووم. لەو پارچەيە ھەندىكى لىرەدا ئەنوسىن:

وەسفى ئەرز

پىي بەسەردا قەت مەنىن نامەرد بە عىزە و شەئە ئەرز
خاكەكەى پاكى غوبارى مەقدەمى جانانە ئەرز
فەرشى رەنگىنى گولستان، رەشكى گولزارى جىنان
گەوھەرى دەرياي سونعى ھەزەرەتى يەزدانە ئەرز
دەم بە دەم بو حالى عالەم دىتە جۆش و گرىوھ
ئەشكى سوور و سوۆرى بەحرى ئەحمەر و عومانە ئەرز

(۱) معالى محەمەد ئەمىن زەكى وەزىرى ئىقتىسادى پىشوى عىراق.

(۲) تارىخى سلېمانى لاپەرە (۲۴۱) تاليفى محەمەد ئەمىن زەكى بەگ.

دیم (ینار داغی) وتم بی شک سکی سووتا به من
 مَادەرئِکی موشفیکه لوتفی لهگهَل ئینسانه ئەرز
 جوودی حاتم بوو ته ئهفسانه له عاله مدا کهچی
 لوقمه نانئیکی بهویش داوه لهسەر ئهم خوانه ئەرز
 ئاسمان و مانگ و پوژ و ئهنجومم دی تی گهیییم
 ساحیبی خیمه و سهرایه و شهمعێ ئاوێزانه ئەرز
 هەر چه دل مهیلی ئەکا هەر چی نهفس لازمیته
 حازره بوچی ئیتر کوفره بلیم ریزوانه ئەرز
 بهم ههموو عهیبانهوه خهلقی که چوونه مالهکهی
 ئهیگرئته باوهشی خوئی ئهوه ههموو عهیبانه ئەرز
 ئهم ههموو بی شهئنییه ئهگرئته سهرشانی که چی
 تێک نهچوو، ئەمما له حیرسا دهم به دهم لهرزانه ئەرز
 گهر له سهقفی گومهزی ئهفلاکهوه سهیری بکهی
 سابیت و دهواره، ههتا ههم خرپه ههم پانه ئەرز
 دهرئهخا ئهجناسی ئهشیا غائبیشیان هەر ئەکا
 چهن دلی مەعموره یا رهب مالی چهن وێرانه ئەرز
 زویدهیی ئهولادی فخری ئهنبیا بوو، کهم بوو بوئی
 کائیناتی سهربهسەر بو کرد بهیهک کاشانه ئەرز
 ئهوه مهههێ چونکوله دلدايه لهبهر چاوی نییه
 بهحری ئهشکی جارییه ئەمما دلی خهندانه ئەرز
 ئاسمانی کرد به سهقف و ئهنجومی بو کرد به میخ
 کههکهشانی کرد به تاقی پیشی ئهوه ههیوانه ئەرز
 ئهودهمه بوو ته زیارهتگاھی ئهفواجی مهلهک
 لیوی گهیییه پی و، دهستی گهیییه ئهوه دامانه ئەرز
 هەر دهبوو بمزانیایه قووهتی ئهوه روچهیه
 سیکلهتی بهم زۆرییه وهستاوی بی بنیانه ئەرز

(حهمدی) لاده لهه حیسابه کافیه بو تیگه ییو
مهنبه عی کوللی شتیکه مهنبه بی هه مووانه ئه رز

وده نه

ئه ی وده نه رۆم و عه جه م موشتاقی کوردستانه
ئیفتیخاری میلله تی کورد، شه وکه تی عینوانته
بهسته سه ر به رزی سبه یان و شه وانت مانگ و رۆژ
وهک نیشانی ئیفتیخاری سنگ و نه جمه ی شانته
به رق ئه دا و ئه رژی وهکو ئه مواجی گه وه ره چه شمه کان
ئاوه یا رۆحی په وانی چه شمه یی هه یوانته
ئاوه یا نووره له عه کسی خۆر که ئه بریسکیته وه
ئه هلی حیکمه ت وا ده زانی دو پره کان یی کانه
گول گولی سوور و سپی، خال خالی خاکی ره ش ئه لپی
پۆدره یی رۆخسار و سورمه ی رشتنی چاوانته
(په ی) کولی تاقه سری شیرین راکشاوه (پئی) ی کولی
دهستی (قه ندیلک) درێژه بو چراچی (وان) ته
(پیره مه گروون) تاجی شاهانه ی به سه ربه رزی فران
ته م (ده ماوه ند) دا گری مه حجووبی (هه ورامان) ته
خه تی دیوانی شکسته ی (گردلولوت) ی به رزی شاخ
وازیحه بو سه ربه خوپی تورپه یی فه رمانته
جار به جار (حهمدی) بتۆری لیت، مه لی حه قی نییه
جه رده رامه گره نه لێن خه لقی که (جانی) جانته

پهندی عیبرهت

ئهحوالی ئه زه مانه له کایه ی منال ئه چی
دونیا یه کی چ پووچه له زهر فی به تال ئه چی
له م باغه هه رده مه که ئه گا میوه یه که ئه لی
ئه م کونه گوممه زه له دوکانی به قال ئه چی
نه قس و که مالی خه لقی جیهان، بایه خی نییه،
هه ردووی بی شکه، که به دهستی زه وال ئه چی
گه ه، پوژ ئه بی به ئه سیری زه لامی شه
گه ه، به دری کامیله که به ده دری هیلال ئه چی
ئیقبال و شوومی تابیی عیلم و جههل نییه
ری کهوته بازه ئیمرو و سبهینی له (دال) ئه چی
ئهیوانی (جهم) که هه مدهمی که یوان بوو موده تی
ئیمرو به پهستی، خانه خراپه له چال ئه چی
ئه و نه ونه مامه سیبه ری دوینی له ناز ئه کرد
ئیمرو له ئاگریه له چیلکه و چه وال ئه چی
بی لیوه ئه م جیهانه ته ماشا که (نه ی ژهن) ی
بینایی کویره، ئه فسه خی عهینی له لال ئه چی
هه ر ناله و له بورجی جه لالا وهکو هیلال
هه ر ماهه و له کونجی مه لالا له نال ئه چی
بازاری ده هره، قیমে تی ئه شیا به جیگه یه
می شئ گه یشته پرووی نیگاری له خال ئه چی
دنیا هه ناسه ییکه نه چووبی و، نه هاتبی
حالیکه بو ی ئه چی که له عالم به حال ئه چی
بلقی سه ر ئاوه کاکه جیهان تی بفکره تو
بو کهس نه بوو به حال و نه بو کهس له مال ئه چی

خو لا بددن له باری گرانى حقووقى خهلق
 بنواړه هه لگري که له (فيله) (۱) ى همال ئه چي
 بو نه فعه خواشناسى، عيبادت ريايييه
 ته قوايى ئهم زهمانه به نرخى وهبال ئه چي
 بانگيکى تر له غه يبه وه ئيستا که هاته گويم
 هينده زولا له دنگى له دنگى (بيلال) ئه چي
 ئاخر زهمانه هه ستنه پي تا بدن حساب
 لوقمه ى هرامى دويني به نرخى حال ئه چي

له وهسف و شعورى قومى و فلسفه ى ژياندا، ئهم سى وتاره جوانه ى (همدى)
 يه عنى ئهمده بهگى فتاح بگ مان له سره وه نووسى. هه چنده مهرحوم له سر
 ئوسولى کون شيعرى داناه و له فنونى شيعردا زورى ئه ههميه به سه نايى
 له فزيه داوه و له لايه نه وه په يره ويى شاعيره کونه کاني کردوه، به لام ئه گه ر له
 شيعره کاني باش ورد ببينه وه بومان دهر ئه که وي ت که ديسان وه رپگه يه کى جياواز و
 سهر به خوى گرتو وه بهر و له زور چيگه دا زور شاعيره به ناويانگه کونه کانيش
 که وتو وه. مه سله ن له وهسفى (برو) دا هيچ شاعيري کون نه ماوه که زور و يا که م
 شيعرى دانه نايى، به لام ئه گه ر له وهسفى (همدى) يش بفرين:

بالى كي شاوه به سهر حوسنا له دوو لاهه برو
 وهك هوما گه يييه مه قامك، پي له سهر چاوه برو
 روتبه يى بالا به ئينسانى بچووكى قهت مه دهن
 چون له پرووى رږڅا بزانه تيغى كي شاوه برو
 رهنگه قهت ئه هلى موحيبهت يه كه سى لى دهر نه چي
 تيغى راكي شاوه ئه مرى كوشتنى داوه برو

چونه؟ ئايا كه س توانيو ته يى برو بگه يي نتيه چيگه يه كه «پي بگاته سهر چاوا»
 بيچگه له مه ته ماشاى به يتي دووه ميش بفرمون ئايا له وردى بير و جوانى
 ته شبيهه كاني له زه تيكي شاعيرانه به دلتانا نايه ت؟ ئه ي به يتي سييه مى له گه ل ئهم

(۱) فيله ناوى هماليكى زور به هيز بووه. ئه. همدى

بهیته فارسییهی خوارهوه که ئه‌لی:

تیغ جلادان کج است ابروی محبوبان چ است

هر دو خونریزند اما این کجا و آن کجا

چۆنه... من بهش به حالی خۆم زۆر داخم خوارد بۆ ئه‌وهی که سهردهمێک وام زانیبوو ئهم شیعره فارسییه وهسفیکی زۆر جوانی (برۆ)یه و له بهرم کردبوو. به‌لام که ئهم شیعراڤی شاعیریکی کوردم بهر چاو کهوت، ئینجا تۆ گه‌یشتم که ئه‌و شیعره فارسییه هیچ به‌لاغه‌تێک و یا سنده‌تێکی ئه‌ده‌بیی تیا نییه و له‌به‌ر خۆمه‌وه وتم: این کجا و آن کجا! دیسانه‌وه له‌غه‌زه‌لیکی فه‌لسه‌فیدا بزائن چی ئه‌لی:

به‌ره‌نگ و بۆ نییه ئیحسانی دنیا، هه‌ر به‌ریکه‌وته

له‌ (نه‌ی) شه‌کر ده‌بارئ، ژاله‌ به‌و شیرینییه‌ تاله‌

ئێسته ئیمه‌ له‌و فه‌لسه‌فه‌یه‌ بگه‌ڕێین که له‌م به‌یتهدا دامه‌زراوه، به‌لام ته‌نیا له‌ وه‌سفی ژاله‌ که هه‌م به‌ شیرین کراوه و هه‌م به‌ تال، ورد بینه‌وه. بزائن چهن جوانه. به‌لی ژاله‌ که به‌ ره‌نگ زۆر شیرینه‌ که‌چی به‌ تام تاله‌ و وه‌کو زه‌هر وایه. و نه‌ی که قامیشێکه‌ ره‌ق و ته‌ق به‌ری شه‌کر ئه‌گریت. ئینجا له‌به‌ر ئه‌مه‌یه‌ شاعیر ئه‌لیت: «به‌ ره‌نگ و بۆ نییه ئیحسانی دنیا، هه‌ر به‌ریکه‌وته». چونکو قامیشی به‌و ناشیرینی و بۆ ره‌نگییه‌ شیرین و ژاله‌ی له‌گه‌ل ئه‌و جوانی و شیرینییه‌ تال کردووه. مه‌به‌ستی شاعیریش ئه‌وه‌یه‌ که به‌خت و یا که‌مالی ئینسان له‌گه‌ل ده‌ره‌وه (مظه‌ری) قیاس کردن (پێوان) زۆر جار ئینسان به‌هه‌له‌ ئه‌بات. ئهم به‌یته‌ جوان و به‌مه‌عنایه‌ش ئاخ‌ر به‌یتی ئه‌و غه‌زه‌یه‌ که هه‌مووی عیبارته‌ له‌ فه‌لسه‌فه‌:

وه‌ره (حه‌مدی) ئه‌وه‌ی ماله‌ له‌ پێش خۆتا ره‌وانه‌ی که

ئه‌وی بۆ جی که‌ چوو و چوو، ئه‌وی جی بۆی که‌ی ماله‌

به‌ راستی شه‌ووریکی به‌رز و فه‌لسه‌فه‌یه‌کی قووله‌

ئه‌حمده‌ حه‌مدی به‌گ، جی ئینکار نییه‌ که بۆ شیع‌ر دانان خۆی زۆر ماندوو کردووه و گه‌لێک له‌ شیع‌ره‌کانی له‌به‌ر سه‌نعه‌تی له‌ف‌ز و قافییه‌ ته‌نگی، له‌ ره‌وانی و سه‌لاسه‌ت مه‌حرومه‌، به‌لام گه‌لی جاریش ئهم خۆماندوو کردنه‌ی به‌ خۆپایی نه‌رۆشتوو و شیع‌ری زۆر مه‌تینی داناوه، ئهم شیع‌راڤی خواره‌وه‌ی وینه‌یه‌کی شیع‌ری (مه‌تین)یه‌تی:

حەرفى ناساغى بە جېم پى چاكە، نەك بى جايى ساغ
 كاسە گل بېنە لەمەى پى، خالى نەك مینای ساغ
 نەشئە بەخشایە موحبەت زەھدى گەر تىكەل نەكەى
 شەكرىش حەتتا خراپە نەيكەى سەھبای ساغ
 بوتكەدەى خۆتە، دلم مەشكېنە ئاخىر ئەى سەنەم
 شەوقى خۆش نابى كە نەبى لالەكەت لەمپایى ساغ
 عوسرەتە عوشرەت، موھەپپا گەر نەبى ئەسبای عەيش
 بۆ، لە يەك دانە بە حەسرەت، دەستى بى ئەعزایی ساغ
 فېكرى خۆت ئامان مەنڧرە بەر حەرىفى بەدسرىشت
 ھەر چىرووكە گەر چىرووك بىكاتە بەر كالایى ساغ
 مەعرىفەت بۆ تىگەيىنى جەوھەرى جانانەىە
 خاسى بىننىنى نىگارە دىدەيى بىنايى ساغ
 لابەرە تەكلىفى دەست و پى لەسەر خۆت ئىستەكە
 (حەمدى) دەس بۆ زالم و بۆ جەردە چاكە پایى ساغ

ئېتر بەم روباعىيە جوان و پى مەعنايە دوايى بەباسى ئەحمەد بەگ ئەھيىن، خوا
 لىي خۆش بى و قەبرى پووناك و فراوان بكا.

دەمىكە ئىنتىزارى ھاتنى دەور و زەمانىكم
 لە دوونانم (۱) ھەرق كا، چونكە و من موحتاجى نانىكم
 لەسەر پارە كە تەقدىرى حىساباتى شەرف بكرى
 منىش ساحىبقرانىكم، شوكر ساحىب قرانىكم.

(۱) دوونان: جمعى دەنييه و بە معنای (دوو، نان) يشە. جيناسە.

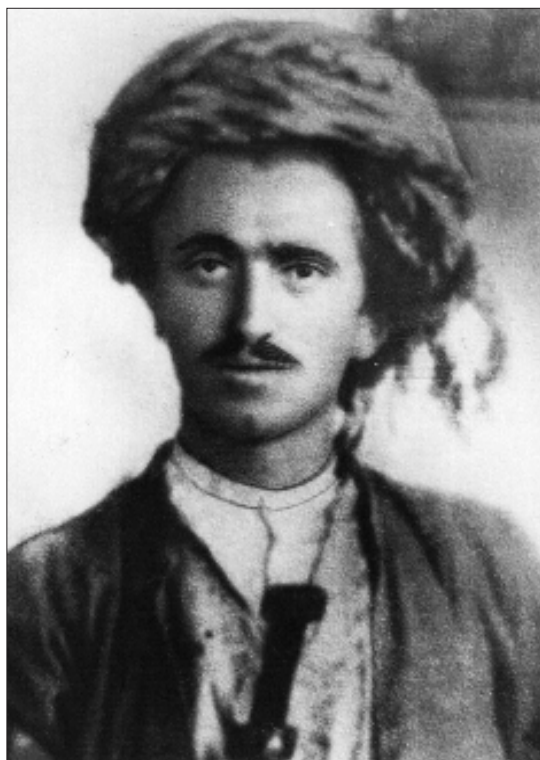
ئەحمەد بەگی وەسمان پاشا

ئەحمەد موختار بەگ

ئەحمەد موختار بەگ، ئەحمەد بەگی کورپی وەسمان پاشای گەورە جافە. لە ۱۸۹۶ی میلادی لە ھەڵەبجە ھاتووێتە دنیا. ئەحمەد موختار بەگ، بە ھیسابی ئەبجە دەکاتە ۱۳۱۶ کە بە تاریخی ھیجری عیبارەتە لە تاریخی لە دایکبوونی و لەبەر ئەمە بەو ناو ھاتووە. لاویکی شیرین و بالابەرز و سووروسپی بوو. بە چاوی شین و مووی زەردی و ینەبەکی مومتازی ڕەگی ئاریی تەمسیل ئەکرد. زرنگ و شۆخ و تەپ پۆش و لە ڕەغمی دەوڵەمەندی و ئەملاکیکی زۆر، مالدوێرانی سەخواوت و دەسبلاوی بوو. ھەر چەند لە خۆیندنیکێ بەرز و پێکۆپێک بە ھەردار نەبوو، بەلام خاوەنی زەکاھەکی تیز و بیرێکی ورد بوو. کوردی و فارسی و تورکی و عەرەبی و کەمیکیش ئینگلیزی ئەزانی. بە کوردی و فارسی گەلێک شیعری دانابوو. شیعەرەکانی ئاودار و بەتامە و وینەئە شەووری دەروونیکێ پێچۆش و زەمزمە. لەم لایەنەو لە تاهیر بەگی برا گەورە دەچوو کە یەکیکە لە شاعیرە بە سۆزەکانی کورد (۱). وەسمان پاشای باوکی و مەحمود پاشای مامی، ھەر دووکیان لە ئومەرای بەناویانگی عەشایری جاف بوون. لە لایەن سۆلتانی عوسمانیەو روتبەئە پاشایەتیان درابوو و لە ھەڵەبجەدا حاکمەتە و قائمقامیان کردبوو، دایکی ئەحمەد بەگیش کە ناوی عادیلە خانمە و بە خانم ناویانگی دەرکردبوو لە بنەمالەئە ئومەرای بەنی ئەردەلان بوو. لە زەبروزەنگ و سیاسەت ناویکی ھەبوو. ئەحمەد موختار بەگ، خۆیشی بەینێک بوو بە قائمقامی ھەڵەبجە و لە دوا ئێوەیش لە مەجلیسی تەئسیسی عێراق و لە مەجلیسی نیابیدا بوو بە ئەندام و لە دوا ئێوانیکی ناکامانە لە سالێ ۱۹۳۴ی میلادی (۲) و لەسەر ئاوی سیروان لە لایەن دەستێکی نەفامی کوردەو، کوژراو و لە دێی (ئەباییدە) کە نزیکی ھەڵەبجە، نێژراو. خوالێی خۆش بێ.

(۱) تەماشای جلدی دووم بکەن.

(۲) لە تاریخی سلیمانیدا، ئەلێ، ۱۹۳۳ی سیلادی مەقتولەن وەفاتێ کردوو، عەلی کەمال ئەلێ، ۱۹۳۵.

ئەحمەد موختار بەگ

ئەحمەد بەگ، دیارە کە شیعری فەلسەفیشی خویندوو تەو لە زەتی لی وەرگرتوو. بە
دوور نازانری کە لەم بەیتەدا:

بەبی قەدری بەسەریا پامەبوورن حورمەتی بگرن

گولالە سوورەکە ی ئەم دەشتە خویناوی جگەرتانە

لە فەلسەفە ی (خیام) ئیلھامی وەرگرتی.

بێجگە لەمەیش کە خۆی ئەلماس و گەوھەری دنیای زۆر لەبەردا و سەرۆت
وسامانی بەشی خۆی کە لە باوکییەو بۆی مابوووە لە بەینیکی زۆر کەمدا لە ناوی
برد و دواویی پی هینا، دیسانەو دیارە کە بۆ سەرۆتی ولاتەکە ی زۆر دلسۆز و بە
پەرۆش بوو کە دەلی:

زبانی حالی (ئەحمەد) ھەر ئەلی وریا بن ئە ی میللەت

بزانن بەردی ئەم شاخانە ئەلماس و گەوھەرتانە

ئەحمەد موختار بەگ، لە زمانی بیگانەیشەو، شیعریکی زۆر بەرز و پەنگینی بۆ
کردوین بە کوردی و بەم پەنگە هیز و توانای شاعیری خۆی و فەساحت و
بەلاغەتی زمانی کوردی خستوو تە بەرچاو. «گولی خوینین» ی (سولی پرودوم) ی
شاعیری بە ناوبانگی فرەنسز کە لەلایەن ئەدیبی ئازادیپەرور مەحمود جەودەت
بەگەو بە نەسر کراوە بە کوردی؛ ئەحمەد موختار بەگ بەم چەشنە ی خوارەو
کردوویە تەو بە شیعەر:

گولی خوینین

لەو دەمە ی ئیمە کە خوینمان ئەپشت

پۆژیش بەھاری هینابوو و جووود

لەو جیگا شەپە ی یەکتەرمان ئەکوشت

گولان سەوز بوون و کەوتبوونە سعوود

ھەر چەن لاشەکان وەك پەینی بەسام

کەوتبوون لەژێر لقی گولاندا

کەچی گولانی بی هۆش و بی فام

تەر و تازە بوون لەسەر چالاندا

زەۋى ئەۋەندە خويىنى نوۋشى بى
بۆچى (ۋەنەۋشە) رەنگى ھەر شىن بى
خويىناۋى لاۋان دەشتى پۈشى بى
چۆن دەبى (بەيبوون) سى جەبىن بى

بە خويىنى ئىنسان گول ئاۋ دراۋە
ئەبوۋ رەنگ و بۆى ئەۋان بىنى
ئىستا كە پۇل پۇل خىمەيان داۋە
بۆچ، بى پەلەى خويىن، سەر دەرئەھىنى

ئەبىنن غەيرە ئەچنى گول، خونچە
كەچى ھىچ كاميان گرژ ناكەن پرويان
غالبى، تىى بى و بكات لەنجە
بۆ پىنەكەنن ناكەۋنە خەزان

يەككىيان جارى نالى بە (ھەنگى)
يا بەۋ (پەپولەى) ھەلىان ئەسىنى
ئىستا نەم ماۋە من بۆن و رەنگى
ئىمىرۇ دلتەنگم بىخە سبەينى

لەم دەشتە شوۋمەى پىر خەۋف و خەتەر
كە لاشەى قەۋمى ئىمەى تىدايە
بۆ شەرمى حوزۋور شەعشەەى زەفەر
كەم ناكەنەۋە تاقەگەلاپە

ماتەمى ئىمە رەنگ و بۆى پى دان
كەچى قەت ناكەن ئىزھارى كەدەر
چونكو بى حىسسن نەتەۋەى گولان
لە حالى كۆن دان دايم تازە و تەر

له داخا گه لای خو بپچینهوه
نه فامان چونکو هیشتا نازان
بو ناو بهرگی سهوز خو بشکینهوه
ئهی گولان ئیوه بیوهی لاوان

بهرام بهری ئهم دهر د و به لایه
ئازاده پشکوون گولانی وه تهن
چهن بی و جدانن ئیوه ئه بویه
بو مردوووه کائمان هر بکهن شیوه!

ئهم غه زلهی خواره ویش وینهیهکی شیعری غرامی ئهممه موختار بهگه:

مه شکینه !

به بهردی فیرقهتت شیشهی دلی ئاواره مه شکینه
له ناو زومرپی په قیبا عاشقی بیچاره مه شکینه
ئه گهر روخ و دل و ئیمان ته له ب کا بیدری عاشق
که تیغلی خورده ساله قهت دلی ئه و یاره مه شکینه
ده خیلیم ئهی نه سیمی سو بگاھی، مه سکه نی دلمه،
په ریشانی مه که تو زولفی ئه و نازداره مه شکینه
که خوی بو کوشتن موختاره، عاشق شوخی شیرینت
له سه ر روخ و دلت فه رمانی ئه و سالاره مه شکینه
که من په روانه کهی شه معی سه ری دوو کو لمی تو م جانا
دلی (ئهممه) به فیتنه ی ئه و سه گی په تیاره مه شکینه

له سه ره وه وتمان که له شیعره کانی ئهممه موختارا، په وانی و سه لاسه تیک هیه،
چا ویشتان له م سه لاسه ت و سادیه یی بی که له م غه زلهی سه ره ودا یه:

که من په روانه کهی شه معی سه ری دوو کو لمی تو م جانا
دلی (ئهممه) به فیتنه ی ئه و سه گی په تیاره مه شکینه

رهقیبی به (سهگی پهتیاره) تهشبه کردووه. به کوردییهکی پهتی، وهسفیکی ساده و
تواوی رهقیب، لهمه باشتړ چۆن دهی، به زمانیکی لهمه سادهتر بو چ شاعیریک
شهکواي حال کراوه؟

له بهینی هەردوو (ئەحمەد) دا موقایسەیهک

بهراستی ئهوهندهی شیعرهکانی ئەحمەد بهگی ساحیبقران، پر له سەنعهته و رهقه و
تیگهیشتن و لهزەت لئ وەرگرتنی، پئویستی به وردبوونهوهیه، ئهوهنده شیعرهکانی
ئەحمەد بهگی وهسمان پاشایش ساده و رهوانه و نمونهیهکی به نرخى سهلاسهته.
ئەویان، شیعرهکانی به ئهنوعای سەنعهتی ئەدهب، یهعنی به جیناسی لهفزی، به
تهشبه، به ئیستیعاره و به ئهنوعای خهیالاتی قوول و بیرى ورد پازاندووهتهوه و بو
دهرهینانی گهوههرهکانی فیکر و بیرى پئویسته که خویندهوارهکانی، غهواسی بهحرى
شیر و ئەدهبی بن. هەر چی وهکو ئەحمەد موختار بهگه، وهکو جهنابی ئەمین زهکی
بهگ له تاریخی سلیمانیدا وتویه: «سەلیقهییکی باشی» شیعری بووه و له سایهئى ئەم
سەلیقهئى تەبع و رهوانی فیکرهوه شیعرهکانی له سادهیی و سهلاسهتا پایهیهکی
مومتازی هیه. بهلام داخهکهه هەر دوکیان که بههرهیهکی گهره و بلندى
شاعیریان بووه، لهسەرچاوهی فترى زهکای خویان و موحتی ئەدهبی سلیمانی
بهولاوله، له هیچ سهەرچاوهیهکی عیلم و ئەدهبی بیگانه، نسیبه دارى فهیز و هونهر
نهبون.

وابزانم ئەحمەد بهگی وهسمان پاشا شیعرهکانی له جیگهیهکدا کو نهکراوتهوه لهبهر
ئهم نهمانتوانی که دهسته گولیکی باش و رهنگین له باغی فیکری هەلبژێرین. ئەم
چهن بهیتەیش که پارچه غەزەلکیهتی له لاپه‌رهیهکی په‌رپووتی «کۆمه‌له‌ شیعری
شاعیرانی کورد» (١) دا بهر چاومان کهوت.

چیه ئه‌ی گول که رەنگت ئێسته سووره

چ وهقتی شادیی و عه‌یش و سرووره

په‌رته‌ بو ئال و ره‌نگینه به‌هاران

دورته‌فشانن له قه‌تره‌ی ئاوی باران

(١) ريساله‌یه‌کی شیعريیه که له‌لایهن مه‌لا عبدالکريم هه‌کزییه‌وه له به‌غدا له چاپ دراوه.

مەگەر حىسست نىيە تاكو بزانى
لە خاكى كى پواوى بۆيە جوانى
ئەتۇ نازانى بۆچى ئال و سوورى
لە بەزما، مايەى كەيف و سروورى
كەوابوو ئىستە ئەى گول تۇ بزانه
كە سەوزىى تۇ لە خاكى دل بەرانه
لەسەر خاكى بنى ريشەت پواوه
بە جەرگى عاشقاننا داخى ناوه

ئەمىن فەيزى بەگ

ئەمىن فەيزى بەگ

ئەمىن فەيزى بەگ، يەككە لە زانايانى بەناويانگى كورد. عەسكەرىكى عاليم و ئەدىبىيىكى عەسكەر بوو (١) لە زەمانى حكومەتى عوسمانى، كە هېشتا قول ئاغاسى بوو، مودىرى مەكتەبى عەسكەرىي بەغدا بوو. لەو وەقتەدا بەناوى (اجمالى نتايچ) كتيبيكى نووسيوتهوه كە خولاسەيهكى علومى رياضات و تەبىعياتە (٢) بەينىكىش لە سلیمانى قوماندانى لیاو بوو. ئەو وەقتە روتبەى مير ئالای (كۆلۆنیل) هەبوو. (نالە پى پان) كە يەككە بوو لە عەشیرەتى هەمەوهند و لەگەڵ ئەوانە بوو، كە تابوورك عەسكەرى توركيان لەلای دەرەبەندى بازیان پروت كوردبووهوه، لە زەمانى قوماندانى ئەمىن فەيزى بەگدا و لە سلیمانى كرا بە قەنارە دا (١٣٢٦ رومى) لەدواى ئەمە كە تەقاوت (تقاعد) كرا، عومرى خۆى هەر بە نووسين و خویندن و گەران رابوارد. سیاحەتێكى ئەوروپايشى كرد. و باقى عومرى خۆى لە ئەستەمولدا بەسەر برد. بيجگە لە (اجمالى نتايچ) بە ناوى (تفرقهى رياضيات) و (هواى نسيمى) و (شعاعات) هوه چەند ئەسەرىكى تريشى هینابوووه ناو. بەينىكى كەم پيش مردنیشى لە ژیر ناويدا كۆمەڵە شیعركى هەندى لە شاعیرانى كوردی لە چاپ دا (١٣٣٩ رومى). زۆر مەیلی لەسەر رياضيات و ئەدەبیات و لە رياضياتى عالیهدا شارەزایی تەواوى هەبوو. هەرچەند لەگەڵ شیعەر و ئەدەبدا زۆر خەريك نەدەبوو، بەلام دیسانەوه بە ئۆستادى شیعەر و ئەدەب ناسراوه و لە شاعیرە بەناويانگ و بە سەلیقەكان دەژمێردریت.

(١) كە جەیشى غەم هجوومى كرد نيزامى عومرى من تيك چوو
ئيتەر مومكين نييه ئاسايش حالى پەريشانم
بينای بورجى بەدەن پروخا بە گوللەى حادسات ئيمرو
نەما قووهت لە ئەژنوما بپا پشتم، شكا شانم.

ئەمىن فەيزى

(٢) چە عەجب گر بە وجود تو بنازد بغداد
ای وجود تو محیط دوجهان استعداد
گرو از مهر برد ذره بدن ناچيزى
اگر از رأى منير تو کند استعداد

شیخ رەزا

دوستایه‌تیی به‌ینی خوی و شیخ ره‌زای تاله‌بانی شاعیری هه‌ره‌به‌ناوبانگی کورد و موخابه‌ره‌یان له‌گه‌ل یه‌کتری به‌شعر، ئهم قسه‌یه‌مان ئیسبات نه‌کا، و ئهم جه‌واب‌نامه‌یه که شیخ ره‌زا به‌فارسی له‌جه‌وابی کاغه‌زیکدا بو ئهمین فهیزی به‌گی نووسیوه، پایهی زانستی و ئه‌ده‌بیی له‌ئیمه‌وه‌ده‌رته‌خا:

«زلفه‌ه قلمت درمیشمه‌ه قرطاس»
 «نتیجه‌هاست به‌قیمت گرانتر از الماس»
 «صحیفه‌ه معجزه‌ پیراست بسکه چون مریم»
 «به‌برگرفته‌ موالید عیسوی انفاس»
 «رسیده‌ کار به‌جایی ترا امین فیضی»
 «که جبرائیل امین خوانمت ز روی قیاس»
 «هزار سال بمانی که این عجب نبود»
 «بشر نیند مگر خضر زنده و الیاس»

نووسین و موخابه‌ره له به‌ینی شیخ ره‌زا و ئهمین فهیزی به‌گ ئیشی جار جار نه‌بووه، به‌لکو به‌دایم بووه له‌یه‌کتری دوور و یا نزیک بووبن، دوستیی ئه‌وان هه‌ر به‌گه‌رمی ده‌وامی کردووه. ئهمه‌یش کاغه‌زیکێ تری شیخ ره‌زایه که له‌دوای ده‌رچوونی کتیی (هه‌وای نسیمی) و له‌وه‌ختیکدا که (ئهمین فهیزی) به‌گ له‌ (یه‌مه‌ن) بووه‌ بوئی ناردووه:

«الا ای هنرمند و یار قدیمی»
 «تویی خسروانرا سزای ندیمی»
 «زحکمت بپرداختی نامه‌تو»
 «بدادی دران نامه‌داد حکیمی»
 «هوای نسیمی از ان گشته‌نامش»
 «که‌جان پروراند هوای نسیمی»
 «به‌دانش ترا هیچ همتا ندیدم»
 «مگر جوهر فرد و در یتیمی»
 «توخواهی سفر دریم‌ن دورتر کن»
 «امین فیضیا در دل من مقیمی»

بەم جەواپنامانەدا وا دەرئەكەوئیت كە موخابەرەى بەینى شىخ رەزا و ئەمین فەیزى بەگ ھەر بە شیعەر و بە زمانى فارسی بوو، و ئەمین فەیزى بەگ خۆى فارسیى ئىختیار کردبى. ئەگینا شىخ رەزا بە مونسەبەت نەبوو بى، بەتایبەتى لەگەل کوردیکە، زمانى فارسیى بەکار نەھێناو و لە شیعەر و ئەدەبى کوردیدا ئوستادیکى گەرە و سەنئەتکاریکى بى ھاوتا بوو. ھەر چى وەكو ئەمین فەیزى بەگ، لە ژێر تەئسىرى دەورى منالى كە لە حوجرەکانى سلیمانى بەفارسی خویندووویتى و (موشعرینە)ى کردوو، هیچ فەرقیکى لەویدا نەبینیووە كە لەگەل شىخ رەزا بە فارسی موخابەرە بکا و یا بە کوردی. ئەگینا چ ئەمین فەیزى بەگ و چ شىخ رەزا، ھەر دووکیان لە شیعەرى تورکیشدا دەستیکى بالایان ھەبوو. ھەتا (شعاعات) كە دیوانى ئەشعارى ئەمین فەیزى بەگ، ھەمووى بە (تورکى) (١) مەبەستمان ئەوێە كە ئەمین فەیزى بەگ لەلای خۆى نەویستوو بە تورکى كە زمانیکى بیگانەىە لەگەل شاعیریکى کورد موخابەرە بکا. بەلام لەلایەكى ترەو نزیكى و خزمایەتیی زمانەکانى کوردی و فارسی و عادیەتى ئەو زمانەى خەلقى سلیمانى كە موخابەرەى بەینى خویمان و زمانى حوجرە و قوتابخانەکان فارسی بوو، خستووێەتە ھەلەپیک كە بەدەرەجەیکە خۆى لى پاراستوو.

لەناو ھەندى لەو كاغەزانەى ترا كە شىخ رەزا بو ئەمین فەیزى نووسیو، ئەوانەى كە ناوى ئەمین فەیزى تیا وتراو و بەھایەكى ئەدەبىی ھەیە لە ژێرەو ئەینوسین؛ لە كاغزێكا ئەلى:

«مستم از جام باده فیضت»

«چون مسیحا زفیض روح آمین»

«سالهای دراز باقی باد»

«بە سلامت آمین ما آمین»

وا لە كاغزێكى تریشدا ئەمانەى بو دەنووسیت:

«تابه ضرب المثل ھمی گویند»

«كە دعا ازیرای آمین است»

(١) جەنابى محەمەد ئەمین زەكى بەگ، لە تارىخى سلیمانىدا (شعاعاتى) بە کوردی داناو.

«خاطرت شاد باد أمين فيضى»

«زانكه دريای دانش و دين است»

ئيمه ته‌رجه‌مه‌يه‌كى حالى ته‌واوى ئەمىن فه‌يزى به‌گمان لا نيه، و بيجگه له‌و روباعيه‌ى كه له‌لاپه‌ره (٢٤) نووسراوه و ئەم فيرده:

گه‌ر په‌فيقت يار سادىق بى چه باكى ريگه‌ته

گه‌ر كه‌سى به‌دخو له‌گه‌لتا بى جه‌ه‌نهم جيگه‌ته

نه ديوان و نه چەن شيعر و غەزەلەكى تری کوردی خۆیمان لەژێر چنگا نییه و دەستمان ناکەوێت: لەبەر ئەوە بۆ ئیسباتی فەزڵ و ھونەری ئەمىن فه‌يزى به‌گ و پايه‌ى شيعر و شاعيره‌تیی، به‌ناچاری موراجعه‌تمان به‌بیره‌وه‌ری خۆمان و شایه‌تیی یه‌كێك له‌ شاعیره‌ ژۆرگه‌وره و به‌ناوبانگه‌کانی دۆستی گیانیی خۆی کرد. داخه‌که‌م، له‌ تاریخی سلیمانیشدا ته‌رجه‌مه‌ى حالى ته‌واوى ئەمىن فه‌يزى به‌گ و هه‌تا تاریخی له‌ دایکبوون و مردنی نه‌نووسراوه، به‌لام من ئەگه‌ر له‌ بیرم مابى له‌ به‌ینی ١٣٤٠ و ١٣٤١ رۆمى و له‌ ولاتی غه‌ریبیدا به‌رحمەت چوو و به‌ ته‌واوى نازانم له‌ کوێ نێژراوه. ئەوه‌یشم له‌ بیره‌ که‌ له‌ تاریخی ١٩١٥ ی میلادی به‌گه‌ران له‌ سووریا بوو و له‌ ژووری خانیکا له‌ حەلب به‌ نه‌خۆشی که‌وتیو که‌ چوومه‌ لای و بۆ ئاخ‌ر جار زیاره‌تم کرد. به‌راستی کوردیکی به‌ جه‌وه‌ر و زانا و ئەدیب بوو. وەکو ئەمىن زه‌کی به‌گ ئەفه‌رموێت، زۆریش بى هه‌وا و قه‌له‌ندەر مه‌ش‌ره‌ب بوو.

لەم کتێبه‌دا نیازمان نه‌بوو ئەوانه‌ى که‌ به‌ زمانى خۆيان یه‌عنى به‌ کوردی شيعريان نه‌نوسیبى باسيان بکه‌ين، چونکو مه‌به‌ستمان ده‌رخستنى شيعر و ئەده‌بیاتی کوردیه، نه‌ك ده‌رخستنى ئەو کوردانه، که‌ خزمه‌تى ئەده‌بیاتی بیگانه‌يان کردوو و زمانى خۆيان نازان و نه‌شيان ويستوو فی‌ری بن، چونکو بۆ ئەو جو‌ره کوردانه‌ بگه‌رێن ژۆر به‌داخه‌وه، ئەلێم: که‌ له‌ ناو میللەته‌کانی شه‌رقدا، گه‌لى کوردی و بووه و هه‌یه‌ که‌ له‌ مه‌یدانی شيعر و ئەده‌ب و زانستى و سیاسه‌تدا گه‌یشته‌ونه‌ته پايه‌یه‌كى زۆر به‌رز و له‌ پێی پێگه‌یشتنى تورک و عه‌ره‌ب و عه‌جه‌مدا خزمه‌تى زۆر گه‌وره‌يان کردوو.

به‌لام ئەمىن فه‌يزى به‌گ که‌ تا مردن و له‌ هه‌موو جیگه‌یه‌ك له‌گه‌ل هاونیشتمانە کورده‌کانی خۆیا، به‌ کوردی قسه‌ى کردوو و دۆسته‌کانی تايبه‌تى و دايميى خۆی له‌

پێگه‌یشتوان و تێگه‌یشتوانی کورد هه‌لبژاردووه، به‌ئێ ئهمین فه‌یزی به‌گ که پایه‌ی عیلم و زانستی و هونه‌ری خۆی به‌ ئاساری عیلمی دهرخستبوو، و له‌وه زیاتر دهرخستنی له‌ توانادا بوو، و ئهو ئهمین فه‌یزییه که (ئاکاده‌میی فرانسه) به‌ پرهمی ته‌قدیری که‌مالاتی کردبوو ئه‌گه‌ر به‌پۆح و به‌گیان کورد نه‌بووایه له‌ هه‌موو باس و سوچه‌تیکا شیعری کوردی نه‌ ئه‌خوینده‌وه و شیعری زۆری گه‌لێک له‌ شاعیره به‌ناوبانگه‌کانی کوردیی له‌بهر نه‌ده‌کرد و له‌ بیرى نه‌ئهما. و له‌میش زیاتر له‌ ئاخری عومرا، له‌ جیگه‌یه‌کی وه‌کو ئه‌سته‌موڵ ئهو شاعیرانه‌ی له‌ وینه‌ی کتێبیکا و به‌ پاره‌ی خۆی له‌ چاپ نه‌ئهدا و به‌ ناوی خزمه‌تی ئه‌ده‌بیاتی کوردیه‌ به‌ په‌نج و به‌ پاره‌، خۆی نه‌ئه‌خسته زه‌حمه‌ته‌وه. به‌ چاوێکی ئینساف له‌م قسانه‌ی بفکرن که له‌ موقه‌مه‌ی (ئهنجومه‌نی ئه‌دیبا‌نی کورد) دا نووسیویه‌تی:

«ئوده‌با و شوعه‌رای کورد زۆرن لاکین (به‌لام) ئاساریان به‌ ته‌واوی جهمع و ته‌ئلیف نه‌کراوه. من نه‌یه‌تم کرد که به‌عزێ له‌ ئه‌شعاری کوردی بابان ته‌بع و نه‌شر بکه‌م تا بزانی ئه‌مۆلکی بابان چه‌ند مه‌نبه‌عی فه‌یز و زه‌کایه»

«له‌ شیعری هه‌ر شاعیرێ چه‌ند پارچه‌ییکم ئینتیخاب کرد و له‌و منتخباته‌ ریساله‌ی (ئهنجومه‌نی ئه‌دیبا‌ن)م هێنايه‌ وجود، به‌م وه‌سیله‌یه‌ تالیبا‌ن و راغیبا‌ن که‌مێک خلاس بوون له‌ شیعەر نووسینه‌وه له‌سه‌ر ده‌فته‌ری پارچه‌ پارچه».

دیقه‌ت ئه‌فه‌رموون که ئهمین فه‌یزی مه‌به‌ستی له‌م ریساله‌یه‌ چیه‌ و به‌ چ فیکرێک هێناویه‌ته‌ ناو؟!...

ئینجا له‌بهر ئهو رۆحه‌ به‌رزیه‌ی ئهمین فه‌یزی، هه‌ر چه‌ند شیعره‌ کوردیه‌کانی نه‌که‌وته ده‌سمان (چونکو ئهو جیگه‌ی شک نییه که ئهمین فه‌یزی بێجگه له‌ تورکی و فارسی، به‌ کوردیش شیعری زۆری هه‌بوو و خۆم لێم بیستبوو) دیسانه‌وه دڵ، بر‌وا‌ی نه‌دا که خاوه‌نی (ئهنجومه‌نی ئه‌دیبا‌نی کورد) له‌ زومره‌ی ئوده‌با‌ی کوردا ناو نه‌بریت و به‌قه‌درناشناسیمان زانی کوردیکی ئه‌دیپ و به‌وه‌فا و خۆشه‌ویستیکی زۆر بلێندپایه‌ی کورد، لێرده‌با به‌ یاد نه‌که‌ینه‌وه و به‌ ناوی موباره‌ک و باسی پر فه‌یزی ئه‌وه‌وه ئه‌م نامیله‌که‌ بچووه‌که موعه‌ته‌ر و بۆنخۆش نه‌که‌ین.

محەمەد ئەمین زەکی بەگ
خاوەنی تاریخی کورد و کوردستان

ئەمىن زەكى بەگى عەسكەر و موئەرىخ

سالى (۱۸۸۰ مىلادى) لە شارى سلىمانى ھاتوۋەتە دونياۋە، ناۋى منالىيى (مەھمەد ئەمىن) ۋە كۆرى حاجى ئەۋرەھمانى خەلقى سلىمانىيە. باۋكى لەگەل ئىشى توۋتن و تىجارەت خەرىك بوۋە. خۇشى ۋەكو ئەمىن فەيزى، لە پىشا لە حوجرە بە فارسى خۇندوۋىيەتى. لە دۋاي ئەۋە لە (روشدىيە عەسكەرى) سلىمانى، لە ئەعدادىيە بەغدا و لە ھەربىيە و مەكتەبى ئەركانى ھەربى ئەستەمول خۇندوۋىيەتى. تەقريبەن لە تارىخى ۱۸۹۳ بوۋە بە (يوزباشى) مومتاز و لە ۱۹۱۵ چۈۋەتە پۇلى ئەركانەۋە. لە ئوردوۋى عوسمانىدا عەسكەرىكى بەرز و بەناۋبانگ بوۋ لە زۆر ۋەزىفە ناسك و بە ئەھمىيەتدا بوۋە و خزمەتى ھۆكۈمەتى عوسمانىي كىردوۋە. ھەر بە ۋەزىفە و ئىشى ھۆكۈمەتى، ئەۋرۈپايش چۈۋە و ئەلمانىا و فەرەنسا گەراۋە (۱۳۲۹ رۆمى). لەگەل ئەمەيشا لەبەر ھەندى بىانوۋ و ئەسبابى سىياسى لە جەيشى عوسمانىدا تا روتبەى (بىكباشى) سەركەۋتوۋە و لەۋە زىاتەر پىش نەكەۋتوۋە. لە دۋاي رابواردىكى دوۋرودىزى لە ئوردوۋى عوسمانى و ئەستەمول، نىھايەت لە سالى (۱۹۲۴) گەرايەۋە عىراق. و لە ئاخىرى ئەم سالىدا بە روتبەى عەقىدى بوۋ بە مودىرى مەكتەبى ھەربىيە بەغدا، ئەۋەندەى پى نەچۈۋ كرا بە نائىبى لىۋاي سلىمانى و ۋازى لە مودىرى ھەربىيە ھىنا. لە نىبابەتى جارى يەكەمدا زۆر بە گەرموگورى خەرىك بوۋ و ئەيۈست بە تەۋاي تەمسىلى كوردانى سلىمانى بكا. بەلام داخەكەم ھىچى بۇ نەكرا. لەگەل ئەمەيشا لە سالى (۱۹۲۵) بوۋ بە ۋەزىرى ئەشغال. لەۋ تارىخەۋە ئىتر لە ۋەزارەتەۋە بۇ ۋەزارەت چۈۋ و ئالوگۇرپكى زۆرى دى. جارىكش بوۋ بە مودىرى عامى ئىقتىساد. لە ۋەزارەتى مەعارىف و دىفاع و ئەشغال و مواسىلات و ئىقتىساد بە ئەسالتە و لە ھەندى ۋەزارەتەكانى ترا بە ۋەكالتە، گەلى خزمەتى عىراقىشى كىرد و ھەموۋ ۋەقتىك ھەۋلى بۇ ئەۋە دا كە كوردەكان بنووسىنى بە ھۆكۈمەتەۋە. ھەر ۋەكو لە ۋەقتى خزمەتى توركىيا يا چەند ئەسەرىكى باش و بەھادارى لە بابەت تارىخى عەسكەرىيەۋە نووسىۋو و لە چاپى دابو، لە عىراقىشدا سەرەراى ئىش و فرمانىكى زۆرى ھۆكۈمەتى، لە نووسىن و خۇندەۋە دەستبەردار نەبوۋە و تا ئىمىرۋ چەند كىتەپكى كوردى زۆر باشى دانائەۋە و لە چاپى داۋن. لە ناۋ ئەمانە (تارىخى سلىمانى) و (تارىخى كورد و

کوردستان) بهراستی شائەسەرەتی. بە تایبەتی کتێبی دووهمیان که بەری کردەویەکی درێژ و بیرێکی قوول و بە پەنجە نامانجیکی زۆر گەورە کوردەواریی هێنا بە جی.

بەرگی بەکەمی ئەم تارىخەى زۆر جیگەى سوپاسە که لە لایەن زانای نیشتمانپەرور بەناویانگی کورد (محەمەد عەلى عەونى) بەگەوه کرا بە عەرەبى و لە ساڵى ١٩٣٩ى میلادی لە قاهرەى میسرا لە چاپ درا.

ئەمین زەکی بەگی شاعیر و ئەدیب

لە ژبانی محەمەد ئەمین زەکی بەگی ئەركانى حەرب و عەسكەرى بەناویانگی تورك و وهزیری عالیم و سیاسیی عێراق نەبزیكمان زانی.

ئەم عالیمه کورده و مۆئەرخه گەورەیه هەر وهکو له مهیدانی عەسكەرى و سیاسەت و زانست، ناوبانگیکی گەورەى هەیه، شارەزای گەلیك له زمانەکانی شەرق و غەربیشە. بێجگە لە کوردی که زمانی مادەرزادی خۆیەتی و زۆر شارەزاییی تیا هەیه، زمانەکانی تورکی و فارسیش وهکو ئەبنای ئەم دوو زمانە دەزانی. لە عەرەبی و فەرەنسی و ئینگلیزیدا، بە خوێندن و بە نووسین بەهەرەیهکی تەواوی هەیه. و هەر چەندە بە تەبێعەتی حال و موقتەزای وهزیفه شاعیری نەکردوه بە مەسلەك و لەگەڵ سەنعتی نەزم و قافیە خەریکبوونی بە فیکرا نەهاتوه، بەلام که مونسەبەت هاتبێتە پێشوه لەو مهیدانه‌شا ئەسپی تاو داوه بەم پەنگەیش ئیسپاتی قەریحه‌ی شاعیرانه‌ی کوردیی خۆی کردوه. مەسلەن جارێک یەکیک له شاعیرەکانی کورد، بە نەزم سوئالێکی تاریخی لی کردوه. ئەمین زەکی بەگیش بە سەوقی سەلیقه‌ جوابەکه‌ی بە نەزم داوته‌وه و بەم پەنگە دەری خستوه که مۆئەریخیکی شاعیره. ئەمه‌ جوابەکه‌ی ئەمین زەکی بەگە:

لە پۆژنامەى (ژین) (*) ، له ٣ى پەمەزان

هەشت شیعرم بینی زۆر شیرین و جوان

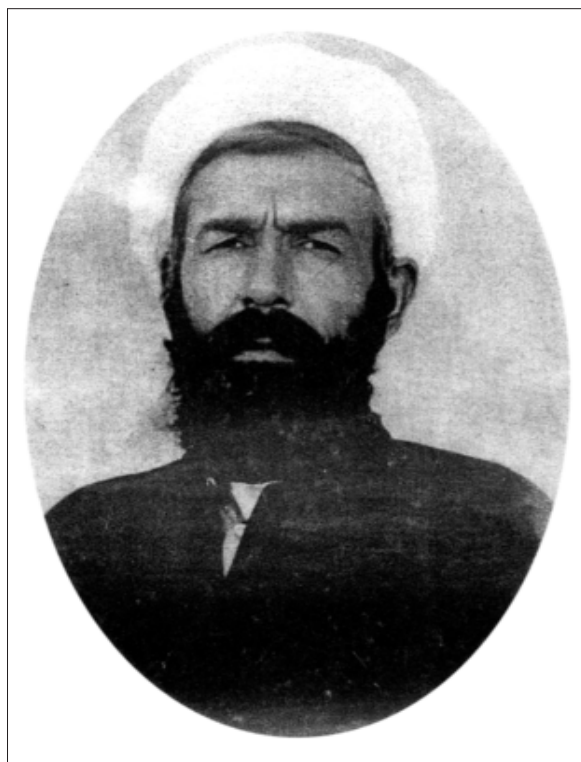
پێنج شیعری ئەوێل شایستەى شوکرە

٣ شیعری دوايش پرسینی فیکرە

(*) (ژین) جەریده‌یه‌کی کوردییه که لەلایەن پیرەمێزده‌وه له سلێمانی دەرئەچێ.

ئەلەن ھەیکەلی (دەربەندی گەورە)
 نازانین چییە و ھینی چ دەورە؟
 عولەمای ئاسار بوو ئەو تېمسالە
 ئەلەن پاشماووی چەند ھەزار سالە
 قەرالی ئاکاد (نارام سین) ناویک
 چل و ھوت عەسرە، ھەستا بە تاویک
 بەشەپ ھاتە سەر لوولوو و گوتوو
 لە قەرەداغ، داوا گەرم بوو.
 لە دواي شەپ لوولوو، گوتوو ئەشکینی
 مەلک (ساتونی) دەر ئەپەپینی
 باسی ئەو شەرە و ئەو بگرە و بەردە
 نووسراو ھە، یەک لەسەر ئەو بەردە
 چەکی ئەو ھەلە تیر و کەوانە
 لە لای ھەیکەلدا دیارە، نیشانە
 وەک دار، تاشیان ئەو شاخە گەورە
 کردیان بە تېمسال لە دەربەند گەورە
 لە دواي (۳۰) عەسر ساسانی ھاتوون
 زۆر تېمسالیان بوو بە دەسلەت برون

بەم شیعەرە پێک و سەلیسانەدا، دەرەکەوێت کە ئەمین زەکی بەگ، لە شیعرا
 قابلیەتیکی فیتیری ھەبە و زمانەکی خۆی زۆرباش دەزانێ. لەبەر ئەوە بەھاتیە وەکو
 مەیلی داووتە سەر تاریخی کورد و کوردستان، ئارەزووی بکردایە و لەگەڵ شیعەر و
 ئەدەبیاتدا خەریک ببوایە شکی تیا نییە کە خەزینەی ئەدەبیاتی کوردیشی بە ئاساری
 ئەدەبیی خۆی ڕەنگین و دەولەمەند ئەکرد.

ئەسیری
شاعیر و فەیلەسووفی کورد

ئەسىرى

خەلكى كەركوكە و ناوى (شېخ عەبدولخالىق) ە مەخلەسى (ئەسىرى) ە. كوپى شېخ
حسېنە و براى نەجمەدىن ئەفەندى نىشتىمانپەرورەرى بەناوبانگى كوردە. ئىستا لە
كەركوك سەر كاتىبى مەحكەمەى شەرعییە. عومرى (۵۰) سال ئەبى و ھېشتا ژنى
نەھىناوہ. زانایەكى عەسرى و پىاویكى پووخوش و قەلەندەر مەشرەبە. شارەزای
زمانەكانى كوردی وتوركى و فارسى و عەرەبییە، بەلام شیعرى ھەر بە زمانى خۆى
یەعنە بە كوردی وتووہ. پۇحى نىشتىمانپەرورەرى زۆر بەھىزە و ھەموو شیعەرەكانى
بەسۆز و ئاگرینە و ئەم سۆز و ئاگرەىە كە نرخى بە شیعەرەكانى پەيدا كرددوہ و ھەموو
گۇفار و قەزاتەىەكى (جریدە) كوردی لاپەرەكانى خۆى بۇ كرددوہتەوہ. گەلێك لە
شیعەرەكانیشى بەتایبەتى لە گۇفارى (ھاوار) بلاو كراوہتەوہ. یەككىش لە شیعەرە
بەسۆزەكانى كە لە (گۆلدەستەى شاعیرانى ھاوہەسرم) ى عەلى كەمال دا نووسراوہ،
ئەمەىە:

«گردى سەیوانت (۱) دەوى»

بېرە كوردستان عەزىزم گەر تۆ سەیرانت دەوى
بتبەمە قەندیل ئەگەر گولزارى كوستانت دەوى
سەبرى ئەو خپالانە كە نىشتوونە داوینى چیا
بابچین بۆ مالى كوردی گەر تۆ خویشانت دەوى
ئاوى ساف و پۇشنى داوینى چەشمانى چیا
لېى بنۆشە دەم بە دەم گەر ئاوى حەیوانت دەوى
لاوى كوردی من، لەبەر كە شالى زاخۆ و ئامیدی
گەر تۆ سەد چاتر لە پەنگى شالى كرمانت دەوى
ھەلسە گەشتى چیمەن و گولزارى كوردستان بكە
گەر لە بۆ دەردى دەروونت داو و دەرمانت دەوى

(۱) ناوى قەبرستانیکە لە سلیمانى كە لەبەر جوانیى درەختەكانى ئەرەوانى و خویشی
ھەواكەى بەھاران ئەبى بە سەیرانگای ئەھالى.

رۆح و مالت سهرفی رڤگهی میلله‌تت که رۆحه‌که‌م
گهر له خوا لوتفی عهمیم و جوود و ئیحسانت دهوئ
ئهی ئه‌سیری هینده عه‌شقی میلله‌تی کوردت هه‌یه
بشمیری لام وایه قه‌بری «گردی سه‌یوانت دهوئ»

وا ده‌زانم ههر ئهم شیعرا نه‌ی سه‌ره‌وه‌یه که (جگهر خوینیکی) کوردی هیناوه‌ته جۆش
و له‌ژیر عینوانی (بردیلك) (١) چهند شیعریکی له هینه‌کانی ئه‌سیری به سۆزتری له
جوابدا بۆ نووسیوه.

ئهی برا شه‌هبازی ئه‌وجی فه‌ن و هم عیرفانی تۆ
سه‌د وه‌کی ئیبن ئه‌لئه‌سیری گۆری بوو قوربانی تۆ

جگهرخوین، گۆری، یه‌عنی قه‌بری ئیبن ئه‌سیر ئه‌کا، به‌قوربانی ئه‌سیری. چونکو
له‌لای وایه، ئیبن ئه‌سیر که کوردیکی موئه‌ریخه نه‌ک مؤرخیکی کورد له‌عاستی
ئه‌سیری دا که شاعیریکی کورده نه‌ک کوردیکی شاعیر، هیچ نرخیکی نییه و که‌لکیکی
نه‌بووه بۆ کوردایه‌تی.
دیسانه‌وه ئه‌لئ:

سه‌ر سه‌لاحه‌دین و بی سه‌د وه‌ک ئه‌بی موسلیم هه‌بی

فائیده هیچ بۆ مه‌ ناده‌ن سه‌طوه‌تی شاهانی تۆ

له‌مه‌یش وا بزانه‌م مه‌به‌سی ئه‌مه‌یه گه‌وره‌ییی ئه‌وانه به‌که‌لکی بیگانان هاتووه و له‌و
گه‌وره‌یییه، کورد، ناویکیشتی بۆ نه‌ماوته‌وه.

مه‌سه‌لا له‌و تاریخانه‌ی که له‌ مه‌کته‌به‌کاندا ده‌خوینرئ، قه‌ت به‌رچاومان نه‌که‌وت
که‌ با، به‌بۆنه‌ی (سه‌لاحه‌دین) یشه‌وه بی‌ت باسیکی کورد کرابی و یا بکری‌ت.
به‌تایبه‌تی له‌م (بی‌ت) ه‌دا جگهر خوین، سۆزی د‌ل و ئاگری کووره‌ی ده‌روونی
ده‌رئه‌خا و به‌ب‌ل‌یسه‌ی ئه‌و ئاگره، گر له‌ ئینسان به‌رئه‌دا:

ئه‌ز جه‌گه‌ر خوه‌نم ل دردان لول من سووتایه‌ د‌ل
ملهما دردی د‌لی من (لاوک) و (حیرانی) تۆ

(١) گو‌فاری (هاوار) – سال – ١، ژماره – ١٠.

تیری خوشخوانی تەسەتەن جان و دل ئەی کاکى خۆم

ناتوانم ئەز خۆ پاگیرم ل بر خوشخوانى تۆ

یەعنى: من لەبەر دەردى دەروون، جەرگم بوو بە خوین و دلم سووتاوه. ئەگەر مەلحەمێك هەبى بۆ دەردى دلم ئەویش لاوک و حەیرانى تۆیە. کاکى خۆم! ئاھ و نەواى خوشخوانى تۆ بەوینەپەك پوچ و دلى منى سووتاندوو و گرى تى بەرداوم، کە ئیتر خۆم پى ناگیرى.

ئەسیری وا دیارە کە نەویستوو ئەم سکاڵایە بى وەرام بمیڤیتەو و لەبەر ئەو ئەم شیعراى خوارەوێ بۆ نووسیو کە ئەمیش لە (ژمارە- ١٤) ی گۆڤارى (هاوار) نووسراو:

«هۆ جگەر خوین»

فەن و زانینت ئەسەل(١) بەرزبۆنەو و سەرکەوتنە
گەل کە نادان بوو بەشى دیلى و پوولى و مردنە
پێگەکەى سەمتى قوتابخانە و دەبیرستانى گەل
پێگەیی ئازادییە و پێگا بە هیوا بردنە
چارەیی زانین و زانستى کە پێک بى زوو بە زوو
هۆ جگەر خوینین کولینى گەل لە زەر پەر کردنە
زەر بە کۆشین دێتە دەس، گورجى و دەس و بردى دەوى
هەرکەسى کارى چەبى لەو کارە چاتر کردنە

.....
.....

و لە ئاخى ئەم شیعراى ئەل:

هۆ ئەسیری گەر چى وەك چیرۆکە هەلبەستت دەلى
بەندى دەستوورە، بەکارهینانى کورد سەرخستە

ئەسیری لەژێر عینوانى (درشەوار) هەر لە (هاوار) دا، شیعریکی تری جوانی هەیه،

(١) اصل.

چ ئەم شیعەرە و چ ئەوانەى تری که لەم لا و لەولا بالا و کراوەتەوه، هەمووی
نیشتمانپەرورەرانە و بەسۆزە و تا ئیستا ئیمە تووشی شیعریکی غەرامی نەبووین و
لەمەیش وا دەردەکهوێت عەشقی ولات، ئەوی کردوووە بە شاعیر ئەگینا لەبەر ئەوە نییه
که شاعیر بێ و ویستییتی پێرەوی شاعیرانی عەسەر بکا و شیعری نیشتمانیش بلی.

ئاهى

لەبەرئەوھى كە دىوانىكى ئەم شاعىرە كوردە لەناوا نىيە و سەرگوزەشتەيەكى تەواوى نازانين بە ناچارى بەوانەى كە لە (تارىخى سلیمانی) و (ئەنجومەنى ئەدىبانی كورد) نووسراوه واز لە باسى دینين؛ لە تارىخى سلیمانیدا ئەلئى:

«سالح ئەفەندى (ئاهى) خەللى سلیمانى و لەو شعرای عەسرى سیانزەمین و چواردەمینى» «هيجرى يە. زۆرى حەياتى لە كۆيە – كۆيسنجەق راپوار دووه. عاليمىكى باش و شاعيرىكى حەساس بوو. زۆر غەزەل و قەسىدەى كوردیی هەيە. ئەم دوو (بەيت)ە لە نىهایەتى غەزەلەكەى (خوا هەلناگرى) ى وەرگیراوه:

«هەتا كەى سا، زەقومی میحنەتى دووریت بچێژم من

بە شىتى وێڵ و سەرگەردانى دەشت و كێو و سەحرا بـ

دەبى (ئاهى) لە جەژنى وەسللى دولبەردا بە قوربانى

قەدى بارىك و لیوى ئال و چاوى مەست و شەهلابـ»

لێرەدا تارىخى سلیمانى باسى ئاهى ئەبەرپیتەوه؛ تەواوى ئەم غەزەلە كە لە (ئەنجومەنى ئەدىبانی كورد) دا نووسراوه بەم رەنگەيە:

خودا هەلناگرى

خودا هەلناگرى چاوم، ئەمەندە شىت و شەيدا بـ

لە مابەينى خەلايقدا وەها مەهتووك و ريسوا بـ

گەلئى دەفعە ئەلئیم بئیم دڵ بگۆڕم خۆم لەوى لادەم

لە دوو رێدا خەريك ماوم بەلام وا چاكە يەك رابـ

چ ئينسافىكە ئەى نەى قامەت و غونچە دەهان و شوخ

وەكو بولبول هەميشە هەر بە هاوار و بە غەوغا بـ

هەتا كەى سا زەقومی میحنەتى دووریت بچێژم من

بە شىتى وێڵ و سەرگەردانى دەشت و كێو و سەحرا بـ

دەبى (ئاهى) لە جەژنى وەسللى دولبەردا بە قوربانى

قەدى بارىك و لیوى ئال و چاوى مەست و شەهلا بـ

نازانم بۆچی ئېمە بە خىلافى رەئى ئەمىن زەكى بەگ لەم شىعرانەدا ئەمەى
خوارمەومان لا خوش بوو زۆرتر بە دلمانا چوو؟

گەلى دەفە ئەلېم بېم دىل بگۆرم خۆم لەوى لادەم

لە دوو پېدا خەرىك ماوم بەلام وا چاكە يەك رابەم

چەن جوانە؟ و بزانه ئاھى چۆن، لە دواى ئەو كە گەلى جار ئەيەوێت دىل بگۆرێ و
خۆى لە مەحبوبەى دوور بخاتەو و پووى لى وەرېگېرێت. يەعنى لەو هەدا لەسەررېى
عەشق بېروات و دىل بە ئارامىي گيانى خۆيەو بەستى و يا، دەستى لى بەردا و خۆى
لەم داوى عەشقە پزگار بكا يا نە، دوو دىل ئەمىنئەو و دوو پېگەى دىت بە خەيالاً،
ديسانەو واز لە دوودلى دىنێت وېكرا (يەك رې و يەك رەئى) ئەبېتەو. و ئەنجامى كار
بەرامبەر بە فەرمانى عەشق، مى خۆى كەچ ئەكا:

«لە دوو (رې)دا خەرىك ماوم بەلام وا چاكە يەك رابەم»

ئاھى، داخەكەم هەر لەگەل غەراميات خەرىك بوو و بە ئاخ و داخى عەشق و
مەعشوقەو تالووتەو و نالاندوويەتى. ئەبى لە زەمانى ئەوا حادىسات و كردەو و وا،
پووى نەدابی كە ئەویش بە دەردى (سالم) و (نالى) بەرئى، و مەجرای ژيانى وەكو
ئەوان لە ناكاو بگۆرێ و بە نالەى نىشتمانەو خەرىكى بكا و مەحبوبەى دلى لە بىر
بەرئەتەو.

يەكېك لەو شىعرە غەراميانەى ترى ئاھى ئەمەيه:

نوكتەى دەمى

نوكتەى دەمى مەخفى لە فلاتوونى خەيالە
سپېكە بە سەد فەلسەفى ئىزاحى مەحالە
من سەتھى ئەم عىلمەم لەو وەقتەو قوربان
نەوخېژى خەتت حاشيە فەنى جەمالە
پەروانە سىفەت دىل بە چراى عارىزى پاكە
سەر باخته و سوخته بى پەروبالە
سەرمەست و برىندارى مۆژەو چاوى خومارە
ماتەم زەدە و شىفتەى پەرچەم و خالە

لېك بدهينه وه. ئايا ئو مەحبوبه ي كه ئاهى، شيفته و ماته مزه ده ي پەرچەم و خاليه تى و لهجه زنى ويساليا خوى ئهكا به قوربانى قه دى باريك و ليوى ئالى، كورپه؟ ئه مەيش سه يريكى ترا!.. عالميكي سالح، ئه گەر له م عه شقه دا له ژير حوكمى خه يال و ته قلیدا نه بووي، به راستى من به زانا و شاعيرى نازميرم. به لام بو ئه وه ي كه ليى خوش بېم و حەرفى بيچاى له حەق نه ليم هەر له سەر فيكره كه ي خوم ئه مينمه وه، ئه ليم، هەر وهكو شاعيريكي ته قلیدی بووه، عاشقيكي ته قلیديش بووه. چونكو وهكو خوى ئه فەرموى:

من سەتحي ئەم عىلمە مە لەو وەقتە وە قوربان

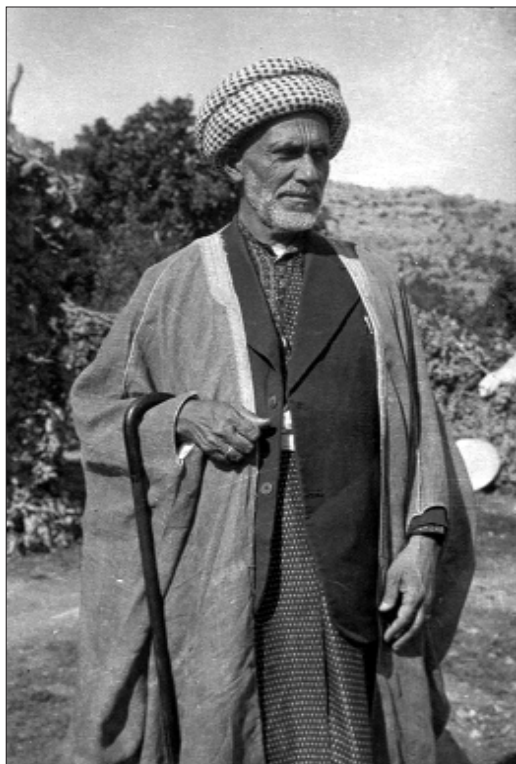
نەك سەتحي بى لەو جەمالە دا كه حاشيه ي خەتى نه و خيزە ي لى پەيدا بووه، به لكو له عىلمى عيشقا به تەواوى سەتحي بووه و لاسايى عاشقه خەيال ييه كۆنەكانى وهكو خوى كرد و وەتە وه و له بهر ئه وه شيعره كانى ئه گەر قيمه تيكي ئه ده بى هەبى له نوقته ي لاسايي كرده وه و دەرەجه ي توانايه تى له م لاسايي كرده وه دا.

ئيتىر با له وه زياتر له (ئاهى) ناوچه وان رەش و به دتاليع نه دوين و هەر وهكو خوى فەرموويه تى:

خوا هەلناگرئ چاوم ئەمەندە شت و شەيدا بى

له مابهينى خەلايقدا وەها مەهتووك و پيسوا بى

ئيمهيش پيسوا و رهنجه رپوى نه كهين و زهحمەت به رپوى نه دهين...

بێخود
شاعیری لاهووتیی کورد

بیخود

ناوی مه‌لا مه‌ممووده و کوپی مه‌لا ئەمینی موفتی نه‌وه‌ی مه‌لای (چاو مار)ه که ناویانگی عیلمیی ئافاقی کوردستانی عێراقی داگیر کردووه. له سلیمانی هاتووته دنیاوه، و عومری پهنه‌که له پهنجا سال زیاتر بێ و هیشتا ژنی نه‌هیناوه. عه‌لی که‌مال ده‌رحه‌ق به (بیخود) ئە‌لی:

«عیسا به پێغه‌مبه‌ری عرووجی کردبووه ئاسمان، ئەم به شاعیری»

بیخود، له موحیتی سلیمانیدا شاعیریکی به ناویانگه. زۆر شاره‌زای فارسییه و به زه‌وکیکی زۆر گه‌وره‌وه (بیدل) و (مثنوی) ئە‌خویننیه‌وه. شکم نییه که له شیعری فارسیدا له‌م دوو شاعیره‌ متسوفه‌ی فووس ئیلهامی وه‌گرتی. چونکله دوا‌ی شیعری غه‌رامی، زۆرت‌ر له وادی مه‌سه‌وفه‌ی و به فارسی شیعری داناوه و نووسیه‌تی.

له (مراثی) (*) دا و به تایبه‌تی له تاریخی مردن نووسینه‌وه‌دا ده‌ستیکی با‌لای هه‌یه و مه‌رسیه‌یه‌کی که بۆ (عه‌لی حیکمه‌ت) ئە‌فه‌ندی عا‌لیمی به‌ناویانگی کورد دا‌ی ناوه وینه‌یه‌کی به‌رزی ئە‌ده‌به. ئەم (مرثیه)یه‌شی بۆ شێخ عه‌بدولکه‌ریمی کوپی شێخ محه‌مه‌دی قه‌رده‌اغ وتوو:

که‌ هه‌جایی فه‌له‌ک هاتوو به‌ خوینی غه‌م خه‌لاتی کرد
به‌سه‌ر شێخ و مه‌لادا دا‌به‌شی مووچه و به‌راتی کرد
که‌سم ئیم‌رۆ نه‌دی بیخاته‌سه‌ر سه‌ر چه‌رخ و سه‌به‌ینی
وه‌ها نه‌یدا به‌ عه‌ززا تو‌ نه‌لی ی قه‌تعی حه‌یاتی کرد
له‌ ساداتی (ته‌کی) عه‌بدولکه‌ریم نابینی شای بوو
که‌چی فیلی ئە‌جه‌ل هات و کشیکی کرد و مات‌ی کرد
که‌ زانی نه‌شئه‌یی نادا حه‌یاتی عاریه‌ت بو‌ که‌س
ئه‌ویش وه‌ک باوک و جه‌دی ئاره‌زووی به‌زمی مه‌ماتی کرد
بیحه‌مدو‌للا له دنیا‌دا که ئە‌وقاتی نه‌فیه‌ی خۆی
به‌ ئە‌که‌سه‌ر سه‌رفی زی‌که‌ر و باقیاتی سا‌لحاتی کرد

(*) (مراثی) جه‌معی مرثیه.

من و تۆی تووشی قه‌عری دۆزه‌خی هيجران و غه‌م فهرموو
 ئه‌گه‌ر چی خۆی له‌ ئه‌وجی قه‌سری فیرده‌وسا سه‌باتی کرد
 که پرسیم سالی غیفرانی له‌ ئوستادی خیره‌د (بیخود)
 به‌ ئاه و ناله، داوای قاقه‌ز و خامه و ده‌واتی کرد
 منیش له‌وحی دَل و ئه‌نگه‌شت و چاوم نایه به‌رده‌ستی
 ئه‌ویش ئه‌له‌حق به‌دقه‌ت سه‌نعتی‌کی پرنیکاتی کرد
 حرووفی موعجه‌مه‌ی ئه‌م نیوه شیعه‌ری کرده تاریخی
 جه‌وانمه‌ردی له‌ ئه‌شراف (ته‌کی) ئیمپرو وه‌فاتی کرد ۱۳۵۳

بیخود له‌ شیعه‌ری غه‌رامیشدا زۆر خاوه‌ن توانایه. هه‌ر چه‌ند خۆی وه‌کو عه‌لی که‌مال
 ئه‌لیت:

رهنه‌گه «له‌ دیانه‌ت و عیلما زۆری نه‌ما بی مه‌زه‌ه‌ری حه‌دییسی «علماء امتی» ببی»
 دیسانه‌وه له‌ژێر حوکمی ته‌قلید نه‌چووه‌ته ده‌ره‌وه و له‌ مه‌دحی (خه‌ت و په‌رچه‌م و لیوی
 ئال) «خۆی پی نه‌گیراوه. له‌وه‌یش زیاتر به‌لکو سه‌رده‌مێک هه‌ندئ له‌ لاوه‌ جوان و
 شو‌خانه‌ی نه‌دیبی که‌ موحیتی پر فه‌یزی سلیمانی پیی گه‌یاندوون: له‌گه‌ل ئه‌مه‌یشدا
 له‌سه‌ر بیستن و هه‌ر له‌ژێر ته‌ئسیری لاساییکردنه‌وه و حوکمی سه‌لیقه‌دا به‌ شیعر
 هه‌موویانی هۆنیبووه‌وه و مه‌دحی کردبوون و ئه‌م غه‌زه‌له‌ی ئه‌وه‌نده‌ جوان و ساده و
 مووافیقی وه‌سفولحال بوو که‌ زۆری لاوه‌ تازه‌ پیگه‌یشتووه‌کانی ئه‌و ده‌وره له‌به‌ریان
 کردبوو.

هه‌ر ئه‌م شاعیره‌ دلته‌ر و نه‌زه‌ر بازه‌یشه که‌ گه‌لی قه‌سیده‌ی غه‌رامیی له‌ عه‌شقی
 حه‌قیقی محمه‌د (صلی الله علیه وسلم) دا وتوه.

ئه‌م قه‌سیده‌یه‌ی خواره‌وه یه‌کیکه له‌ قه‌سیدانه:

ئه‌گه‌ر شاهم وه‌گه‌ر شاهین و بازم یا ره‌سولولّلا
 وه‌ته‌ن ئاواره و هیلا نه‌وازم یا ره‌سولولّلا
 به‌ رۆژ په‌روانه‌یه‌کی دَل شکاو و بی په‌ر و با‌لم
 به‌ شه‌و شه‌معیکێ پر سۆز و گودازم یا ره‌سولولّلا
 له‌ تیغی قه‌هر و روتبه‌ی ئیلتیفاتی تۆوه‌یه قوربان
 ئه‌گه‌ر گه‌ردن که‌چم یا سه‌ر فرازم یا ره‌سولولّلا

به وەرچەرخاندنیکى رووت ههتا هم کهوتووم بى ناز
 به لوتفیکت له عالم بى نیازم یا رهسولوللا
 له تیکۆشینى رزگاریى منى ئاواردا کول بوون
 ههموو باپیرهکانى دلنهوازم یا رهسولوللا
 ئیتر هەر خۆت ئه‌بى چاره‌م بفرمووی چونکه هەر خۆتى
 تکاكارم موعینم چاره‌سازم یا رهسولوللا
 ئه‌زانم خۆ خیلافى ئه‌مرى تۆم زۆر کردووه ئه‌مما
 کوپى خۆتم به‌لوتفى تۆ ئه‌نازم یا رهسولوللا
 نه‌جاتم گهر بدهی زوو بۆ ته‌وافت حازرم یه‌عنی
 به‌که‌به‌ی رووت رووه‌و خاکی حیجازم یا رهسولوللا
 غولامیکم ئه‌وا خۆم خسته‌ قاپیى غیره‌تى تۆوه
 به‌ناو (مه‌حمود)م ئه‌مما هەر (ئه‌یازم) یا رهسولوللا

به‌لام ئه‌م شاعیره‌ گه‌وره و به‌سه‌لیقه‌یه‌ له‌م عه‌سره‌شا له‌سه‌ر ریی کۆن رۆیشتووه‌ تا
 ئیسته‌ لای لا نه‌داوه، زیاد له‌مه‌ش وه‌کو سو‌فی چووته‌ ئیعتیکافه‌وه و نایه‌ته‌ ده‌روهه.
 وه‌نه‌بى پیاویکی وشک و بى زه‌وق بى. به‌لکو ئه‌وه‌نده‌ سو‌حبه‌ت خۆش و نوکته‌ په‌رداز و
 ئه‌وه‌نده‌ ئیسک سووک و شیرین گو‌فتاره‌ که هەر بۆ ئه‌وه‌ی ده‌س ئه‌دا گو‌لى مه‌جلیسى
 ئه‌ده‌ب بى.

به‌لام ره‌نگه‌ ئه‌و ئیسته‌ مه‌جلیسى ئه‌ده‌بى ده‌س نه‌که‌ویت و دل ئازارى ئه‌م حاله‌ بى.
 جیگه‌ی داخیکى تریش ئه‌وه‌یه‌ که ئه‌م شاعیره‌ فه‌حله، له‌ باغی دیوانى ئه‌ده‌بى خۆیدا
 ده‌سنیزیکى نیشتمانپه‌روه‌رانه‌ی نه‌بى و له‌م مه‌یدانه‌دا هه‌چ شیعریکی نه‌وتیته‌وه.
 ئه‌مه‌یش وینه‌یه‌کی شیعری غه‌رامیى (بۆخود) که له‌ گو‌لده‌سته‌که‌ی عه‌لى که‌مالدا
 نووسراوه‌ته‌وه:

ئه‌م که‌رکوکه‌ جیى راوه

دلم مه‌فتوونى چاوى دولبه‌ریکی ئۆکته‌ په‌ردازه
 که مه‌حزى حوسنه، عه‌ینى شو‌خییه، سه‌رچاوه‌ی نازه
 له‌ باغی ناسکیدا موعته‌دیل سه‌رویکى عه‌نه‌ر بۆ
 له‌ دیوانى چه‌مه‌نزارى دلا فه‌ردیکى مومتازه

به زۆرى حوسنى خۆى ئەقلىمى ئەرز و ئاسمانى گرت
 لهسەر تهختى زهمين شاهى زهمان ماهى فەلەك تازە
 سويداي پەرچەمى وەك فەجرى كازىب زولمەت ئەفشانە
 بەيازى گەردنى وەك سوبحى سادىق پەرپەتەو ئەندازە
 حەرىمى چاۋ و بەيتى پومەت و تاقى خەمى ئەبرۆى
 مەتافى نازە، كەعبەى ئىمتىيازە، قىبلەى رازە
 لە بازارى موحىبەتدا ھەزار لۆمەم بکەن خەلکى
 ئەلەيم ئەم (يوسف) ھە پەغەمبەرکى ساحب ئىعجازە
 دەخىلت بىم بلى! دوراجى دىل خۆى دەرئەخا بىخود
 كە ئەم كەرکوکە جى راوى شەھىن و واشە و و بازە

لەم غەزەلەدا ئەوھى كە سەنئەتى تىبا بى و زۆر جوان بى. پەشى پەرچەمى
 مەحبوبە؛ بە فەجرى كازىبى زولمەت ئەفشانە و سپىھتەى گەردنى بە سوبحى سادىق
 و پەرپەتەو ئەندازە تەشبیھە کردنە و تەعبىرەکانى (فەجرى كازىب) و (سوبحى سادىق)،
 لە وەسفى پەشىبى زولف و سپىھتەى گەردنا و لە بەيتىکدا، يەكخستە.

سویدای پەرچەمى وەك فەجرى كازىب زولمەت ئەفشانە
 بەيازى گەردنى وەك سوبحى سادىق پەرپەتەو ئەندازە

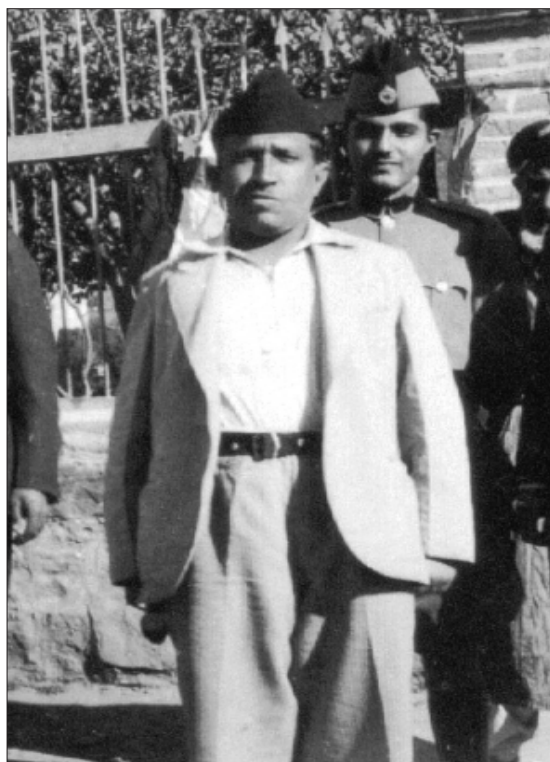
دیسانەو، «دىل بە دوراچ تەشبیھە کردن و لە تاقە شیعەرکدا، خاوەنى دوراچ،
 وشیارکردنەو ھەو داخستنى ئەو دوراچە و پاراستنى لەو شەھىن و واشە و بازە كە بە
 فیکرى شاعیر، لە كەرکوک زۆرە و ئەو شارە جیگە راوى ئەم نەوعە تەیرە راوکەرانیە»
 سەنئەتیکى جوانى شیعەر و ئەدەبە. و مەبەسى ئەمەیه كە لە كەرکوک ئەوئەندە
 جوانى دلرفین زۆرە ئەگەر بێتو لە مالى بێنە دەرەو بە داوى عەشقى یەکیکیان ھەر
 گرفتار ئەبى و دلى ئەفڕینن .

دەخىلت بىم بلى دوراجى دىل خۆى دەرئەخا بىخود

كە ئەم كەرکوکە جى راوى شەھىن و واشە ووبازە

بەلام ئیمە (بىخود)مان بۆ ئەم نەوعە شیعەر و سەنئەتە ناو و نامانەوئە كە ئیتر
 وەسفى زاج و پەرچمان بۆ بکا و یا مەرسىە بۆ مردوو بنووسیتەو، ھەتتا نايشمانەوئە

هەر به مه دحی پیغه مبهروهه خهريك بئ و بو ئاخيرهتی ههولّ بدا؛ بهلکو هیوامان وا پییهتی که ماوهی عومری خوئی، سهرفی دیوانیکی عهسری و تازه بابته بکا و به شیعی بهرز و پهنگینی نیشتمانپهروهرانه، روّحیکی نوئی بکا به بهری لاوهکاندا و بیانخاته سهه ریگهی چاکه و پیکهینانی کار و کردهوهی بهپیز و بهم پهنگه دنیاشی لئیک بداتهوه و لهگهل نهفسی خوئی و پوژی ئاخیرهتی؛ میللهت و نیشتمانیشی به یاد کا و له خزمهتی ئەوانیشدا گرهو بباتهوه.

بێگەس

شاعیری نیشتمانپەرۆەر

بیکهس

بیکهس، ناوی راستی فایه‌قه. هەر چه‌ند مه‌خله‌سی بیکه‌سی بۆ خۆی هه‌لبژاردووه، به‌لام بۆ که‌س نییه، به‌لکو که‌سوکارێکی زۆری هه‌یه. و کو‌پێ عه‌بدوللا به‌گی قایمقامی عه‌سکه‌ری و برا‌زای حاجی ئه‌مینی کاکه‌ هه‌مه‌یه که‌ به‌کێکه‌ له‌ تاجیره‌کانی سلێمانی. باوکی چه‌ند سالێک له‌مه‌وێش به‌ ته‌قاوتی له‌ مه‌ره‌شی تورکیا ئه‌مری خۆی به‌جۆ هیناوه. فایه‌ق خۆشی له‌ سلێمانی له‌ دایک بووه‌ و زه‌مانی منالێی له‌ مائی باوکیا زۆر به‌ خۆشی و نازداری پابواردووه. به‌لام زه‌مان ئه‌وه‌نده‌ به‌ دهم فایه‌قه‌وه‌ پێ نه‌که‌نیوه‌ و زوو دایکی مردووه. که‌ باوکی ژنیکی تر یێنی فایه‌قی چاره‌ ڕه‌ش له‌ بېر ئه‌چێته‌وه‌ و له‌ دوا‌ی به‌ینیکیش باوکی له‌گه‌ڵ ئوردووی عوسمانی له‌ عێراق دوور ئه‌که‌وێته‌وه‌ و فایه‌ق له‌ لای خزمانی به‌جۆ ئه‌مینی. خۆندنی ئیبتدائی له‌ سلێمانی بووه. هەر چه‌نده‌ وێنه‌یه‌کی زه‌کایه، به‌لام له‌به‌ر کزبی چاو و هه‌ندێ سبه‌به‌ی تر، نه‌یتوانیوه‌ له‌ مه‌کته‌به‌ به‌ره‌زکاندا ده‌وامی خۆندن بکا، و چووته‌ دارئه‌لع‌لوموی به‌غدا به‌ینیکیش له‌وێ خۆندوویه‌ و له‌ زمانێ عه‌ره‌بیدا به‌هه‌ریه‌کی مونسابی په‌یدا کردووه. هەر به‌ خۆندنیکی ئیبتدایی و به‌ زه‌کای خۆی، مونسابی ئینگلیزیش فێر بووه. له‌ دوا‌یدا بووه‌ به‌ موعه‌لیم و له‌ لیواکانی سلێمانی و حیل له‌گه‌ڵ ته‌دریس خه‌ریک بووه. به‌لام ژيانیکی زۆر تال و ناخۆشی پابواردووه‌ و له‌ ڕووی پاستگویی و بۆ پیا‌یی خۆیه‌وه‌ زۆری موسیبه‌ت به‌سه‌ر هاتووه. فایق هەر وه‌کو له‌ هه‌موو خزمه‌کانی خۆی دوور خستوه‌ته‌وه‌ و ده‌سی یارمه‌تی لێ داوا نه‌کردوون، له‌ عاله‌می ژيانیشدا سه‌ربه‌خۆیی و ئازادی به‌سه‌ر هه‌موو ڕه‌نگه‌ ژيانیکی ترا ته‌رجیح کردووه‌ و هەر له‌به‌ر ئه‌مه‌ش مه‌خله‌سی (بیکه‌سی) بۆ خۆی هه‌لبژاردووه. هه‌ندێ که‌س له‌به‌ر خو‌په‌ندیشی و قسه‌ راستی و بۆ مو‌بالات، بیکه‌سیان به‌بۆ حه‌یاش زانیوه. به‌لام لای ئه‌وانه‌ی که‌ مه‌عنای خو‌ریه‌ت و سه‌ربه‌خۆیی تی ئه‌گه‌ن و له‌ رۆجی (بیکه‌س) به‌ ته‌وا‌وی شاره‌زان، فایه‌ق پایه‌یه‌کی به‌رز و بلندی هه‌یه‌ و لای من وایه‌ که‌ له‌ ناو شاعیره‌کانماندا، ناوچه‌وانانی پک و بۆ غه‌ش هه‌بێ، (یه‌کێکیان فایه‌ق)ه.

بیکه‌س، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که‌ به‌ منالێ ئاو‌له‌ی ده‌رداو و چاوێکی له‌ کیس چووه‌ به‌ دیمه‌ن زۆر ره‌زا قورسه. کورتیی بالایی و قه‌له‌وی له‌شیشی بووه‌ به‌ سه‌ر‌بار و له‌وه‌ ناشیرینتر و بۆ ره‌زاتری کردووه. به‌لام لای ئه‌وانه‌ی که‌ هاو‌نشینیی فایه‌قیان کردووه

و به وتاری خوښ و پرله نوکته ی و به بیستنی شیعره جوان و ئاودارهکانی، دهماخیان خوښه بووه، فایهق ئەومنده به تام و به لهزته نرخى قهت تهواو نابى.

فایهقی شاعیر

فایق بیکهس و یا بیکهس، یهکپکه له شاعیره عهسرییهکانی کورد. (لوسی پول مارگریټ) ی ئەدیبهی فرانسز، بیکهس لهناو شاعیره قهومییه تازهکانی کوردا ئەژمیریټ و ئەمهیش زۆر راست و به جییه. بیټ و دیوانهکی بیکهس بخویننهوه دهبینن بهشی زۆری عیبارته له شیعری نیشتمانی و قهومی. بهلام فایق هه به شیعری نیشتمانییهوه نهوهستاوه بهلکو له ههموو بابهتیکی ژبانی کۆمهلایهتی دواوه، گۆرانیی بۆ منالانی مهکتهب، په‌ند (وه‌عز و نه‌سیحه‌ت)، غه‌رامیات، وه‌سف، ته‌نقید، لاساییکردنه‌وه، مه‌رسیه، گالته پیکردن، له زمانی بیگانوه به نه‌زم ته‌رجه‌مه و به کورتیییه‌که‌ی له هه‌موو په‌نگی شیعری داناوه و له سه‌دا نه‌وه‌دی ئەم شیعرا نه‌ وینه‌یه‌کی به‌رزی ئەده‌به. له هه‌ندى شیعريشدا بیکه‌س، ژبانی قه‌له‌نده‌رانه‌ی خو‌ی بۆ ئی‌مه ئەگپ‌پته‌وه و یا باسی تام و له‌زه‌تی مه‌ی و مه‌یخانه‌مان بۆ ئەکا و به‌م په‌نگه هه‌ندى جار (ابو العلاء) و جارجاره‌یش (خه‌يام) مان بېر ئەخاته‌وه. ئەگه‌ر راست ده‌وى بیکه‌س، له هه‌ردووکیشانه‌وه نزیکه. به‌چروچاوى کوتو کو‌یر و ئاولاوى و په‌نگى ژبانیا، تۆزیک له (ابو العلاء) و به‌مه‌یلی خواردنه‌وه و خه‌رابات په‌روه‌ریدا، که‌میک له (خه‌يام) ئەچى. شاعیریکیشه بۆ ئی‌مه جی‌گه‌ی ئەوانی گرتوه‌ته‌وه و زیاتریش... ئەم شیعرا نه‌ی خوا ره‌وى (بى‌ که‌س)، ته‌رجه‌مه‌ی هه‌لبه‌ستیکى ئینگلیزى (ئى ... و یلکوکس)ه.

گۆراوم

١

گۆراوم وینه‌ی جاران نه‌ماوم	بینایی چاوم!
عه‌شقت له‌ دل‌ما دامردووته‌وه	بى‌ تین و تاوم.

٢

ديسان هه‌ر مه‌ستی باده‌ی پيشينم	گیانی شیرينم!
چه‌پ گه‌ر ناتوانى له‌ دل‌مى ده‌رکا	یادی دیرينم.

۳

به‌لام خولياكه‌ی پيشووم نه‌ماوه
هيوام برآوه
ژينم ههر وه‌كو دره‌ختی بى بهر
وشك و بى ناوه.

۴

چى بکه‌م داخه‌که‌م نه‌و خوليايه‌ی زوو
له‌سه‌رم دهرچوو
ويلم به دوويا ههر نايدۆزمه‌وه
رویی ليم ون بوو

۵

گيانه پيم بلئ بو چ وا ئه‌پروانى؟
گوايه نايزانی
دلپش ئه‌گۆرئ وه‌ك خوئى نامينئ
تاسه‌ی جارانی

۶

تۆ نه‌ختئ سه‌رنج بده‌ره دنيا
ههرچى كه وا تيا
بالدار و گول و ئه‌ستيره و ده‌ريا
دره‌خت و چيا
ئه‌مرئ، ئه‌وه‌رئ، كز و وشك ئه‌بئ
ئه‌گۆرئ جيا جيا

۷

نازدار بئ و سه‌يرئ ئاوينه بکه‌ی
ئه‌وسا تئ ئه‌گه‌ی
خويشت ئه‌گۆرئ ههر وا نامينئ
هه‌تاكو سبه‌ی

۸

منپش مه‌يله‌که‌ی ئه‌وسام نه‌ماوه
عه‌شقم گۆراوه
دلّم ههر وه‌كو گولئ بئ باران
سيس و ژاكاوه.

ئيمه له‌به‌ر ئه‌وه‌ی كه ئنگليزييه‌کی ئه‌وتۆ نازانين و ئينگليزييه‌که‌ی ئهم شيعرانه‌مان له‌به‌ر ده‌ستا نيه‌ی و نه‌مانديوه ناتوانين بلّين كه بيّکس له چ پله‌يه‌کدا توانيويه‌تی بيکاته کوردی. به‌لام ئه‌وه جيئ شك نيه‌ی كه ئهم شيعرانه‌ی بيّکس ته‌رجه‌مه‌يه و تام و بوئي ته‌ده‌بیاتی غه‌ربي تيايه. ئينجا له‌لایه‌ن ده‌سکارييه‌وه بيّکس که‌م و يا زۆر ههرچى کردبئ ديسانه‌وه پارچه‌يه‌کی جوانی شيعری عه‌سریي هيناهه‌ته ناو و دياره که له شاعيريکی خورئاوايي ئيله‌امي وهرگرتوه.

ماندوو نه کردوو و ئه مانه ی نه نووسیوه. به لکو ئه و خه یاله شیرینه ی که به فیکریا
پاوردوو به وینه یه کی زور ته بیعی خستوو یه ته سهر کاغز و له بهرزی و به پیژی
فیکره که ی ئه مه نده دلنیا بووه که نه یو یستوو بهرێک له که موکورتی له فز (وشه) کان
بکاته وه؛ ئه گینا، بیکهس له وانه نییه که له باتی گرفتار، (گیرۆده و یا تووشی) نه هاتبی
به بیرا و له جیاتى:

هەردوو گرفتاریهك ئاهى سەردین

بَلَى: هەردوو گیرۆدەى یهك ئاهى سەردین و یا هەردوو کمان تووشى....

هەر وهکو ئه مه، ئه گهر کالێ و ناپوخته یی، له نگیه کی سووک، وشه یه کی بیگانه،
له قی وه یا که مته رخه مییه ک له هه ندێ جیگه ی

(دهخیلتم) ئه ی مانگ قیبه له ی دلداران

و بێ یار و هاو دەم (عاجز) و تەنیام

و دلزار و بیزار (خه یلێ) غه مگینم

و گیرۆدەى (داوی) له یلی شیرینم

و دل به ندی (عه شقی) ئه و به له ک چاوهم

و له و ساوه (ئه وم) که وتۆته خه یال

و گریانه پیشهم (بوومه) کۆی زوخال

ئهم نیوه شیعرانه دا ببینریت، قهت باوه ڕم نییه که زه ڕه یه ک له نرخیان که م بکاته وه
و له و جیگه بهرزه ی که به هو ی نه سمراو ی (۱) خه یاله که و ڕه وانی سه لیقه ی شاعیره وه
گه یشتوو یه تی، پله یه ک بێته خواره وه. وا ده زانم که بیکهس بیزانیا یه ئیمه داوای
ئه وه یشی لی ئه که یین، به وه ندەى که چاو بتروو سکینی ئه و نیوه شیعرانه ی به م ڕه نگه لی
ئه کرد:

دهخیل ئه ی مانگی قیبه له ی دلداران

و بێ یار و هاو دەم خەمبار (و یا زویر) و تەنیام

و دلزار و بیزار (ئێجگار) (و یا گه یلێ) غه مگینم

(۱) نه سمراو = بکر.

و گيرۆدهی (عه شقی) له یلی شیرینم
و دل بهندی (داوی) ئەو به لئه چاوم
و له و ساوه (له یل) م که وتۆته خه یال
گریانه پیشهم (بووم به) کوۆ زووخال

ئهمه ییش (بهندی دووه می) سکا لاکه یه:

ئهی مانگ تۆ شوعلهی عه شقی پیروزی
تۆ نه شه به خشی دلی به سوۆزی
(قه سه مت) ئەدهم به عه شق و جوانی
(به نه سیمه که ی) بهری به یانی
به سه ره هاتی خۆت بۆ من به یان که
دهردی گرانم نه ختی ئاسان که

.....

(دوو چاری) چی بووی وا په شیواوی
له بهر چی په ست و مات و داماوی؟

لێره یشتا ئه گهر بیکهس، لیمان ببووری و بمانه خشی؛ له باتی وشهی (قه سه مت)
سویندیکت دانه نیین و یا نیوه شیعه که ئه گۆرین و ئه یکه یین به «سویندت ئەدهم من به
عه شق و جوانی»؛ و له جیاتی (به نه سیمه که ی) (سروهی نه سیمی) دا ئه نیین، ئەوسا که
بۆ ئەوهی که وا نه زانریت سوینده که (به عه شق و جوانی سروهی نه سیمی بهری به یانی
ئەدریت و) اوێکی عه تف ئه خریته دوا و وشهی جوانی که له نیوه شیعه که ی پیشو دایه
و ئەبێ به:

سویندیکت ئەدهم به عه شق و جوانی و... (جوانیو)

سروهی نه سیمی بهری به یانی

به لام دیاره که بۆ نه گۆرانی قافیه ئەبێ ئەم واوه له بهینی ههردوو (میسره ع) ه که
بخوینرێته وه وه بکری به ژیر لێوه وه:

سویندیکت ئەدهم به عه شق و جوانی...

و ... سروهی نه سیمی بهری به یانی

بالا تره که نازانین کامیان ههلبژیرین و بیخهینه بهر چاوی خویندهواران. تهعریفیکی
رهمه زانی ههیه بهراستی هینده جوان و ئاوداره که تینووتهی پۆژووانیکی هاوین
ئهشکینی.

له دای پزگاریوونی له چهسخانه، وداعیهیهکی ههیه بۆ عیلم و زانین که بۆ چهوت
و چهپهری ئهحوالی ئهم زهمانه وهسفیکی لهوه جوانتر به تایبهتی له کوردیدا باوهر
ناکهه م کرابی.

خۆقهسیدهی (ئهی مهلا) ی هیچ شکی نییه که وینهیهکی به لاغته له کوردیدا.
(مهلا و شیخهکان)، (منهوه رهکانی ئیمړۆ)، (ههتا مردن) و (ئاوهنگی تهبیعت) ههر
یهکه سه رهله وحهی شیعریکی زۆر رهنگین و به ئاوهنگی بیکهسه. خۆله گۆرانیی
قوتابیدا بیکهسه گهیشتهوه ته پلهیهکی وا بهرز که، بیکهسه له یهک دووانیک له شاعیره
مومتازهکانی کورد، هیچ شاعیریکی تر نهیگه یوهتی و باوهریش ناکهه م که بیگاتی.
شهویک له کۆمهلی زانستی (خوالی خۆشبوو) دا له بابته به کهلکی قوتابخانهوه،
چهند شیعریکی وتوه که ئهم یهک دوو فهرده لهوانهیه:

مهلههم و دهرمانی دهردی ئیمه تهنیا مهکته به
فرسه ته ههستن له خه و ئیتر چه وهختی نووستنه
با چرای (زانستی) ههلهکین و له زولمهت دهرچین
زۆر بهجی ماوین له خهلقی، عهیه، عاره، مردنه

ئهمهیش ئهو شیعهره پر له توانج و تانوتهیه که له دای پزگاریوونی له چهپسی
وتوویهتی و ههوالی ئهو پۆژهی سلیمانی و کردهوهی کاربه دهستهکانی پی وهسف
کردهوه:

تووشی لافاوی عیلم بووم و بهلام زوو دهریه پریم
سواری پاپۆری جههل بووم و به ناویا تی پریم
سهه شوکر ئوخهی نهجاتم بوو لهباسی عیلم و فهن
نامگرن جاریکی تر ئینجا له کهیفا ههله پریم
گهر چی تا ئیستا وتوومه، تی بگهن زوو پی بگهن
بهو قسانهم ئیوه قهت باوهر مهکهن سهگ بووم وه پریم

خوێندهواری شتییه هەر جههله ئینسان سەر ئەخا
 گەر له مهولا ناوی عیلمم برد بزائن سهرسهریم
 هینده تهعقیبی ههقم کرد تاكو نانی خوّم بری
 سووك و پيسوا بووم لهناوا گیرودهی (ئاخیر شهپیم)
 چاکه حیسهی عاقلّم زانی که ههپسه یا شقه
 هەر کتیبیکم ههبوو ئیمپرو له داخانا دریم
 پیای دانا عهقلی دانا زانی بوّی ناچیتته سهر
 ئیقتیدام بهو کرد منیش بوّیه به عهقلمدا تر..
 شهرته کهر بم، باره گوێزم لی بنین خرهی نهیی
 با دهمیکیش من بهبی ئەندوه و غهه بوّ خوّم بژیم
 له تهرجیع بهندهکهی «ئهی مهلا» یش ئەم پارچهیهی خوارهوهمان ههلبژارد که هەر
 چهند ههموو بهندهکانی یهک له یهک جوانتر و خوشتتر، بهلام لهم نامیلکه بچووکهدا
 بیکهس لهمهنده زیاتر جیگهی بهرناکهوئیت:

خوایه! یهک (لوتهر) بنیری بوگهلی کوردی فهقیر
 تا نهجاتی با لهژیر دهستی مهلا و شیخان و پیر
 ئەم شەوی دهججوره تا کهی؟ دهرکهوئ روژی مونیر
 جوولهکەش وا بوون به شت، هەر کورده گهرمابی ئەسیر

.....

ئهی مهلا توّبی خوا لهه فیکره کوّنه لابه
 باوی باوهپرکه نهماوه باسی فیردهوس و سهعیر
 با له قهسیدهی (مهلا و شیخهکان) یش یهک دوو پارچهیهکتان پیشان بدهین، تاوهکو
 بزاینن که بیکهس، لهگهڵ ژینی کوّمه لایهتیدا چهن خهريک بووه:

١

مامه سوّفییش وای تهمايه هەر بهرپیشی پانهوه
 قهسری بوّ حازر کرابی پر به خوړی جوانهوه

ئەو ئەللى جەننەت بەرپىشە چى بەسەر عىرفانەو
سەد سەلاھەدىن و دارا قىمەتى يەك ئانەيە

۲

گەر بەھەشت ھەر بىتە جىگەي جاھىل شىت و كەران
دۆزەخىش مەخسوسى زانايان و فامىدەي جىھان
خوایە بمخەيتە جەھەننەم نەچمە رىزى وەحشىان
جەننەتى چى؟ بىت و وابى عەينى تىمارخانەيە

۳

چاۋەكەم بەخوئا خەيالتان خاۋە چاكى تى بگەن
خوایەككى خۇش ئەۋى دانا بى خاۋەن عىلم و فەن
كەلكى بۇ خۇي و بەشەرىي خادىمى راستى وەتەن
ھاي وھوۋىي بى سەمەر ھەركردەۋى شىتانەيە
لە سەرەتاي قسەدا وتبۇومان كە بىكەس يەككە لە شاعىرە قەۋمىيەكانى ئەم
عەسرە، بەللى شىعرى نىشتمانىي (فایەق) زۆرە. بەلام گەللىكى لە ناو خەلقا زانراۋە،
لەبەر كراۋە. لەبەر ئەۋە بەيەك دوو وئەيەكى كورت لېرەشدا، دەرخستنى روحى
نىشتمان پەرۋەرىي ئەۋمان بە واجىب زانى:

دَل

لەژىر ئەم عىنۋانەدا بىكەس لەدۋاي ئەۋە كە بە پىچەۋانەي عادەتى خۇي، ئەمجارە
باسى دَلخۇشى و نەشكەي خۇيمان بۇ ئەكا، بە ھۆي رىزگاربۋونى لە دەرد و ئازار و
تەنگىي دَل، جارى لە پەنجەي نازكى يار فەنجانى شەراب و جارىكى تر داۋاي وىسكى
و عوود و تار ئەكا، ۋەكو خۇي ئەللى:

دَل ئەۋەندە مەست و كەيلە شىتە ھىچ ھۆشى نىيە
ۋا لە رەقسايە خەرىكە عالەمى بىزار ئەكا

ئىنجا دېتە سەر باسى نىشتمان و، تى ئەگەين كە بۆچى وای بەسەر ھاتوۋە و
كەوتوۋەتە خۇشى و نەشئەى پەيدا كىردوۋە: گوینان لى بى بزانن، ئەلى چى:

دَلْ بە نەشئە و بەزمى مللیەت شوكر بووژایەوہ
شایییە، سەیرانە، بەزمە پىر بە دەم ھاوار ئەکا
دَلْ بە ئاۋاتى گەیشتوۋ لاۋى كوردى دى، كەوا
بەكدَلْ و بەكدەم خەرىكە میللەتى ھۇشيار ئەکا
دَلْ لە كینە خالییە بیگەرەدە سافە وەك بلوور
سەد تف و لەعنەت لە چارەى خائینی سەگسار ئەکا
دَلْ ئەلى (بیگەس) ھەتا كەى لافى مللیەت بە دەم
ھەول و تىكۆشینە تەنیا قەومى تو بزرگار ئەکا
بەكتىرىتان خۇش بوئ تا نەگبەتى بەرتان بدا
دوو دلیى ئەم قەومە دىل و سووك و بەدەرەفتار ئەکا

چاۋىكىستان لەم (پرسىار و وەرەمە) بى:

تۆچیت؟ من كوردەم نەتەۋەى گوردەم!
خۆترسنۆك نى؟ نەخیر نەبەردەم.
چى تۆى زەبوون كىرد؟ دوودلى و نىفاق!
چۆن رزگار ئەبى؟ ھەر بە ئىتىفاق
بلى چىت دەۋى؟ بەرزىى وەتەنم.
بە خۆراپى؟ نا! بەگيان و تەنم
كوا چەكت چىیە؟ سەوداى ولاتم!
ئەى پشٹیوانت؟ عەزم و سباتم.
چىت لە بارایە؟ خۆبەخت كىردن.
بۆچى؟ لە پىگەى میللەتا مردن!
راستت پى بلىم؟ فەرموۋ! گویم لیتە،
بە واتەم ئەكەى؟ سەرم لەرپتە.

بەپاستى و پاكى ھەول و تىكۆشين
لە كورسى و كىنە و درۆ چاوپۆشين
ئەمانەت نەبى كارت زۆر لەقە
بەشت ھەمىشە سووكىيە و شەقە!..

پیرهمیږد
خاوهنی دوانزه سواره‌ی مہریوان

پیره میړد نوستادی شاعر و نه ددهب

ناوی خوی (توفیق) ه. چووته مالی خوا بووه به حاجی. پادشای عوسمانی روتبهی (نهوولی سانی) داووتی، بووته بهگ. له حاجی توفیق بهگه وه پیر بووه، نیسته (پیره میړد) ه. له سلیمانی هاتووته دنیا ئیمسال پیی ناوته ۷۳ له پیشه وه لای حاجی مه لا سهیدی زهله لیهی خویندووه، دواپی له کولیهی حقووقی نهسته مول دیلومی وهرگرتووه. نه دمامی مه جلیسی عالی (ناستانه) بووه له پاش مشرووتیه که مه جلیس له ناو چووه، چووته مه سلکه کی مه لکیه وه له پاش قایمقامیه کی زور کراوه به موته سه ریفی (نه ماسیه) که حکومتهی عیراق دامه زراوه، هاتووته وه سلیمانی، به لام وه زیفه ی نه دیوه. خزمته پیگه یانندی نه خوینده وارکانی کردووه. به ناوی (زانستی کوردان) هوه ریاسه تی قوتابخانه یه کی نه هلیی کردووه و له نه خوینده وارکان زور شاعیری پی گه یاندووه. شپوه یه کی رهوانی کوردی و شاعیری (ناسانی گران) (۱) خستووته ناووه. نهووته هاتووته وه، ته نیا خوی، روژنامه ی له پیشدا (ژیان) و ئیمړ (ژین) دهردهکا. زور هه ولی نهووهی داوه که ئینقلابیک بخاته ژینی عائله وه و له بهر نه مه ییش زور له ژنان نزیك بووته وه به ته عبیری خوی (فه می نیزم) ه. و ریاسه تی (کوملی ژنانی) گرتووته نه ستوی و گه لیک خزمته تی خویندی کچانی کردووه. له هه موو رهنگه و دائر به هه موو شتیک، شاعیری وتووه. شاعیری نیشتمانی نهوونده زور و ئاگرینه، باسی ناکری. نه مه سهر گروشته یه کی کورت و موته وازیعی پیره میړد. نه گینا نه گهر بمانه ویت نه وهکو هیه و به پیی خزمه تیک که هی شاعر و نه دبیات و زمانی کوردی کردووه، به خوینده وارانی بناسین و وشه یه کی و امان بو نادور زیته وه که نه م کاره مان بو ئاسان بکا. نهوونده نه توانین بلین که پیره میړد، نه ستیره یی کی زور گه شه به ناسمانی شاعر و نه دهبی کورده وه و به بی ترس و لیکدانه وه ده توانین بلین نه گهر نهو (خوره لات ناسانه) (۲) ی شاعیری علی تهرموکی، شاعیری ههره به ناوبانگی کوردیان بهرچاو که وتووه و به یه کیک له گه وره ترینی شوعه رای

(۱) ناسانی گران = سهل ممتنع.

(۲) خوره لات ناس = مستشرق.

خۆره لاتىيان داناو، چاويان بەشيعرى پيرەمىرد بىكەوتايە شىك نىيە كە ئەمىيان لە خوار ئەووە دانەدەنا و زۆر جىيى بىروايە كە پيرەمىردىيان لە ريزى يەكەمى شاعىرەكانى خۆره لاتا بنواندايە، بەلام پيرەمىرد لەگەل ئەم پايە بەرزى ھەيەتى و بە پىچەوانەى ئەو كە ھەكو درەختىكى تازە و بە بەرەكەت تا بلئى بەردار و بە ميوەيە، خەلئى لە خۆى زياتر ئاگايان لە شيعرەكانى ھەيە. خۆى ئەوئەدى ئىھمال كىردوون، ئەگەر ئەوانە نەبونايە كە مەفتوونى شيعر و ئەدەبىياتن، بۆ ئەمەى يەك دوو شيعرى پيرەمىرد بدۆزىنەو، دەبوو چا و بە لاپەرە زەرد و ژاكاوكانى پوژنامەى (ژيان) و (ژين) دا بخشئىن.

لەلایەكى ترمەو پيرەمىرد تا بلئى بە سەلىقەيە، بەھىز و بەتاقەتە ئەوئەدى شيعرەكانى خۆى پەريشان و بلاو كىردووەتەو، ئەوئەدە بۆ كۆكردنەو و يەكخستنى ئەدەبىياتى كوردى خزمەتى كىردووە. ديوانى (مەولەوى) شاعىر و فەيلەسوفى بەناوبانگى كوردى ھىناوئەتە بەرھەم و ھەموو ئەم ديوانە گەورەيە كە بە كوردى ھەورامان و شۆو ھەورامى نووسراو، ھەر بە شيعر و بە وئەيەكى زۆر شيرىنى وا كە زەرەيەك لارى و لەنگى بەمادە يا بەمەعنای ئەسلەكەى ئەدەبى خستوويەتە سەر شۆو ەى سلىمانى و بەم رەنگە، ديوانىكى تەواوى چوارسەد و كسور لاپەرەى لى ھىناوئەتە ناو و لە چاپخانەكەى خۆيدا لە چاپى داو.

بىجگە لەمە، پيرەمىرد، لەلایەن سەرگروشتە و چىرۆكىشەو خزمەتى رۆحى ئەدەبى كوردى ھاتووە بە بىرا و بەم فىكرە چىرۆكى (دوانزە سوارەى مەريوان)ى بۆ نووسىنەو كە حكايتىكى واقعى و داستانىكى بلئى ئازايى و قارەمانى كوردى دەورى (بابان)ە. دەستى بۆ لەمە زياتریش درىژ كىردووە و ھەلمەتى بردووەتە كوردستانى شىمالى و لەناو جەرگى تارىخى شيعر و ئەدەبى ئەوئەشەو (مەم و زىن)ى بۆ دەرھىناوين. ئەو (مەم و زىن)ە كە سەرگروشتەيەكى ئىجگار بەرز و مىللى كوردە و لە ئەسلدا لەژىر ناوى (زىن و مەم) لەلایەن پىغەمبەرى شيعرى مىللى ئەحمەدى خانىيەو نووسراوئەتەو. ئەمە بە ھەلئى ئەژمىرەن كە بە بۆنەى باسى مەم و زىنەو، وئەيەكى رەنگىنى شيعرى پيرەمىرد، بخەينە بەر چاوتان.

ئەم چەند شيعرە پارچەيەكە لە شىن و گريانى (زىن) كە بە ديار مەيتەكەى (مەم)ەو كىردووە:

ئەم زولفە لوولەم بۆ (مەم) شانە کرد
دەك فەلەك كۆيەر بى بۆنىكى نەکرد
ئەم خال و میلە، من بۆ (مەم) م پشت
پەیمانم وایە بۆی بەرمە بەهەشت
لێئوم دانابوو، بۆگفتوگۆی مەم
عەھدە تا مردن واتەى پى نەكەم

.....

هەر كەس هاوسەرى بۆ ژيان ئەگرى
منت بۆیە وىست لەبەرت مری
هەى خەجالەت بى چەرخى پەرستەم!
هیچ شەرمەت نەکرد لە نەوجەوانى مەم؟

.....

خەنجەر بۆ دلە، گەر راست دەوى
ئاخ مەمى تىایە، نەك بەرى كەوى

.....

بە بەرگى خوینی شایى پەنگەو
بە سۆز و نالەى خوش ئاھەنگەو
با دەس لەمل كەین مەم! ئیجگارپە

.....

ئاخ بۆ دەنگخۆشى لە ژوور سەرىنمان
بە (بەیت)ى كوردی بدا تەلقینمان
بلى ئاخ دلى دلخواز مەشكینن
بەزۆرەملى كچان مەمرینن

زین، بۆ ئەمەى كە لەدواى مەم، دواى بە ژيانى خۆى بىنى بە خەنجەرى پروتەو
پاوەستاو و ئەلاوینیتەو، چاوتان لەم عەشقە بەرزە بى لە رۆحى پاك و خاوینى
زینداپە. لە عانىكا كە ئەیهوى خەنجەرەكە بكا بە دلى خۆیدا، دەسى ئەگىرپتەو. بۆچى

ئایا، ترساوه و شیرینی رۆح دەسی پێ گێراوەتەو؟ نه! بەلکو (زین) زۆری پێ خۆش
ئەبێ کە ئەگەر بۆی بلۆی لە جیاتیی جارێک، سەدجار خۆی بکا بە قوربانی مەم. بەلام
ئەوێ کە بەینیکی تریش دواى ئەخا لە خۆ کوشتن ھەر عەشقی (مەم)ە.

خەنجەر بۆ دلە گەر راست دەوێ

ئاخ (مەم) ی تیا یە نەک بەری کەوێ

بەلێ لەو ئەترسی کە ئەو خەنجەرە ی ئەیکا بەدلی خۆیدا (مەم) ی بەر کەوێ. ئەمەتا
عەشقی بەراستی! و لێردا سەنعەتی شیعری پیرەمێردمان بۆ دەرئەکەوێ. بەم سەنعەتە
وردە پیرەمێرد ئەوەمان تێ ئەگەییانی کە زین ھەر چەند لە تاو مردنی مەم عەوداڵ
ئەبێ و بۆ پرگار بوون لە خەمی ئەوانا پێ فیرا قی ئەو، ئەبەوێ دوا یی بە ژبانی خۆی
بێنی، لەلایەکی تریشەو دلی کە پرە لە عەشقی مەم، خەنجەری پێ رەوا نابینی و
ئەبەوێ قەدەرێکی تر ئەو عەشقە بژیانی و کولی ئاگری دلی خۆی بە چەند وتار و
لاوانەوێکی تر ساریژ بکا.

ھەر لەم لاوانەوێدا پیرەمێرد دواى مەبەستیکی تری کۆمەلایەتیش کەوتوو و
تانووتیکی لە چەشنی کچ بە شوودانی ولاتی خۆی گرتوو و ویستوو یەتی لەم کارە
گەورەیدا کە بناغە ی ژینیکی تازە ی پێ دانەمەزری هیچ نەبێ نرخیکی زۆر بچووک بە
کچ بدری و بیر و دلخوازی ئەویش تاقی بکریتەو. بزانی ئەم قسانەیش چەند بە
وەستایی و بەوینە یەکی شیرین بەسەر زمانی (زین) دا ئەبەنی:

ئاخ بۆ دەنگخۆشی لە ژوور سەرىنمان

بە (بەیت) ی کوردی بدا تەلقینمان

بلێ ئاخ دلی دلخواز مەشکین

بەزۆرەملی کچان مەمرین

بەلێ زین تەنیا مەعشوقە یەکی عاشق نییە. بەلکو کچە کوردیکی میللەتپەرورە ی
وا یە کە لەباتی تەلقین، ھەسرەت بۆ دەنگخۆشیکی وا ئەخوا کە بە کوردی لە ژوور
سەری بخوینی. وایشی ئەوێ کە تەلقینەکە ی وتاریکی کۆمەلایەتی بێ و بێ سوودی
و چەوتی ئەو پێگە یە، لەو دایک و باوکانە بگەییانی کە لە دلخوازی کچەکانیان ناروانن
و بۆ مەبەستی خۆیان کچ بەشو و ئەدەن.

ئەمەیش وینە یەکی تری شیعری پیرەمێردە:

من و ئەستێرەکان

ئەستێرە بەرزەکان ئەدرەوشێنەو بە شەو
وەک من بە داخەوێن نە سەرەوتیان هەیه نە خەو
چەند سائە ئاشنای شەوی بیداری یەکتەترین
وەک سەر سەرین شەوی سەری ناکەینە سەر سەری
من خواروژوور لە دەس چوووەکە ی بۆوڵەت، ئەوان
وەک خێلی خوار و ژوورکەری کورد وێلی ئاسمان
شەو، شەونمی ئەوانە چەمەن ئاو ئەخواتەو
پۆژ هەلمی ئاوی چاوی منە سەر یەخاتەو
دوێ شەو بەری بەیان بوو، ئەگریان بە سەر منا
منیان کەساس ئەبینی لەناو دۆست و دوژمن
دڵسۆزی وام نەدیوو کە بۆم بگری، وەک خەشیم
فرمێسکە کە ئەوان بوو بە ئاونگی تێ گەیم
بام راسپارد - بۆ - کە خەفەت بۆ چ ئەخۆن ئەوان
وەک ئیمە نین، نزیکتری لای بارەگای خوان
راسپێرییان نووسیوو بە شەونم لە سەر گیا:
«تا ئاسمان، پڕیشکی بەدی ئیو، هەلپێژا»
هاواری کوردەکانی سەروو گەییە ئاسمان
بەو دوو کەلی هەناسە یە ئاو، یی لە دیدەمان

لەم شیعەر بەرزاندەدا بگەڕێن بۆ وشەیەکی بیگانه، بۆ واتە یەکی ناپەسند، بۆ لاری و
چەوتییەک و سەرنجی ئەو بەدەن کە شاعیر ئایا خوێ تەنگەتاو کردبێ و مێشکی
گوشیبێ، بۆ یەکخستن و پێکخستیان. و لەدوای ئەمە لەو سەنەت و بە لاغەتەش
وردبەنەو کە تیایەتی.

پیرەمێرد، هەر وەک لە شیعەرەکانیا لاسایی کەسی نەکردووەتەو، و بە لکو
ویستوووەتی کە خوێ ببێ بە ئیمامی شاعیرە کوردەکانی ئەم عەسرە لە لایەکی

تريشه وه له شيعرا، كوردیی په تیی تاقي كردو وه ته وه و بوئی دهر خستووین که زمانه که مان زمانیکی دهو له مهنه د شیرینه.

ئەم شاعرانەي خوارەوہي وینەيەکی کوردی پەتییه:

جاران ده پوڅ به (حهچه، ههچه) او باره به ريه وه
 گهرما و (سه بوون) و ليزمه يی باران و ته رپه وه
 ترسی ته ریده، پيشکeshي سوار، شوو فرينی دز
 ده سیاوی باری که و تووله جيگهی خلیسک و خز
 نه رکي گزير و، خانه بگير، موريانی نوين.
 بولای که یبانوو، خرسی قه تارچی، پلاری جوین.
 چهنگ سووته که ی به ئاو و، که پرووی نورد و نانی کوڼ.
 جووته و له قه ی ته ویله و هالای ته رس و بوڼ:
 ئاگری ته پاله (لوکسی) گزگل، گه فینی سهگ.
 دهسته و یه خه ی قه تارچی له سه رکا، شه رپه کوتهگ.
 (سیخورمه) که ی قه تارچی به هه لساندن و په له ی.
 لوڅه و تریسکه ی ئیستر و بازدانی جوگه له ی.
 لاسهنگی بار، وهره به ره پارسهنگی خواریه که ی
 خو، که وتی پیت له خرکه چوو له و دهشته چی نه که ی.
 باج و پیتاکی زهنگنه، گيروگرفتی جاف.
 هر چیش که پیت، هات هه مه وه ند بردی (ساف له ساف)
 بهم کویره وه ری و کوله مه رگییه وه و به چلکه وه.
 سی بهنده وهر گه راو، به سه روپیشی کولکه وه.
 ئینجا ده چوو پته شاره وه ناوماالی (عاسیمه)
 بیت و بنووسری نابیته خوئی چیش، نه مه که مه.
 ئیسته سوار ی پستی (گهړوک) به به سی سه عات.
 ده تباته سه ر شه مه نده فر و ده ستوبرد که هات.

(۱) گەرپۆك - سەيارە.

سوار به، بنوو بهیانی له خه وهسته زوو بهزوو.
 بهغدایه هات به پیرتهوه ئهی بینی پوو بهپوو.
 جاران ئهیانوت ئه وهلییه (تهیی ئهرز) ئهکا.
 پێچانهوهی زهوی نییه (فهن) کاری بهرز ئهکا.

دهبینین بێجگه له وشهکانی (لۆکس، ساف له ساف، عاسمه، تهیی ئهرز، و فهن) که
 له زمانانی بێگانهوه وهرگیراون وشهیهکی وای تیا نییه، که به ئهسل و یا له بهر گوپی
 کوردیک بێگانه بێ. له مانه پشا (ساف له ساف) به تهواوی بووته کوردی و تالی ورد
 نهبیتهوه نازانی که له بنیاتا بێگانهیه و له وشه (ساف) ی عهره بیهوه هاتوه.
 (فهن) یش وشهیه که تورك و عجهم وهکو ئیمه له عهره بهوه وهریان گرتوه و
 کردوویهانه به مائی خۆیان. عاسیمه که ناوچهی حکومهته، ناوی ئافرهتیشه و
 کوردهکان به کهلکی ئههینن و لێردها پیره میردیش ڕهنگه بههر دوو مه بهسته که به
 کاری هینابی. ههچی وهکو وتاری (تهیی ئهرز)، له جباتی کوردی بهکارهینراوه
 بهلکو مه بهستی له کهشف و کهراماتی ئهولیا به که پیشوان بهم جوړه ئهیانگێرا بهوه
 و پیره میرد نهیو یستوو دهسکاری بکا و له دم ئهوانه وه قسه کهی وهکو وتراوه کردوه.
 و بهمه دهرده که ویت که ئهگهر به چاوی تیگه یشتوو له شیعهرکان ورد بینهوه وشه
 بێگانهی تیا نابینن.

ئه وهیش لهوئ بوهستی که پیره میرد بهم شیعهرانه، وهکو وینه گهریکی وردکار،
 وینهیهکی ژیا نی کۆمه لایهتی رابردوی بۆ گرتوین و خستویه تهوه بیرمان.
 ئینجا پیره میرد له دوا ئهوه که له وحه یه کمان له ژیا نی کۆمه لایهتی پیشوو بهم
 ورده کاری به بۆ ڕهسم ئهکا و چاوی عیبرهت و ئینتبا همان بێ ئهکاتهوه؛ ئهلی:

ئینجا که هات (برووسکه) خرایه تهلیکه وه
 هینرایه خانووه وه له چرای ههر پهلیکه وه
 زۆر تر له مانگه شهو دهر و ژوور پوون کرایه وه
 تاریکی لاچوو، تیگه ینی ئیمه مایه وه
 ئیتر دهبی به ڕه بهری زانستی تی بگهین
 چی تر له مانه چاکتره، بۆ به رزیه تی وهتن

لاى بەندە خوڭندەوارىيە، ئاھ خوڭندەوارىيە
ھەر مىللەتنى كە فەنى نەبى دەردى كارىيە
ئاخ خۆزگە خوڭندىش وەكو من ئارەزووى ئەكەم
بىبىنم و نەبىتە گرىنى قورسى كفنەكەم

و بەم رەنگە لەم وڭنەگەرىيە - نەك ھەر وڭنەگەرى مەبەست بووبى، بەلكو پەند و
نەسىحەتى قەومەكەى خۆيشى لىك داوۋەتەوۋە وەباشى و بەكەلكى خوڭندى خستوۋەتە
بەرچاۋ.

وڭنەپەكى تر، لە شىعرى پېر فەلسەفەى پىرەمىرد:

بى بايەخى دەوران

بەھار ھات و دەردى ئەبىنم لە گولدا
ئەوېش و ديارە گرىنى والە دلدا
ئەزانى كەوا پىنج دوو پۇژە دەورى
كە باوى نەما، نامىنى كەس لە دەورى
كە رازاندېيەوۋە دەستە گول، دەستى دەوران
گەدا و شا بە ئاۋاتەوۋەن بۆى سبەينان
بەنالە و نزان بولبول و عاشقان (بۆى) (۱)
وەكو مشتومال ژەنگى دل نايەلى (بۆى) (۲)
لە پاش ئەم ھەموو نازەنېنە كوتوپ
كە ھەلىان پچوپكاند و كەوتە سەر ئاگر
وەكو ھەلمى مەنجەل جواناۋ ئەپىژى
بەدەم قولپى گرىانەوۋە دەبىژى:
كە بى بايەخە خۆشەويستى زەمانە
كە ھۆشت بىبى پشت مەبەستە بەمانە

(۱) بۆى = بۆئەو.

(۲) بۆى = بۆنى عەترى.

ئەلای دلبەرى دَل بەرە بايەخى بى

بە چىت باۋەرە؟ بۆرەپىياۋ دايەخى بى

چەند بە وئەنەيەكى شىرىن باسى پېنج و دوو رۆژى گۈلى بەھارمان بۆ ئەكا و لە
زمانى ئەۋەۋە فەلسەفەى ژيانمان تى ئەگەينى. گۈل، كە بە ھەزار ناز و عىشۋە
ئەكرىتەۋە و بە ەترى بۆنخۆشى خۆى دلى ئىنسان ئەكاتەۋە بولبول ئەخاتە چرىكە
چرىكى گۆرانى، و ئەو گۈلەى كە بەينىك دەسكى جوان جوانى لى دروست ئەكرىت و
سفرە و خوانى پادشاينى پى ئەرازىنرېتەۋە و بەيانىان گەدا و شا، لە باخچەكاندا
ئەچنە سەبرى و بە ئاۋاتى بۆنەكەيەۋەن بەلى ھەر ئەو گۈلە بە قەدر و نازدارەيە
رۆژىكىش ئەخرىتە سەرنىگر و جواناۋ ئەرېژى كە گۈلاۋ بدا بەوانەى تا دوينى بوو،
ئەيانكرد بە سەرياندا و بە ئاۋاتەۋە بوون كە لە دەۋرى دابىنىش و بە بۇنى دىئاۋىزى
دەماخيان موعەتەر بكن. ئىنجا لەو ۋەقتەدا كە گۈل ئەم جواناۋە ئەرېژى بە لاي
پىرەمىردەۋە وايە كە بە زمانى حال و بەدەم گريانەۋە ئەمانە بە عاشقەكانى ئەلى:

خۆشەويستى زەمانە بايەخى نىيە و ئەۋى ھۆشى بىي لازمە پشت بەوانە نەبەستى
كە لە رۆژى خۆشى و دەمى سەعادەت و كەلكدارىدا لە دەۋرى كۆ ئەبنەۋە. و بۆ ئىنسانى
بە ھۆش و گۆش ئەۋە پىۋىستە كە بۆ پىياۋى بەۋەفا و دوستى رۆژى رەش بگەپرى و
بىدۆرتىەۋە.

بەراستى پىرەمىرد، لېرەدا رۆحى مەسنەۋىي فەيلەسوۋفى ئىرانى كىردۈۋەتە بەر
شىعرى كوردى و ھەقايەتى گۈلى ئەم، بەلای مەۋە گەلىك لە ھەقا يەتى (نەى) ئەو
مەسنەۋى) كە ئەلى:

بشنو از نى چون حكايە مى كند

ۋاز جدايىھا شكايە مى كند

خۆشتر و بەرەنگو بۆترە.

ئەمەيش ۋەسفىكى شىرىن و غەراى رۆژىكى بەفر بارانى سلىمانىيە:

سبەينى بوو لە خەۋ ھەستام كە رۋانىم بەفرە بارىۋە

سلىمانى دەلىي (بەلكىس) ە تاراي زىۋى پۆشيوە

دەمى بوو چاۋەرپى بەفرىكى ۋا بووم مژدە بى بارى

سەرم بەفرە كەچى ھىشتا شەرە تۈپەلمە بۆ يارى

له بیرمه شێره به فرینه م ئه کرد. سواری ئه بووم بێ زین
 نسێ بوو جیگه که ی دهی به ست دهما تا کو ده می هاوین
 به بهرگی سپیه وه چهن جوانه شاخی گوێژه ببینه
 له رهنگی ئاسمان دل به رتره ئهم سپیه، ئهو شینه
 ئهلین بهرگی فریشته ی ئاسمانیش سپیه وه به فره
 فریشته ی ئیمه بالایه به لام چی بکهین له گهل تهفره
 هه موو پچه کلوی به فریک فریشته ی خوی له گهل دایه
 فریشته که وته ناومان بویه وا ئاشووب وه لایه
 ئه وا سامالی کرد رۆژ که وته سه ر شاخی گلّه زه رده
 به سه ر ئه وه فره دا، تیشکی هه تاو ئه لماسی خوا کرده
 به سه ر گۆنه ی سپیدا، خشلی زی پینی بریسکه ی دی
 په ری سه ر کیوی قافیش هینده پرچی زه ردی خوی لی دی
 له سه ر سه ریان به فر توژالی به ست وینه ی چۆری شیره
 قه تاره ی سه ر لقو پوی دره ختان چهنده دلگیره
 چلووله ی گو یسوانه پلپله ی زیوی کچه کورده
 سه هو ل ئاوینه یه؛ ئهم پلپله و ئاوینه یه ورده
 که پیریزن سه ر و پۆله ی به شینی (چله) تیک ئالا
 به هار دی، داری پیر ئه ژیتته وه دیته قه دو بالا

حاجی قادری کوی بولبولی نیشتمانپەرۆهری کورد

حاجی قادر، یه کهمین شاعیری هه ره به ناویانگی چه رخی نۆزدهمین و بولبولی نیشتمانپەرۆهر و میلیلی کورده. (لوسی پۆل مار گریت) که ئەدیبهیهکی فرانسزه و ده رحهق به شیعەر و ئەدهبیاتی کوردی، به یارمهتیی عالمیکی شاعیری کورد نامیلکهیهکی نووسیهوه، باسی حاجی قادری کردووه و (به هاریه) به ناویانگه کهی گۆرپوه به فرانسزی (۱).

ئهم شاعیره کورده له عیلى زهنگه نهیه و خهلقى دێیه که که ناوی (گۆر قهرهج) بووه ئهم دێیه ئیستا وێرانهیه که نزیک به کۆیی (کۆیسنجق).

به پێی موقه دمه ی دیوانه که ی ئه بی له ده وریشتی (۱۲۳۲ ی هجری) هاتبێته دنیاوه. و له بهر ئه وه ی که له کۆیی خویندوو یه تی و ده وری منالی و هه راشیی له و ی رابواردووه به کۆیی ناسراوه. حاجی قادر هه ره له منالییه وه هه وای میلله ت و نیشتمانی که وتوو هه سه ر و گه لی سارد و گه رمیی دنیا و ده رد و ناخوشیی زه مانه ی چیشتوو. ئه نجامی کار له ولات ته وه لا ئه بی و پرو ئه کاته شاری ئه سه مو ل. هه ره ئه م رۆحه به رزه ی، له کوردانی گه وه ره و نیشتمانپه رۆه ری ئه و زه مانه ی نزیک ئه خاته وه و ئه بی به میوانی به درخان پاشا و مامۆستای کورده کانی. له وای ئه مه ی ش حاجی به میشک و کورد خوا، داخیلی کۆمه لی کوردانی (ئه سه مو ل) ئه بی. له بهر ئه وه یه که شیعهره کانی حاجی، سه رتا پا باسی نیشتمان و میلله ته و سۆزی ئاگری دلکی پر حه ماسه تی تیا به. حاجی قادر له م لایه نه وه له ناو میلله تی کوردا ده وری (نامیق که مال) ی شاعیری وه ته نه په رۆه ری تورک ته مسیل ئه کا. له گه ل ئه مه ی شدا سه ری له هه وای عه شق خالی نه بووه، وه کو هه موو شاعیریکی کۆن، له عاله می غه رامیا تیشدا په ربازی کردووه و شیعری وتوو ته وه. له مه دحی خوا یشا قه سیده یه کی شیرین و بی مانه ندی هه یه که به م مه قته عه دا:

مه علوموه بۆچی حاجی مه دحت ئه کا به کوردي
تا کو نه لێن به کوردي نه کراوه مه دحی بارى

(۱) ته ماشای (دراسة في الشعر الكردي)، ته رجه مه ی ئه م نووسه ره بکه ن (لا په ره ۳۲-۴۸).

دەردەكەوئیت كە مەبەستی ھەر مەدحی (باری) نەبوو، بەلكو ویستووێه كە بە كوردیییش ئەم مەدحە بكړی.

بئجگە لە قەسیدە (مەدحی باری) كە مەقتەعەكە لەسەرەو نووسراو، و یەك دوو غەزەلی غەرامیی تر ئەودای شیعرەكانی حاجی قادر سەرپا عیبارتە لە ئەشعارى نیشتمانی و یا لە پەند و مەوعیزەى میلی و لەبەر ئەمە كە نرخێك بۆ شیعرەكانی دابنریت، ئەبێ ئەم لایەنە بخڕیتە بەرچاو، ئەگینا بێت و لەگەڵ ئەو شیعرانەدا كە شاعیر بۆ ئەمەى شیعر بینیتە ناو، خۆی پێو ماندوو كردوو، بخڕیتە تایی تەرازووو، پەنگە رەواجیكى ئەوتۆی نەبێ. ئەویش ئەبێ لە بیرت نەچیتەو ئەو شیعرەى كە بۆ دەرخستنى ھونەر و یا سەنعەتێك و ترابى لەگەڵ ئەوێ كە شعورێكى دەروونی بێ گری و قۆرتى پێ دەرخریت جیا. بە كورتییەكەى بەلای ئەوانەو كە لە شیعرا بۆ پۇح ئەگەپن نەك مادە، حاجی قادر نیشتمانپەرورێكى شاعیرە. حاجی قادر نیشتمانپەروریش نەبووایە بە شاعیر ھەر دەژمێردا، چونكو ئەم شیعرانەى كە شعورى دەروونى خۆی پێ ئیفا دەكردوو، لەوانەى كە حاجی قادر ئیدیعی شاعیری پێو بكا.

لەبەر ئەو دەتوانی بڵێ كە ئەگەر لەبەر ئەھمىیەتى گیان (پۇح)، مادەى، ئیھمال نەكردایە و بە تەنگ رازانەوێ ئەو شیعرانەو بووبوایە زۆر بە ئاسانى ئەمەى بۆ دەچوو سەر و ئەیتوانی كە بیانخاتە وینەى كى جوانتر و بەرزترى ئەدەبییەو. بەلام وەكو وتمان، حاجی مەبەستی شیعر داڕشتن نەبوو و بۆ ئەمەیش نزیكترین رێگەى؛ لە وتاری راست و ڕەوان و لە پەند و مەوعیزەى كوردی پەتیدا بینوو:

حاکم و میرەکانی کوردستان
ھەر لە بۆتانەو ھەتا بابان
یەك بەیەك حافیزی شەریعت بوون
سەید و شێخی قەوم و میلەت بوون
سەید و شێخەکان لە ترسی ئەوان
مونزەوی بوون و زاکیری رحمان
ئەو كە فەوتان پیاى ئەمان دەرکەوت
سەیری چون بوونە پووش وئاگر ونەوت

يهكئى لىم لاوه روو دهكاتە عەجەم
 دوو لەوى لاوه دەبنە دوژمنى هەم
 يەك بەيەك بوونە نائىبى هەمەوهند
 صاحبى مارتين و ماری گەزەند
 ميللەتیش هەند كەرن وەكو جاران
 دەستيان ماچ دەكەن دەلّين قوربان
 گەر لە سەحرا مەلا نەمردايە (۱)
 گورگە شين بام كەرى بخواردايە
 شيرى نەپ وەك لە بيشە نەما
 گورگ و مام ريوى دینه رەقس و سەما
 من لە غەمخواری ئەم قسانە دەكەم
 وەرنە پەشمە لەلام هەموو عالەم
 ئەم قسەى ئىستا عەيبى لى دەگرن
 ئەو دەمەش دى زەمانى بوى دەمرن
 ئەم بە ئەو، ئەو بە ئەم دەلى كاكە
 سەيرى قانونى حاجى چەن چاكە
 هەر چلۆنى ئىشارەتى فەرموو
 وەك كەرامەت هەمووى وەها دەرچوو

حاجى وەكو خوى دەفەرموى، غەمخواریكى بەراستى میللەت بوو و زۆرباش لە
 سیاسەتى ئەو دەورە و هەوال و باسى كوردان شارەزا، بوو و تىي گەيشتوو. گەلێك
 داخ و خەفەتى خواردوو بۆ قەومەكەى و بە هەموو لەونێك هەولێ داووە بۆ
 وریاکردنەوێان. لەگەڵ ئەمەیشدا، لە خۆیەو دیار بوو كە قسەكانى بۆ ئەو پۆژە كەلك
 ناگریت. بەلام لێ پوون بوو كە پۆژێك ئەبێ (پەندە)كانى بیر بكەوێتەو و بە داخەو
 لەناو كوردانى بە مێشك و و تیگەیشتواندا بخوێنرێتەو:

(۱) لە (مەلا) مەبەستى ئەمیر و حاكەمەكان و لە (گورگەشین)یش مەبەستى شیخ و مەلا
 و سەیدەكانە.

ئەم قسەى ئىستا عەببى لى دەگرن

ئەودەمەش دى زەمانى بوى دەمرن

زۆر دووريش نىيە وەكو خۆى ئەلى ئەو پۈژە زۆريان عەيب لە قسەكانى گرتبى و دل
و ھۆشيان نەدايىتى. كەچى وا ئىستا ئىمە بە دلئىكى گەرم و چاويكى پىر لە گريانەوہ
ئەيخوينەوہ و ئەو پۈژە رەشانەمان دىتەوہ بەرچاوكە حاجى و (كەيفى) تيا بوون و
بە ئاھ و ئالەى نىشتمانەوہ شيعريان وتووە و تلاونەوہ.

حاجى، تەنيا نىشتمانپەرورەيى شاعير نەبووہ. بەلكو خاوەندى ئامانجىكى
مىللىى زۆر بەرز و بەرپۇجى بووہ. پىگەى سەرکەوتن و پىشكەوتنى خستووەتە
بەرچاوى مىللەت، پىويستىي خويندن و چوونە مەكتەبى بىر خستوونەوہ و بۆ
فېربوونى خويندن و نووسىنى كوردى ھانى داون:

ھەر كوردە لە بەينى كولى مىللەت

بى بەھرە لە خويندن و كىتابەت

بىگانە لە تەرجمەى زمانى

ئەسرارى كتيبى خەلقى زانى

يەكسەر عولەما درشت و وردى

نەيخويندووە قەت دوو ھەرفى كوردى

.....

ئوستادى خەتن لە ئەم سىانە(۱)

وہك دى لە زمانى خۆى نەزانە

مومكين نىيە دەرپچى لە چنگى

ھەتتا رەقەم و خەتى ھەرەنگى

ئىمە كە مۆمىنين نە پروسىن

بۆچ كوفرە زمانمان بنووسىن؟

مەبەستى حاجى قادر ئەوہ نىيە كە كورد لە (خويندن و كىتابەت) بى بەھرەن،
چونكو ئەگەر لە

(۱) مەبەستى لە زمانەكانى توركى و فارسى و عەرەبىيە.

هەر کوردە لە بەینی کوللی میللەت

بێ بەهرە لە خوێندن و کیتابەت

مەبەستی ئەوە بووایە لەدوای ئەمەوە نە ی دەوت:

بێگانه لە تەرجه‌مه‌ی زمانی

ئەسراری کتیبی خەلقى زانی

بەڵێ مەبەستی ئەوەیە کە کورد هەر بە زمانی خۆیان ناخوێنن و نانووسن ئەگینا
بە زمانانی تورکی و عەرەبی و فارسی دەخوێنن و لە ئەسراری کتیبانی زمانی بێگانه
باش شارەزا دەبن. هەتتا نووسین و خوێندن فەرەنگی (زبانەکانی خۆڕاوا) لە ژێر
چنگیان نەچوووتە دەرەو و فیزی بوون. ئینجا لەبەر ئەمەیه کە بەداخەو ئەپرسی و
ئەلی:

ئێمە کە مۆمنین نە پرووسین

بۆ چ کوفرە زمانمان بنووسین؟

هیچ شکم نییه پۆچی موبارەکی حاجی لە ئاسمانی بەرزەو ئەگاداری ئەوە بێ کە
ئیمپڕۆشیرەکانی وەکو ئایەتکی قودسی بەسەر قەلەم و زمانی کوردەکاندا جارییه و
بێت و بزانی کە ئەو لاوانە لە زمانی ئەو غەزەلی ڕەنگاوڕەنگی ئاوریشمیان لەبەر
ئەکرد، ئیستا غەزەلە نایاب و بەنرخەکانی حاجی لەبەر ئەکەن، لەخۆشیا ئەو
ئاسمانە بڵندە بەجێ ئەهێشت و ئەگەر پیاوێ سەر ئەرزی و ئەهاتەو ناومان. بەلام
نە! حاجی ئەمە ی ناوی. ئەوەی ئەو ئاواتەخوایەتی وا لە کوی؟ هێشتا دوور، زۆر
دوورە!

حاجی بەمەندە چۆن دُنیا ئەبێ چونکو ئەوانە لە داخی لەسەر دلی ئەو نابوو
ئەمانەیه:

شاعیر و شیخ و خواجه دەر بەدەرن

لە قەسە ی بێ نەتیجەدا دەمرن

باسی زوڵفی درێژ و چاوی بە خەو

نەبڕاوو بوو تەری خەسەرەو

قەید و تەزویب و حاشیه و ئیعراپ

هەموو با بردی بوونە مەوجی سەرەب

سەفەر ئەندەر ۋەتەن چە كەلك ئەگرى
سەيرى ناكەى شەمەندەفەر دەفرى
بە قسەى سادە برسى تىر نابى
ەمەلە عىززى دىن و دنيابى
ئاسنى سارد بە فوونەرم نابى
بەتپرانىش ەمام گەرم نابى
عولەمامان بە قەولى بى سەرۋىپا
پاكى خنكا لە بەحرى وشكى ەوا
سەنەتېك فېر نەبون لەپاش تەحسېل
سەيرى چۆن بۆمەناھى بوونە دەلىل
يەك بەيەك بوونە خائىنى دەولەت
خائىنى مولك و دوژمنى مىللەت

و لەدواى ئەمەى كە بەينى لەم بابەتە ئەدوئ، ئىنجا ۋەرئەگەرپېتەۋە و ئەلى:

ەجەبا بۆچى ئەھلى مولكى عىراق
ئىتېفاقى بە دل دەكەن بە نىفاق
بۆ ئەمىرانى غەيرە دەبنە گزىر
نەك لە خۇيان يەكېك بېيەتە ئەمىر
ئېستاكەش فرسەتە گەلى ياران
كەپەنەك بۆ چىيە لەپاش باران

چۆنە؟ حاجى راستى نەكردوۋە و ئايا قسەكانى ئەو ئېستاكەش ۋەكو كەرامەت
دەركەۋتوۋە يا نە؟ ئەھلى عىراق، بۆ لەسەر نىفاق رۆيشتن گرىي ئىتفاقيان
نەبەستوۋە؟ ورد و گەۋرە بۆ بېگانە سەر دانەۋاندىن بە عار و نەنگ ئەزانن؟ كەسيان
ئەيەۋېت كە يەكېك لە خۇيان سەر كەۋى؟.

بەلام حاجى، لەدواى ئەم قسانەيش ەەر پەندى خۆى دووبارە ئەكاتەۋە و ئەلى:

ئېستەكەش فرسەتە گەلى ياران

ۋە ئەۋەيشيان بىر دەخاتەۋە كە بېتو فرسەت لە دەست بدەن، پەشيمان ئەبنەۋە و لە

دواييدا ئهنگوستى پەشيمانى دەگەزن چونكو مەسەلى كوردىيە كە ئەلئ:

كەپەنەك بۆ چىيە لەپاش باران!

بە چاويكى عىبرەتەش لەم پەندە شيرين و پر لەحىكمەتانەى حاجى برۋان:

هەتا وەك ئاگرى ژىركان لەگەل يېك

ئەگەر توفان بى لەشكرتان بە پووشېك

لە گوئ گا نووستوون بۆيە كە رېوى

لەسەر ئۆو وەها شېرگيرە وەك سەگ

(سەلاح) ئۆو ئىستا كە سىلاحە

تەماعى گەورەيى، بى چەك نەكەن نەك!

وتبوو مان كە (حاجى)يش؛ لە غەراميات دواو، وەكو هەموو شاعىرەكانى پېشو،
ئەوئيش لە باسى خەتوخالى (دولبەر) خۆى پى نەگىراو. بۆ راستى قسەكەمان ئەم
شيعرانەيمان لېردە نووسى كە وئەيەكى باشە بۆ ئەوئى تواناى شاعىرئىتى
حاجىيش دەربخا:

هەر كەسئىكى كەسە، ناكەس نىيە حەرفئىكى بەسە

وەرە سەر باسى خەتوخالى هەتئوى خۆمان

ئەى فېداى خاكى دەر تاجى كەى و مەسنەدى جەم

وئى بە قوربانى سەر و فېسى كەچت تاجى كەيان

خۆم بە دارا و سكەندەر و بە خەسرەو نادەم

گەر بزەنم لەبەر ئەم قاپئىيە دەبمە سەگەوان

عاشقانت كە هەموو تىرى نىگاھئىكى بەسە

وەرە دەر گانەكەمان زامنى تۆم بىمكە نشان

بە ئومئىدى ئەسەرى حوسنى رەزا دەچنە ولات

شيعرەكانم كە سەراپا وەكو خۆم بى سەر و پان

ناللى و خاكى بەبە، حاجى و كۆيە بە مەسەل

عەينى(۱) حافىز و شىرازە كەلىم و هەمەدان

(۱) نازانم حاجى بۆ نەيگوتووه، (هەر وەكو).

کردووه؛ ئه‌گهر به‌مه‌یش ته‌واو تێ نه‌گه‌ین، ئایا له‌ شه‌قه‌ی پانی به‌رزه‌کانی (خانم خاسی) یارویشی خه‌به‌رمان نابێته‌وه‌ و له‌ رۆژی مه‌حشه‌ریشدا هه‌ر له‌خه‌وی غه‌فله‌تا ده‌مێنینه‌وه‌؟

له‌ ته‌قه‌ی نال و شه‌قه‌ی پانی به‌رزى ئاسمان له‌رزى

ته‌قوتۆق كه‌وته‌ سه‌ر ئه‌رزى ده‌لێن مه‌حشه‌ر هه‌لستاوه‌

به‌لێ قه‌ت شكی تیا نییه‌ كه‌ حاجیش له‌ وه‌سفى خو‌شه‌ویسته‌كه‌یدا كه‌وتووه‌ته‌ ئه‌و هه‌له‌یه‌ كه‌ شاعیره‌كانى تر تێی كه‌وتوون و (مه‌حبووبه‌ی شاعیره‌كان) ی پېشوو ی به‌ خه‌یالدا هاتووه‌ كه‌ ئه‌ویش به‌ بیرى من (مه‌حبووبه‌یه‌كى خه‌یالی) به‌عنى (هه‌یولا)یه‌كه‌ بووه‌ هه‌م ئێر و هه‌م مێ! وه‌یا وه‌كو لێره‌دا، ده‌ببینین لاوێكى نه‌وجه‌وانى (پانى به‌رز) له‌ پێ بووه‌ و، یا كچێكى شیرینی فێس له‌سه‌ر. به‌لام ئێمه‌، ئه‌گه‌ر حاجى قادر له‌ یه‌كه‌ دوو غه‌زه‌لێبازى به‌م رهنه‌گه‌ بپین، ئه‌وه‌مان به‌ خه‌یالدا نایه‌ت، كه‌ عه‌شقى مه‌جازى، ئه‌وى له‌ عه‌شقى به‌راستی نیشتمان، ده‌نكێك دواخستبێ، چونكو هه‌روه‌كو خۆی فه‌رموویه‌تى:

په‌شمه‌ حاجى وه‌ره‌، وه‌كو جارێ

بێره‌وه‌ سه‌ر حيكایه‌تى كوردان

ئهو زۆر زوو له‌ عه‌شقى مه‌جازى باى داوه‌ته‌وه‌ و به‌ هه‌موو تین و هه‌یزیه‌وه‌ خۆی هاوێشوووه‌ ناو ئاگرى كووره‌ی عه‌شقى به‌راستیه‌وه‌:

خوسره‌و و كه‌یقوباد و ئه‌سكه‌نده‌ر

وه‌كو كیسرا و كاوس و قه‌یسه‌ر

هه‌موو تێك چوون و پاکی فه‌وتاو

نه‌ سیلاح و نه‌ سكه‌یان ماوه‌

واقیعهن وایه‌ وه‌كه‌ به‌یانم كرد

هه‌ر كه‌سێ زه‌، به‌ ناعیلاجى مرد

مه‌رگ و ژین میسلى سېبه‌ر و تاوه‌

ئهو ی باقى بمێنێ هه‌ر ناوه‌

چونكو هه‌ر چى له‌ دارى دونیایه‌

دێت و ده‌روا هه‌مووى وه‌كو بایه‌

سەد شەھنشا و پادشا مردن
سەیری کە کوردی ئێمە ھەر کوردن

.....

حەسرەتم ھەر ئەمە لە دنیادا
حاجی دەمری بە دەوریان ناگا
گەر بە دەورانیان بگەیبایە
ھەموو حالی دەبوون چ دەریایە
چ بە مەنتووری گەوھەری کوردی
چ بە نەزم و کیتابەتی وردی
(سەعدی) ئەیامی خۆی نەبوو نانی
و ھکو من بوو، گەرۆک و بی خانی
ئێستا خەلقى لە حەسرەتی دەمرن
بەیتەکانی لە زێر و زیو دەگرن
ئاخیری پۆژیکیش دەبی وەعدی
خەفەتم بۆ بخۆن و ھکو (سەعدی)

بەراستی حاجی قادر زۆرباش توانیویەتی کە ناویکی سەرمەدی لەناو کوردا بۆ
خۆی بێلێتەو و باش تی گەشتوو و ھە:

مەرگ و ژین، میسلی سیبەر و تاوہ
ئەوی باقی بمینی ھەر ناوہ

ئەم شیعەریش کە ئەلی:

سەد شەھنشا و پادشا مردن
سەیری کە کوردی ئێمە ھەر کوردن

شیعەریکی (علی کەمال) مان بیر ئەخاتەو کە ئەلی:

کورد ئەوەندە کوردن بە سەد شەیتان لە کوردی ناکەون
ئیکە خەلقى بۆچی بۆ خۆی دەردیسەر پەیدا ئەکا

حاجی ھەروەکو سووتای نیشتمانی گەرە بوو و بەو عەشقەو تەلەو، بۆ

کۆيەش كە نىشتمانى تايىبەتى خۆيەتى ئىجگار سوتاو و بە پەرۇش بوو. ئەم
 شىعرانەى خوارەوئى وىنەيەكى عەشقى ولاتى تايىبەتى خۆيەتى:
 لە مەيدانى بەھارا شارەكەى كۆ
 قوبەى كشمىرى دا بەرشەق وەكوگۆ

.....

دەماوەندىش بە نىسبەت شاخى ئىمە
 بەھارى چەشمەسارى وشكە دىمە
 لەكن (بتوئىن)ى ئىمە دەشتى لاجان
 وەكوپەى بانەيە ھەورازى لاجان
 ئەھالى رۆستەمن وەقتى شوجاعەت
 لە حاتەم زۆتەرن وەقتى سەخاوەت
 كوپى غىلمانە كچيان عەينى خوورى
 نەزەر بازن بەلام ھەر دور بەدوورى
 موسافر پەرورە و يارى غەرىبن
 ئەوانن وا لە ھەر عەيبى بەرى بن
 مەكەن عەيبم ھەمووى راستە مەقالەم
 بە بورھان و ھەدىسى فەخرى عالم
 وەتەن مەحبوبىكە زۆر جىلوە ئاراي
 نشانەى دىن و ئيمانە تەمەنناى (۱)
 لە ئادەم بگرە تا دەورانى ئىستا
 يەككى وەك (حاجى) لەو خاكە ھەلستا
 كە غەم خواری بكا بۆ مىللەتى خۆى؟

.....

لە قوچ پاشاوە تا ئىستا ئەمىرىك
 لە (كۆيى) پەيدا نەبوو ياخۇ وەزىرىك

(۱) حب الوطن من الايمان.

له بهر بى ئيتحادى بوونه مسكين
له ئاخيردا، وهكو زانيومه هه لدين
له مابهينى (كلاو سوور) و (كلاورهش)
پهريشانين ده بينه ميسلى گاي بهش

.....

وهكو بيستوومه ئه يارانى كوئى
له تاريخى (جهم) و (ئسكه ندر) و (كهى)
به شير و خامه ده ولت پايه داره

.....

نه بهيداغى ههيه نه تهپل و كووسى
ئهمهنده ي پى كرا بئچاره نووسى

.....

ئهوا خوئى كرده مههدى حاجى قادر
نه نادرشاي ههيه نه شاهى نادر

له بهر ئهوى كه ديوانه كهى (حاجى قادر) سهراپا عيبارته له ئاهونا ئه نيشتمانى
و هه موو دپركى له پهنه و مه وعزه يه كى ميللى، بئت و هه مووى بنووسين، ئه بى ئهم
كتيپه هه ر بو ئه دابنئين و به تايبه تى هه ر شيعره كانى ئهوى تى بخهين، به لام وا
ليردها باسى حاجى ئه برينه وه تاوهكو بتوانين له وتارى هه ر شاعيره چهنه وينه يه كه
بخهينه بهرچاوى خوئنده واران و دل و دماخيان به كالاي پهنگينى ئه ده بياتى كوردى
پوون بكهينه وه.

حهریق

مهلا سالح

مهلا سالح كورپی مهلا نه سرولا و خهلكی گوندی (زیویه)ی ناحیهی سوورداشی قهزای سلیمانیه. له ۱۲۸۲ی هجریدا هاتووته دنیاوه. بۆ خویندن، زۆر له کوردستاندا سوورپاوهتهوه. له (الهیات)دا گهلی شارهزا و له زمانی فارسیدا زۆر توانای بووه. له دواى ئیجازه وهرگرتنی بهینیک له ولاتی سلیمانیدا ماوه و له پاشدا چووته (سابلاغ) و لهوئى له حزووری شیخ بورهانی خهلیفهى شیخ عوسمانی (تهویلّه)دا تویهى کردووه و داخیلی تهریقتهى نهقشبهندى بووه. عومری به موتالا و تهدریس راپواردووه. به سئ زمان (عهرهبی و کوردی و فارسی) گهلی شیعری ههیه که زۆر به تهئسیر و بهلیغه. له ۱۳۲۷ی هجریدا له (سابلاغ) بهرهمهت چوووه و له قهبرستانی (مهلا جامی) نيزراوه.

دیوانی ئهشعارى هېشتا له چاپ نه دراوه (۱) ئهم شیعره هینی ههریقه: (۲)

چاوهکهه دوینئ له باغا گول به عیشوه خوئ نواند

نهك نهمهگگیریم به مهرگی تو قهسهه هیچ نهمدواند

جهنابی ئهمین زهکی بهگ له تاریخی سلیمانیدا، تهرجهمهى حالئ ههریق، بهم رهنگه دهنووسئ. و ئهو تهرجهمهیه که له موقهدهمهى دیوانهکهیدا نووسراوه لهگهڵ ئهمهدها فهرقیکی ئهوتوئى نییه.

حهریق، له یهك دوو (نهعت)ی نهبهوی بهولاوله ههر شیعری غهرامیی وتووه. بهلام شیعرهکانی سهراپا سهنعهته و له سنعهتى شیعریشدا زۆرتر مهیلی جیناس و تهشبیه و ئیستعارهئ کردووه. هئزى زانایی و مهلايهتى له شیعرهکانیا دیاره. وهکو (مهريوانی) ئهلی وادیاره که ههمیشه دلتهنگ و خهفتهبار بووبئ.

ئهم چهند شیعرهئ خوارهوهئ وینهیهکی نالهئ دلی خهمباری ههریقه:

(۱) تاریخی سلیمانی. بهلام دیوانهکهئ ههریق له سالئ ۱۹۳۸ له چاپخانهئ مهريوانی له

چاپ دراوه. ر. ح

(۲) تاریخی سلیمانی.

هه وری خهفته بهفری غه می داوه به سه رما
یاسه سه ری ته وریته که لیی کردمه سه رما
گه هی به شهراره ی غه م و گه سه سه ری هیجران
خوشتی نه بوو بو من نه به گه رما، نه به سه رما
که وتووته سه رم نه شک و غوباری نه له می دل
یه عنی که قوری میحنه ته کردومه به سه رما
گه نه چمه وه (ساحیب) نییه هیچ مونسی جانی
گه دیمه (سه قز) ناری سه قه ر و له جگه رما
شاهیدمه هه واسم که سه که م چنده که ساسم
به خوا نییه غیره ت له خه یال و له نه زه رما
هه ر چه نگه به جیسمانی که دوورم له حزوورت
روحیانه ت سبه ته له نیو زوبده ی سه رما
توفانی سرشکم چوو سه ر جوودی وجودم
که شتی ته نی تیا نوقمه نه نووح و نه نه سه ر ما
له وساو که تو ریوی دل م ریوی به دووتا
هیلا نه ی ته ن هه ر وه کو مه ئوای سه قه ر ما
بی فه وجی وه فاکه ت که جه فا پهروه ره ئیمرو
نه م له شکری ئاهی منه بی فه تح و زه فه ر ما
له م قه سه وه ته دا تا وه کو که ی په رده ی زولمه ت
به رچاوی دل م بگری ده سا بی به گوزه رما
ئایینه ی دل، ژهنگی قه ساوه ت روخی پوشتی
خاکسته ری دل سوخته یی بی نه به سه رما
مهروانه به زاهیر که به بی قووتم و پروتم
پو قووتی خه یالت غه زه لی چاکه له به رما
سه رمایه ی نه م مولکی خه یالاته هه ریقی
هه یفی که ته له ف بوو به هه ده ر چوو به زه ره رما

(نهعتی)

محہمہد (صلی اللہ علیہ وسلم)

به نووره که زاهیر بوو له سر ږووی محمه د
 عالم هه موو ئاشوفته بوو وهک مووی محمه د
 مه خجول و سر ته فکندهیه نه سرین و بنه وشه
 بؤ مووی سه من بووی دوو گیسووی محمه د
 مه جزویه هه موو کهس به رموز و به ئیشاره
 مه جبوړه له دس ساعد و بازووی محمه د
 سه رووی چه مه نیش پیی له گول و خاری غه مایه
 له رزانه له حه سره ت قه دی دلجووی محمه د
 لاله ش وهکو من سینهی پر حه سره ت و داغه
 تا دیویه تی ږوخساری گولبووی محمه د
 گهردی زه قه نی سیی پر ئاسی بی عه جایب
 زخمی هیه بؤ شاه و گه دا کووی محمه د
 زاهید و ره پی ش توؤسه ری ئیمانی زه عیفت
 ږووی که له میحرابی دوو ته برووی محمه د
 بوره انه له سر نه فیی مونافاتی شو و ږوژ
 مووی که په ریشانه له سر ږووی محمه د
 عالم وهکو من جهرگی ږراوه به نیگاه و
 رهم کردن و ئیستا دنی ئاهووی محمه د
 روج و دل و دینت هیه هر سیکی حه ریقی
 خه رچی که له ریی وهسف و سه ناجووی محمه د

غەزەلیاتی ھەریق

مەدارى توولى ئومىد خەيالى گەردن و زولفە
بەللى سەوداي سەرى عاشق لەسەر ھەودايەكى خاوە
بە سانی پەرچەمى ئاشفتە سەرگەردان و ژولیدە
بە میسلى زولفى سونبول دل ھەمیشە حالى شىواوە
ھەواى نافەى غەزالە پىي (خوتەن) تووشى خەتای کردم
بە يادی موشكى زولفى رووم لە (چینی) پەرچەمى ماوە
چراغى عومرى عاشق باى فەناى ھىجرانى لى ھەلبوو
لە فانووسى ئەدەبدا حیفزى كە يەك دوو نەفەس ماوە
دەمىكە چاوەپىي سورمەى غوبارى مەقدەمى يارم
لە كۆى خووبانەوہ ئىمىرۆ نەسىم (تۆزىكى) ھىناوہ
كتیبي عەشقى مەجنوون ئايەتى روخسارى لەيلايە
لە (سوورەى يوسف) دەرسى جنوونى ئىمە نووسراوہ
سەرم كاسى شەرابى سوحبەتى كاسەى دلى غەيرە
لە (دەردى دەردى) ئەم جامە پەنام بۆ ساقى ھىناوہ
كەسى فیترەت بلىند بى بۆ رەواجى سكەى دىنى
خەراجى (میسرى قلبى) خۆى بە (حوسنى يوسفى) داوہ
لەسەر سەوداي قومارى شاھى خووبان پىرى بورھانى
بە چوگانى ئىرادەت گۆى سەرم بۆ يارى داناوہ
نمای رۆح و ھەياتى من بە جیلوہى ساقىيە باقى
نەوہك وەك سپلە بۆ سفرە لە دووى نان چاوى پىر ئاوہ
بەقوربانت بىم ئەى پىرى خەراباتى جىھان ئاباد
بە شاھەد بە كە من رۆحم لە رەھنى قوربى تۆ ناوہ
شەھى مولكى يەقىن شاھنشەھى دىن پىرى با تەمكىن
رەئىسى ئەوليا رەحمى، ھەتا دل پىي نەبەسراوہ

له دارولحوزنى مېحنهت ناجييه وهك پيرى كه نعانى
 به بوى پيراهه نى يوسف كه سى چاوى هه ليناوه
 جزوورى تو به هه شته ئادهم و ئه هلى هه سه د شهيتان
 به بوى دانه، ته ماع كي شايه ته ناو دامى دنياوه
 شه رابى سوحبه تت ئيكسيري خاكى ميه دهنى روچه
 له كارخانه ي سه عاده ت (لوقمه ي لوقمانى) هيناوه
 عه دوو با هه روه كو عه قه رب كلكى نيشى خو ي دانى
 شوكر تو زى حه ياي بوو وا به چاويا دياره دايناوه
 هه تا گو ي پيوه بوو منكر، له زه لكاوى هه ساهه تا
 هه زارى (كلكى بگرى) (كه لكى ناگرى) تازه، خنكاوه

له م شيعرانه ي سه روه دا، شاعير، (خه تن و خه تا)، ولاتى (چين) و (چينى په رچهم)
 و (تو زىك) كه به مه عناى كه مېك، و يا (تو ز و غوبار)ك هاتوو و (دهردى دور) كه به
 مه عناى (دهرد و خلت) دى ت و (سوورده ي يوسف) و (خه راجى ميسرى قه لب) و (حوسنى
 يوسف) و (لوقمه ي لقمان) و (كلكى بگرى) و (كه لكى ناگرى) ي هه مو به
 وه ستايه تيه كى شاعيرانه دامه زان دووه و سه نه تيكى جوانى ئه ده بى واي تيا سه رف
 كردوو، كه هه ر ئه وانه ي شاعيرن و له سه نه عه تى ئه ده ب شه رزان ده توانن تى بگه ن و
 به هاى بو دابنن. بيجگه له ئه مانه يش كه به چاو پياخشان دنيكى كه م، بو شاعير
 ده رده كه وي ت، ده توانم بلېم كه غه زه كه سه راپا سه نه تيكه و وي نه يه كى زور شيرين و
 په نگينى به لاغه تى زمانى كورد بيه...

كتيبي عه شقى مه جنون ئايه تى روخسارى له يلايه

له سوورده ي يوسف دهرسى جنوونى ئيمه نووسراوه

به لاي منه وه گه لى ژوور شيعره كه ي (فزوولى) يه وه يه كه دانه رى حيكايه تى (له يل و
 مه جنون) ه به نه زم، و يه كيكه له شاعيره هه ره به ناوبانگه كانى ده ورى پيشووى
 تورك.

ئهمه شيعره كه ي فزووليه:

مجنون ايله برمكتب عشق ايچره او قوردق

بن مصحفى ختم ايتدم او (والليل) ده قالدى

یه‌عنی: له‌گه‌ڵ مه‌جنوون هه‌ردوو کمان له‌ قوتا بخانه‌یه‌کی عه‌شقا ده‌مانخویند من له‌ قورئان بوومه‌وه، ئه‌و هه‌شتا له‌ سوورده‌ی (واللیل) دا بوو. که مه‌به‌ستی ئه‌مه‌یه‌ عه‌شقی له‌یل، مه‌جنوونی له‌سه‌ر وشه‌ی (واللیل) ڤاگرتیوو نه‌یده‌ویست که له‌و سوورده‌یه‌ بێته‌وه تاوه‌کو ناوی له‌یل له‌ زمانی جیا نه‌بێته‌وه...

خۆ ئه‌و به‌ لاغه‌ته‌ی که له‌م شیعرا نه‌دایه‌:

مه‌دارێ تووڵی ئومێدم خه‌یاڵی گه‌ردن و زوڵفه
به‌ئێ سه‌ودای سه‌ری عاشق له‌سه‌ر هه‌ودایه‌کی خاوه
هه‌وای نافه‌ی غه‌زله‌پێی (خوته‌ن) تووشی خه‌تای کردم
به‌یادی مووشکی زوڵفی ڤووم له‌ (چینی) په‌رچه‌می ماوه
چراغی عومری عاشق بای فه‌نای هه‌جرا نی لێ هه‌لبوو
له‌ فانووسی ئه‌ده‌بدا حه‌یفزی که، یه‌ك دوو نه‌فه‌س ماوه

وا ده‌زانم ئاتاجی وتن و گه‌یڕانه‌وه‌ نییه‌. (حه‌ریق) له‌ناو شاعیره‌کانی پێش ده‌وری ئێستادا جیگه‌یه‌کی به‌رزی هه‌یه‌ و له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌دا که هه‌موو شیعیر و غه‌زله‌کانی ڤه‌ له‌ سه‌نعه‌تن له‌لایه‌ن ڤه‌وانی و سه‌لاسه‌ت و به‌هه‌یز و به‌پێزی، یه‌عنی (قوه‌ت و متانت)ه‌وه‌ ژوور شیعیری گه‌لێکیان که‌وتوووه‌. به‌تایبه‌تی له‌ سه‌نعه‌تی مه‌لایانه‌ زیاتر که له‌ شیعیره‌کانی مه‌حویدا ئیجگار زۆره‌، به‌ سه‌نعه‌تی شاعیرانه‌ ڤازاونه‌ته‌وه‌.

حهمدی

مه لا همدوون

کوردستانی عێراق و بهتایبهتی خاکی بهبه ئه وهندی شاعیر پێ گه یاندوو ه که نایه ته ژماره. خو سلیمانی ئه توانم بلیم که گه وه و به چووکی، هه تا کاسب و نه خوینده واره کانی له (بههره)ی شاعیری بهشیان وهگرتهوه. ئهم شاعیرانهی که له نه خوینده واره کانیش پێ گه ییون وه نه بی وهکو هه ندی شاعیرانی قه ومه کانی تر قسه ی هه له ق و مه له قیان کرد بی و له پێزی شاعیرانی (شه عبی) دا مابنه وه. به لکو شیعره کانیان زۆر پێکۆپێک و به مه عنا و به ته وای (مه وزوون و موقه فا) بووه، به وینه یه که که له گه ل شیعری شاعیریکی زانا و خوینده وار چه پی نه بووه. له بهر ئه وه یه که ده توانین بلین شاعیرانی کوردستان به شی زۆری شاعیری ته ییان له فیتره ته وه وه گرته وه و شاعیری خوایی بوون. هه مدی که ناوی مه لا همدوون ه یه کێکه له وشاعیرانه (۱) ئهم زاته خه لکی سلیمانییه. به کویری له دایک بووه و غه یری قورنان که له بهر خویندوویه تی ه یچ قوتابخانه و مه درسه یه که نه چوو و نه یدیوه. به لام زه کایه کی بهرز و فیتره تیکی شاعیری خوادادی هه بوو. وهکو هه لی که مال ئه لی سه عاتیکیان تیکۆپێک ئه دا ئه وه هه مووی تیک ئه خسته وه و ئه یه ینایه وه کار.

به فارسییش شیعری داناهه. له بهر ئه وه ی که چوو بووه (ئه سه مه ول) و به ینیکی زۆر له و ئ مابوو وه تورکیشی زۆرباش ئه زانی. پیاویکی که له گه ت و سووروسی و چوارشانه بوو. ئه وه به ینه ی که له ئه سه مه ول بوو، به شی زۆری وه ختی خو ی له (سرکه چی) له (چایخانه ی به غدا) راده بوارد. خو م گه لی جار هه ر له بهر ئه وه ئه چوو مه ئه و چایخانه یه و له قسه و سوچه تی عه نتیکه ی ئیسته فاده م ئه کرد. به ئیحسان ی خه لکی و بهتایبه تی گه ره کانی کوردی ئه سه مه ول به رپۆه ئه چوو. له گه ل ئه مه یشدا تا بلایی به زه وق و به ته بیات بوو. هه موو وه ختی جبه ی تازه و که وای شیرداخی تازه ی له بهر ئه کرد و فیه تیکی سووری بی قالی له سه ر ئه نا و به م حاله وه له مه لایه کی

(۱) من مه لایه کی کویری کوردم له ئه سه مه ولدا دیوه که به ته وای خاوه ندی ئهم سیفه تانه یه که هه لی که مال له ژیر ناوی (حه مدی و یا مه لا همدون) دا باسی کردوو ه به لام من وام بیه بیر که ناوی مه لا فه ره ج بی.

(ئەزھەر) ئەچوو. پێلاوی قەت بێ بۆیاخ نەبوو. ھەموو پۆژێک خۆی ئەشوش و ئیجگار حەزی لەپاک و تەمیزی ئەکرد. پوولیکیشی پێ بوايە دەسی بۆ کەس درێژ نەئەکرد و دەبویست جاری ئەو پوولە یا بۆ حاجەتێکی خۆی ویا بۆ (میوان) یکی خەرج بکا. ھەر لەبەر ئەمەیش وا دەزانم کە بێ ئەوێ بچیتە سەریان، پیاو (گەرە!) کانێ کوردی ئەو دەورەى ئەستەموڵ لە خۆیانەو خەرجییان بۆ دەنارد. لە ئوتیل ئەنووست. ھەموو وەختێک کوردێکی بۆ ئەبوو کە رەھبەری بکا. بەلام گەلی جاریش بەبێ رەھبەر ئەگەرپاو شارەزای گەلی کووچە و بازارێ ئەستەموڵ بوو لە ساڵی ١٣٣٥ی ھێجری و لە عومریکی ٦٥ ساڵیدا بە پەحمەت چوو لە حەربى گەرەى رابردووا بە شیعریکی کوردی ھەوالبی ئەو زەمانەى گێراوەتەو کە بەراستی جوانە و شاعیرانە. من ئەو شیعرانەم لە دەمی خۆی بیستوو. ئەگەر لەو پۆژانەدا بمزانایە کە پۆژێک کتیبێکی وا ئەنووسمەو، زۆر سووک و ئاسان بوو کە گەلی شیعری خۆی لى وەرگرم و بینووسمەو.

ئەمە شیعەرەکانیەتی کە لە (گۆلدەستەى شاعیرانی) عەلى كەمال وەرمان گرتوو(١):

ئەم پۆژە چ پۆژیکە کە دنیا شلەژاوە
 ھەركەس بە(جەخاری) جگەری قییمە کراو... (٢)
 دنیا پری ئاشووبە خەلایق بە عموومی
 ئاسایشی لی مەنعە ئەللی جونبشی ئاوە
 وەك تەرزه ئەبارئ بە ھەموو دەم ئەسەف و غەم
 ھەوری غەزەب و قەھری خوا توند و بە تاوہ
 ئەم وەزە کە ناوی بە(سەفەر بەر) ئەبەن ئیمپۆ
 فەرمانی بە خوین پشتنی ئەم عالەمە داوہ

(١) وەکو وتمان ئیمە ئەم شاعیرە بە مەلا فەرەج ئەزانین بەلام چونکو وەسفی عەلى كەمال و چاوپێکەوتنی ئیمە لە یەک ئەچێ و بڕوامان وایە کە عەلى كەمال ئیستەد بە شتێک ئەلی ناوی مەلا حەمدوونە بەو پەنگەمان وەرگرت.
 (٢) جەخار بە قەرینە مەعناى نەوع و یا پەنگە (بە جەخاریک = بە پەنگێک) وشەیکى زۆر جوانە و تازەم بیستوو.

گيرۆدهيه ئەم عالەمە ھەركەس بە سىاقى
 كەوتوووتە كەشاكەش بە قوماندەى ئومەراو
 (ژەندەرمە) ئەسووپتەو ۋەك واشەى برسى
 بۆ لاشەى مىللەت بە فرۆفئىلى غەزاو
 فەوتاو ھەبەر سوخرە، كەر و ھىستەر و يابوو
 حوشتەر سەقەت و شەل بوو، گا پىشتى شكاو
 كەر شەوقى زەرپىنى نىيە ھەتالە بەھارا
 ترسى ھەيە بىخەنە ژىر بارى قەزاو
 بۆگرتن و بۆكوشتنى ئەم عالەمە يەكسەر
 ئەم عرسەى ئافاقە ئەلئى ھەلقەيى داو
 نىك و بەدى ئەم عالەمى ئىسلامە بە جارى
 كەوتوونەتە ژىر ھەلقەى زنجىرى بەلاو
 ھەر شەش جىھەتى گرتوو ھاشووب و موسىبەت
 مئىشولە مەجالى نىيە بفرى بە ھەواو
 ئەم زالمى سەفاكى (سەفەر بەرلكە) ئىمىرۆ
 نامەى فەرەحى داو بە دەم بادى سەباو
 دەشت و جەبەل و شىو و جەزىرەى ھەموو دنيا
 گۆل گۆل بوو سەر پاكى بە خوینی شوھەداو
 تەیارە بە ئەسبابى شەر و فیتنەو دايم
 جەولانى ئەلئى ھەورە بەسەر مەركەزى باو
 بالۆنى (ھەلو) شۆو لەگەل دیتە بزووتن
 عالەم لە نەزەریا ھەر ئەلئى پۆرى خوراو
 ئەم جووتە بەلا زادەى بالندەيە ئىمىرۆ
 سەيارە بە (سىالەى بەرق)ى بە ھەواو
 بەرق و غەزەبى دانە و نارنجەك و بۆمبا
 ئاگر ئەپژىننى بە زەمىندا لە سەماو

شهو پوژده له بهر بهرقى قلیچ و پم و سونگی
 له معه ی قسه توره به دهلی عه کس هه تاوه
 لهو پوژدهو دنیا ههیه تا ئهم دهمه بی شک
 مه غلووبه ی بهم غایه ته نه بووه و نه کراوه
 بنچینه ی ده رکه وتوو ئاساری شریعت
 یه کسه ره هره سی بردوو ئانیکی نه ماوه
 ئهم دینه له پيشا وهکو زهمزم بوو به پوونی
 هه یچ غه شی نه بوو ئیستا ئه لئی لیلی قوراوه
 یاره بی له بهر خاتری پیغه مبه ره که ی خو
 ره حمی بکه بهم کو مه لی ئیسلامه که ماوه
 له ت له ت بووه بهم چه کوشه سه عاتی دلی عالم
 ره قاس و جه پ و زهمبه ره ک و چه رخی سواوه
 (حه مدی) دلی یه خسیری فهرنگی غه مه ئیمړو
 به ربوونی، به به ربوونی گهرووی به سره فاه

ئایا ئهم شیعره جوان و پیکانه هه یچ له شیعری نه خوینده واریک نه چی؟

خوزگه ئه و بیگانه زمان ناسانه ی له شاعر و ئه ده بیات تی دهگن ئهم شاعرانه ی
 کویریکی نه خوینده واری کوردیان بهرچاو ئه کهوت و تی ورد ده بوونه وه، تاوه کو
 بزانی نه و سا که له بابته شیعری کوردیه وه چییان ئه وت؟ و زور ئاره زوومان ده کرد
 که تی بگه ین ئایا له ناو نه خوینده واران ی هه یچ قهومیکی ترا شاعیریکی وا به لیغ و
 مه وزوون هه لکه وتوو یا نا؟

هه یچ جبی باوه پ نیه که شاعیریکی ئومی (نه خوینده واری قهومیکی تر توانی بی تی،
 بی ئاسایشی و نارحه تیی خه لقی بهم جه خاره ته سویر بکا.

دنیا پری ئاشوبه خه لایق به عموومی
 ئاسایشی لی مه نعه ئه لیلی (جونبشی ئاوه)
 هه ره شش جیه ته ی گرتوو ئاشوب و موسیبه ت
 می شو له مه جالی نییه بفری به هه واه

و چاوتان له تهسویری ئهحوالی ژهندرمه ی ئه و رپوژه بی که (حهمدی) کردوویه تی:

ژهندرمه ئه سووپیته وه وهك واشه ی برسی

بو لاشه ی میلله ت به فروقیلی غه زاوه

هه موو ئه وانه ی دهوړی (ژهندرمه) ی تورکیان دیوه، داخی ژهندرمه یان به سه ر
دله وه یه، به لام کامیان توانیویه که (تۆله) ییکی وایان لی بکاته وه به م په نگه داغمه یان
بکات؟.

بو کرده وه ی ژهندرمه و هه راسانی خه لقی به ده ست ئه مانه وه له دهوړی پرمیان، ئه م
شيعره ی (عارف سائیب)، ده لیلیکی زور جوانه:

که و توومه ته ناو تا قمی جه ندرمه خوامه رک.

دو چاری هه زار ده ردی سه ر و قه هر و سزا خوم.

خاکی

خاکی ناوی مه‌لا محمه‌ده، خه‌لکی گوندی (ئهممه‌د برپنده) ی قه‌زای هه‌له‌بجه‌یه. له ۱۲۶۱ ی هجریدا و له‌م گونده‌دا هاتووته دنیاوه. له سلیمانی خویندوو‌یه‌تی و له‌سنه خویندنی ته‌واو کردوو.

عالمیکی به‌ناوبانگ و ئه‌دیپیکی مه‌زن بووه. عومری له سلیمانیدا و به‌ته‌دریس رابواردوو. ئه‌شعاری زۆر به‌لیغ و به‌مه‌عنایه. مه‌نسووبی ته‌ریقه‌تی نه‌قشی بووه و له سالی ۱۳۲۲ دا به‌رحمه‌ت چوو.

جاریک له‌که‌وشه‌کا(۱) به‌جی ئه‌مین. سه‌ید ئه‌حمه‌دی نه‌قیب (خوا لی‌ی خوش بی) به‌چهند شیعریک توانجی تی ده‌گریت که ئه‌مه‌فه‌ردیکه له‌و شیعرا‌ه:

له‌مه‌یدانی عیباده‌تدا به‌جی ما هه‌رکه‌سی بی شک

به‌دایم چاو به‌ره‌و ژیره ئه‌بی مه‌هتووک و پیسوا بی

خاکی به‌غه‌زه‌لیکی چواره به‌یتی جه‌وابی داوه‌ته‌وه که دوو به‌یتی ئه‌وه‌لی ئه‌مه‌یه:

ئه‌گه‌ر ده‌رویش ئه‌گه‌ر سو‌فی له‌ته‌کیه و خانه‌قادا بی

گه‌دا بی یاخو پاشا بی خه‌لیفه یاخو وه‌ستا بی

له‌عه‌سه‌ی (که‌وشه‌کا)(۲) جی ما، وه‌کو دابه‌ئه‌بی دابی

ده‌بی سه‌ر حیز و مل کز بی، ده‌بی داماو و پیسوا بی

خاکی وه‌کو جه‌نابی ئه‌مین زه‌کی به‌گ باسی کردوو، شاعیر و ئه‌دیپ بووه. ناوبانگی له‌ناو کوردا رو‌یشتوو، به‌لام له‌به‌ره‌وه‌ی (دیوان) ی شیعری له‌ناوا نییه، نه‌مانتوانی که چهند شیعریکی نایابی لێره‌دا بنووسین. ئه‌و غه‌زه‌لی که ئه‌مین زه‌کی به‌گ مه‌تله‌عه‌که‌ی له‌تاریخی سلیمانیدا نووسیوه له‌لایه‌ن مه‌لایه‌کی فازیل‌وه‌له به‌غدا گه‌یشته‌ده‌سمان. به‌خویندنه‌وه‌ی ئه‌م ته‌نیا غه‌زه‌له‌پایه‌ی شاعیری خاکی ده‌رئه‌که‌و‌یت.

(۱) که‌وشه‌ک یارییه‌که تایبه‌تی فه‌قی و مه‌لاکان.

ئهم یارییه یاری به‌هاره و له‌سه‌ر سه‌وزه گيا ئه‌کریت.

(۲) سی بازیسی پی ئه‌لین و هه‌موو لاویک له به‌هه‌را ئه‌م یارییه ئه‌کا...

وشەى (دابى) كە لە چەند جێگەىەکیاندا دەبیزێت لە (دابوون) ھوھ ھاتووھ، ئەوھندە
سەنەتکارانە و شاعیرانە، بەکارى ھیئاوھ و لە وشەکانى (دانا، با، باب، بابا...)دا
لە(جیناس)ى ئەدەبى، لەفزی و مەعنەوى ئەوھندە ئىستفادەى کردووھ كە ئەلێى
ھەیکەل تراشێكە یارى بە تۆپەلە مێو ئەکا. ئەمە تەواوێ غەزەلەكەىە:

ئەگەر دەرۆیش ئەگەر سۆفى لە تەكیە و خانەقادا بێ
گەدا بێ یاخو پاشا بێ خەلیفە یاخو ھەستا بێ
لە عەرەسى كەوشەكا جى ما، ھەكو دابە ئەبى دابى
دەبى سەر حیز و مل كز بى، دەبى داماو و پىسوابى
قەبوول نابى بە ھىچ بابى كە كورد دابى لە جى بابى
ئەگەر سوختە مەلای جى ھىشت، مەلا ملكەج نەبى نابى
لە مەیدانى عیبادەتدا بەجى ما، ھەركەسى بى شك
بەدايم چاو بەرھو ژێرە دەبى مەھتووك و پىسوابى
بەجى مان باعيسى بەدناوێبە ھەتتا لە یارىدا
كەسى مەقبول و ماقولە كە چاك دەست و ئازا بى
قەدى ئەلفى دەبێتە (دال) لەبەر سستى لە یارىدا
بەجى ماو ھەر دەبى دابى بەزىلەت گەرچى ھەستا بى
مورىد گەر مورشدى جى ھىشت لە یارىدا دەبى دابى
بەسەریا ھەر دەبى ھەلجى لەژێر بارى دەبى دابى
كەسى پاش كەوت ئەگەر فەرزەن خەلاتى شاى لەبەر دابى
ویا عەینەن عەمامەى شىخوئىسلامى لەسەر نابى
دەبى پششى كەمانى بى ھەكو گو سەمتى ھەلنا بى
بلى پشتم شكبا بابى كەسى مابى بەسەرما بى
بەجى ماویش لە كەوشەكدا رەفیعان ھەر دەبى دابى
قیاس، رۆشن دەلیكە دەبى ئەھكامى مەجرا بى
ئەمە مەعلوومە لای ھەركەس چ نادان و چ دانا بى
كە دابوون كارى نادانە كەسى دانابى دانابى

فیداتان بم وهرن یاران له مهولا پوول له مهولا بـ
 دوروون عاجز له دنيا بـ له مالا يه عنى دل لایـ
 چ خوښه تهرکی خوو هر شو هه موو چاوی له خو دابیـ
 نه سیمی نیسبه ت بوبی وهکو (شوبو) له شو دابیـ
 که سی که وشه بکا (خاکی) مو حله لهق باز و نازا بـ
 به سورعت هر وهکو بابی به هیمه ت میسلی بابا بـ
 هر یفی، دوی له چایخانه دلی مه عمور و ئاوابیـ
 به (تهجنیس بازی) دهیفرموو جهزای چاکه دهبی چا بـ.

بیجگه له ئەم غەزلە، چەند (نەعت) یکی نەبەوی دووردریژی (خاکی) مان له
 دهفته ریکی دهسخته تی کوردیکی (شعرباز) دا بهرچاو کهوت. بو نمونه له هر
 (نەعت) یك، يهك دوو شیعری جوانمان هه لېژارد که بیخهینه بهرچاوی خوینده وارانـ
 خوشه ویست: ئەم شیعرا نه چەند (بهیت) یکه له قه سیدهیه کی ٦١ بهیتی:

ببارینی خوا بارانی هه رچی فهیز و ئیحسانه
 به سه ره ئه و باعیسی خهلق و گوزیده ی جه معی ئەکوانه
 ده می سوچی ئەزەل (داکا) هه تا شامی ئەبه د برژی
 به یهك تاو بی نه وهك تاو تاو، وهکو تاوی به هارانه
 به سه وهی نه ونه سیمی گول شه میمی لوتفه وه داکا
 نه سیمی نیسبه تی هه ق دانه یه کی کا به سه دانه

.....

که لامیان راسته هه ردوو بوون له گه ل هه ق، ئەحمەد و موسا
 ته فاوتیان وه لی ئاخیر زه مین، تا عه رشی په حمانه

.....

ئەری (خاکی) ئەتۆ خۆت چی و دیاریی تۆ ئەبی چی بی
 له بو شاه ی عه ره ب هه رگیز نه به ی ئەم شیعره کوردانه
 مه گه ر شاه ی روسول، هادی سو بول، سه رخ یلی جومه و کول
 به ئیحسان ی بکا ته حسین، بلی: وهك شیعری (هسان) ه

ئەمەيش چەند شەئىركە كە لە قەسىدەى (مىعراج نەبى) ۋەرگىراۋە، قەسىدەكە خۆى

۳۸ بەيتە:

چىيە ئەمشەۋ، شەۋى سۈر و سۈر و سەير و سەيرانە
شەۋى(ئەسرايە) يا سۈبى ۋىسالى جانى جانانە

.....

لە خەلۋەتخانە دەرگەۋتتو، لە خەۋخانەى فەلەك سەرگەۋت
لە دەۋلەتخانە چو، يەك ئان بە دەۋلەت ھاتەۋە خانە

.....

نەسىمى فەيز ھەق ئەنگۈوت و خونچەى كامى پى پشكۈوت
ۋىسالى جان و جانانە، چ خۆشە، رەبى چەن جوانە

.....

لە ئەحمەد تا ئەحمەد مىمى بوو فەرقى غەرقى ۋەھدەت بوو
بزانە عاشق و مەشۋوق لەناۋ ئەم دووانە كۆيانە

.....

جىھان سايە نشىنە، تۆمەگەر پۇچى كە بى سايەى
بەللى سايە، ۋەزىفەى جىسمە، جىسمى تۆ ھەموۋى جانە

.....

ھەم كۈا من بەيانى ھەدى ئىعجازى (مەھمەد) كەم
كە تىعدادى نجوۋمى ئاسمان، خارىچ لە ئىمكانە

خهسته

مهخهلهسی شاعیریکی ئەم ولاتهیه ناوی و سه‌رگوزشته‌ی ژیانیم دەس نه‌کهوت. ته‌نیا له (ئه‌نجومه‌نی ئەدیبان) دا به‌عزێ شیعیریم دیوه. په‌نگه‌ له‌ شوعه‌رای قه‌رنی سیانزه‌مینى هيجری بێ.

مه‌تله‌عی غه‌زه‌لی (ده‌که‌م شین) ی ئەمه‌یه:

له‌ هيجرانی گولێ سوورم ده‌که‌م شین

ده‌په‌ژم ده‌م به‌ ده‌م فرمێسکی خوینین... (١)

ته‌واوی ئەو غه‌زه‌لی که‌ جه‌نابی ئەمین زه‌کی به‌گ مه‌تله‌عه‌که‌ی وه‌رگرتوه‌ و له‌سه‌ره‌وه‌ نووسیه‌مانه‌ له‌ (ئه‌نجومه‌نی ئەدیبانى کورد) دا به‌م په‌نگه‌یه:

له‌ هيجرانی گولێ (سوورم) ده‌که‌م (شین)

ده‌په‌ژم ده‌م به‌ ده‌م فرمێسکی خوینین

وه‌کو کووتر ده‌نالَم شه‌وه‌تا پوژ

نیشاتم ده‌رد و په‌نجه‌ سوچه‌تم شین

له‌ بازاپی غه‌رامی عه‌شقی گولدا

ته‌له‌ف بوو، مایه‌ی عومر و (مه‌تای) (٢) دین

بآیسه‌ی ئاگری کووره‌ی ده‌روونم

ده‌په‌کی قورسی ماه و عه‌قدی په‌روین

هه‌موو عاله‌م له‌ ناله‌ی من به‌ته‌نگ هات

له‌ بو به‌ختم ده‌نێرن له‌عن و نه‌فرین

له‌ هه‌سه‌ره‌ت عه‌نبه‌رین زولفی سیاه‌ت

ته‌پ و دووی دل ئەچی بو‌گه‌نبه‌دی شین

(١) تاریخی سلیمانی.

(٢) مه‌تا= متاع. ر. ح

وهها دهردم گران و سهخته، بۆمن
فهلەك دهگری، مهلايك دینه نالین

ئەم شیعراڤەى خوارەویش هی خاکییە لە دەرگەریکی دەسخت وەرگیراوە:

بەبێ تۆمن پیالەى غەم ئەنۆشم
وەکو مەجنوون نەماوە عەقل و هوشم
لە حەسرەت خەتى نەوخیزی بنەوشەت
هەمیشە بەرگی نیلی رەنگ ئەپۆشم
قەدەم رەنجان کە بێ حالم بپرسە
بپرسە لەو دەروونەى پەرخرۆشم
ئەتو شاھنشەیی ئیقلىمى حوسنى
ئەمن بپچارە عەبدى حەلقە گوشم
لە گەرمى مەیلی ساردت نوورى چاوم
وەکو دیزە لە کول دایم بە جوشم

لە غەزەلیکی تری خەستەدا، ئەم تاقە شیعەرمان زۆر جوان ھاتە بەرچاوە:

مروەت و پەحمى نییە ئینسافى بارى کردووە
دەورى باغى دل بەخار و جەورى غەم پەرژین ئەکا

ئەمیش فەردیکە لە شیعەری خەستە:

لە حەرفم تۆمەبە ئازوردە قوربان
سەرى موویى نەماوە ئیختیارم

ئەمیش دوو(بەیت)ى جوانە لە غەزەلیکی تری:

ئەگەر کردوویە تەقسیر و گوناھى
هەزاران تۆبە تا پۆژى مە ماتم
لەمن عاجز مەبە ئیتر بە قوربان
خۆشە ئەر بمکوژى ئەر کەى خەلاتم

زۆر جیى داخە ئەم شاعیرە کوردە کە بەشیوەى شیعەرکەى وا دەرەکەوئیت
موکریانى بووبى، ناووشوئى نەزانرى و (دیوان)یکى تەواوى نەگاتە چنگمان. بە

مه‌تانه‌تی شیعره‌کانیا و به‌پیی ئه‌وه‌ی که وه‌کو عاداتی هه‌موو شاعیرێک
(مه‌خله‌سی) یکی بۆ خۆی داناوه ده‌بی شیعرێ زۆر بووبی و ئهم شیعر و یا دیوانه‌ی
(خه‌سته)، یا له‌ناو چووبی و یا که‌وتبێته‌ قوژبنیکی دوور و تاریکه‌وه. به‌ ناوی
محبه‌به‌تی ئه‌ده‌بیاتی قه‌ومی، تکا له‌ خوینده‌وارانی خۆشه‌ویست، که ئه‌گه‌ر له‌ لایه‌ن
ناوونیشانیه‌وه شتێک ئه‌زانن، بۆمان بنووسن له‌ به‌رگی دووه‌می ئهم کتێبه‌دا باسی
بکه‌ین...

شيعر و نه ده بياتى كوردى

به رگى دووهم

پیشکەش

بوژەکان و ئەدیبهکانی کورد، بەرامبەر بە قەومی خۆیان پێویستییهکی گەورەیان لەسەرە. میژوو لە دواڕۆژدا لەناو وێژە و وتارەکانی ئەوانا بوو ھۆی دواکەوتن، وە یا پیشکەوتنی کورد ئەگەرێ، لەبەر ئەمە، ئەبێ ئێمەیش وشیار بین و پێی ئەوھیان نەدەین کە سەرمايەکانیان بە فێرۆ بدۆرێنن واتە، پێویستە لە وێژە و وتارەکانیان ورد و سەرنجیان بدەین تاکو بتوانن بوو کردەوێ باش و بوو خزمەتی ولات ھانیا بەدەین و بیانکەین بە رابەری قەومەکیان، بەم رەنگە ئەو پێویستییهی لەسەریانە سووک ئەبێ و بەجێ ئەھێنن و لە راست پرسینەوێ میژوودا شەرمەسار نابن، ئینجا لەبەر ئەمە، کە ئێمە ئەم نامیلکە یە پیشکەشی ئەو خۆینەرە بەرێزانە و بەتایبەتی پیشکەشی ئەو لاوانە ئەکەین کە لەباریانا ھەيە خزمەتی قەومەکیان، وە ولاتیان بکەن و نرخێک نادەن بە چرپەچرپی ھەندێ کەس لە جباتی تێیکۆشن و یارمەتی خۆیان پیشکەشی خاوەن تەقەلاکان بکەن، تەنیا بە توانج و رەخنە ی پووچ و عەزم شکین، کە لە بناغە ی ەکیتییا ئەکەن!.

پەفێق حیلمی

بەغدا: بستان الخس

٩٥٦/٣/٣

سەرەتا

لەژێر ناوی «شێعر و ئەدەبیاتی کوردی» یا، لە سالی ١٩٤١ نامیلکەیهکم لە چاپ دابوو و بلاوم کردبوو، لەو نامیلکەیدا سەرگروشتەیی چەند شاعیریکی کورد و، لە شێعری ھەر یەکە لەوانە چەند وێنەیهکم خستبوو بەرچاوی خوێنەرانی خوشەویست و بەپێی بیر و زانستی خۆیشم لە شێعرەکانیان دابوو. بەلام داخەکم بە پێچەوانەی پەیمانێک کە دابووم بەرگی دووھمی ئەو نامیلکەیم تا ئیمڕۆ بۆ چاپ نەکرا. ئەوا ئیمڕۆ لەسەر فەرمايشی و ئارەزووی چەند برا کوردیکی بەرپز ھەر چەندە بەرھەڵستیشم ھەبوو ئەوانەیی لە کاتی خۆیا نووسیبوو و ھەندیکی لە سالی ١٩٤٣ لە گۆڤاری «گەلاوێژ»^١ بلاو کرابوونەو، کۆم کردنەو و پیاچوومەو ئینجا باسی چەند شاعیریکی تریشم خستەسەر و، لەمانە بەرگی دووھمی ئەم نامیلکەیم ھێنایە ناو. قەومی کورد شاعیری زۆری لێ ھەلکەوتوو. بێت و بمانەوئ باسی ھەموویان بکەین ھەر لێ نابینەو. لەبەر ئەوە ئەمەوئ بزانرێ کە شاعیرەکانمان ھەر ئەمانە نین کە من باسم کردوون، وەیا باسیان ئەکەم. بەلکو ھەر لەناوچەکانی سلێمانی و کەرکووک و ھەولێرا ئەوندە شاعیر ھەلکەوتوو کە تەنیا ناوھەکانیان نامیلکەیهکی لێ ئەنووسرێتەو، لەناو ئەمانەدا ئەوانەیی بەرھەمەت چوون، وەکو: نالی و مەحوی و ھێجری و شێخ پەزا و مەولەوی و شوکری و مەسباح و تایەر بەگ و مەلا محەمەدی کۆیی و رەشیدی قادر ئاغا(١) و مەلا عەبدوڵا (مفتی پێنجوین) و ئەختەر و سافی...

لە تازەھەکان ئەوانە کە شوکر ماون، وەکو: سەعید فەوزی و شێخ مستەفای شێخ سەلام و قانع و ئەحمەدی شێخ غەنی و مەلا ئەسەدی مەحوی و پۆرزیانی و ھەردی و توفیق وردی و برایم ئەحمەد و ھەژار (عەزیز موکریانی) و مستەفا سەفوەت و کانی و مەعروف خەزەندار و ھەوری و مەدھۆش، بێ باک و فایق زیوەر و مەنگوپی و شارەزووری و ئاورمەحمان بەگی نفوس و ... ھەموو شاعیرن و ھەندیکیان لەوانەن کە ئەشێ بە تایبەتی نامیلکەیهکیان دەر بارە بنووسرێتەو، بەلام وخت و بەخت جاری

(١) رەشید قادر ئاغا برا بچوکی محەموود ئەفەندی قادر ئاغای رەئیس پێشووی بەلەدیەیی سلێمانی بوو، بە لاوی و لەکاتی شەری گەورەیی یەکەما ئەمری خوای کرد.

ئەوێندە یار نییە، کە بتوانین بەم ئامانجە گەرنجە بگەین. لەگەڵ ئەمەیشا خوا یاربی و تەمەن وەفا بکا، هەول ئەدەین کە ناوبەناو چەند بوژیک لەناو ئەمانەیی کە باسیان کراو بە تاییبەتی لەوانەیی کە دیوانیکی (لەچاودراو) یان نییە و یا شتیکیان دەربارە نەنوو سراوەتەو، هەلێژیرین و نامیلکەیی سییەمی لی پێک بخەین، ئینجا تکای بەرودوامان لە خوێنەرە بەرپێز و خوشەوێستەکان ئەوێیە کە چاو لە کەموکورتیمان بپۆشن و بمانبەخشن بەوێ کە مەبەستمان خزمەتە و سەرکەوتنی کورد!

دلدار

یونس رهئووف

۱۹۱۷ - ۱۹۴۸ م

دلدار ناوی یونس رهئووفه، له ۲۰ ی شوباتی ۱۹۱۷ ی میلادی له کوی شاتووته دنیا، بهم حیسابه به عومر بچوکتیرینی هه موئه و شاعیرانهیه که تا ئیستا باسماں کردوون، هیشتا یهک سالان بووه که باوکی هیناویه ته ههولیر، له دوی ئهوه چوونه (رانیه) و لهوئ تا پۆلی ۲ ی ئیبتیدائی خویندووه، بهینیکیش گهراوتهوه کوی و لهوئ خویندنی ئیبتیدائی، دوی ئهوه له ههولیر و کهرکوک خویندنی متهوسته و سانهویی تهواو کردووه، ئیستا له پۆلی دووهمی

حقووقی بهغدا ئهخوینی. لایکی زرنگ و خوینگهرمه، خاوهنی بیریکی ژیرانه و پیرانهیه، گیانیکی خاوین و ههستیکی بهرزی ههیه. ههه له منالییهوه تووشی گیره و کپشه و تهنگوچه له مهی زهمانه هاتووه و ژیانیکی کهموزور سهخت و تال و به ئهندیشه ی رابواردووه، له بهر ئه مه ئاشنای ساردوگهرمی دونیا یه و جیگهی هیوای دواپۆژ، شاعیریکی خاوییه و ئیلهامی شیعری له ههوای سازگار و له بهرزیی شاخهکانی نیشتمانوه وهرگرتووه، بهدل و گیان مهفتوونی دیمه ن و چاو ئه ندازه شیرینهکانی ولاتی کوردستانه.

ههه چهند بههوی منالی و خهریکبوون له گهل خویندن، زۆری شیعردانه ناوه و ئیمپۆ له شاعیره ناودارمهکان ناژمیریت بهلام بهو شیعرا نهیا که ههیه و بهرچاوی ئیمه کهوتووه و به نوور و گهوههری ئه زهکایه دا که له م چهند شیعره دا ئه بیهری، جیگهی شک نییه که دلدار، شاعیری تهجه دودپهروهه و ناوداری دواپۆژ ئه بی. له بهر

ئەو، ويستانمان كە سەرەتاي ناو و شورەتي لەم (ناميلكە)يەو دەست پى بكا.

دالدار، بەلاى ئيمەو شاعيريكه زور بالا، ئەگەر لە هەندى شاعيريا ناپوختهيى هەبى، بەهەي شاعيريەتيى پى ناشكىت. منالايك كە هەموو ژيانى خوئى بە خوئندنەو رابواردبى و هيشتا لە خوئندنى پيوستى (رەسمى) رزگارى نەبووبى، ناتوانى بىي بە شاعيريكى (كەسبى) و بگاتە پلەي ئەوانە كە شاعريان كردوو بە (سەنەت). لەگەل ئەمەيشا دالدار، هەر لە مەكتەبى ئيبتيدائيهو دەستى كردوو بە شاعر وتن و لەم مەيداندا گۆي هونەرى بردووئەو، لەبەر ئەو ئيمە كەموكرتى شاعيرەكانى ئەومان نەگرتە بەرچاو و بروامان هەيە، بەو كە شاعيريكى فيترى و خوادادە، هېچ گومانى تيا نيهە كە هەليكى باش و كۆلينەو هەييكى ئەدەبىي ورد، دالدار ئەگەيئيتە ريزى شاعيرە گەرەكانى كورد، ئەو هيش لەوئى بوەستى كە لەلایەن بىرى قول و خەيالى وردوئە ئيستايىش دالدار گەلى لە ژوور ئەو شاعيرانەو هەيە كە هەندى وشەي رەق و تەعبىرى ساردى وا ئەهوننەو و ئەيكەن بە (نەزم) كە بە ديمەن و بيستن، شيرين و رەنگين، بەلام لە مانا و حەقيقەتا پوچ و بى كەلكن.

ئيمە ناتوانين ليرەدا هەندى شاعيرى دالدار بنووسين كە زادەي بىرىكى زور قول و رەوانى (تەفكيري عەسرى) يە. بەلام زور جىي داخە كە پيوەندىي گرانى (تەقاليد)، ئيمرۆ، رى نادا بە بلاوكرندنەويان. زورتريش ئەو جۆرە شاعيرانەيەتي، كە دالدار و شاعيريەتي بلىندى دلدارى بە ئيمە ناسى، ئەو شاعيرانەي كە لە هونينەو و دروستكردى وشە و (تەعبير)ى رەنگاو رەنگ و ريكخستن و يەكخستنى قافىە زياتر، كۆلينەو هەي فەلسەفەي ژيانمان بىر ئەخاتەو و چەشنى ليكدانەو هەي ئەم شاعيرەمان تى ئەگەيئى كە بە تەمەن منال و بە مېشك گەرە و پيگەيشتوو.

دالدار، يەكەم جار لە (رانىيە) لە بەرامبەر سەرچاوى پيرۆزە رەنگى ئاوى (قوله)، روحى شاعيريەتي بزووتوو و هەر لەو رۆژانەدا كە لە فريوى زەهراوى شارستانىيەتي دوور بوو و چاوى ئازادىي بى پەردەي بە چاو ئەندانەكانى شيرين و رەنگينى نيشتمانا گيراو، لە كانگاي دايما مەغزى ئەم شاعيرانەي كۆ بووئەو و تۆماريكي نيهانى دروست كردوو. لە دواي بەنيك كە لەو چاو ئەندانانە دوور ئەكەوئەو و كارەساتى زەمانە و گيرۆلوو كە بى ئامانى ژيان گيرۆ ئەدا ئەو تۆمارە شارراو هەي ئەكرتەو و ئەو هيش بى ئەو هەي رەنجيكي لەگەل بدا شاعيرەكان دووبارە ئەكاتەو و يا بە نووكى قەلەمەكەيا ئەرژيتە خوارەو.

کوردستانی خوښ، نیشتمانی جوان
 تۆ قیبله گاهى منى بى گومان!
 چاوم پشکووتووى شاخه کانتە،
 فێرى ژيانى باخه کانتە.
 دهنگى شمشاللى شوانه کانت،
 زریق و باقى جوانه کانت،
 قاسپه ی (کهو) انى قهه کيوه کانت
 خوره ی ئاوه که ی نشيوه کانت
 ئەمانه هه مووی گوێيان کردمه وه
 هه وێنى شيعرى دلّيان گرتمه وه

نه وه نامى بووم له خاكه پوام،
 به خوښه ويستى ولات ئاو درام.
 به لى كوردستان تۆ منت خولقان،
 تۆ منت خولقان پیت به خشم ژيان!
 خوښى ژيانم خوښى ژينته.
 ئێشى ژينى من پوژى شينته!
 چونكه كوردستان، نیشتمانی جوان!
 تۆ قیبله گاهى دلى بى گومان.

(دلدار) ی هاو نیشتمانی حاجی قادری کۆی که یه کى بوو له شاعیره ناو داره کانی
 کورد، له شيعر (وتن) يشا په پیره ی ئەم هاو نیشتمانه ی خۆی کردووه و له سه ر شوینی
 ئەو پوښتوووه. له خواره وه وێنه یه کى تریش له شيعرى دلدار ئەخه ی نه بهرچاوتان:

دل به دووی ئەفسانه کهوت و وای ئەزانی وا ئەبى
 ئیشی دنیا پهنجی پى ناوی به خوی کۆتا ئەبى.

نهی ئەزانی ئەو بە عارەق داری هیوا ئاو بدا
 گەر بەخوین پەینی بدا ئەوجا سەمەر پەیدا ئەبێ
 لەفزی نابێ، نابێ بیزانی کە لاوی کوردی تۆ
 هەر بە کوێش دێتە بەر، باغی ئەمەل ئیحیا ئەبێ.
 تالیع و ئیقبالە وەهمی پای بەندی بێ هونەر،
 کاری چاکی پێ بخە، عەزمت هەبێ خۆی چا ئەبێ
 ئەبێ برا! لادە لە فیکری کوێ و زوو سا پاپەرە،
 عەزمی مەردانەت ببێ هەرچیت نیازبێ وا ئەبێ
 مردنە ژینت بە بێ کاری، لە سستی لا بدە!
 هەر بە پەنجی لاوی وەک تۆ نیشتمان ئاوا ئەبێ.

ئەم شیعراوە کە باسی هەندێ دەردی کۆمەڵایەتی و نیشتمانیمان ئەکا و چارەسازی
 ئەمانەمان پێشان ئەدا، هەر وەک لە لایەن بیرەووە پوختە و بە کەڵکە لە نیگای
 ئەدەبیشەووە پەسەند و بەهادر و لە سەنعەتی شیعەرکەموزۆر بەشارە، لە لایەن وەزن و
 قافیەیشەووە کەموکورتی نییە و بەلکو ئەتوانم بڵێم کە قافیەکانی زۆر جوان و
 شاعیرانەیە.

ئەوێندە هەیه قافیە (وا ئەبێ) لە سەدری (١) بەیتی یەکەما هاتوووە و لە عەجزی
 بەیتی پێنجەما دووبارە کراوەتەووە. لە دوو نیووە شیعەرکانی:

لەفزی نابێ، نابێ بیزانی کە لاوی کوردی تۆ، و کاری چاکی پێ بخە، عەزمت
 هەبێ، خۆی چا ئەبێ، (جیناسیکی تام) ی زۆر جوان و لە بەیتی دوووەمی دوا
 مەتلەعەکەیش (تەشبیھ و ئیستعارە) یەکێ شاعیرانە هەیه. و بەکورتی شیعەرکان
 هەمووی بەهێز (مەتین) و ئاھەنگدار. دڵدار لە پێگەی (شیعیری چیرۆکی) شەووە
 خەزمەتی کۆمەڵایەتی کردوووە. شیعەرکانی «قەل و پێوی» یەکێکە لەوانە:

پۆژێ لە پۆژانا قەلی
 وەستا لەسەر کۆلکە چلی

سەلکی پەنیری لە دەنووک
 ویستی کە ببخوا لە هەلی

(١) سەدر بەنیووە شیعیری یەکەمی (بەیت)، عەجز بە نیووە شیعیری دوووەمی ئەلین.

رڤوی به لایا تی په‌ری
چاوی به قهل کهوت و مه‌لی^(۱)

ویستی به فی‌لی لی‌ی سه‌نی
ده‌سی پی کرد پیا هه‌لب‌لی^(۲)

وتی ئە‌ی بولبولی زه‌مان!
ئە‌ی نه‌غمه‌خوانی سه‌ر ته‌لی

بیستوومه من ناوبانگی تو!
توخوا گۆرانیم بو بلی!

قهل ومختی زاری داپچران،
په‌نیری کهوته بن ته‌لی!

رڤوی په‌نیری قو‌سته‌وه.
به‌لام له پیش ئە‌وه‌ی هه‌لی،

وتی: ئە‌وجا به‌سه‌ نه‌فام!
گویت لی بی رڤوی بو‌ت بلی.

ومختی شتیکت گرتە دەم
که‌ر مه‌به‌ گۆرانی مه‌لی

ئە‌مه‌یش که‌رانه‌بی که‌وا،
ته‌فره‌ دراوی تو چه‌لی^(۳)

مه‌وزووعی ئە‌م فیکره‌ له‌زمانی بی‌گانه‌وه‌ وه‌رگیراوه‌ و (بی‌که‌س)ی شاعیری ناوداری
(سلیمانی)ش به‌ وینه‌یه‌کی شیرین خستویه‌ته‌ سه‌ر زمانی کوردی. وه‌رگیرانه‌که‌ی
د‌ل‌دار له‌ جوانیا له‌ هینه‌که‌ی بی‌که‌س که‌متر نییه‌. ده‌سکارییه‌کی که‌م که‌ تیا ئە‌ه‌ب‌ین‌ری
حوسنیکی تری داوه‌ به‌ فیکره‌که‌، واته‌ هه‌ر وه‌کو کچیکی د‌له‌ری بی‌گانه‌، به‌رگیکی
نایابی کوردی له‌به‌ر شیرینییه‌که‌ی فریوکی زیاتر په‌یا ئە‌کا و زۆرتر ئە‌چ‌یت‌ه‌ د‌لی

(۱) مه‌لی = مه‌لی = مه‌گه‌ر = تومهن.

(۲) پیا هه‌لب‌لی = به‌سه‌ریا هه‌ل‌دا = قوو.

(۳) چه‌لی = به‌شیوه‌ی ئاکو‌یان به‌ (جار) ئە‌ل‌ین، چه‌لی، واته‌ جارێک.

لاوځي كوردهوه! ئهم فيكرهيش - به لاي منه وه - دواي ئه وه كه وهرگپر اوډته سهر زمانى
كوردى جوانتر و شيرينتر بووه..

دلدار، شيعرى غهراميشى وتووه. ئه مه يه كيكه لهو شيعرانهى:

ئهى باي شه مال!

ئهى باي شه مال! ئهى باي شه مال!

ئارامى گيان و دلهى وهك زوخال!

پوستهى ههوايى! پهيكى موژده بهر!

ئه گهر هاتو رپت كهوته كوئى دل بهر

وهك عاره بدمخيل! كه چووите ئه ولا،

مه ويسته تاكو خيوهتى لهيلا!

مه ويسته تاكو لاي شوخى كه وا،

تيرى نيم نيگاي له دلما پرووا!

بلى گيانه لهم رپگه و بانه

لهم چه م و بيشه و ههرده و كيوانه

(شيت) يكي شهيدا و پرووت و قووتم دى

فرميسكى ئالى وهك ياقووتم دى

پرووى له خوئين خالى وهك زه عفهرانه

چاوه كانى ليلى، پر له گريانه

بلى ههيكه لى وهك ئيسقانىم دى،

قه دى چه ماوى وهك كه وانيم دى

بلى خه يالى بهژن و بالا كهت،

تيشكى پرووناكى شه وقى لالا كهت،

نه رگسى شه هلاى چاوى به خومارت،

خهرمانه ي زولفى له سهر پوخسارت

فریشته ئاسا ساتی ههزار جار
خوی نشان ئه‌دا خوی ئه‌دا هه‌شار(۱)

بلی ئیستا کهش ئه‌و مالویرانه،
ئه‌و کهژ مه‌سکه‌نه‌ی وێلی شارانه،
هه‌ر به‌ ئومیدی جه‌ژنی ویساله،
بژی پیت ده‌گا هه‌روای خه‌یاله!

جار جاریش له‌ دوا‌ی نا‌له‌ی دلی زار،
فرمیسک ئه‌رژینی وه‌ک هه‌وری به‌هار!

پۆسته‌ی هه‌وایی په‌یکی موژده‌به‌ر!
هاتو ئه‌گه‌ر ریت که‌وته‌ کۆی دل‌به‌ر؟

چه‌ند شاعیرانه‌یه‌؟ و چه‌نده‌ وه‌سفیکی شیرینه‌ بو‌ بای شه‌مال! ئه‌م به‌یت‌ه‌یش که‌ نه‌لی:
مه‌وێسته‌ تا‌کو لای شو‌خی که‌وا،
تیری نیم نی‌گای له‌ دل‌ما‌ پروا!

هه‌ر به‌ شاعیریکی سه‌نه‌تکار و شاره‌زای ئه‌ده‌ب به‌های بو‌ دا‌ئه‌نری. له‌ (به‌یت)ی:
جار جاریش له‌ دوا‌ی نا‌له‌ی دلی زار،
فرمیسک ئه‌رژینی وه‌ک هه‌وری به‌هار!

دا (سه‌نه‌ت‌یکی مه‌قسوود) هه‌یه. واته‌ به‌ تایبه‌تی (پژاندنی فرمیسک)ی دوا‌ی (نا‌له‌ی
دلی زار) خستوه‌ تاوه‌کو ده‌سه‌لاتی شاعیر به‌سه‌ر مه‌غزای شیعه‌رکه‌یا وه‌کو (حوکمی
ته‌بیعه‌ت) به‌سه‌ر هه‌وری به‌هه‌را (جاری) بی.

دل‌دار به‌ تایبه‌تی له‌ په‌ند و مه‌وعیزه‌ی میللیدا ده‌ستیکی درێژی هه‌یه و به‌ گه‌لی
وتاری به‌هادار و شیعی جوان پێگه‌ی ژیان و سه‌رکه‌وتنی پیشانی لاوانی دوا‌پوژ
داوه. ئه‌م شیعه‌رانه‌ی خواره‌وه‌ی یه‌ک‌یکه‌ له‌وانه‌وه‌ به‌لای ئیمه‌وه‌ شاشیعه‌ریکه‌ که‌ له‌م
بابه‌ته‌وه‌ وترا‌بی.

(۱) خوی ئه‌دا هه‌شار - خوی ئه‌شاریته‌وه‌.

منداللى ھىوا

منداللى ھىوا، كۈولەكەي دۈلەن.

تازە خونچەكەي نىۋ باخى گۈلەن!

ھەر چەندە سەيرى نىۋچاۋت ئەكەم.

نابىنم گەردى نە زۆر و نە كەم.

روونىي چىھرى تۆۋەك ئاسمانى ساۋ،

ۋەختى لىي دابى پرشنگى ھەتاۋ.

تېشىكى ئومىدى سەر دلى تارى،

لە ئاسمانى پروت ئەدا دىارى،

سىۋەيلى چاۋى بىرىقە دارت

پروناكىي پاكى وىنەي پوخسارت.

خەندەي بى فيلى لىۋە ئالەكەت،

نەشئەي دوۋچاۋى مەست و كالەكەت.

بى شەك پېشەنگى موژدەي دلشادىن

يا نەغمە خوانى باخى ئازادىن!

ئومىدى دۋارپۇژ، پۇلەي ھىوا، تۆي!

خاۋەنى فېكىرى بېكر و بالا تۆي!

ھىوام بە تۆيە ئەي تازە منال

بەيانى بىيە نمۈنەي مىسال!

ئەم قسانەي من كەۋا بۆت ئەكەم

بىزىنگىتەۋە لە گۈيتا ھەردەم!

پاستگۆ بە دائىم قەت درۈنەكەي!

ۋەختت بەبى سود تۆلە دەس نەدەي!

تى كۆشە دائىم ھەرۈكۈ ھەنگ بە!
لە مەيدانى ژىن ئامادەى جەنگ بە!

ئەوا پېت ئەلېم چاكى بزانه.
ژيانى مەردى بارى گرانه!

نەك وا بزانى ۈك ژىنى دويىنى،
دەخۋى و دەنۋى تۆلەناۋ نويىنى

ئەۋە ژىن نىيە كە ۈك ژن بژىت،
ئەبى ھەم ئازا و ھەم مەزن بژىت!

پۇژى كە ھاتو، تۆ پى گەيشتى،
چاۋت كردهۋە، لە ژىن گەيشتى،

ئەبىنى ژيان كىۋىكى بەرزە.
پىگەى خوار و ژوور بەترس و لەرزە.

گشتى كەند و كۆسپ، دەۋەنە، دارە.
پەر لە دورېندە و دوۋېشك و مارە

سەر پىگەت ھەموۋى دانەيە و داۋە.
نادان و دانالەۋا دامالەۋە!

گيانەكەم ئەبى تۆ لەم پىگايە.
لەم دانە و داۋەۋە، چەرخ و دەزگايە.

گەلى ماندوۋ بى، عارەق بېژى
ئەم دەرد و ئېشە يەك يەك بېژى

لە پى سەرکەۋتن ئەبى پېش كەۋى
ھەتا بکەۋى زياتر سەرکەۋى

نیشانى تيرەى خۆت بدەى رېگا
كە رېز بېستەن بېۋن بە شوئىنتا

تۆ ئەبى چرای زانستی هەلکەى
دەسم داوینت پڭا ون نەکەى!

بیر و هۆشى خۆت بەکار بهینه
ئەم دانە و داوہ یەك یەك بپسینه

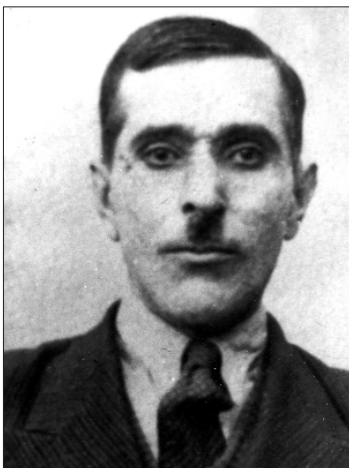
تاكو دەرکەوى لە هەموو دونیا
چەندیان کرد بمرئ کەچى کورد هەر ما؟

بەرێاستى پەندنامەییەکی بەرز و بە نرخە. شیعەرەکانیشی هەر چەند سادەییە، بەلام
زادەى تەبیعیەتیکی نازاد و پەوانە و، ئەشى کە بە (سەهلی مومته‌نیع) ی دابنئین. خۆزگە
هەموو لادییەکی کورد لەسەر ئەم پى و شوینە ئەرۆشت ئەوساکە دەرئەکەوت کە ئەم
قەومە چۆن دەست لە مل هیوا ئەکا و ئەگا بە ئامانجی پیروزی!... (١)

(١) باسی دلدار لە هەنگامی ژبانی خۆیا کە هیشتا قوتابی (کلیه‌ی حقوق) بوو نووسرا بوو هە.
بەلام لە چاپدانی ئەم نامیلکەییە - داخی گرانم - کەوتە دواى مردنی.

رهمزی

مهلا مارف

محهمهد رهمزی کورپی مهلا مارف
ئەفەندی (قازی)، کورپی سەید رەسوولە،
کە لە نەوێ (پیرخدر)ی شاھۆییە. لە
دایکیشەو کچەزای موفتی مهلا ئەمینی
نەوێ (موفتی چاومار)ی بەناوبانگە.

لە ساڵی ۱۹۰۲ی میلادی لە شاری
سلیمانی هاتووێته دنیا. لە تەمەنی ۶
ساڵیدا خراوتە بەر خۆندن و لەلای خوا
لیخۆشبوو، مامۆستا مهلا سەعیدی
(زەلەلە)یی قورئانی تەواو کردوو. دوا
ئەمە لەسەر دەستووری ئەو پۆژە، کتێبە
فارسییەکانی وەکو (سمایل نامە) و

(گولستان)، و (بوستان)ی (سەعدی) و دیوانەکە (خواجە حەفزی شیرازی
خویندوو. بەینێک چووێته قوتابخانەی عەسکەریی سلیمانی کە پێیان ئەوت
(روشیدە)، بەلام لەوێوە گۆیزاویەتەو مەکتەبی (ئەعدادی مولکیە) و تا پۆلی چوارەمی
تەواو کردوو، لەم مەکتەبەدا ماوتەو ئینجا ئەمیشی بەجێ هیشتوو و گۆیزاویەتەو،
مەدرەسە ئەهلپیهکان و لەلای مهلا یان خەریکی خویندنی علومی دین بوو. جگە لە
کوردی کە زمانی خۆیەتی، تورکی و عەرەبیشی ئەزانی و، لە زمانی فارسییا شارەزایە.
بە تورکی و فارسی و، بە تایبەتی بە فارسی گەلی شیعریشی داناو.

لە ۱۹۲۷ی میلادی بوو بە مەئمووری حکومەت. لە ۱۹۴۰دا لە هەولێر مودیری
مال بوو. لە ۱۹۴۵دا لە سلیمانی پشکنینی ئیرادی حکومەتی (مدققی واردات)ی پێ
سپێردراو (۱) ئیتر وەختی دوا ئیش و کاری رەسمیی خۆی، جاری لە مەجلسی موفتی

(۱) لە کاتی نووسینەوێ ئەم ناملیکەیدا رهمزی لە مودیری ئاو و کارەبا گۆیزاوتەو بۆ
مولاحیزی واریداتی بەلەدیە.

خو ليځو شپوو (بېخود) شاعيري به ناوېانگ و هندی جار له مهجلسي (پيره مېرد) ئوستازی شاعر و نه دېدا راپواردووه و له نه نفاسي پر فهيز و هاو نشيني هم دوو شاعيره گهلي به هر مه ند بروه.

که له هوليژ نه بي له سوحېته سهد محمېدي نه قيب و يه حيا به گي عېدولا موخليس به گا جارې نه چي بو راوه که و به هوي هم گه شتانه وه چه شگهي شيعريشي نه بزوي و، به فارسي شاعر دانه ني.

پيره مېرد که سهرکي به راستي ده سته ي هم مو شاعيري نه و ناوچه يه بو، پرمزي به تايبه تي خستېووه ژير که مېندي خويه وه و گيروده ي عه شقي شاعر وتنې وه ي کرد بو. له (بېخود) خال شييه وه به هره ي شاعيري به رکه وتووه نيتړ نه مه بس بو بو نه وه ي (پرمزي) بي به شاعر!

وينه ي شيعري پرمزي و ئوسلووي

پرمزي له سهر سنووي بويژه کاني دهوري کون و تازه دايه. ناتوانين بلين که به ته واي شاعيري تهقليدييه و هر پيره وي بويژه کونه کاني کردووه. به هم مو ماناي وشه، به شاعيري عه سري و تازېش ناژميړي. به لام به نه سپايي و له سهر خو، له هر دوو نه ته وه کاني و هر گرتووه و له چه شکه ي هردو ولا به شداره. گاهي مه وزووع ي کوني وکو ستايش و يا شين (مه رسيه) له قالب يکي تازه دا، گاهي کيش مه وزووع ي تازه ي وکو شيعريکي نيشتماني و، يا کومه لايه تي و يا وه سفي (ته بيعت) ي له قالب يکي کونا کردووه به شاعر. نه وه نده ي له مه وزووعه تازه کانا به ره دوا رويشتووه، له کونه کانيشا ئينکار ناکري نه وه نده روو له پيشه وه بووه. واته نه پشته کردووه ته تازه نه پروي له کون و هر گيرپاوه. له گه ل نه مه يشا نه بي به تازه پهرست، واته به (متجدد) بدرېته قه له م!

چونکه نه و چه مېره ي که پرمزي ده وره داوه، هاو نشيني پيريکي هوشمېند و تازه کووري وکو (پيره مېرد) نه که وتايه فرياي له وانه بوو بیکا به وينه يه کي ته واي شاعيريکي لاسايکه ره وه. به لام جي شک نييه که شاعيريک هره وکو له ژير به ندي کونه پهرستي، به ناساني پرزگاري ناي، به پي قانوني گوران (طور) به ره و تازه پيش نه چي وديا رانه کيشري. ئينجا له بهر نه وه که کون له تازه دامه زراوتره و،

هۆگرمان پئوه گرتووه، بزواندنې كونه پهرستېك وه خستنى بۆ سره پښه يه كې تازه،
 پښوېسته به هېزيكې گه وړه كه سهره وژير كړدنې له باره بى، بزووتنه وه خهلق بكا واته
 ئه بى هېزيكې ئينقلابگير بى، به لام نه گهر (فهره)، گوراني خوبه خوې له باره بى
 چاره وړانې هم ئينقلابه گشتييه ناكه، زو دس له كونه پهرستې هله نه گري و له گهل
 كاروانى يه كه ما نه كه ويته پي و چهندي له باره بى نه وهنده پي نه بري و پيش نه كه وي.
 رهمزى يه كيكه لهم جوړه شاعيرانه و دهستى كړدووه به جوولانه وه و، تا ماوه يه له
 شقامى تازه دا به رهو پيشه وه چووه.

شعيريشى وه نه بى زور بى، وه ئه شاعرانه ي كه هيه تى هه موويان به (بونه) يه كه وه
 وتراوه، وه يا زاده ي (پيكه وت) وه واته شعير وتنى بۆ خوې نه كړدووه به پيشه. له بهر نه مه
 نه گهر شعيره كانى به هيز و به پيز و، گه واهيكي بيگهردى هونه رهنه دى و، دسه لاتى
 شاعيري نه بوونايه، ليرده رهمزمان له ريزى شاعيران نه نه ژمارد.

يه كيكه له رهوشته باشه كانى (رهمزى)، (وه فادارى) يه تى كه هميشه گه واهيكه بۆ
 كونه پهرستى، چونكه به ينيكه نه لښ (وه فا) مه تاعيكې كونه وه ئيمرو پوژى له سوود
 گه پان و (ماده) يه. ئينجا تا چ ماوه يه كه نه راسته نازانين؟ به لام له مه قامى گالته وه
 يا رهخنه و توانيشا بى بلاو بوونه وه واته يه كې وا، دياره كه نيشانه ي كه مېوونه وه
 وه فادارانه و، گه واهيكه بۆ نه مانى رهوش و خووى باش. بهم حيسابه ئيمش
 (وه فا) مان به گه واهى كونه پهرستى ژمارد نه مه، هاوارى كاك (رهمزى) يه له دس بى
 وه فاي:

ئيمرو زهمانى بى نه ده بى و بى وه فاييه،

پوژى خراپه كړنه، عه سرى ريايييه

باوى نه ماوه باسى وه فا قهت مه كه ده خيل

لهم عه سرده كه چونكه وه فا، بى وه فاييه

هر نه كه سهى كه مال و سهرى بۆ فيدا نه كه ي

بۆ مه حوى خوت و مال و منالت فيدا ييه

عالم نه وهنده سوو كه له بى قه دريا نه لښ

عالم هه موو له زيو و زهن نه وه قه لاييه

وا تى ئەگەن ئەوانە كە سەرخۆشى دەۋلەتن

ئەم نەشئە كەم دەمە تا، بى، لـە زىيايىيە (۱)

رەمىزى كە ئەختىيارى تەرىكى ئەكا لە خەلق

فېكرى لە قەيد و بەندى ئەسارەت پەھايىيە

وتبىوومان كە رەمىزى گاهى لە قەلبىكى تازەدا مەوزووعىكى كۆن وە گاهى لە
قەلبىكى كۆنا مەوزووعىكى تازە ئەھونىتەو و ئەيكا بە شىعر. ئەم شىعرانەى
خوارەوہى لەسەر ئوسلووبى (قەسىدە)، مەوزووعىكە ئەشى بە تازەيش بژمىررەيت.

سەرزەنش

خەلقى گەيشتە مەنزىل و گشت ئىستا سەربەخۆن

.....

ئەسبابى يەك نەكەوتنە پېيش ناكەون لە كەس

باعىس بەرپى نەكەوتنە دوا كەوتو، رەنجەرپۆن

كوردىنە ئەم نىفاقە لە بەينا ھەتاكو كەى؟

ھەروا دەوام ئەكات و، لەگەل يەكتىرى دەھۆن؟

تاكەى ئەوئەندە مائىلى چەوتى و خراپە بوون؟

تاكەى ئەوئەندە تالبى ناپاستى و درۆن؟

تاكەى وەكو گەزەندە قول و قاچى يەك گەزىن؟

تاكەى وەكو دېندە دل و جەرگى يەك ئەخۆن؟

تاكەى لە بەحرى وشكى ھەوادا پەلەى مەلە؟

تاكەى بە دەشتى ئارەزووا بى دەليل ئەرپۆن؟

تاكەى خەرىكى كوشتن و فەوتانى يەكتىرىن؟

تاكەى بە واتەيەكى درۆى غەيرە دەستخەرپۆن؟

(۱) رەمىزى خۆى ئەلى: ئەم نەشئە كەم دەوامە ھەتا بى زىيايىيە.

خەلقى بە زۆرى باسكى فەن گەییە ئاسمان!
 ئیوەش خەریکی بەزمی ھالاکین و ھەلمە قۆن!
 گاهێ لە پروی جەھالەتەو ئەبنە ئەجنەبی،
 ساتی لە پروی نەزانییەو ئەبنە فەرمەسوێ!
 وا تێ ئەگەن لە ھیچە، بە (تێ) ئەبنە فەیلەسووف
 یاخو بە (شەپقە) کردنە سەر ئەبنە (ئەدیسۆن)
 بۆ غەیرە بەستنی کەمەری نۆکەریت لە چی!
 بۆ پیاوی دەولەمەند چییە و ھێندە سەرقوون؟
 بۆ فتنەیی و خراپە نەبی، ئیجتیماعی چی؟
 بۆ باسی یەکتەری نەبی کە ی فیری گفتوگۆن؟
 ھەر غەیبەتی ئەم و ئەو ھەر مەجلیسی ئەچی
 ھەر کردنی (شەن) و (کەو) ھەر کۆمەڵی کە کۆن
 پۆی و (مەپ)ن لەبەر دەمی بیگانەدا کەچی
 وەك گورگی ھار و (شیر)ی درپی بەینی خۆ بە خۆن!
 (پۆپ)ی خوراو و (کۆتر)ی بەر چنگی ئەجنەبین
 ھەر چەند لە جینسی (باز) بە ھەلمەت وەکو ھەلۆن!

ئەم چەشنە سکالایە کە ستەمیککی گەورە و (تانووت)یکی ئیجگار گرانی تیاہ وە
 نابێ بدری بە پروی قەومیکا، بەلام داخەکەم وادیارە پەرمزی ھەندێ ھۆی بەدەستەو
 بوو کە زیفی لی سەندوو و بەم مانا گشتییە پلاری گرتوو تە قەومەکی خۆی. لەگەڵ
 ئەمەشا، شکی تیا نییە کە پلار و توانج و تانوت، ھۆی راستکردنەو نییە بۆ لاری و
 چەوتیی قەومیک. چونکە تەنیا ئەو بەس نییە کە گەلی لە قەوم بکەین و یا تیی
 بگەینین کە ئەو پێگایە لەسەری ئەروا پێیەکی چەوتە پێی پێشکەوتن نییە. بەلکو
 ئەبێ بیخەینە سەر پێگە راست، و ئەو پێگە راستەشی بۆ روون بکەینەو و لە پێشەو
 برۆین تا وەکو مان نەگرن و لەدوامانەو بپروا.

كاك رهمزی له شیعری نیشتمانیدا به سهلیقهی كۆن چوو به پێوه و لهسهر شیوهی كۆن، به قهسیده ههستی خۆی بۆ دهرخستووین. واته، نهیتوانیوه و یا نهیویستوه پهپهروی بوێژه تازەكان بكا. مهسهلا مهتلهعی قهسیدهیهکی كه لهژێر ناوی «وهتهن» دا بڵاوی کردوووتهوه ئهمهیه:

ئهی وهتهن! توخوا له بهر چی هینده دل غه مگینی تو؟

بوچی دایم وا مهلوول و دیده پر ئه سرینی تو؟

ئینجا ئیمه له بهر ئهوهی كه ئهمانهوی له شیعری «نیشتمانی» دا ئهم چهشنه شیوهیه بگۆڕین و بههیوای ئهوهین كه «بوێژ» هکانی کورد لهم چهرخه بیسته می شارستانییهتییه دا به شیوهیهکی وا سارد و بهسهرچوو له نیشتمان نهوین، وازمان له نووسینی ئهوه دای قهسیدهکه هینا، چونکه شیعری نیشتمانی، ئیمرو ئوسلووبی تایبهتی خۆی ههیه. نیشتمان ئهوه خا که پیرۆزهیه که تیا نهژین. ئهوه تا فقه و کانی و کاریز و سهرچاوانهیه که بهم خا که شیرینه دا ئهروا و ئهخوێنهوه ئهوه نهمیم و ههوا ی ژبان بهخشهیه که بی ترس و لهرز به ئازادی ههلی ئه مژین، چیا بهرز به ئاسمانا چوو هکانه که له لایه کهوه به بهفری زیوینی تهو قه سه ره کانیان و گول و نه سرینی قه دپال و داوینه سه وه زه کانیان و لات ه که یان رازاندو وینهوه، له لایه که شیهوه وهکو قه لغانیکی پولا وه هه ساریکی ئاسنین پریان له دوزمن و بیگانه گرتووه و له پهلاماردانی ناکاو ئه مانپاریزن. نیشتمان ئهوه ماللات و پیت و به ره که تهیه که له سه ر و ژیری ئهم خا که دایه و یا هه لئه قو لی که مایه ی ژینی سه ره بهستی قه ومه که مانه و شانازی پێوه ئه که یان! نیشتمان ئهوه کێل و ته له به رده شکست و شکاوانهیه که ئیسقانی که سوکاره خو شه ویسته کان و مردووه نازداره کانیان له باو ههش گرتووین و، له شهوانی دوور و دریز و سارد و تاریکی زستانا پاسه وانیان ئه که یان. نیشتمان، و لات ه که مانه که تیا هاتووینه دونیا وه، له ویدا به ئازادی و سه ر به رزی و به ئاغایی ئه ژین و تیا ئه شار یینه وه.

به لام ئه وه خا که ی دامان ئه پو شتی، له ژیر پێی بیگانه کانا ناشیلری، به لکو به فرمی سکی گهرمی هاو نیشتمانه وه فاداره کان و که سوکاره خو شه ویسته کانمان ئاو ئه دری. به لی نیشتمان ئه مانه یه! نه که ژنیکی که ساس و کلۆل، که مات و مه لوول و ده سه ژنۆ دانیشتبی و، فرمی سک به چا وه کانیانیا بیته خواره وه.

نابى نىشتمان بىرىڭىز بە ئۆزى شىعر بەسەر ئىگىچە خاۋ و پەرچەمى لولوليا ھەلدىرى. ئىم چەشنى شىعرانە ئىتەر باۋيان نەماۋە و نابى ئىمە بىگەپپىنەۋە سەرى و بىگەپپىنەۋە بە باۋ!.. بەلگۈ ئىمە ئىتەر ئۆسلۈۋىكى تازەى بۇ دابىنن و بە شىۋەپەكى و لە نىشتمان بدوۋىن كە لەگەل پىۋىستى ئىم چەرخە پى كەۋى، و شانبەشەنى شارىستانىيەتى پىروا! دىمەنى چىا بەفراۋىيەكان و سىبەرى درەختە بەرزەكان، جىرۋەى مەل، ھازەى ئاۋ و خورەى تاڭگە و قەلبەزەكانى تىا دەرگەۋى. ئىمە شىعرى نىشتمانى بىناغەى نىشتمان بەھىز بىكا. گىرمەى دەرگاۋ كارخانەكانى نىشتمان، شەقەى چەكى دەرگى تىا بداتەۋە ھىلەى و لاخ و نرگەى ئىسپ سۋارنى كوردى تىا بەرز بىتەۋە، شىعرى نىشتمانى ئەۋىيە كە زانستى و خۋىندەۋار تىا ھاندىرى. سىروشتى پاكى تىا بلاۋىكرىتەۋە. چارەسازى نەخۋشى و نەزانى و نەۋونى مىللەتى تىا بىرى. لەپى شىعرى نىشتمانىيەۋە ئەبى قەۋم پى بىگەپپىن، قەۋمىكى و كە زىندۋ بى ھەست بەخۋى بىكا، لەزىز زەبر و زەنگى زۆرداردا نەتلىتەۋە، كۆت و پىۋەندى بىگانە لەدەست و پى لاهەكانىا نەبى ۋە بەزىجىرى دىلى ئەستۋىان نەچەماپپتەۋە.

بەكورتى لە ۋشەى نىشتمان ئەبى ئەمانەمان بىتەۋە بە بىرا، خۋىنمان بىزۋى و، بىتە جۋش، ھەتاۋەكو بۇ پىشكەۋتن بىجۋلپپىنەۋە ۋە بۇ سەرگەۋتن راست بىنەۋە، واتە ئەبى ۋشەى «نىشتمان» ھانمان بدا بۇ خۋبەختكردن لەپى ئەۋ بەختىارىيە، كە تەنىا لە نىشتمانىكى سەرەخۋ، چىنگ ئەكەۋى، چۈنكە ئەبى بزاننن، كە پارىزگارىيى نىشتمان پارىزگارىيى شەرەفى گىشتىيە لە پەنجەى پىس و چلكنى بىگانە. ئەۋ شەرەفە كە بى ئازادى و، سەرەخۋى ھەستى پى ناكىرى، چۈنكە شەرەف لە كۆت لە ملەكان، و لە دىلەكان ناۋەشپتەۋە!

ئىم قەسىدە جوانەى خوارەۋەش سىكاللا و شەكۋايەكى ھالى (پەمىزى)يە، كە بۇ دۋستىكى بەپىز و دلسۋزى خۋى ناردۋە. ۋەكو دەرەكەۋى، مەبەستى تەنىا ئەۋە بوۋە، كە راستى و فەرمان (ۋظىفە) پەرۋەرى، ۋە دەست و زمان پاكى خۋى بىر بىخاتەۋە و لە برا دلسۋزەكەى بىگەپپىن، كە لەگەل ئەمەشا بە دەست جەۋر و ستەمى زەمانەۋە ئەتلىتەۋە و، لە بىر چۈۋەتەۋە لە چاكە و زمان پاكى سۋودىكى ۋەرنەگرتۋە، ۋەفا و راستى بە ئامانجى خۋى نەگەياندۋە، بى مال و بى پۈل، ۋەبى دەس و بى يار ماۋەتەۋە لە كاتى لىقەۋمان و تەنگانەدا، كەس نەبوۋە دەستى يارمەتى بۇ دىزى بىكا، ۋە سەربارى ئەمە، لە لۆمەى ناھەزان و فىتنەى بەدخۋايان پىزگارىيى نەبوۋە.

ئەمە قەسىدەكە يەتى:

دەمىكە پەرتە خەيالَم، بىلاو ئەفكارم
دەمىكە لالە زمانى دلى پىرازارم
دەمىكە باعيسى پەستىمە عزەتى نەقسەم
دەمىكە مانىعى بەرزىمە بەختى بەدكارم
دەمىكە شەوقى لە ئاسۆ نەداوہ رۆژى ئومىد
دەمىكە سوبحى مەرامى نەدىوہ شەوگارىم
بە دەورى نوقتەيى ناوہندى دائىرەى غەمدا
لەسەر سەحىفەى ئەم دەورە چەشنى پەرگارم
بەشەو ستارە ژمىرى ئەكەم ھەتاوہكو رۆژ
بە رۆژ ھەتاوہكو شەو، پاسەوانى بازارم
بە دەرد و داخەوہ، گەتل ئەخۆم و بى ھۆشم
بە ئۆف و ئاخەوہ، گەھ خول ئەخۆم و ھۆشيارم
بە تىغى جەور و جەفا، سىنە ئەنجن ئەنجن خۆم
بە تىرى دەرد و بەلا، جەرگ و دل برىندارم
منى فەلەك زەدەو و بى نەوا ئەبى چى بکەم
لەگەل زەمانەيى بەدكار و بەختى لاسارم
نە خاوەنى (مەر) و (مالات) و (جووت) و ئەملاکم
نە ساحبى (پەوگ) و (ران) و (دئ) و (زەوى) و (زارم)
نە شىخى دەسبىرى، ئاينى دىن بە دونياوہ
نە (پىر) و (مورشدى بى چا و پرووى رىاکارم
نە خاوەنى كەسوکارىكى دەولەمەندى بە چنگ،
نە ساحبى كوپ و كالىكى زۆر و دەسدارم
نە شارەزا بە [ولات] و نە ھەمدەمى سوفەرا
نە ياوہرى وزەراو و ئەمىر و خونكارم!

نه کاتبيکي دهنی، خودپه سهندی نه فام
 نه شاعیريکي ههوا بهرزی ههرزه گوftarم
 نه لهو موه زهغه بی شرمه کانی بهد نه خلاق
 نه لهو موده قیقه بهد ناوه کانی بی عارم
 من نهو که سه م که له فزلی خواوه تا نیستا،
 (به دی) م نه کردووه دهر حهق به یار و نه غیارم
 من نهو وه زیفه په رستم که بیست و سی سآله،
 له سهر وه زیفه م و نه کراوه (زهجر) و نینزارم!
 ده میکه چونکه به میزانی ئی احترام و وقار،
 موجه وه راتی سدا قهت فروش و کرپارم.
 ده میکه چونکه له بازاری عیقهت و نه دهبأ،
 به نه قدی کردهوه، سهرمایه دار و توجارم!
 گولی شکوفه یی باخی که سیکي پاک نه ژاد،
 نه مامی گولشه نی زاتیکی راست پهftarم
 له گهل نه میسه نه زانم که (په رمزی) من ههر گیز
 له (لهوم) ی ناحهزی په تیاره نه بووه پزگارم (۱)

خوا هه لئاگرئ کاک (په رمزی) له م شیعرا نه دا به ته وای ته بعی بلندی شاعیری خوی
 دهر خستووه، وه شیعره کانی سواره و به زمزمه میه. له لایه نی مانا و مه غزا و وه زن و
 قافیه شهوه، نه م قه سیده به هه موو مانای وشهوه له پیزی شیعری به لیغا نه ژمیړی،
 به یته کانی یه که له ویتریان په وانتر و به هیژ تره. تا به یتی یازدهم (په رمزی) له قورت و
 تنگوچه له مای زه مانه نه دوی، وه شهکوی حال نه کا، و نه نرم نهرم نه سپی شیعری
 نه خورئ، به لام له به یتی دوانزه هه موه له پیر جلهوی نه سپی توند نه کاتهوه، وه
 سهره ژووره تاوی نه دا. لیره به ولاوه نه غمه ی شیعره کانی نه گوړئ و قه سیده که نه بی
 به (فخریه). ئینکاریش ناکرئ (فخریه) که ی له وانه یه که شانازی و فخری پیوه بکا...

(۱) نه بووایه بلئ: نه بووه پزگاریم. به لام له سهر ئوسولی عهره بی لابر دنی پیتی (ی) ی
 پزگاریم وه گوړپنی به پزگارم به هوئی (قافیه) وه په خنه هه لئاگرئ، وه نه م له عیلمی
 عهرووا (عروض) له چه شنی زهروورته مهقبول (ضرور مقبولة) یه.

زێوهر

مه‌لا عه‌بدو‌لا

مامۆستا (زێوهر) يه‌كێكه‌ له‌ سه‌رنامه‌دانی
بو‌یژه‌كانی كوردستانی عێراق. ناوی مه‌لا
عه‌بدو‌لايه. به‌لام هه‌ر به‌ زێوهر ناسراوه.
خه‌لكی سلێمانیه‌ له‌ ساڵی ١٢٩٠ی
ه‌جری له‌دایك بووه‌ وه‌ له‌ سلێمانی
خوێندووێه‌تی.

له‌ ١٣١٧ی ه‌جری گه‌شتی‌کی
ئه‌سته‌مو‌لی کردوو. له‌ ساڵی ١٩٢٤ی
رۆمی کراوه‌ به‌ مامۆستای زمانی تورکی
له‌ (روشدیه‌ی عه‌سکریه‌)ی سوله‌یمانی که
له‌ شه‌پی گه‌وره‌دا ناوی نرا (ته‌شویقیه‌). له‌
دوای ئه‌م دوو قوتابخانه‌یه‌ کرا به‌

مامۆستای قوتابخانه‌ی (ئه‌عدادی مولکی). له‌ زه‌مانی حکومه‌تی عێراقیشا به‌ینێک
موعه‌لیم بوو. شاره‌زای زمانه‌کانی تورکی و فارسییه‌. له‌ زمانی عه‌ره‌بیشا مه‌لايه‌کی
ته‌واوه‌. له‌ کوردییا که‌ زمانی خوێه‌تی، يه‌كێكه‌ له‌ مامۆستایانی (شيعر و ئه‌ده‌ب).
شيعری زۆری بو‌یژه‌ تازه‌کانی سوله‌یمانی ره‌نگه‌ له‌ (بو‌ده‌قه‌)ی ئه‌ده‌بی مامۆستا
زێوهره‌وه‌ تێپه‌ر بو‌وی و قال کرايێته‌وه‌. به‌ تورکی و فارسییش شيعری وتوو. له‌ هه‌موو
سه‌رێکه‌وه‌ به‌راستی ئه‌ديه‌. قوتابیانی مه‌کته‌به‌کان له‌ هه‌موو ده‌ورێکی مامۆستای
ئه‌م ئوستاده‌ به‌رپه‌زه‌، له‌ فەزل و ئه‌ده‌بی ئه‌و به‌هره‌یان وه‌رگرتوه‌. هه‌تا بلی (سوحبه‌ت)
خۆش و نوکته‌ په‌رداز. هه‌ر وه‌کو مه‌لايه‌کی خاوه‌ن فەزیه‌ته‌، ئوستادیکی وشيار و
بو‌یژیکي عه‌سريشه‌. له‌ هه‌موو باب‌ه‌تێک شيعری داناوه‌. و به‌شی زۆری شيعره‌کانی
په‌وان و پوخته‌يه‌. له‌به‌رئه‌وه‌ی که‌ به‌ینێک په‌یره‌وی شاعیره‌ کۆنه‌کانی کردوو شيعری
وای هه‌يه‌ که‌ زۆر نه‌چه‌سپێته‌ ده‌وه‌ و، له‌وانه‌يه‌ که‌ بۆ پ‌ر‌کردنه‌وه‌ی به‌حه‌رکان دای
نابی، به‌لام له‌گه‌ڵ ئه‌مه‌یشا شيعری بی فەری داناوه‌. گۆزانی نیشتمانی مامۆستا
(زێوهر)، گه‌لی ده‌نگخۆشی سوله‌یمانی خستووته‌ زه‌مه‌مه‌. له‌ رێگه‌ی شيعر و ئه‌ده‌به‌وه‌

خزمەتی میلی و نیشتمانی زۆرە. جگە لەمانەش بە چەند نامیلکەیهکی دینی و ئەدەبی و کۆمەڵایەتی لەناو قەومی کورددا وە بە تاییبەتی لەناو قوتابیانی خۆی و لەناو لاوەکاندا، ژینی دواى مردنیشی بۆ خۆی ساز کردووە. سیفەتێکی ھەرە بەرز و گەورەى مامۆستا زیوهریش دەرویش مەشرەبی و پاکی و بەرزى نەفسیەتی. ھەر چەندە ئیمپرۆ (موتەقاعید) و دانیشتووی مالى خۆیەتی، بەلام لەلای قوتابییان و شارەزایانی زانایی و ئەدەبی خۆیا جیگەیهکی بلند و تاییبەتی ھەیە:

ئەمە وینەى شیعریکی عالیمانەى مامۆستا زیوهرە:

زستان و جوودی ساغە، دەمارى بە قوووەتە،
ئیمپرۆکە (٢٥)ى شوباتە، شەبابییە!
ئەم ھاژە ھاژ و بارشە عوود و روبابیە،
دەرحەق فەقیر و کویر و ھەتیو بى مرووەتە!

دونیا بوو بە (بەحرى سپى) شاخ و شیو و دەشت
ناو دى جەزیرەییکی پەشە چەشنی (مالتە)یە!
ئەم بەفرە، بەفرى راستە نەوێك بەفرى گالتە.یە
پێگای برپاوە (ران)، کە لەوێوە بچیتە گەشت

گەردن کەچی سوپاھى زمستانە شاخ و دار
سەر شۆرى بى تەراوەت و بى مەنزەرەى جوان
بى سەوزەزارى پێگەیی ئاوى سپى و پەوان
بى قاسپە قاسپى (کەبك) و بەبى نەغمەیی ھوزار!

ھەستام بە لەرزە لەرزەووە تا ئاستانى شا
زستان کە شاھى لەشکرە بەشکو بکا دەوا
عالم لە زۆلمى لەشکرى ئەو کەوتە ھەلوەلا،
پێم گوت دەخیلى تۆم بە دل ئەى شاھى (مەھ) کولا!

ترست ببی له خالیقی دنیا و شای به هار،
 سولتانی عهدل پهرور شاهى که رهم نما،
 دینیتە پیشه وه که ئەکەن دەفعی سەد جەفا،
 شمشیر به دەست و نێزه بەکەف سەد هەزار هەزار!

ئەمجا به پێکەنینە وه زستان وتی: مەلا!
 تو غافللی له حاللی من و وهسفی کائینات.
 (بەحرى سپى) بوخارى ئەنیریتە سەر ولات،
 عیلمت نییه به حالەتی (ئەرز) و کورەى سەما.

هەستام که بچمه خزمتی (بەحرى سپى) وتی:
 دانیشه لیڤه ئەم سەفەرەت هەر نەدامەتە!
 ئەم وهز و حالە موددەتی تاکو قیامەتە.
 بوچی ئەکەویه ریگه وهکو شیتى سەر پەتی؟

بەحریش ئەللی له رۆژەوه پەیدا ئەبێ بوخار
 رۆژیش (وهرام) ی وایه موئەسیرەکه خالیقه.
 تەقسیمی، رزقی عالەم ئەکا چونکه رازقه.
 خالی نییه له حیکمەتی، زستانه یا به هار؟

ئیمرو که بهفر و تەرزە ئەتۆی خستە زەمهەریر،
 هاوین که هاته پیشه وه به فراو ئەخاته دەشت،
 ئەو دەشته وشک و گەرمه ئەبیتە سەرای به هەشت
 (قاروون) و (دیجله) بێنه وجود بۆ غەنی و فەقیر؟

ئەمجارە شیعری جوانی (خەيام) ھاتەوہ خەيال،
ئەخوئەنمەوہ ھەمیشە وەکو زیکری ئەھلی حال،
«سبحان من تحير في صنعہ العقول»
«سبحان من بقدرتہ يعجز القحول»

لەم شیعەر پەرمانا و جوانانەدا، مامۆستا (زێوەر) دەرسیکی راست و تەواوی (عیلمی تەبیەت) ئەدا بە قوتابییانی شیعەر و ئەدەب، و تێمان ئەگەییانی شیعەر، ھەر ئێوە نییە کە ببێتە ھۆی گریان و فرمێسک پاشتن لە ئاقار چاوی مەست و بە خومار و پەرچەمی خاوی دولبەرا!...

مامۆستا زێوەر جێی ئینکار نییە کە مامۆستایەکی بەرپرسی نەسڵی ئیمرو بوو. ناو و شوێنتی ئەدەبی نزیکی پەنجای ساڵ لە ئاسۆی کوردستانی عێراقا بەسەر زمانەوہ بوو. وەختی کە دەستم داوە نووسینەوہی بەرگی یەکەمی ئەم نامیکە ھە ئەو ھێشتا لە دونیای فانی کوچی نەکردبوو. ھەرچەندە لە کاتی ژيانی ئەوا بەشی دووھمی نامیکە کەیشم نووسیبوو، مامۆستا بە پێی پرێزی پیتەکانی (ئەبجدی) کەوتبوو بەر بەشی دووھم، بەلام داخمان ناچی کە لە چاپدانی کەوتە دواي بە رحمت چوونی ئەو. لەبەر ئەمە ھە کە لە ھەندێ جیگەدا وەکو زیندووئی لە مامۆستا دواوين.

نووسەر، لە روشدیە عەسکەری و لە ئەعدادی مولکی قوتابی ئەم مامۆستا بەنرخە بووم. زۆرم خۆش ئەویست و بە چاویکی ئیجگار بەرزوہ تەماشام ئەکرد، لە ساڵی ٩٤٢ دە موفەتیش مەعاریف بووم. بۆ پشکنینی قوتابخانەکانی لیوای سولەیمانی لەو ناوہ بووم. چووہ (بەرزنجە)یش. نەمدەزانی کە مامۆستا زێوەر لەوئ موعەلیمە، مامۆستاکان و مودیری مەکتەب، بە پێی عەدەتی دەرەوہ، تا قەرەاغ (دێ)ی بەرزنجە ھاتبوون بە پیرمەوہ. لە دوورەوہ کە چاوم بە مامۆستا زێوەر کەوت، لە (سەیارە) کە ھاتمە خواروہ و رووم نەکردە مودیر و مامۆستاکانی تر تاوہکو خۆم گەیانە مامۆستا خۆشەویستە کەم. بە گەرمیکەوہ دەستەکانم ماچ کرد و بە زۆر، پێش خۆم و ئەوانی ترم دا. ئینجا لەگەڵ خەلکە کە لە تەرم دەستم کرد بە خۆش و چلۆنی. وا ئەزانم ئەم بزوتنەوہ ھەم ھەر وەکو (واجیب) یکی وەفا و قەدرزانی بوو کاریکی گەورەیشی کردە سەر ئەوانە لەوئ بوون.

خۆم که مهیلی شاعر دانانم هه‌بوو، دیاره وه‌کو لاوه‌کانی ئه‌و ده‌وره منیش لاسایی شاعیره‌کانی پێشوو ئه‌کرده‌وه. له‌بهر ئه‌وه‌ش که خۆیندمن به‌ تورکی بوو له‌ پێشه‌وه به‌م زمانه ئه‌منووسی و شیعرم داننا. دوا‌یی که ده‌ستم کرد به‌ نووسین و شیعردانان به‌ کوردی، مامۆستا (زێهر) ویا (شێخ مسته‌فای شێخ سه‌لام) که ئێسته له‌ سلێمانی گۆشه نشینی مزگه‌وته‌که‌ی خۆیه‌تی، هه‌ر که‌موکورتیه‌یکی هه‌بیاوه، بۆیان راست ئه‌کرده‌وه. جارێکیان غه‌زه‌لیکی غه‌رامیی کوردیم نارده‌بووه خزمه‌ت مامۆستا (زێهر). به‌راستی خۆم سه‌رم سووپ ئه‌مێنی که چۆن له‌رووم هاتوه وه ئه‌و شیعرا‌نهم نارده‌وه بۆ مامۆستایه‌کی خۆم. جی‌ی ئه‌وه نییه که ئێستا غه‌زه‌له‌که هه‌مووی لێره‌دا بنووسم، به‌لام ته‌نیا به‌یتێکی ئه‌خه‌مه به‌رچاوتان. له‌مه‌ش مه‌به‌ستم ئه‌وه‌یه که به‌رامبه‌ر ئه‌م کرده‌وه منالانه‌یه‌ی خۆم (سروشتی ئه‌ده‌بی)ی مامۆستا زێهر و ئوسلووبی پێشاندانی به‌ قوتابییاتی خۆی، له‌ خۆینه‌ره به‌ریزه‌کان بگه‌یێنم.

ئه‌مه ئه‌و (به‌یت)ه‌یه که له‌ غه‌زه‌له‌که‌ی خۆم وه‌رم گرتوه‌وه:

بۆ سورا‌حی گه‌ردنی روحم به‌ (عه‌ین)ی بوو به‌ئاو

ئێسته‌که‌ش ناچم به‌دل‌یا داومه ئازاری (...):!

ئینجا مامۆستا زێهر به‌ چه‌ند شیعری‌ک وه‌رامم ئه‌داته‌وه که له‌سه‌ر (وه‌زن) و (قافیه‌)ی غه‌زه‌له‌که‌ی خۆمه وه ئه‌م دوو (به‌یت)ه‌ی خوا‌روه له‌و شیعرا‌نه‌ی مامۆستا -وه به‌ وشه‌یه‌کی راسته‌تر- له‌و ده‌رسه به‌لیغه‌یه‌تی که تا ئیم‌رۆ و به‌ل‌کو ئه‌توانم ب‌لێم که تا به‌ی‌نم له‌بیرم ناچێته‌وه...

ئه‌ی ره‌فیقی مو‌حته‌ره‌م ئه‌ی شاعیری شیرین مه‌قال!

هاته به‌ر مه‌ده‌دی نه‌زه‌ر فیکرت وه‌کو ئاوی زولا‌ل

من ئومێدی گه‌وره گه‌وره‌م پێته بۆ ئه‌م میلله‌ته

حه‌یفه سه‌رفی فیکری خۆت که‌ی تۆ له‌ زولف و خه‌ت و خا‌ل!.

وا ئه‌زانم که پێی ناوی ب‌لێم ئیتر له‌و پ‌وژه‌وه بیرم له‌وه نه‌کردوه‌ته‌وه که شیعری غه‌رامی دا‌بنێم. وه‌یه‌ک دوو‌جار که به‌بۆنه‌یه‌کی ناچاری له‌م بابه‌ته‌وه شتێکی‌شم وت‌بی هه‌ول‌ی ئه‌وه‌م داوه که شیعری ب‌ ئه‌ک غه‌رامیاتی منالانه و شه‌یدا‌یانه.

مامۆستا زی‌هر، شاعر و گو‌رانی نیشتمان‌یی و په‌ند و «مه‌وعی‌زه‌»ی ئه‌ده‌بی و کۆمه‌لایه‌تی گه‌لی ز‌وهر. له‌ «وه‌سف» و «نه‌عت» و عه‌شق و غه‌رامیاتی‌شا ز‌وهر شیعری جوان و به‌هاداری دا‌ناوه. له‌بهر ئه‌مه له‌ ئاسمانی کوردا وه‌کو ئه‌ستیره‌یه‌کی گه‌ش و

پرشنگاوی دیاره و ئه دره وشیته وه.

له ژیر ناوی «جهزن» دا وهسفیکی شیرینی جه ژنیکێ پهمه زانی کردووه که له مه دا چه شنی رابواردن و ژيانی خه لکی ئهم شاره شوخ و ته رپوشی کوردی وهکو وینه گرکی زور شاره زا خستووته بهرچاو، هه ربه م وهسف دا بۆمان ده رنه که وێ که شاعیر ئه وه یه، چاوکی تایبه تی هه بی. وردبین بی و به چه شنی ئه وانیه که بۆ بینینی شتی ورد و گرنگ «چاو لکه» به کار نه هینن، چاوی وردبینی خوی بخاته کاره وه و ئه و شتانه مان بۆ ده ربا که به چاوی ئیمه نابینرێ، جگه له مه یش ئه وێ که به و چاوانه ی خوی ئه بیینی وه به شعوری خوی ههستی پی ئه کا. ئه بی به جوریک بۆ ئیمه بگێریته وه که وهکو خوی تینی بگه ی و چه شکه ی لی وهر بگرین. واته ئه بی ئه و شتانه به نووری می شکی خوی بۆمان پوون بکاته وه و له پله ی تیگه یشتنی ئیمه ی نزیک بخاته وه، ئه گه ر وانکا و هه ر پیوهستی وشه و قافیه بی وه به تو یکه وه بنووسی نابێ وابزانێ شیعری داناوه.

ئه مانه ی خواره وه دوو چوارخشته کییه که له (قه سیده) که ی «جهزن» ی پهمه زان وهرمان گرتووه:

جه ژنی پهمه زان هاته وه ئه ییامی سرووره،
هه ر جیگه یی من سه ییری ئه که م مه جمعه ی نووره.
لایێ به نه وای (عوود) و (نه ی) و (چه نگ) و (چه غانه)
بازار و (ده ر) و (کووچه) وهکو وادیی (طوره)!
زاهید سه ری کز کردووه بازار ی که ساسه،
شاهید غه می ده ر کردووه خوی شه معی حزووره
به م شاره بلیم جه نه ته پیم باوه ر ئه که ن خه لق،
لایێ هه موو (غیلمانه) له لایێ هه موو حووره!

به راستیش شاری سلیمانی سه رده می که هیشتا ته نگاوی نان و غه می شوپشی دونیای له به را نه بوو، تامی به هه شتی ئه دا وه خه لکی ئهم شاره، دوو به شی ژبانیا ن به شایی و به زم و سهیران و زما وه نده وه رانه بوارد و هه ر وهکو ماموستا زیوهر ئه لیت، له لایێ لاوانی شوخ و شه نگ وه له لایه کی تره وه کچانی ناسک و نازدار به له نجه و لاره وه پتر له حواری و غیلمانی به هه شت نه شته یان ئه دا به ده ماخی یه کتر وه ئه بوونه هو ی

هه لقولانی شیعر و ئه دەب.

له مهیدانی کۆمه لایه تیشا مامۆستا خزمه تی هاو نیشتمانه کانی خۆی کردووه وه له
رینگه ی شیعر و ئه ده به وه، له په ند و نه سیحه ت دوانه که وتوو. شیعر ی «عه رقه ناخۆم»،
وینه ییکه له و جۆره شیعرانه ی مامۆستا که ئه مانه ی خواره وه چهن د به ی تیکه له وه:

عه رقه ناخۆم که تووشی دهر دیسه ر بم
گرفتاری هه زار ئیش و خه ته ر بم!
هه چی خوا هه ز نه کا ئه یکه م به یی دهن گ (۱)
ئیتربو شه رمه زاری ناو به شه ربم؟
عه رقه ناخۆم که ژینم کورت و که م بی
به جوانی بوچی من تووشی زه ره ربم
عه رقه ناخۆم که دوو چاری وه ره م بم
هیلاکی خه سه تگی (قه لب) و جگه ر بم!

ئهم چهن د به ی ته ی خواره وه ش له قه سیده یه کی تری مامۆستای نیشتمان په ره ره
وه رگیراوه:

من چیمه له (فاسۆن) ی فهره نگ چۆغه یی لیوی (۲)
تا (شال) ی (مه رهن) یانه (خوری) بێته قوما شم
دانیشتنی سه رچاوه یی ئاوانی (چیا) که م،
نایدەم به هه موو مولکی جیهان گه رچی گه داشم!

بو سه ییری گوڵ و میڕگی نزاران له به هاران،
چاوم وه کو نیرگس گه شه مه فتوونی هه واشم!

(۱) مامۆستا خۆی ئه لێ: هه چی خوا هه ز نه کا ئه یکه م به سرری، به لام من له به ر چهن د هۆیه ک
کردم به «هه ز نه کا ...»

(۲) لیوی ناوی ته رحه چۆغه یی بوو که له ده وری تورکا، گه وره کان به رگیان لێ نه کرد. وه کو
(تری کو)، (نه مسه).

داخم ئەوھىيە (ھاو وەتەن)م زۆرى (نەزان)م
بەم دەردەوھ ئەتلىمەوھ (ئاو كەوتووھ) (ئاش)م

بەم شىعرانە و بە گەلى شىعرى تريا دەردەكەوئى كە جەنابى مامۇستا زىوهر، بەپيى
واتەى «خوشەويستىي نىشتمان لە ئيمانەوھىيە» زۆر بەسراوھ بەخوشەويستىي
نىشتمانەوھ و بەلاى ئەوھوھ لەسەرچاوەى ئاويكى پروون و ساردى سەر چياكانى
كوردستانا دانىشتن و رابواردن، ھەموو مولكى دونيا دىنى و سەيرانگاي گول و گولزار
و مورغزاري بەھاراني ولات ژيانىكى سەرمەدى بە گيان ئەبەخشى. بو ئەم
خوشبەختىيە گەورەيش كە خوشبەختىيەكى لاھوتى و مەعنەوييە، ھەموو
سەعادەتلىكى مادی و دونياىي بەلاوھ ھىچە و پەشمە. لەجياتى (فاسون) و (چوغەى
ليوى)، (شال)ى مەرەز و بەرگى خورى ولات ئەپۆشى. لەجىي كۆشك و سەرا و تەلارى
شارەكانى گەورە و پىر دەغدەغە، لەسەر چيايىكى بەرز و بلندى خوش ھەوادا لە قەراغ
كانياويكى فېنك دائەنىشى وە پشت ئەكاتە دونيا و ھەموو ئەو خوشييانە كە تيايەتى،
بەرامبەر ئەو ديمەن و چاوە ئەندازە شيرين و پەنگينانە كە دەسى تەبىعەت بەم ولاتەى
بەخشىوھ ئەكەوئتە زىندەگانىيەك كە نوقمى شىعر و خيال بى و بەھىچى تر بەلاوى
نەكرابى، بەلام لەگەل ئەمەشا تەنيا داخىكى ھەيە كە ئەويش مانەوھى بەشى زۆرى
ھاو نىشتمانەكانىيەتى لەژيانىكا كە پەلاوييە بە نەقامى و نەزانى. واتە ھەرچەندە
خوئى لە ھەموو خوئى و چەشكە و كاميايى دونيا دەسى ھەلگرتووھ وە پشتى
لېبووردوويى تى ئەكا ديسانەوھ ئەيەوئى وە بە پىيوستى ئەبىنى كە ھەموو
ھاو نىشتمانەكانى زانا و خوئەوار بن. كەلكى خوئان و نىشتمان بگرن و نرخى ئەم
نىشتمانە شيرينە و ئەم خاكە بە كشتوكال و بە پىت و بەرەكەتە بزنان، تاوھكو بو پيش
خستن و بو ئاواكردەنەوھى تى بكۆشن و تەقەلا بدەن. جگە لە ھەموو ئەمانە دەرسىكى
ئابووريمان ئەداتى و فېرمان ئەكا كە بەرى كردەوھى خوئان وەشتى ولاتەكەمان
بخوئىن و بپۆشين. بو ئەوھى كە ئاتاجى ولاتانى بېگانە نەبىن و پرشت و ئىنتاجى
نىشتمانەكەمان پيش كەوئى لادىكانمان ئاوا بىتەوھ، ھەژارەكانمان كەم بنەوھ و
دراومان لەناو خوئان و ولاتەكەمانا بمىنئەتەوھ. لەمانە ھەمووى زياتر، فېرى دراو
لەناودان و كرپنى شتى پوچ و بى كەلك نەبىن وەبىر لە دواپوژ بكەينەوھ وە ھەنگامى
تەنگانەمان لەبەر چاوبى!!

سالم

ئەورەحمان بەگ

(سالم) كە ناوى تايىبەتى خۇي ئەورەحمان بەگ، كورپى مەحمود بەگى (قەرە جەھەننەم)ى كورپى ئەحمەد بەگى (ساحىبقران)ە. و ئامۇزاي مستەفا بەگى شاعىرە كە بە(كوردى) ناوى دەرکردوۋە. لەسەرەتاي(۱) ديوانەكەيا كە لە سالى ۱۹۳۳ى ميلادى لە چاپخانەى (مەريوانى) لەبەغدا لەچاپ دراۋە، ئەللى: «لەپىشا، ناتۆرەى(۲) (رەنجوور) بوۋە و يەكلى ئەللى بىمار بوۋە.» ھەر بە پىي ئەم سەرەتايە (سالم) پياۋىكى لەپ و لاۋاز بوۋە. ۋە لەسەر واتەى پزىشكىك(۳) لەباتى (بىمار)، لەقەبى (سالم)ى بۇ خۇي دانائە. و بەم جوۋرە ويستوۋىيە كە نوقلانىەى لەش ساغىي بۇلى بدا. بە پىي گىرپانەۋەى خزمەكانى ئەبى لە سالى (۱۲۲۰)ى ھىجرى ھاتىتتە دونياۋە و لە سالى ۱۲۸۶ بەرەحمەت چوۋبى و لە سلىمانى لەلاى قەبرى مستەفا بەگى ئامۇزايەۋە نىژرابى.

لە كوردستانى ئىرانىشا بنەمالەى (ساحىبقران) بوۋە لەبەر ئەۋە سالم جارجار بەمالەۋە چوۋتە ئەۋى و سەرى لەخزمەكانى داۋە، بەلام پوۋخانى حكومەتى«بەبە» كە لە ھەموو كوردىكى ئەۋ دەۋرە زياتر كارى لەدلى سالم كردوۋە، ۋەكو (بولبول)ى بال شكاو و ھىلانە پوۋخاۋ ھىناۋىيەتە فەرياد و نالە ۋە بوۋتە ھۇي كۆچى ئىجگارى و بەچەشنى شىتتىكى ۋىل و سەرگەردان پوۋى كردوۋتە تاران. بەلام ۋا ديارە كە لەۋى نەحەساۋەتەۋە و دەردى نىشتەمان و بەسەرھاتى ۋلاتى بەبە ژيانى پى تال كردوۋە و لە تاران ۋەرس بوۋە.

«خۆزگە ئەمزانى لە (تارانا) نەجاتم كەى ئەبى؟»

«كۆى يارم مەشھەدم يا مەنزلم ھەر (رەى) ئەبى؟»

ھەر بەم خۆزگە خواستن و شەكوۋى دەروونە كە لە دەست تاران كردوۋىيە ۋا دەرئەكەۋى كە ئەۋ بەينەى لەۋى ماۋەتەۋە دەستبەسەر بوۋە ۋەيا دەسلەتتى ئەۋەى

(۱) سەرەتا: مقدمە

(۲) ناتۆرە: لقب-

(۳) پزىشك: حىكم - طبیب

نەبوووە کە لە (تاران) بچیتە دەرەوە.

«لەگەڵ دڵ شەرتە سالم گەر نەجاتم بوو لە (تاران)،

بەهەشت ئەرێتە دەشتی (پەڕی) بە ئێران گوزەر ناکەم!»

من وا (زەن) ئەکەم کە (سالم) لەرووی نیشتمان پەرسی و هەوای سەربەخوایی
ولاتی خۆیەو لە ئێران نەحەساوێتەو، ئەگینا ئەگەر لە (سالم) دا توانای
بیگانه پەرسی و خزمەتی غەیری نیشتمانی خۆی بووبوایە، بەهۆی زرنگی و زیرەکی
لەو زەمانەدا بۆ یەکێکی وەک ئەرێانیکی باش و ئاسوودە، شتێکی ئەوتۆ نەبوو.

لە نەتەوێی ساحبقران وا دەرەکەوێ کە لە هەموو دەوریکا شاعر هەلکەوتبێ وە
ئەم بنەمالە ناودارە هەر وەک لە مەیدانی پەژما ناوی بە کوردستانا بلأو بووێتەو (١)
لەمەیدانی شیعەر و ئەدەبیشا لاپەرەیهکی میژووی کوردیان بە «زەر گفت» بۆ خۆیان
نووسێتەو. بەلێ هەر لەم بنەمالەیه کە شاعیریکی گەورە و نیشتمانپەرەری وەک
«سالم» ی تیا هەلکەوتووە، هەندێ شاعیری تری ناوداری وەک «کوردی» و «حەمدی»
و «ئەتەخان» ی پووری «سالم» ییشی لێ هەلکەوتووە. بەپێی موقەدەمە ناوی
دیوانەکی (سالم)، ئەم ئەتەخانە شاعیریکی (٢) بوو زۆر ناودار و هونەرەند.

گۆقاری خوشەوێستی (گەلاوێژ) زۆر کاریکی بەجێ کرد کە (قەسیدە) نایابە
تاریخەکی «سالم» ی کرد بەدیاریی سالانە بۆ خوێنەرەکانی. ئەو (قەسیدە) یە کە
«میژوو» یەکی کورت و راستی پوختانی حکومەتی «بەبە» وە حیکایەتی
لەدەسچوونی سەربەخوایی کوردستانی عێراقە. حەکایەتی کە وەک شریتی سینەما
بەسەرھاتی کوردەکانی ئەو دەورەمان پیشان ئەدا، وە کارساتی کە لەشاری سلێمانی
پووی داوێ بۆمان ئەگێرێتەو ئێمەش هەر ئەو «قەسیدە» یە ئەکەین بە سەرھاتی باس
لێکردن لە شیعەرەکانی بۆ ئەو کە بەم جۆرە شێوێ ئەدەبی «سالم» لەگەڵ وێنە
لێکدانەوێ «طرز تفکیر» و بەتایبەتی پلە ی بلندی نیشتمانپەرستی ئەم شاعیرە
جاریکی تر بخەینەو بەرچاوی خوێنەرە بەرێزەکان!

(١) لە دوانزە سوارە (مەریوانا) کە لەلایەن (پیرەمێرد) هەو نووسراوە باسی قارەمانی، یەکی
لە ساحبقرانەکان بخوێنەو!

(٢) هەندێ کورد وەک عەرەبی، لەباتی شاعیر بۆ ژنێ ئەلێن: شاعیرە. من وا (زەن) ئەکەم کە
لە کوردیدا نابێ لەم لایەنەو پەرەوی عەرەب بکەین.

«نکر محاربه بندگان میر جلیل الشان عزیز بهگ بابان باطائفه رومی» (۱)

لیم گه پین با گو شه گیر بم، دهسته ئه ژنو کەف زەنان،
گێژەلوکە ی بای نەدامەت تاری کرد سەفحە ی جیهان!
بەزمی سەیدی ئیمە «صیاد» ی فەلەک کاریکی کرد،
پەنگە بالای (تیر) (قەد) دان بێتە تەریکی کەمان
زەعفی تالیع جازیبە بۆ کارەبا بۆ خوین و دەم،
سەیری چارە ی بەختی من کەن بوو بە پەنگی زەغفران
نەو بە هاری من خەزانە وەختە کە ی سوبح تەموز
پرتەوی ما هە غەم و چاکێ دەروونم وەک کەتان!
(تورک) ی قوورسی خۆر کە تالیع بوو تلووکی کرد بە رەقس
کەو کە بە ی ما هی مورادی ئە هلی بابان بوو نیهان؟
دڵ لە میحنەت کە یلە مەیلی سەیری ناوشارم نییە
عەینی چاوم خوینی تی زاو لە داخی مەردمان!
راستە گەردوون چابوکە بۆ پەنگی بەدریتن وەلی
نارژینی پەنگی بەم پەنگە بە مودە ی سەدقران
ساعیقە و بەرقی نەدامەت زولمەتی دا شەرق و غەرب
بەردەبارانە بە مەخسوسی لە سەر موڵکی بەبان
چاوی عیبرەت هەلپەرە ئە ی دڵ لە وەزعی دەوری دوون!
سەیری کە ساتورک، فەلەک چی کرد بە زومرە ی کورد زمان
حاکمە رۆمی لە سەر «تەختی سلیمان» درێغ،
کەوتە دەستی دیوی دوون «میهری سلیمان» آلمان!

بەم شیعەرە بە سۆز و پێ حەرارەتانە دا زۆر باش و بێ گەرد بو مان دە ر ئە کەوی کە لە و
(۱) ئەم عینوانە فارسییە مان وەکو خۆی هێشتەو، چونکە لێرە مەبەستمان (میژوو) وە نە ک
ئە دە بی کوردی.

پۆژەدا كوردی ولاتی (بەبە) خۆیان گەلی بە بەختیار و ئازادەسەر زانیووە و تاوێكو تورك سلیمانی داگیر نەكردوووە و لەشكری (رۆمی) نەهاتوووتە ناویانەووە، هەستیان بە حوكمی تورك نەكردوووە وە تەنانت بەشووڕەییان زانیووە كە خۆیان بەهاوشانی ئەوانیش دابنن.

ئیمە لەم قەسیدەیدا كە تەنیا لەلایەن شیعەر و ئەدەبیاتی كوردی و (حالتی رۆحیە)ی (سالم)هوە بەرامبەر بە پروخانی حكومەتی كوردی (بەبە) و سەر ئەنجامی ولات خستوو مانەتە بەرچاوە و لەو شیعرانە ئەگەر پێن (١) كە لەم دوو لایەنەووە بەهایێكیان نییە، بەلام جارجارە لەوانە شیعریك وەیا زیاتری بۆ ئەو ئەخەینە بەرچاوی خۆینەرمكان كە لەلایەنی ناپوختەیی و بێ هیژنی ئەم قەسیدە بەرز و نایابەش دەریكەوێ و بزانی كە شاعیریکی پایە بلند و بە دەسلالەتی وەكو (سالم)یش گەلی جار جلهوی ئەسپی شیعری شل بوووتەووە و لە (ساتمە) پزگاری نەبوووە.

(سالم) بە گێڕانەووی هەوالی ناو شاری سلیمانی و كردەووی توركەكان لەدوای گیرانی ناوچەیی حكومەتی «بەبە» وا دەردەكەوێ كە خۆی لەو پۆژەدا لە سلیمانی بوووە و ئەم كارەساتە خۆیناوی و «تاریخی»یی بەچاوی خۆی بینیوە لەبەر ئەمە بەوینەیی چابكسوارێك كە چۆن لە پێشا بەنەرمەغار و لەسەر خۆی پێتە مەیدانەووە و تا ئەسپەكەیی رایی و گەرم ئەبێ وە لە حیلەحیل و پەل بازی ئەكەوێ، ئینجا ئەستۆی (ئینقیاد)ی بۆ سوارەكەیی شل ئەكا و بۆ كارەساتی دواي ئەم حیلەكەحیل و پەلبازییە وریا ئەبێتەووە، ئەویش لەپێشەووە وردە وردە كردەووی توركەكان و هەوالی ناوشاری (سلیمانی)مان جارجار بە شیعری خاوە و بێ پێز، جارجارەش بە شیعری (بەلیغ) و (مەتین) بۆ ئەگێرپێتەووە، بەلام هەرچەند شیعریکی خاوە و بێ پێز، بەسەر زمانی ئەم بوێژە ناودار و فەلەدا بێ، وەیا لە نووكی قەلەم هەلنەوهری، دلی پیاو ئەكەوێتە گورپە گورپ وەترسی ئەووی لی ئەنیشی كە یەكەتازی مەیدانی شیعەر و ئەدەب، (بیم)ی (مەعرەكە)ی لی بنیشیت و پێی ئەسپی شاعیری هەلنەنگوێ بەلام (سالم) وەكو چابكسوارێکی مەعرەكە ئاشنا لەدوای ئەووە كە (سم)ی ئەسپەكەیی چەند جاری ئەچی (گلخوركە)دا و ئەوێندە نامینی كە بگلی، بەلی لەدوای ئەمە كە بەیەك دوو بەیتی وشك و بێ تامی وەكو:

(١) ئەگەر پێن، لێردە بەمانای (وازیبنین) هاتوووە.

كەس نەچچە پېشەۋە حاجى ... تەدبىرىيە
مەئمورى سەبىتى نفوسە شاغىلى باجى دكان

ۋەيا:

مەجلىسىۋابى موشەخخەس دوودى گۆگرد عوودە بوۋى.
دەرویش ئاغا بوولە جىيى مستۆ(۱) ھەموو شەو (قەسە) خوان

ۋە ئەمسالى ئەم شىعرە بى تام و فەرەنە، ۋەكو سەيركەرەكانى (عەرسەى ۋەغا) چۆن
لەنەشارەزايى ئەسپى شاسۋارى مەيدان ئەكەۋنە ترسەۋە ۋە دليان دەس ئەكا بە گورپە
گورپ، ئېمە ئەخاتە ترس و ئەندېشەۋە، ۋە زۆرى نامېنى كە بىكەۋىنە سەر ئەۋە (سالم)
بەشاعىرىكى ناۋەندى و كەم دەسلەت بژمىرىن، لەپەر وريا ئەبىتەۋە سەختى و
خەتەرى مەيدانى كارەسات دېتە بەرچاۋى، جەۋى ئەسپى توند ئەكاتەۋە و ئازانە و
چابكسۋارانە ھەلمەت ئەباتە سەر (قەلاى شىعر)، ئەمجا لىي ورد بىتەۋە، ئەسەرى
(خامە) ى (سالم) و تىزىي و بەلاغەتى شىعرى، ۋەكو نوۋكى رىمى عەزىز بەگ و جىگەى
شىرى بېندە و بەجەۋھەرى ديارە و رەۋانە:

ھەى خوا رۇ ئا لەۋ دەمە چى كرد تەقەى تۆپ و تەفەنگ؟
سەرزەمىن تارىك و دونيا تۆز و (كەر) گوۋى ئاسمان.
ماھى تاليع رىي (مەحاق) و رۆزى نەگبەت جىلوگەر
خەرمەنى شادى لەبەر (با) بەرقى غەم ئاتەش فەشان
لاغەرىي تاليع شكاندى ھەسرەتا (بازوو) و «قەد»ى،
ئەختەرى بورجى موزەفەر، خۆى لە ئېمە كرد نىھان.
گەرچى پېشا و پېش بە ھەيىبەت بوون و ئازا چوونە پېش
ھەسرەتا باز ھەم نەيانزانى «نيزام» ۋا بى ھەيان
پېشى دەمىيان «ئوغلەمە»ى تۆپ، پىشتى سەر ئەۋ ئاگرە،
گەيىبە چەرخى ھەۋتەمىن لەۋ عانەدا ئاھ و فىغان
گوۋى فەلەك كەر بوو لەبەر ئالەى نەفىرى ئەھلى شار
«لامەكان»ى گرت سەداى ئالە و فىغان و ئەلئەمان

(۱) مستۆ: مستەفا

مودەئى كۆيىر بى نىزام ئىفلىج، مەكان ژۆر وزەبەر
 «مىر»ى «سورداش» و «ئەمىنە»ى پىياۋى ھەردوۋ ئەنگوۋان
 گەر عەشىرەت گىرە كەن ھەرىكە ھەتا ئەمرن كەمە،
 كوشتىنى مىر باى موخالىف بوو بەشەمەى دوژمنان
 پۇژى «قەتل» ئىمپۇيە «ئەلھەق» «وا حسىن»ى پى ئەۋى
 بۇ ئەدەى «تازىيە» سەراسەر نىلگۈنە ئاسمان
 يادگارى ھاكىمان و جانوشىنى سىلسىلە،
 ناموراد و نەورەس و مەقسەد نەدىو و نەوجوان

«سالم»، لەدەۋى ئەمە كە لە پۇۋى ئەنگىۋرانى عەزىز بەگەۋە كەۋا ديارە زۆر
 مەفتوۋنى ئازايى و زەبەردەستى و چاپكسوارىى بوۋە، دىتە جۆش و خرۆش وە
 وىنەيەكى شىعەرىى بەسۆز و بەزەمزمەى كوردىمان بۇ ئەكىشىى دووبارە، لەناكاۋا لەو
 حالەۋە ئەچىتە ھالىكى ترەۋە و بە «سانى» ئەۋانە كە لە دەۋى شىۋەنىكى گەرم و بەكۆل
 لەپرا شايتەمان بىنن و لە ناۋ خۇيانا ئەكەۋنە قسە و باسى ئەسپايى و بى «عەلاقە»
 لەگەل شىن و گرىانەكەيان، ئەۋىش لەناۋ شەقاشەقى شىر و پم و لەناۋ بگرە و بەردەى
 مەيدانى شەرەۋە پۇۋ ئەكاتە مەيدانىكى تر و لە «سەحنە»ى كارەساتى ئەۋ پۇژە پەشەدا
 چاۋ بۇ ئەۋ دىمەنەنە ئەگىپى كە پىكەنىنى خەفەت و مەرارەت ئەدا بە دل و ئەلى:

سەد كە پۇژى گىرە بوو ئەمما ئەمن زۆر پى كەنىم
 پوۋرە «ماتان» ئەحمەد ئاغەى بىرە شكى دۆمەكان
 دەر پەرىن باز مەيلى «ئىققدام»يان نەبوۋ لەۋ بىدەتە
 ھەسرەتا يەكەدل نەگەينە شىۋەكەى گىردى «گولان»
 مەيلى «لان»يان بوو ۋەكۆ كەروئىشكى «پاش راۋ» ھاتنەۋە
 دەرئەچۈۋن چا بوو بە «ھەملە»ى دىلە «كەھيا» كەۋل كران
 «سەرېلوۋك» لای پىشتى گىرتوۋ «سونگى دا ۋران» ھاتە پىش
 داخەكەم باز ھەم نەيانزانى «نىزام» ۋا بى ھەيان!
 (سەرېلوۋك)يان خالەكەى (ھەۋرامى) بوو، قالەى شەرىف
 ھەم رەفىقىيان بوو عەزىزە ھىزەكەى چۆچانىيان

ئاھى ئىم ھاكىمانە تەھقىقە ئەگەر نەگرى نىزام
 قەومى (نووچ) یش دەچنە جەننەت بى شىك و شوبھە و گومان.
 سەرفى نەقدى رۆحى شىرىن بوو ھەتا پەرورەدە بوون
 بەچە گورگ ئاسالە ئاخىر بوونە كۆزى دوودمان
 فەرقى فەخرى مىر ئەلايى گەيىيە بەھرام و ئەسەد،
 كەوتە قەمرى چاھى غەم لەو حالە (مىر)ى بازىان
 باز وەكو بازى تەوار دەورىكى كىردو ھاتەو
 دەورى كەھىيا و شارى گرت دىسان بە (رارا)ى نۆكەران
 (ئاغەلەر) وەك گورچكى گا ھەرىكە فىكرى لەدل
 خۇ (نىزام) یش مىسلى (سەوسەن) جوملە دووپو دووزمان
 ھاتە زىر (پاسار)ى تەنگ لەشكر رىكاب ئەندەر رىكاب
 كەوتە سەر كۆلان و سەيرى كە عىنان ئەندەر عىنان
 بوو بەجى (بەبر) و غەزەنفەر كووچە كووچە ناو (سوقاق)
 سەر (مەللە) رەنگى (بېشە)ى گرت لە (نیزە)ى جان ستان
 رەنگى سەحرەى مەحشەرى بوو (شىو)ەكەى لای (پىرمەسور).
 گرمە گرمى (تۆپ)ى (رۆمى) ھەوھەوى سوارەى (بەبان)
 بوو بە (جارووب)ى مەللە ھەر تەرەف پەنجەى پەپىو
 پەى كراو، (بى پى) لە مەيدان پەھلەوانى پالەوان
 (سەن سەن)ى سوارەى نىزام و (گەل ئولان!)ى تورك ئوشاغ
 بگرە بگرەى كورد زمان و (ئاخ! ئاخ)ى توركمان
 قەھرىناك و سەربورەھنە ئاتەش ئەفشان ھەملەوەر،
 جەنگجۇ بوون، يەك بە يەك ھەر (سوو) وەكو بەبرى بەيان

وا ديارە كە لەدواى ئەنگىئورانى (عەزىز بەگ) و گەيشتنى تورك تا ناو شارى
 سلېمانى، فېرقەيەك لە كوردەكان كە ئەبى دەستەى (مىرى بازىان) بووبى
 (بەخىلى)يان بە فېرقەى ئازا و شەركەرى «مىر ئەلايى» بردووە وە دووبارە خويان كۆ

کردووتهوه و هه‌مه‌تیا ب‌دووتهوه س‌ر دوژمن و ده‌وری له‌شکری «که‌هیا» ی‌ تورک و شاری سلیمانیا ب‌ داوه. به‌لام ئەم ش‌هری دوا‌یی‌ه‌ش ه‌ه‌رچ‌ن ئازانه و دل‌یزانه بو‌وه، له‌پ‌رووی ناکۆکی وه‌ ی‌ه‌کنه‌بوونی «ئاغه‌له‌ر= ئا‌غا‌کان» ی‌ سلیمانی و دوو پ‌رووی و دووزمانی، و به‌تایبه‌تی له‌پ‌رووی س‌روشتی ناپاکی «نیزام» ی‌ «به‌به» و نان کو‌پ‌ری‌بانه‌وه بو‌وته س‌ه‌رباری نه‌که‌تی کورد و له‌ خو‌پ‌ن ر‌ژاندن‌یکی زیاده و ب‌ی‌ که‌لکه به‌ولاوه سوود‌یکی به‌ له‌شکری شکسته‌ی «عه‌زیز به‌گی» ر‌ۆسته‌می به‌به نه‌گه‌یان‌دووه (سالم)، له‌لایه‌که‌وه ئەم کاره‌ساته به‌ سام و خو‌ینا‌وییه‌مان بو‌ ئه‌گ‌پ‌ر‌یت‌ه‌وه له‌ لایه‌کیشه‌وه وه‌کو (و‌ینه‌گر) ی‌کی ورد‌بین و شار‌ه‌زا، و‌ینه‌یه‌کی ژیا‌نی ده‌وری نوش‌وستی (بابان) مان بو‌ ئه‌گ‌یش‌ی و ئه‌نگ‌وستی ه‌ۆشه‌ندی و زانای‌ی ئه‌خاته س‌ه‌ر بر‌ینی کۆمه‌لایه‌تی قه‌ومی کورد. ج‌گه له‌مانه‌ش پ‌روخانی حکومه‌ت‌یکی میلی‌ی کوردمان به‌سانی م‌یژوو نو‌وس‌یکی خه‌مبار و داخ له‌دل، به‌لام راست‌گ‌ۆ و به‌ ئین‌ساف بو‌ ئه‌گ‌پ‌ر‌یت‌ه‌وه و تاریخی تیکه‌لا‌وبوونی ب‌ی‌گانه و زمانه‌که‌یان له‌گه‌ل قه‌ومی کورد و به‌زمانی کورد ئه‌خاته‌وه ب‌یرمان ... له‌د‌وای ئەمانه (سالم)، با ئەداته‌وه س‌ه‌ر ئەنجام و چاره‌نووسی (وه‌ لیه‌عه‌د) ی‌ (پ‌ل‌ینگ سه‌وله‌ت) ی‌ به‌به، وه‌ به‌ کل‌په و گر‌ی ده‌روون‌یکی ب‌ی‌ هیوا و ئاگرینه‌وه فرم‌یس‌کی خو‌ینا‌وی به‌ه‌ر دوو چا‌ویا ب‌یت‌ه‌ خواره‌وه .

به‌ختی سووت‌ی سا له‌پ‌ی‌ حه‌ق، حه‌ق حه‌قی لی‌ وه‌رگر‌ی
به‌د نه‌ه‌گ‌گیری نه‌ه‌ک ب‌ی‌ وه‌ک ئەوان دایان به‌مان
بو‌مه‌داری نان عه‌شیره‌ت قه‌ت مه‌دار‌یکی نه‌بوو،
«ئاش» ه‌که‌ی ته‌بعی به‌ئ‌وای «که‌ید» ی‌ ر‌ۆمی هاته «دان»
ش‌یری ب‌یش‌هی مو‌ل‌کی بابان بوو عه‌زیز ئەما در‌یخ،
وه‌ک گر‌ی دام‌وس‌کی ب‌ی‌، قه‌ومه‌که‌ی زوو هه‌ل‌وه‌شان
گه‌رچی میس‌ره (شاره‌ز‌وور) ئەمما خه‌را به‌ ب‌ی‌ عه‌زیز،
پ‌وو ئەدا له‌م خه‌لقه ئاخ‌ر حال‌ه‌تی که‌نعانیان
دیده نابینایه‌ وه‌ک یه‌ع‌ق‌ووب له‌ هیج‌رانی عه‌زیز،
ت‌و‌ی خوا! ساح‌یب مه‌کان و ت‌و‌ی خوایه! لامه‌کان
که‌وه‌که‌به‌ی به‌ختی له‌چاها و به‌ په‌ر‌ته‌و ب‌یت‌ه‌ ده‌ر،
شه‌عه‌عه‌ی ئەمری منه‌وه‌ر کا زه‌مین و ئاسمان!

چه‌نگلی شابی بازی بازیانی باز نه‌وی،
فش هه‌لات (که‌هیا) له‌سه‌ر به‌یزه‌ی ته‌مه‌ع وەك ماکیان

غهرامیاتی (سالم)

(سالم) له عشق و غهرامياتا شيعرى تا بلّی سواره، غهزلهکانی، تا بهتوئى بهزهزمه
و شیرینه. ئهم يهك دوو بهيتهى خوارهوه پارچهيهکه له غهزليايى (سالم):
دلم شاده له بهندى سلسيلهى گيسوويى دلبردا
له شانه خهوفناکه دهفعهئى لهم داوه دل بهردا.
گرى بهست دل لهسينهدا لهحهسرت سهرووى ميهرى تو!
گهه ههتتا ئاگرى پرگر ئهسووتينى له مهجمهدا
تهههممول که زهمانى کوشتنى من سورعتى ناوى،
لهدلمايه بگيرم خوم بهدهورى دهست و خهنجهدا

چاوتان لہم جیناسہ یّ کہ لہ وشەکانی (دلّیەر) و (دلّ بەردا)ن بەکاری هیناوه. نازانم کہ ئایا زمانی شیرینی کوردی بوّ (سەنعەتی جیناس) ئەوەندە دەس ئەدا وەیا شاعیرەکانی کورد بەهۆی (سەلیقەئێ دەبی) و زەوقی شاعیرانەئێ خۆیانەوہیە کہ لہم سەنعەتی ئەوەبەدا ئەوەندە بە دەسلالت بوون؟.

ئەي لەم بە لاغەتە ئەفکرن کە لەم (تەعلیل) و عوزر هێتوانە و دەیه و لەم خەيالە ورد و شاعیرانە یە دایە کە خراوتە میسرەعی دووهمی ئەم بەیتەو؟!

تہہ ممول کہ زہمانی کوشتنی من سورعتی ناوی،

له دلمایه بگیرم خوم به دهوری دهست و خه نه جردا

وتبومان که «سالم» له‌شعیری غهرامی و غه‌زلیاتا زۆر به‌دهسه‌لات بووه و شیعیری گه‌لی سواره. له‌م لایه‌نه‌وه جارجار، له «قائانی» ئه‌چۆ و به‌ین به‌ین له «حافیزی شیرازی» و ئه‌م شیعرانه‌ی خواره‌وه گه‌واهی‌که بو ئه‌م واته‌یه‌مان وه‌هر به‌مه‌دا دهرده‌وه‌ی «سالم» شاعیری‌که له‌ریزی حافیز.

ئەگەر ئومىدى دىل بېنىتە جى ماھى جىھان ئارا
 «بە خال ھندویش بخشم سمرقند و بخارارا»
 لەبن خارى موغەيلان وەسل ئەگەر بى ئارەزوو ناکەم
 «کنار آب رکن آباد و گل کشت مصلارا»
 نەسیحەت بگرە گوئ جاننا! لەلایان زۆر بەتەعزیمە،
 «جوانان سعادتەند، پەند پیر دانارا»
 دووسەد جار گەر بەگوئی خۆم ھەرفى ساردت بشنەوم شادم
 «جواب تلخ میزید لب لعل شکر خارا»
 ئەگەر ھوورى لە «کەوسەر» شوستوشووی خوئى دا بەتۆ نابى
 «بە آب و رنگ و خال و خط چە حاجت روی زیبارا؟»
 لە ئیدراکی شکەنجى عوقدەیی زولفت پەریشانم،
 «کە کس نگشود و نگشاید بە حکمت این معمارا!»
 کە شوعلەى تەلەعتى یوسف تلووئى کرد لە چى زانیم؟
 «کە عشق از پیردە عصمت برون آرد زلیخارا»
 کەلامت «حافظ»! دىل سەنچە بو «سالم» وەھا چاکە
 «کە برنظم تو آفشانده فلك عقدى ثریارا»

دوا پۆژ و سەرئەنجامى ئارام بپ و خوئینیى حکومەتى بنەمالەى «بەبە» وادیارە کە
 کاریکی سەرمەدیی لەسەر ژيانى «سالم» کردوو و زەھر و مەرارەتى ئەم کارەساتە
 تیکەل بە ھەموو بیر و کامیكى بوو و لى تال کردوو. لەبەر ئەوە ھىچ شیعەر و
 غەزەلیکی نییە کە لەدوای ئەم کارەساتە وترابى و «بۆن»ى گری جەرگیکی سووتاو و
 دەنگى نالەى دلیکی بریندارى لى نەبى:

چاوەکەت وەختى بەئىما مەیلی جامى مەى ئەکا،
 ھەرچى «مەى» ئەیکا لەگەل ئەو، ئەو لەگەل ئىمەى ئەکا
 «نەى» لە «نالین»! چ گوستاخانە بو ئەربابى سەمە،
 باسى ئەيامى گوزەشتەى «کەيقوباد» و «کەى» ئەکا

تا سوپاهی خوسرهوی عه شقت «ئیحاتهی» جانی دا،
 بۆ شهړ و شوږی «موسیبهت» دل لهمولکی «پهی» ئەکا
 کاروان ئهر سست رهو بی تا ئەگاته کوی لهیل
 شهوقی بی پاپانی دل و شتر بهمهجنوون پهی ئەکا
 حاللی عه شق و تابیشی هیجرت نیشانی دا بهمن،
 ئاگری سوزهنده ههرکاری به بی شهی «نهی» ئەکا
 تا بهسهر باغی دلا بی (با)ی خه زانی فیرقهت،
 «عارین»م بۆ «سیو»ی روخسارت له پهنگی «بهی» ئەکا
 «جورعه» نووشی بۆ بکهه ئیتر له بهزمی «مهیکهده»؟
 چاوی مهخموررت به عاشق کاری «بادهی ههی» ئەکا
 وهختی بهخشش بۆ نه بو سم ئاستانی هیمهت؟
 مهردی دانا وهسفی جوودی حاتهه ئاسای «تهی» ئەکا

«سالم»، بهراستی شاعیریکی گهوره و سه نهه تکار بووه، و له هه موو غه زهلیکا چه نه
 بهیتیکی وای ههر تیا ئەبینی که وینهیهکی جوانی شیوهی ئەدهبی کوردی بی.
 هه وای ماچی (لهب)ت پئی (به نه ده)ی زولفی به دل ون کرد
 موسافیر بۆ سه یاحهت سووی (چین) چوو تووشی (ماچین) هات.
 که لامی وهسفی حوسنی تۆم ئەخویند دوی شهو به په نهانی،
 له په ردهی غه یبه وه تا رۆژ به گویمه دهنگی ته حسین هات
 دوعام بۆ ده فعی چاوی (بهه) له حوسنی تۆ ئەکرد ئیمشه و
 له دهه (روح الامین) تا سو یح دهه ئاوازی ئامین هات.
 هه دیسی کوشتنی (فه رهاده)ی مسکین پیت بلیم چۆن بوو؟
 له شهوقا دای به سه ریا (تیشه)، وهختی دهنگی (شیرین) هات
 هه میسان هاته (سوئ) زهخمی دلی (سالم) وهکو جاران،
 به (سروه)ی بای سه ههر یه که دهه که نه فخی زولفی مشکین هات

(سالم)، بههۆی نزیکیی بیر و خزمایه‌تی شیوه‌ی لیكدانه‌وه، له‌گه‌ل (حافیز) زۆر خه‌ریك بووه و چه‌ند غه‌زه‌لیکی ئهم شاعیره ناوداره‌ی شیرازی به چه‌شنیک كه له‌گه‌ل هه‌موو میسه‌ره‌یكی فارسیا، نیوه شیعرێکی كوردی جووت بكا تی هه‌لكیشیکی كوردی و فارسی دروست كردووه، وه پارچه‌یه‌کی زیبا و غه‌زه‌لیکی موله‌معی شیرینی لی هیناوه‌ته ناو.

به‌ده‌ل كه‌ین با به‌نه‌شه‌ی مه‌ی خوماری میحه‌نه‌تی دنیا
 «الا یا ایها الساقی ادر کأسا و ناولها!» (١)
 موحیبه‌ت زۆر به ئاشویه به‌سووکی تی مه‌گه‌ن یاران!
 «كه عشق اسان نمود اول ولی افتاد مشکلها.»
 كه بادی سوچه‌دم ئه‌فشان ئه‌كا گیسوی پر چینی،
 «زتاب جعد مشکینش چه خون افتاد در دلها؟»
 دلا! هه‌رچی ئه‌لی «ناسیح»، له‌نیک و به‌د به‌جیی بیته
 «كه سالک بی خبر نبود ز راه و رسم منزلها»
 «مه‌ه‌لی» ریحله‌ته دنیا ره‌فیک ئیمروژ و فره‌دایه،
 «جرس فریاد می دارد که بریندید محملها!»
 «ویسالی» دلبه‌ره «سالم»، «موعه‌زه‌م» تر له‌هه‌ر «مه‌تله‌ب»
 «متی ماتلق من ته‌وی دع الدنيا وامه‌لها!» (٢)

ئیتیر لێره به‌ه‌لوه بو (نموونه) له‌چه‌ند غه‌زه‌لیکی سالم هه‌ندێ (به‌یت) هه‌لده‌بژیرین و ده‌یخه‌ینه به‌رچاوی خوێنه‌ره خۆشه‌ویسته‌كان كه‌وا ئه‌زانین ئه‌مانه وێنه‌كاني جوان و به‌ه‌اداری شیعرێ سالم وه‌یا وێنه‌یه‌کی شیعرێ کلاسیکی ده‌وری (سالم) وه ئاوێنه‌یه‌کی پوون و بیگه‌ردی شیوه‌ی لیكدانه‌وه‌ی (ته‌فکیر)ی شاعیره (ته‌قلیدی)یه‌كاني كورده:

(١) شه‌هیدی دیدهی مه‌خمووری شوخیکم منی شه‌یدا،
 له‌خاکی مه‌شه‌هدم (نه‌زدیک)ه ده‌ربیی نێرگسی شه‌ه‌لا
 به (مه‌حز)ی ئیمتیحان ده‌ستم بخاته باخه‌لی یه‌ك ده‌م
 له‌(بن)دا ببهرن رازیم ئه‌گه‌ر نه‌م بوو «یه‌دی به‌یزا»

(١، ٢) ئهم دوو نیوه شیعره‌ی (حافیز)، عه‌ره‌بییه.

(٢) له (عەرسە)ی ئەوجی عەشقت بازی دڵ هەلسا لە دەوران
به بهرقی پەرتەوی حوسنت پەری سووتا له (تەیرانا)

(٣) لەلایی «نالی» و «مەشوی» لەلایی «سالم» و «کوردی»
له هەنگامەیی هونەر گەرمی تکاچووون له «مەولانا»
له مەیدانی بەلاغەتدا به سواریی (مەركه‌بی) (مەزموون)
به كوردی هەریه‌كه «تازە سواری» بوون له بابانا
كه (نالی) تەوسەنی (تەبعی) به تەرزى گەرم جەستەن بوو،
به‌چه‌وگانی خیرەد گۆی دانیشی دەرکرد له مەیدانا
كه ره‌خشی تەبعی (رامی) هاته سەر میقرازه‌كه‌ی تەعلیم،
ریكابی پای بۆسن (سالم) و (مەشوی) له دەوران

(٤) دهناسی قاتیلی دڵ گەر نیگه‌ه كه‌ی سووی موژگان‌ت،
ئەداكه‌ خوین به‌ها سا (بۆسه‌)یی دەستم به‌دامانت
تەواو نابیی له سه‌ودای عاریزت بۆ دڵ گرفتاری،
له‌داوی (تورپه‌) به‌ریوو كه‌وته ناو چاهی زه‌نه‌خدانت
سەرم ئەوه‌ل قەه‌دم دانا له‌سەر كووچه‌ی ره‌هی عەشقت
دڵ و دینم به‌یه‌غما چوو له‌سیحری چاوی فه‌تانت
ئەپرسی گەر له‌مه‌ه‌جوورت به‌په‌یکانی موژەت (سه‌وگەند)
خه‌میده قامه‌ته سالم كه‌مان ئاسا له‌ه‌یجرانت

سالم له فارسیا ده‌ستیکی بالا‌ی بووه و له‌به‌رئه‌وه‌ی كه‌ چوو‌ته تاران و له‌ویدا
به‌ینیکی زۆریش ماوه‌ته‌وه، ئهم زمانه به‌ته‌واوی تیکه‌ل به‌ کوردیه‌كه‌ی بووه و له‌گه‌ڵی
له‌ شیوه‌کانیا وشه‌ی فارسیی له‌گه‌ڵ کوردی به‌بی فه‌رما به‌کاره‌یناوه، به‌لای ئه‌وه‌وه
«ستیز، پایین، ازیس، لب خشک، لب تشنه، سبکبار، سبکسر، ار، وه (واه)، نزدیک،»
هه‌مووی له‌جیاتی وشه‌ی کوردی به‌کار ئه‌هینریت.

به لّام ئه توانم بَلِّم كه سالم ئهم وشانهی له بهر نه بوونی وشه ی كوردی به كار نه هێناوه. به لّكو به پێی لێكدانهوه و عادهتی ئهو پوژره تێئاخنینی ئهم تهحره وشانه نك به كوردی ههتا به زمانی تورکی عوسمانی، به هونه و زانایی ئه ژمیرا ههروهكو كه ئیمرو لاهه خوینهواره بهرزهكانمان له نووسین و ئاخاوتنا ناو به ناو به كار هێنای چهند وشهیهکی ئینگلیزی وهیا زمانیکی تری بیگانه به پێویستییهکی شارستانی دانهین. ئهگینا تو بَلِّی شاعیریکی زانای وهكو سالم نههاتی به بیریا كه لهم بهیتهدا:

فهمم دهریا دَلَم زهورهق منم تاجیر وهسل بهندهر،

دهبی یا تهركی بهندهر كهه وهیا نهزدیکی ئافهت بم.

له جێی وشهکانی (فهه) و (نهزدیک) و ... وشه ی (دهم) و (نیزیک) و ... دابنێ كه وهزنی شیعهرهكeshی پێ ناگۆرێ.... كهوابوو سالم ئهو تهرحه وشه فارسیانهی بهتایبهتی و به ناوی شارهزایی به زمانی بیگانه به كار هێناوه كه ئهمهیش لهو پوژهدا باو بووه.

به لّام له نیوه شیعری:

«تهریقی عهشقت» ئهرون كهه، «تهریق» ی دهشتی مهحشریم دا ههرحهن بهناسانی ئهیتوانی بَلِّ:

ئهگهر پێ عهشقی تو ون كهه تهریقی دهشتی مهحشریم

چونكه مهبهستی ئهوه بووه «جیناس» یك بهكارپێنێ كه له وشهکانی:

«طریق و تهریق» دایه كه یهكێکیان بهمانای «پێگه»، وه ئهویتریان بهمانای «شهرم کردن»=تهریقبوونهوه» هاتوو، وشه بیگانهکهی (تهریق) ی بهكارهێناوه،

بهوێنه ی ئهمانه ی سهروه

سالم، لهجیاتی:

كه «شهیطان» یش «ستیز» م دا

وهیا لهجیاتی:

رههی کۆی دل بهرم دووره به «سالم» ناگه مه مقسه د،

ئهیتوانی بَلِّ:

كه «هان» یشم بدا شهیتان

وہ:

به يادی ماچی لیوی ئالی تو من هیئنده لیو وشکم

وہ:

ئوهند پئی شاری دلبر دوره رهنکه پئی نهگم «سالم»

که ئهتوانم بلیم ئو (جیناس) هی که لهوشی (سالم) ی نیوه شیعی دواپیاده:

رههی کۆی دلبرم دوره به (سالم) ناگه مه مقسه

لهپاش گۆرانی نیوه شیعرکه به:

ئوهند پئی شاری دلبر دوره رهنکه پئی نهگم (سالم)

جوانتر و رهوانتر بووه وه دهرکه وتوو.

لهگه ئه مانه شا ئیمه رهخنه یهکی بچوک له (سالم) نهگرین. چونکه وشهی

(به سالم) ی له مانای (به سه لامهت) دا به کاره پناوه. که ئه مه نیشانه ی که مه تر خه مییه

نهک شتیکی تر.

ئیتیر لهم لایه نه وه دهرباره ی شیعی (سالم)، دواپی به وتار ئه دهین.

ئهم غه زله ی خواره وه ی سالم سه رانه سه ر پره له جوانی و (سه نه ته تی) ئه ده ب وه

وینه یه کی به هاداری شیعی ته قلیدییه:

له سه ر پوو (دانه) ئی خالت به (فه ن) (دانا) وه ئه یزانم

به قه سدی (١) مورغی دل زولفت به ده ورا (داوه) ئه یزانم

گران خیزی له رهفتارا، به هانهت عوجب و ته مکیه،

به بالاته له کیسوو ئه ژده ها ئالاوه ئه ی زانم

خه ریکی دل نه وازیمی به چاوی مه رحمهت زاهیر،

نیهانی، بو (سه رم) تیغی برۆت (ساو) داوه ئه یزانم

سیهه دل مه ردمان چی بکه م له شه رعا شایه تی نادهن،

دزینی دل له سینه مدا فتووری چاوه ئه یزانم

(١) ئه مان ویست له جیاتی به (قه سد وه یا به قه سدی، به قه سستی دابنئین، به لام !.

وهكو سينهم ئهبي تيك چي لهههرجي دل قهراري بي
 له زولفا ئاشيانى بهستبي شيواوه ئهه زانم
 له پرووى بهرقى تهجهللای حوسنتا موشكل دلم چا بي،
 موجهسسهم گهر به سهنكي (خاره) بي، سوتاوه ئهيزانم (۱)
 (فريب) ي دل ئهدهم دائم به موژدهى روئيه تى حوسنت،
 ئهگهر چي (وهسل) ي تو عه نقا سيفهت ههر ناوه ئهه زانم
 (قيامت) (۲) هه شره بو عالهه وه (لاكن) ههر له ئيستاوه
 (خاواوهند) بو (ره قيب) م (دوزهخ) ي تاو داوه ئهيزانم
 موبالائى نه بوو (دل بهر) به حالى (سالم) ي مه زلوم،
 به (ههرف) ي «موده عى» ي زالم به دل توراوه ئهيزانم

ئهمانهه خاواره وهش چهند «بهيت» يكه له غه زه ليكي غه رامىي سالم، كه هه رچهند
 له لايهن «مه زووع» وهه شتيكي تازه و نه بيسراو نيهه وه لهو لاساييكر دهنه وانيهه كه
 به شيكي هه ره زوري شاعيره كانى كورد و عه جهه م و توركي «قهرن» ي پيشوو
 كرد بوويان به پيشه، به لام له لايهن شيوه و «ئوسلووب» وهه ئه توانين بلين كه شتيكي
 تازه و تايبه تيهه بو سالم.

هيكايهت خوانه «توتىي دل» به دهورى (دام) ي گيسودا
 «مه زهنه» عه كسى خوئ ديوه له ناو «ئاوينه» يي پرودا
 له بت بو «داروو» يي جي «نيس» ي ماري زولفه كهت نه ت دا
 هه تا ئه مرم به حه سره ت، با، بدهم دهستم به «زانوو» دا

(۱) ئهم (بهيت) هه سالم ئيشاره به بو ئايه ته كهه (قورئان) كه باسى (واته) كهه به ينى خوا و
 (مووسا) ئه كا، كه ئه لى خوا به مووساى فهرموو ناتوانى بمبىنى (لن ترانيه!)، پروانه
 كيوى (تور) كه (مووسا) پروانى، (تور) سوتا بوو و بوو بوو به كوى زوخال.
 (۲) (قيامت = هه لسانت) ليده دا له گه ل «قيامهت» به جىناس به كار هينراوه، به لام به پيى
 ئيملاى كوَن كه هه ردوو وشه كه وهكو يهك «قيامت» ئه نووسرى جىناسيكي «شكلي» تيا
 هه بوو، به پيى ئيملاى تازه كه له شكلى قيامت و قيامهت نووسران ئه جىناسه تيا
 ناميئنه وه.

ته مام بوو حهلقه كه م دهستم له «قه» دت، زولفت ئالوړا
 نيهان بوو مه تلهم وا كه وته سهرهك موو به سهر موودا
 دلى تووتى له پهروازا له سهر گول له ننگه رى راگرت
 كه يارى شوخ و شيرينم سهر و سهرى له ئه بروودا
 له عهده دى يارا دل و سيحت گهلى (ضد) دن
 « به سالم» كهى ئه مينى باز، ئه گهر چنگى له «تهيهو» دا،

ئو ته شپيه جوانانهى كه لم شيعرانهى سهر وهدايه، له لايه نى ئه ده به وه زور
 شيرين و به ليغن، به لام داخه كم سالم ليړه يشا جاريكى تر له جنى «سالم» وهيا
 «به سه لامهت» ته عبرى «به سالم» ي به كار هيناوه، وه تووشى هله بووه، چونكه
 هه موو ئه يزانين كه تهنيا وشه «سالم» كه ناتوورهى خوځه تى بهس بوو بو ئه مانايه
 كه له نيوه شيعرى دواينى غه زله كهى سهر وهردا مبه سته تى ...

ئينجا لم ته شپيه و ئيستعاره يه بروانن كه له نيوه شيعرى خواره وهدايه:

«لې» ت بو «داروو» يى جى نيشى ماري زولفه كهت نه ت دا

به راستى شاعيرانه يه!

«سالم» و «عزیزه گ» ی بابان

سالم ئه وهندهى به له ناوچوونى حكومه تى «به به» و سهر به خوځيى كورد خه مبار و دل
 ئازورده بووه، به كوژرانى عزيز به گى قارهمان و نهو جهوان ئه وهندهى تر نيش
 چووته دلى به تهر حى كه له زورى شيعر و غه زله كانيا هه ست بهم نيشه ئه كرى. سالم،
 وا دهر ئه كه وى كه دوسى تايبه تى «عزیزه گ» يش بووه وه ئازايى و شاسواريى
 ئه قارهمانهى كورد، زور چووه به دليا و كارى تى كرده وه.

په نا هم شاسواريكه گوزهر كا گهر به «ئه لېبورزا»

ئه كا زه ربى سمى ئه سپى له (خارا) تووتيا پيدا

به «حوججهت» نيزه گهر لى دا سويه ر وه كاغه زى قهنده،

به ههر زه ربى له گه ل بازووى ئه حوكمى قهزا پيدا

سفیدی چاوی بهدخواهی له هسرهت نیزه و دهستی
 (زیای) درعی ئەکا بو دوژمنان پوژی سیا پهیدا
 له «سام»ی هملهیی ئەو بو عه دوو هه رجا هه زه ر لازم،
 له دهس ئەو بوو کراسی «رۆمی» یان شیوهی «کهوا» پهیدا

له ده ریای مه عه رکه ی تیغی نه ههنگی گه ر نو میان بی،
 له ناو ئوژدووی تو رکا نا ئه بی شین و سه دا پهیدا
 ئەگه ر ئاوی به قای نووشی بی دوژمن فائیده نا دا
 له مه وجی جه وهه ری تیغی، «حرووف»ی «لا به قا» پهیدا
 به زه ربی زه رگی ئەو، دوژمن وه کو پووشه به دم با وه
 له می غنا تیزی دوور بی نی فنوونی کاره با پهیدا
 «عه سای مو سا» به «مه ر» (*) نیزه ی، له ره غمی مشتی فیرعه ونی،
 به به رقی ئاته ش ئه فشان و به شکی ئه ژده ها پهیدا
 (وه لی) تالیع نه بی، پو شیده یه جه وهه ر له روی دونیا،
 به مه یدانی دلا وه ر حاسا لی کو شش جه فا پهیدا
 «عه زیزه» و له نا و چا ها! خوا وه ندا نه جاتی ده!
 له چه هه ری ئەو بکا یه عقووبی دل شیوهی سه فا پهیدا
 خوا به! مو لکی (بابان) بی ره واج و قه لبه سا لوتفی
 به ئیکسیری وجوودی ئەو بکا وه ک موو به ها پهیدا

ئه گه ر له م شیعه به نرخ و جوانانه ی خواره وهش ورد بینه وه ئه بینین که دلی (سالم)،
 وه کو (نه ی) ده که ی «مه سنه وی» هه ر له «جو دا ییا» ئەدو ی و به یادی «عه زیز بابان» ده وه
 ئە نا لینی.

ره ها نا کا دل م «تو رپه» ی خه می یار،
 سه ری نه بپن ئەگه ر وه ک په رچه می یار

(*) مه ر = مه گه ر = تۆمه ز

(عهزیز)ه دَل ههتا ئه مرم بهقه د جان،
 زه مانئى چونكه ئه و بوو مه حره مى يار،
 ببؤسه ئه ي سه با گهر چوو يه مه قسه د،
 له باتى من به فرسه ت ناو ده مى يار،
 له (بهندا) زه رى هه ر (موو) كه و ته سه ر دَل،
 وه كو (دره هم) له تورپه ي (دره هم) ي يار
 دَلئى ته نگم نه بينى پووى شادى،
 ره فى قم بئى ئه گه ر غه يره ز غه مى يار
 ده بئته باغى جه ننه ت ده فعى بئى،
 به (كولبه) ي سالما گه ر مه قده مى يار

له م شيعرانه دا، به وردبوونه وه يه كى كه م، ئه و جوانى وشه و مانا (موحه سه نات)، و
 ئه و سه نعه ته ئه ده بپيانه مان بؤ ده رده كه وئى كه له م وا ته شيرينا نه دا يه، مه سه لا ئه مه
 ته فسيرى به يتى يه كه مه:

ئه گه ر سه رى تورپه ي لولوى يار وه كو سه رى
 په رچه مى ئه بېن دَلئى سالم به ندى ئه و تورپه
 لولوه كه بؤى بووه به (داو)، رزگارى نابئى

ئيتىر به مه نده دوايى به باسى سالم ئه هئنين و ئه لئين كه له ناو شاعيره كانى كوردى
 قه رنى [نۆزده مينى]، شاعيرانى نيشتمانپه روه ر هه لكه وتبئى، جئگه ي (سالم) له ناو
 ئه وانه دا له ريزى يه كه ما يه ...

ئه وانه ي كه نامه ئالوگور كراوه كانى به يننى سالم و (نالى) يان ديبى و خوئند بئته وه
 پله ي عه شقى نيشتمانى ئه م دوو بوئزه ناو داره ي كورد يان بوو ده ركه تووه وه
 به تا يبه تى له وه گه يشتون كه رووخانى حكومه تى «به به» و كاره ساتى كه به سه ر كورد
 و «ناوچه» ي حكومه تى كورد هاتووه، چه ئاگر يئكى له دَلئى سالما كردو وه ته وه وه چون
 كلپه يئكى ئارام بررى به ردا وه.

ھەر كەسى ھەلسى بەخوینى ناحەقى يارى ئەكا،
 كەس نىيە رەھمى بكا ئىمىرۆ بە دوو داماوى كورد
 بۆچى ئەستىرەى (گەل) ى كورد كەوتە (گۆم) و چالەو؟
 بۆلەناو (ناو)انى دونىادا نەماو (ناو)ى كورد؟
 بەسىەتى ھەلسە لەخەو سەر (راو)ى گرتى دوژمنت،
 (بىچووە شىر)ى (لانە) و تازە (رەسىدە) لاوى كورد!
 بۆچ لەژىر خاكا بمىنى، ژەنگ ھەللىنى، ھەلۆھرى؟
 راپەرە ھەلمەت بەرە (شمشیر)ى تازە (ساو)ى كورد!
 نامرى رۆژى ئەبى ئەم قەومە ئىشى رى بخا،
 راپەرى وەك (شىرى بىشە) كۆمەللىكى لاوى كورد
 بىتە ریز و يەك بەستى، يەك گرى گەرە و بچووك
 سەبرى كە ئەوسا بىبىنە ھەلمەتى پرتاوى كورد
 سەلام، وەكو لە پىشەو و تېبومان، لەشعرا، (ئوسلووب)ىكى تايبەتى خۆى ھەيە.
 لاسايى شاعىرەكانى پىش خۆى نەكردووەتەو. وشەى بىگانەى (فارسى، عەرەبى)
 كەم بەكارھىناو. لە (خەيال) زياتر شوین ئەو شتانه كەوتووە، كە ھەيە و ھەستى پى
 ئەكرى وە بە بەرچاویا تى ئەپەرى ویا (رۆو) ئەدا. واتە لەو شاعىرانەو نزیكتەرە كە
 پىيان ئەلین (واقىعی).
 بە زۆرەملیش سواری شىعر نەبوو. كە شىعرى بۆ ھاتبى خستوو یەتە سەر كاغەز.
 لەبەر ئەو شىعرەكانى پەوانە و دلگیرە. بە بۆنەى بەرھەمەتچوونى ئەحمەد بەگى
 ساحبقرانەو شىعرىكى شین (رثا)ى بە سۆزى بۆ وتوو كە ئەمە تەرەزە تايبەتییەكە و
 دەسەلاتى سەلام لەم جۆرە شىعرانەدا دەرئەخا.
 ئەمە، شىعرەكانى سەلامە:

شیوہن

بلىسەى گپى دەروونى پىر كۆل،
 بۆچ ناسوتىنى پەرەى پەشى دل
 ھەر ھەلئەقرچى بۆ نەبوو بە ئاو؟
 بۆ نەككا كك؟ بۆ گلىنەى چاو؟

دوو گۆمی خویننه هەر دوو جیگهی چاو
سووتاو، هەل قرچا دل نابیی به ئاو(۱)

بو شیوهن، دلم کانگه و ئه ساسه،
(کوست)ی که وتوووه بازار کە ساسه
بو شیوهن به رزه (نه و ئاوان) هکەت،
شادی دەس نادا له دەر وازە کەت
به کول گهرمی تو هه ناسه سهردم،
منیش کو مەللی زوو خاو و دهر دم
(زایه له) م به رزه وک بولبول بو گول
داماوی کزه و قرچهی جهرگ و دل
له (زایه له) ی دل دم وا دریاوه،
وه جانی (کوردی) و (سالم) بریاوه (۲)
خاوه نی «دیوان» شیعری جوانم رو!
شاعیری به رزی کوردستانم رو!

میرم تو ته نه های له قه بری تارا،
منیش بی که سم له کووچه ی شارا
میرم تو دیلی ژیر خاک و سهنگی،
وئیل وئیل خول ئه خو م من به دلتهنگی
میرم هاوده مت لوتفی رهحمانی،
«ما» م به که ساسی من له سلیمانی
برا به بالای ئه م هوزه کفن،
به ر گردی نه ما له شکری دوژمن

(۱) وشه ی ئاو دوو جار کراوه به قافیه که ئه مه پمخنه ی لی ئه گیرئ. هه رچه ند شاعیره کانی
ئه م چه رچه به ره و لابر دنی قافیه ش ئه پوئن.

(۲) له باسی «سالم» دا وتبوومان که ئاموزای «کوردی» و «حه مدی = ئه حمه د بهگ» ه.

دَل بو تاریخی پەردەى خۆى دېرى،
رۆحى شیرینی شاعیر هەلفری (۱)

سەلام و روباعییهکانی خەيام

وتبوومان که (سەلام)، چوارخشتهکیهکانی (خەيام)ی بهوینەیهکی جوان گۆریوه به کوردی. لهوهختی خویا و پێش ئەوهی که له چاپی بدا بۆ چەند رۆژی، مسودههکانی بۆ ناردبووم و چاویکی پیا خشاندهبوو. بهراستی هونەری تیا خەرج کردوو وه پێوه ماندوو بووه. ئەم ماندووییەتیەشی به خەسار نەداوه، چونکه دیاریکی ئەدەبی نایابی پێشکەشی قەومی کورد کردوو. ئەوەنده هەیه که ئەگەر تەرجەمەکانی سەلام لهگەڵ روباعییهکانی خەياما بهرئاورد بکری له هەندیکيانا رەنگە تووشی رەخنەیهکی تهواو ببی. ئەمەش لهبەر ئەوه نیه که (سەلام) له تەرجەمه‌دا بههەله چووبی و یا دەسه‌لاتی تەرجەمه‌ی نه‌بووبی، به‌لکو ئەتوانین بڵێن ئەو تەرجەمانەى که له ئەسڵه‌کانیان ناچن، زۆر جوان و بێ عەبن. ئەوەنده هەیه که نابێ به تەرجەمەیان دابنێن، چونکه له تەرجەمه زیاتر، هێ (سەلام) خۆیەتی، ئەگەر لهگەڵ روباعییهکانی (خەيام) له‌لایەن مەفهووم و ماناوه نزیك به‌یه بکه‌ونه‌وه، له‌بەر ئەوه‌یه که (سەلام)، له‌ژێر «ئەئسیری» «ئیلهام»یکا، نووسینیوه که له‌خویندنه‌وه‌ی روباعییه‌کانی «خەيام» بۆی پەیا بووه. به‌کورتی، یه‌که‌م شت که له‌تەرجەمه‌که‌ی «سەلام»دا به‌ر چاو ئەکه‌وێ، زۆری ده‌سکارییه له‌به‌شیکى روباعییه‌کانا. هه‌رچەند به‌م ده‌سکارییه له‌مانا زۆر دوور نه‌که‌وتوو‌ه‌ته‌وه، به‌لام له‌وه‌یش ناچێ که به‌رگی کوردی کرابێته به‌ر «شیرین»یکی فارسی به‌لکو ئەم شیرینه، دەس له زاجو و پەرچەمیشی دراوه. له‌کاتی خال و میل ر‌شنا هەندێ جێی چاو و برۆشی تووشی ده‌سکاری هاتوو.

مه‌سه‌لا

برخیز و مخور غم جهان گذران،
خوش باش و دمی یه‌شادمانی گذران

(۱) به‌نیملای کۆن، (روح شیرین شاعر) ئەکاته ۱۳۵۵ که به‌سالی هجری میژووی ئەمری خوا به‌جێهێنانی ئەحمەد به‌گه‌.

در طبع جهان اگر وفایی یبودی
 نوبت به تو خود نیامدی از دگران
 که یه کیکه له روباعیه کانی خه یام، سه لام به چه شنی خواره وه گۆریویه به کوردی:
 هه لسه غهم مه خو، دونیا وهك بایه،
 به شادی بژی دهرچوو له م کایه
 گهر دونیا سه ری وه فای ببوایه
 له بهر خه لق نۆره بو سه ر من نایه
 لیڤه دا ئاشکرایه که دهسکاریکی زیاد کراوه. له وهش به و لاوه، نازانم بوچی «سه لام»
 له نیوه شیعرى چواره ما له جیاتی ئه وهی بلی:
 له بهر خه لق نۆره بو سه ر تو نایه
 وه به م رهنگه، ته علیلی غهم نه خواردنی ئه و موخاته به بکا که له نیوه شیعرى یه که ما
 مه به سته تی، ئه لی:
 له بهر خه لق نۆره بو سه ر من نایه
 به لی، له گه ل (سه لاما)، ئیمهش ئه لپین: که مه به سته خه یام نه فسی خو یه تی و به
 خو ی ئه لی:
 هه لسه غهم مه خو ...
 به لام، دیسانه وه قاعیده ی ئه ده ب وای ئه وئ که له میسه رعی چواره میشا نه فسی
 خو ی بکا به موخاته ب، نهك به قسه که ر (موته که لیم). واته ئه بی بلی:
 نۆره بو سه ر (تو) نایه
 نهك بلی:
 له بهر خه لق نۆره بو سه ر (من) نایه
 ئه وهش له وئ بی، که (نایه)، ئه گهر له بهر ناچار یی قافیه نه بی و به ئیملا ی راستی
 بنووسری، ئه بی به (نایی). ناهه مواری (رهکا که ت) یکیش له مانای نیوه شیعره کانی
 سییه م و چواره ما هیه ئه گهر تیی ورد نه بیته وه، هه سته پی نا که ی. ئه وهش ئه مه یه:
 گهر دونیا سه ری وه فای ببوایه،
 له بهر خه لق نۆره بو سه ر تو نایه

(ببویاه)، وهرامه‌ک‌ه‌ی به (نه‌ئه‌هات) ئه‌دریته‌وه، نه‌ک به (نایه و یا نایی). جیی شک نییه که ئه‌مه‌یش له‌ری و هزن و قافیه‌دا وای به‌سه‌ر هاتوو.

ره‌خنه‌ی دووهممان له‌ریز، واته‌ له‌ ته‌رتییی روباعیه‌کانه. روباعیه‌کانی خه‌یام گۆرپ‌وته‌ سه‌ر گه‌لی له‌ (زمان)ه‌ بیگانه‌کان، و دوو‌ر نییه‌ که‌ ئه‌و روباعیات‌ه‌ی سه‌لام، ته‌رجمه‌ک‌ه‌ی له‌به‌را کردوو‌ه به‌پیی ئه‌م ریزه‌ نووسرا‌یی که‌ پێشانی داوین و له‌ گۆفاری (گه‌لاویژ)ا بلاوی ئه‌کاته‌وه. به‌لام بێتو ئه‌مانه‌ له‌گه‌ل ته‌رجمه‌ به‌ نرخه‌ک‌ه‌ی (حسین دانش)ی زانای تورکا به‌رئ‌اورد بکری (پاش و پێش)یکی زۆری تیا ئه‌بینری. به‌لاشمانه‌وه‌ وایه‌ که‌ ته‌رجمه‌ک‌ه‌ی (حسین دانش) له‌زۆری ئه‌و ته‌رجمه‌مانه‌ی به‌ر چاوی ئیمه‌ که‌وتوو‌ه باشت‌ره‌ وه‌ له‌ (ئه‌سل)ی (روبا‌عی)یه‌کانی خه‌یام‌وه‌ نزیک‌تره‌ (۱) حسین دانش خۆی به‌ستایش‌وه‌ باسی ته‌رجمه‌ک‌ه‌ی دکتۆر عه‌بدو‌لا جه‌وده‌ت ئه‌کا. له‌گه‌ل ئه‌مه‌شا ئه‌لی که‌ گه‌لی له‌و روباعیه‌یان‌ه‌ی به‌ هینی خه‌یام زانراوه‌ و له‌ ته‌رجمه‌ک‌ه‌ی عه‌بدو‌لا جه‌وده‌تا نووسراوه‌ له‌ حه‌قیقه‌ت‌دا ه‌یی خه‌یام نییه‌. بێینه‌وه‌ سه‌ر ته‌رجمه‌ک‌ه‌ی (سه‌لام)، ژماره‌ی ئه‌و روباعیه‌ی خه‌یام که‌ له‌سه‌ره‌وه‌ لێی دوا‌بووین، له‌ کتێبه‌ک‌ه‌ی حسین دانشا ۱۲۴، به‌لام له‌ ته‌رجمه‌ک‌ه‌ی (سه‌لاما) ۵۲ وه‌. هه‌روه‌کو ئه‌مه‌، (سه‌لام) له‌ژێر ژماره‌ی ۵۳ دا ئه‌م روباعیه‌ ئه‌نووسی:

عومرت دوو سه‌د بی، سی سه‌د بی، هه‌زار

له‌م وێران‌ه‌یه‌ ده‌رئه‌چی ناچار

هه‌ر دوو یه‌ک نرخه‌، هه‌ر وه‌کو یه‌که‌،

پاشای شاران بی، یا گه‌دای بازار

به‌لام ئه‌مه‌ له‌ کتێبه‌ک‌ه‌ی حسین دانشا له‌ژێر ژماره‌ی (۶۷) تا نووسراوه‌ وه‌ به‌م په‌نگه‌یه‌:

(۱) ئیمه‌ وه‌کو له‌ پێشا وتمان ه‌یشتا چاپ نه‌کرا‌بوو که‌ ته‌رجمه‌ک‌ه‌ی «سه‌لام»مان به‌ر چاو که‌وت‌بوو. له‌به‌ر ئه‌وه‌ له‌لایه‌ن ریز (ته‌رتیب)ی چوارخشته‌کیه‌کانه‌وه‌ به‌و جو‌ره‌ی سه‌ره‌وه‌ دوا‌بووین به‌لام له‌سا‌لی ۱۹۵۱ دا که‌ له‌ چاپی دا، له‌سه‌ره‌تای کتێبه‌ک‌ه‌یا ئه‌لی، (سه‌لام ئه‌لی): له‌ناو هه‌موو ته‌رجمه‌ک‌ه‌ی (روبا‌عیاتی خه‌یام)دا ه‌ینه‌ک‌ه‌ی حسین دانش هه‌لبژاردوو‌ه و ته‌رجمه‌ک‌ه‌ی خۆی له‌به‌را کردوو‌ه ئه‌م واته‌یه‌ی «سه‌لام» خۆی، زیات‌ر ئه‌بێته‌ هۆی ئه‌وه‌ ره‌خنه‌ک‌ه‌ی سه‌ره‌وه‌ی ئیمه‌ به‌جی دا‌بنری.

عمرت چه دو صد بود سیصد چه هزار،
 زین کهنه سرا برون برنت ناچار،
 گر پادشهی و گر گدای بازار،
 این هر دو به یک نرخ بود آخر کار

له گهل ئه مه شا که «سه لام» له جیاتی ئه وهی بلی: «له م کۆنه سه رایه به ناچاری
 ئه تبه نه دهر وه»، ئه لی: «له م وێرانه یه به ناچاری ئه چیته دهر وه»، دیسانه وه له ئه سلّی
 ماناکه دوور نه که وتوو ته وه، به لام له ته رجهمه ی ئه م روباعیه ی خواره ودا که ئه لی:

از آب و گلم سرشته ای من چه کنم؟
 وین پشم و قصب تو رشته ای من چه کنم؟
 هر نیک و بدی که از من آید به وجود،
 تو بر سر من نوشته ای من چه کنم؟

«سه لام»، دهسکاری (تهسروف) یکی وای کرد وه که وا ئه زانم به جی نه بی، چونکه
 باوه نا که م که «ئهمینداری له وهر گیران» وهیا سه لیه ی ئه ده بی، رپی ئه وه بدا که
 له جیاتی:

هر نیک و بدی که از من آید به وجود

بلیین:

چاکه و خراپه هه موو تو ئه یکه ی

له بهر ئه وه بیّت و «سه لام»، لیمان ببووری، ئیمه ئه و نیوه شیعره ئه گوړین وه ئه یکه ن
 به:

چاکه و خراپه ی من ئه یکه م به ناو

وه ئه و سایه چوار خشته کییه که هه مووی به م جوړه ی لی یی:

منت دروست کرد له گل و له ئاو،

«خوری» و قامیشت (۱) هونده وه تاو تاو

(۱) حسین دانش، وشه ی قه سه بی به «که تان» ته رجمه کرد وه.

چاڪه و خراپه‌ی من ئه‌يكه‌م به ناو
يه‌ك يه‌ك نووسيوته و من ئه‌بم به‌دناو

كه وا ئه‌زانم له‌بهر جياوازيى ماناى وشه‌كانى «ناو» له‌ نيوه شيعره‌كانى سڀيه‌م و
چوارهما، ئه‌وه به‌ بيرا نايى كه‌ چۆن يه‌ك «قافيه‌» له‌ روباعيه‌كا دووباره‌ ئه‌كرىته‌وه،
چونكه‌ له‌بهر ئه‌وه‌ى كه‌ جاريكيان له‌گه‌ل «به‌» وه‌ جاريكيشيان له‌گه‌ل «به‌د» يه‌ك
كه‌وتوو، دوو وشه‌ى تىكه‌ل (كلمه‌ى مركب) ى لى پها ئه‌بى، كه‌ هه‌ر يه‌كه‌ مانا يه‌كى
هه‌يه‌. واته‌ قافيه‌كان ته‌نيا شت يك نيه‌ دووباره‌ كرابيته‌وه و راسته‌. جگه‌ له‌مه‌ به‌م په‌نگه‌
چوارخشته‌كييه‌كه‌ش بووه‌ به‌ «روباعى ته‌رانه‌»^(١) ريزى ئه‌م روباعيه‌ له‌ ته‌رجمه‌كه‌ى
«سه‌لام» دا (٥٤) ه و له‌لاى حسين دانش، ٢٢٧ ه.

سه‌لام، له‌ شيعرى په‌خته‌ = (ئينتقادى) و (گالته‌ و گه‌پ = كۆميك) دا ده‌ستىكى هه‌يه‌.
به‌ يادى «ديوانه‌» ى «عيل به‌گى» ناوداره‌وه‌ زنجيره‌ شيعرىكى زۆر جوانى هه‌يه‌. له‌بهر
ئه‌وه‌ى كه‌ دوورودريژ، له‌ هه‌ر پارچه‌يه‌كى، چه‌ند به‌يتىكى ئه‌خه‌ينه‌ به‌رچاوى
خوينه‌ره‌كان:

- ١- دونيا هه‌مووى فر و «فيل»
فر و فيل و «به‌ند» و باوه
راسته‌، راستى هه‌لگيراهه‌،
درو خۆشه‌ به‌ ليشاوه
من له‌ درو گووى ناگرم
«راستى» م ئه‌وى هه‌تا ئه‌رم
٣- ريگاي راستى نا هه‌مواره‌،
چه‌وت و سه‌خت و ناله‌باره‌

(١) روباعى، جوړه شيعرىكه‌ له‌ «ئيران» وه‌ داهاتوو و له‌ چوار نيوه شيعر (ميسره‌ع) دروست
ئه‌كرى. نيوه شيعره‌كانى يه‌كه‌م و دوهم و چوارهمى له‌سه‌ر يه‌ك قافيه‌، ئه‌پوا. به‌لام واش
رېك ئه‌كه‌وى كه‌ هه‌ر چوار ميسره‌عه‌كه‌ى موقه‌فا بى، ئه‌وسايه‌ پتي ئه‌لن: «روباعى
ته‌رانه‌».

تەلیسمی دۆی تیا دیاره،
گه پانه وهم له لا عاره
ئه پۆم ئه پۆم هه تا مردن
به راستیییه پێ دهرکردن

٤- «توله» پێگهی سهختی باریك
لا پێ و پلهی شهوی تاريك
پێگه له من نابرن ئێوه
هه رچه ن پله و سهخت و كێوه
كالهی ئاسن له پێ ئه كههه،
ئه پۆم هه تاكو پێی ئه گهه (١)

٦- پێی راسته ئێسته پێی نه هات،
لا ی من پێی راسته پێی نه جات،
«شا» بۆ حوكمی «پیاوه» ماته،
پێگهی راستیم لا ئاواته
راستی پێگهی ئازادییه
پێگهی سه رهستی و شادییه

٧- پێگهی چه وتیش هه ر قیرتاوه،
دۆلار ئه پزێ ئه لێی ئاوه
بی (سه یاره) تیا فه وتاوه
له ناوا كهه به «پیان» ماوه

(١) له حیکایهتی پیریژنانا ئه لێ: کاله و پێتاوی ئاسنی له پێ کرد و پۆیی هه تا گه یشته شاری. پوانی که پیتاوهکانی کون بووه. ئه و ده مه زانی که گه یشتوو هته جیگه ی مه قسه د.

گه وران سواری «ئۆتوموبیل» ن
زۆریان قەلەو ئەللی «فیل» ن

۸- دین و ئەچن بە پەلە پەل
«فرته» ئەکەن بەوینەى مەل
نازانى كى ساغه و كى شەل؟
بەلام كى غەم ئەخوا بۆگەل؟
جیگەى هەندى نەرم و خوشە
ئەوانىتر فەرەرامۆشە!
۱۱- دەورى قەسرى باخ و ئاوه
هەوش و بانیشى قىرتاوه
شورەى سەختى بۆكیشاوه
موتوكارى لى وەستاوه
سواری ئەبن بەكەش و فش
چەپیان نییه لە قەرەقوش!
۱۵- سەیارەكەت پەنچەر ئەبى
زىب و قەرەت بى فەر ئەبى
رۆژى خاكت بەسەر ئەبى،
«كوپ» ت موحتاجى «كەر» ئەبى
يا دەستەژنۆ دائەمىنى
ئەوسا هاوار بۆكى بىنى؟

ئەم شیعراڤە كە لەسەر مەقامى هەلپەركی كوردی دانراوه، لە پەنجا پارچەى سى
بەیتى و لەوینەى تەرجیع بەنددا رێك خراوه، دل ئەیویست هەمووی بنووسین تاوهكو
بزانن كە (سەلام)، چەند بە وردى سەرنجى داوێتە چۆنییهتى كۆمەلایهتى و ئەو
دومەلانی كە لە كۆنوقۆزبى تارىكى ناو دلى ئەوانەدايه كە چارەپەشى، لە هەموو

خۆشى و تام و لەزەتێكى ژيان بى بەرىى كردوون، وەچۆن هەستى بەودەش كردوو، كە
 ڕەخنەى گەلێتە و گەپاوى لەخوا پێداوەكان و توانج تێگرتنيان، ئەبى بە دارووى شىفا
 بۆ بەدبەختەكان و سیاچارەكان، بە تايبەتى ئەگەر بێتوو ئەو خوا پێداوانە لە پۆلى بە
 فیز و لووت بەرز و خوانەناسەكان بن ویا بە هەر ھۆيەكەوہ ئەبى بى، كەموزۆر لە
 ھەژارى و لێقەوماوى سیاچارەكانا دەستێكیان ھەبى.

ھەر لەم جۆرە، و لەژێر ناوى (مەكتەبى كوردستان) دەستە شیعريكى ترى (سەلام)
 ھەيە كە لە بابەت ڕەخنە و توانج و گەلێتە و گەپەوہ بەراستى جوانە وە بۆ ئەو دەس ئەدا
 كە بكري بە پيپەسێكى تەمسيلى. بەلامانەوہ وایە كە ئەم شیعراوە یەكەمین شیعري
 تەمسيليیە بەزمانى كوردی عێراقى و شێخ سەلام یەكەم شاعیری ناوچەى سۆرانە لە
 داھێنانى ئەم بابەتە شیعراوەدا. ئەمانەى خواروہ چەند بەیتێكە كە ناو ناو لە ھەندى
 پارچەى ئەو دەستە شیعراوە وەرگیراوە:

دانیشگای گەورە و لە كوردستان،
 یەكەم مەكتەبە، ھەر بۆ موسلمان
 تاكوتوك شاگرد لە گاور و جوون
 ژمارە ئەكرین لەپیزی نەبوون
 بە باربووی میللەت، واتە ئیعانە
 چاك دروست كرا ئەم ساختمانە
 خانوویەكى باش زۆر خۆش و دلگیر
 گەرە و فراوان، وەك قەسرى وەزیر

لێرە بەو لاوہ سەلام، بە ١٥ بەیت، باسى تەكبیر و رای كۆمەڵى سەرەك و
 پیاوماقوولەكان ئەكا كە چۆن بیریان لە حالى و لات كردووەتەوہ وە بۆ پێشكەوتنى
 ئەم مەكتەبە و بۆ پێگەیاندى پیاوانى باش و تیگەیشتووی خاوەن زانستى و
 خوێندەواریى بەرز و ئاشناى فەن و پیشەسازى كەوتوونە گفتوگۆ و لێكدانەوہ و لەوہ
 دواون كە ئاتاجن بەو جۆرە كرێكار و وەستا و فەنیاز و پیشەسازانە، كە شارەزای
 لێخوڕپینی موتوكار، كۆلارە بن وە بتوانن بى سیم و چەكى تازە، بەكاربێنن وە
 كارخانەكانى چەك و دەرمان و والا و شتى تر بگێرن وە ببینن بەرپۆھ. كە ئەمانەش

لەپیش ھەموو شتێکا پێویستە بە مامۆستایانی خۆڕاواویی غەربی بۆ مەکتەبەکەیان
کە کردووایانەتەوه. و ئەلێ، لەبەر ئەمە ھەموویان بەیەک دەم دەنگیان ھەلبێری و
برپایان دا بەدانانی سەرومالیان بۆ ئەم ئامانجەوه بۆ پێشخستنی (مەکتەبی
کوردستان!...)

زۆر بەدلخۆشی ئوستازمان ھێنا
لە ئەوروپایی خاوەن دکتۆرا
تەنھا مودیری ئیدارە کوردە
بەلام ئەویش زۆر بە بیرە، وردە
ھەموو بەیانێ بە دلێ پر جۆش
تەفتیشی ئەکرد مودیری بە ھۆش
تا بۆی دەرکەوێ ھاتوو نەھاتوو
بەشێکی زۆریان زۆرجار دیار نەبوو
لە یەک لیستەدا ناویان نووسرابوو
تاقە یەکیکی لی گوم نەئەبوو
ناوی شاگردی ئەم دانش - گایە
کە ی وەکو ناوی قوتابی وایە؟
گوێ بگرن ئەوا مودیر (ناوی) یان
ئەخوینێتەوه لەبەر (چاوی) یان

لێرەدا بەدوو بەیت، تەعریفی چاویلکە کۆن و چلکنەکە ی مودیرمان بۆ ئەکا، کە لە
گیرفانی دەری ئەھینێ وە بەو تۆز و خۆلەوه کە پێوھیتێ، ئەیخاتە سەر چاوی و دەس
ئەکا بە خویندەنەوی ناوی قوتابیەکان، کە وەکو خۆی ئەلێ لە ناوی قوتابی ناچێ.

نیفاق ئەفەننی حازر ئەفەننم!
ئینساف لە کوێیە؟ چوو بۆ جەھەننەم؟
درو! دەلەسە! قوربان، حازرین!
ھەر دوو کمان لێرەین ئیمە داخیلین!

راستی! فیِّل نه زان! میرم دوو بران
یهکی به دوو سال پار مه حکووم کران

ئینجا به چند بهیتی، باسی باوک و کەسی ئەم قوتابییانە ئەکا دوو بارە
ئەگەر پێتەو سەر قوتابییهکان و ئەلی:

لەم خانوادەیە یەکی بمینی،
بناغە ی مەکتەب هەر ئەرووخیی
لەو لاتر چن یاخوا نەمێن
رەگورپشەیان لەبن دەرین
ئە ی (وەتەنی) کوا؟ بۆچی دیار نییە
وا سال تەواو بوو بەهانی چییە؟
قوربان مامۆستا! بەهەلە مەچۆ
ناوی بە غەلەت نووسراوە بۆتۆ
ئەسلەن ئەم کورە ناوی (نووطی) یە
کورێ پیاویکی عادی و (لووطی) یە
کاتی ناو نووسین تۆلە مەئووسی
لەجیاتێ (نووطی)، (وطني) ت نووسی
(پیت) یان وەک یەکە (نووطی) و (وطني)
مودیر ئەمە ی بیست گریا و پێ کەنی

ئێتر بەم تەحرە «سەلام»، ناوەکانی پزگاری، ئازادی، عدالەت، نەخۆشی، زانستی،
بەدەم «مودیر» قوتابخانەو ئەخوینتەو و لەدەم هەر یەکە لەم قوتابیانهو،
بەجۆرێ کە لە مانای ناوەکان بوەشیتەو وەلامی مودیر ئەداتەو کە بەراستی
لەوانە یە وەکو لەسەرەو و تمان فەسلێکی خۆشی تەمسیلی لێ پەیا ببی.

مەسەلا، ئەلی:

سەرلەنوێ مودیر کەوتەو پرسیار،
کوانی (پزگاری؟) نەمبینی یەک جار

وه له وهلامهكهيا ئەلێ:

ئەم ناوه بهخوا نىيه له دونيا

بۆ (تەمۆين) نووسرا كاتى شهكر و چا (١)

ئىنجا مودير هەوالى (زانستى) ئەپرسى و ئەلێ:

زانستى كوانى؟

ئەوئيش بۆى دەرچوو،

مەحكومى حوكمى عەشائرى بوو!

لەمەئيش جوانتر ئەوهيه كه هەول ئەدا ناكۆكى بخاته بهينى دوو قوتابىيه وه كه
ناوى يەكێكيان جەهله وه هبى ئەويتريان عيلمە. ئەلێ:

جەهل له كوێيه؟

لێرەم پۆژ و شهو!

خەريكى ئىشم لێم حەرامە خەو

بەرۆكى گرتەم عيلم بە ناحەق،

تەماي بوو جيگە بە من بکا لهق

شكاتم لێ كرد بەبى پووگيرى،

مەحكەمەى خۆمان هبى عەشائرى،

برى و (نەخۆش)ى پاگرت بە حەكەم

حوكمى عيلمى دا، كردمى خاترجەم

حاكم لێ پرسين (٢) مودەى هەردووكمەن

كامان لەپيشا هاتە كوردستان؟

(١) له شهري دووهمی گيتيدا شهكر و چا زۆر گران بوو و دەسپيش نەئەكهوت. حكومهت
چەشنێ شهكري زەرد و پيس و قوراوی ئەهينا وه به بيتاقە، ئەيدا به ئەهالى ئىنجا لەبەر
ئەوه كه بهپتي سەرى نفوس ئەدرا، خەلق ناوى زياد و درۆيان ئەنووסי كه شهكري
زياد وەريگرن.

(٢) واتە جەهل، ئەلێ: حاکم لەمن و عيلمى پرسى كه كامان له پيش ئەويترا هاتوينه
كوردستان.

من پيم وت قوربان «ولياڊ(۱)»ى ئيرهم
 ولاتى منه له (رؤم) تا عجهم
 قانونى هينا حاكم داي پشكان،
 خویندیه وه مادهی (مرووری زهمان)

بهراستی سهلام ليرهدا مادهی «مرووری زهمان»ى جوان دامه زانددوه وه له جیى
 خویا بهکاری هیناوه، و بهم رهنگه توانجیکی باشی گرتووته ئهوانهى ئهم مادهیه
 ئهکهن به کوتهکی دهسیان و بی دهسه لاتهکانی پی ئهفهوتین. له پاشا، «سهلام» باسی
 ئهو حوکمه ئهکا که ئهدرئ بهسهر عیلمی فهقیرا، که شهرتی کیشی ئهوهیه دواى تهواو
 بوونی حوکمه که ئهبی «عیلم»، بنیذر دیته وه دهره وهی سنووری ولات.

ئینجا له دواى ئهمانه هه مووی، هه و بهیتیکی ئهم پیهسه سهیر و نه بیسراوه، ئه مینى
 که له هه موو شیعریکیا بهلگه یه کی تازه ی ژیری و زرنکی سهلام ئه بیئرئ. ئهم شاعیره
 سهروپیش سپی و سمیل بۆزه، ئه وهنده ی که له شیعری شین و (رثا) دا دهسه لاتداره و گر
 له دلتان بهرئدا و فرمیسکی گهرمی ناچاری به چاوتانا بئینیتته خواری، له شیعری
 رهخنه و گه پیشا، ئه وهنده به دهسه لات و هونه رمهنده و جار جاره پر بهدم ئه تانهینیتته
 پیکه نین.

هه ندئ جاری واش ئه بی که ئه تانخاته ناو شه پۆلی زه ریایه کی لیکدانه وه و یا
 ئه تان دا بهدم لافاوئیکی خه یالاتی سحر او ییه وه- به تایبه تی له شیعره
 نیشتمانیه کانی- که به ره و ئاسویه کی نه زانراوی فراوان و ههیره ت بهخش ئه پروا و
 تی ناگهی که ئه پزیتته کام زه ریای نهینى و بی بنه وه.

(۱) ولید = مهلولود، به (مانا) ی ولادته، واته له دایکبون هاتوه.

عەلى باپىر ئاغا

عەلى كەمال، كۆپى باپىر ئاغا، كۆپى چراغ، كۆپى «جوامىز ئاغا» يەكە يەكەك بۈۋە لە سەرەك عەشیرەتى «سمایل عوزىرى». باپىر ئاغاى باۋكى عەلى كەمال لە شەپرى ۱۲۹۳ى رۆمى بۈۋە بە عەسكەر لە لەشكرى عوسمانى. دوايى لەگەل ئەم لەشكرە و لەژىر سەرەكىى برىندار ئاغاى «بىنباشى» بەناۋبانگى باۋكى عەلى بەگى خەلقى سولەيمانى، چۈۋە بۆ شەپرى روس لە «قەفقاس» لەۋى لەبەر ئازابى و بەكارى كراۋە بە زابت.

عەلى كەمال، خۆى لە ۱۳۰۵ى ھىجرى

لە سلىمانى لەدايك بۈۋە. لەلاى شىخ ئەۋلاى ھەۋلىرى باۋكى ئەحمەد موختارى قازى و مەلا محەمەدى ئەمىنى بالىكەدەرى عىلمەكانى عەرەبى و شەرىعەتى خوئندوۋە، جگە لە كوردى زمانى خۆى، زمانەكانى توركى و فارسى و عەرەبى فېر بۈۋە ۋە بەتايىبەتى لە ئەدەبىياتى فارسىا شارەزايىى باشى ھەيە و بەم زمانە گەلى شىعەرىشى دانائە. لە ۱۳۲۶ى رۆمى لە ۋەزارەتى گومرگى بەغدا مەئموورى ئەۋراق بۈۋە. دوايى ھاتوۋەتەۋە سولەيمانى و كراۋە بە سەرەك نووسەرى گومرگى لىۋا(۱).

دواى برانەۋەى شەپرى گەۋرەى يەكەمى گىتى و ھاتنى ئىنگلىزەكان بۆ سلىمانى كە شىخ مەحمود بۈۋە بە حاكىمى كوردستانى عىراق، عەلى كەمال كەۋتە نارەحەتتەۋە و لەۋ پۆژەۋە ئىتر خۆى نەگرتەۋە لە سالى ۱۹۲۹ى مىلادا بەپىى بەلئىنى كە دابوۋى بە ئىنگلىزەكان شىخ مەحمود دەستى لە حاكىمى ھەلگرتبۈۋ و كىشابوۋە دىى (پىران) لە ھەۋرامان. لەۋ ھەلەدا عەلى كەمال لە ھەلەبجە ئەبى. بۆ ھەندى كارى سىياسى لە ئىران شىخ مەحمود ئەنئىرى بە شوئىن. بەلام عەلى كەمال، ناچى، دوايى لە كاتىكا

(۱) ئەۋ دەمە پىيان ئەۋت: باش كاتب.

شیخ محمود له دهوړی دیکانی گریزه و موان خهړیکی ږاو ئه بې، عهلی که مال، له وږوه
 تئ ئه پهرې که بچيته وه سلیمانی شیخ محمود تووشی ئه بې و له گهل خوی ئه بیاته
 هورامان. له وږوه ئه ینیزینه کرماشان. دواى به ینیکی تریش جاریکی تر له سر داوا
 کردنی ږهزا شای ئیران، به ناوی شیخ محمود وه بؤ هندی قسه و باس ئه چيته
 تاران. به قسه ږهزا شا ویستویه شیخ محمود له خوی نزیك بخته وه. له بهر ئه مه
 خهړیک بووه که ئه گهر بیت و شیخ محمود بچيته خاکی ئیران و ژیر فرمانی ږهزا
 شا، ناوچه کانی هورامان و مریوان و هندی جیگه ی تری له خاکی کوردستان
 بداتئ و بیکا به حاکمی ئه وئ، به ناوی ئیرانه وه. به لام وه کو ئه لئن، شیخ محمود
 به مه نهرم نابئ و داواى شتی ئه وتو ئه کا که بؤ سیاسه تی شا دوسی نه داوه. له بهر ئه مه
 له نوینه ربی عهلی که مال و چوونی بؤ تاران که لکک و ئه نجامک نه ها توته دی!...

(شعیری عهلی باپیر ئاغا و شیوهی شاعر دانانی)

عهلی باپیر ئاغا که له شعیرا ناوی که مالییه، وینه یه کی بئ که موزیادی شاعیره
 کونه کانه تهقلیدی له م چهر خه دا. و له هه موو ئه وانه ی که نیمړو به شاعیریان
 ئه ژمیرین نزیکتره له شاعیره کانی کلاسیکی دهوړی ږاږدووه. ئه شئ به هو په
 دابنریت که شاعیره تازه پوره ره کانی به ستوه به بویره کانی پیشینانه وه. له بهر ئه وه
 ئیمه (که مالی) به ناوینه یه که دانه نین که وینه کانی مومتاز و هلبژارده ی شعیری
 کونی تیا دهرده که وئ، چونکه ئه و، زوړیه ی شعیره کانی دهرباره ی جوانی و عه شقه، و
 سه راپا باسی خه ت و خال و زولف و ئه گریجه و په رچه مه. به ده گمه له بابته تی تره وه
 شعیری داناوه و زور که م باسی نیشتمان و کومه لایه تی کردووه. شیوه و ئوسلووبی
 کونه کانی به لاوه شیرینه و له بیر و خه یالیشا له فهله کی ئه وانا خولاوته وه. له گهل
 ئه مه یشا تاماوه یه یاری به وشه کردووه و تاراپه کی تازه تری داوه به سر بووکی
 فیکرا. و گهلئ له شعیره کانی به راستی ته و به سوز و پر زهمزه مه یه. دیوانه کانی که لیم
 و قانانی و حافز شیرازی و مه سنه وی و بیدلئ زور خویندووه ته وه و مه فتونی شیوه ی
 ئه ده بیی ئه م شاعیره ناودارانه ی ئیرانه. له شاعیره کونه کانی کوردیش مه یلی نالی و
 مه حوی ئه کا. شعیره کانی مه حوی خوالخوش بوو هه ر چه ند له زاهیرا وشک و رقه،
 به لام به شئ زوړی له مانادا گهلئ به رزه. شاعیره کانی هاو ته مه نی که مالی، به

تەسەوفى تى ئىگەن و لەسەر ئەم باوەرپە نرخى بۆ دائەنن ئىنجا شكى تيا نىيە كە (كەمالى) ئىلھامى شىعرى لەم شاعىرانە وەرگرتووە، و شىعرەكانى كۆمەللى خلتەيە لە بىروباوەر، لە لىكدانەو و خەيال و فەلسەفەى ئەوان! ديارە كە بە شىو و ئوسلووبىش ئىچىتەو سەر هەندىكيان و بەشكى گەرەى لە چەشكەى ئەدەبى نالى و مەحوى وەرگرتووە.

كەمالى لە پەيرەويكرەنى ئەم شاعىرە ناودارانەدا بەهەلە نەچووە، چونكە لەمانە ھەريەكەيان قوتبىكى زەمانى خويان بوون، و لەشيعر و ئەدەب و فەلسەفە و يا تەسەوفا، گۆى ھونەريان بردبوووە. مەسنەوى و بىدلى نەك لە ئىران، بەلكو لە ھەموو دونىاي ئەدەبا خاوەنى پلەيەكى ھەرە بەرزى شاعىرى بوون. ئەو بەلاغەتەى كە لەشيعرى بىدلى و مەسنەوييا ھەيە وە بىرىكى قوول و خەياللىكى فەلسەفەى و يا تەسەوفى ئىسلامى كە لە شىعرەكانى ئەم دوو شاعىرە گەرەيدە دەبينرەت لەناو شاعىرە كۆنەكانى دەورى دواينى كوردىشا «نالى»، بە ناسكىي ھەست و (۱) وردى بىر و خەيال و سەنەتەى ئەدەبا، وینەيەكى دەگمەن و مومتازە. و تېوومان كە زۆرەي شىعرى كەمالى دەربارەى جوانى و عشق و غەرامە. ئەم غەزلەى خوارەو ھەيەكە لەوانە:

بە مردوو رۆح ئەبەخشى پىكەننى لىوى شىرىنت
لەسەر كام دىنى گيانە؟ پىم بللى با بىمە سەر دىنت!
لەلام وەك شەكر و نوقل و نەبات و قەند و ھەنگوینە
جنىو و قەھر و لىدان و بىانو و گرتن و قىنت!
بە جارى رۆزى عاشق رەش مەكە ئەى شۆخى بى مروت!
لەسەر رۆو لادە نەختى پەرچەمى پىپچى موشكىنت
سبەينى جەژنە رۆحم حازرە بۆقۆچى قوربانىت
بە خوینم با خەناوى بى دەس و پەنجەى بلوورىنت
بەزولفى سونبولت پەرژىنى گولزارى روخت سەيرە
بژى ئەى شاھى مولكى حوسن و ئان بۆ باخ و پەرژىنت!

(۱) ناسكىي ھەست = نەزاكەتى حوسن و يا شعور.

به گیسووتا مه هینه شانه ههغه با دلی عوشاق،
 خه لاسی قهت نه بی گیانه له داوی زولفی چین چینت!
 شههیدی تیغی ئه برۆی دولبه ریکی کافری بوئه،
 له وهختی گیانه لاوه ئه ی که مالی خه لقی ئه کهن شینت

لهم شیعرانه دا که له سه سه شیوه و ئوسلووبی کۆن دانراوه، هه ندیک سه نه عه ت به کاره یێنراوه. وهکو: لهف و نه شری به ییتی دووهم، که «جنیو و قههر و لیدان بیانوگرتن و قینی» بو خۆی به «شهکر و نوقل و نه بات و قهند و ههنگوین» دانراوه. لیڤه دا له بهرامبهر هه ریه که لهو شته خراپانه ی وهکو جنیو و قار و لیدان. دانانی شتیکی شیرینی وهکو شهکر و نوقل و نه بات و ریزکردنیان، هه رچهنده به پێی قانونی ئه ده ب، به سه نه عه تیکی شیعر ئه ژمیرریت و پێی ئه لێن: (لهف و نه شر)، به لام و ئه زانم (که مالی) خۆشی ئینکاری ناکا که هه یچ ته بیاتیکی و ا به بیرا نایه ت چه شکه له تیکه لا و کردنی شهکر و نوقل و نه بات و قهند و ههنگوین وه رگری و به لکو نابێ به سه یه ر بزانریت که هه یی و ا هه بی لهم هه موو (شیرینی) یه دلێشی تیکه ل بی!.

به تایبه تی له پرووی تیفکرینی ئه ده بی ئه م چه ره وه، له نوقل و نه بات و قهند و ههنگوینا شیرینی نایه ت به خه یالا و ئه م جوړه شیعره ش به هه یه کی نییه. جگه له مه ش که بێتو ئه م نوقل و نه بات و قهند، له ئه سلا، جنیو و قار و لیدان و بیانوگرتن و قین بی!.

له به ییتی سێیه ما، په رچه می له سه سه پرووی شوخیکا به و هه وه ره دانراوه که به ری پوژی گرتبی و بووبی به هۆی داها تانی تاریکی. له بهر ئه مه تکا له یار ئه کا که هه وری په رچه می له سه سه پرووی لادا، تا وهکو پو خساری وهکو پوژی دهرکه وی و ئه و تاریکییه که لێی داها تووه نه مینی و پوژی ره شی به سه سه چی.

(که مالی) نازانم له په پره وی هه ندی شاعیرانی پێشوو دا بوچی ئه مه نه ده زیاد پویشتووه؟ جێی شک نییه که توانای شاعیری ئه و له وانه یه ئاتاجی چاولیکه ری و لاساییکردنه وه نه بی و به بی پهنجیکی ئه وتو بتوانی له سه سه ئوسلووبی تازه و شیوه یه کی به رزی تایبه تی شیعر دا بنی، چونکه هیزی شاعیری (که مالی) ئا شکرابه و ده سه لا تیک و سه رمایه یه که له و هه یه له ژوو ره ده سه لا تی گه لیک له و شاعیرانه وه یه که ئیمرۆ شانازی به شیعر یانه وه ئه که یه ن. ئایا هه ره له پرووی په پره وی شاعیره کو نه کانه وه

نەبى (كەمالى) بۆچى خۆى ئەكا بە قۆچى قوربانى كە خۆشەويستەكەى لەرۆزى
جەژنا سەرى بىرى و خۆينەكەى بكا بە خەنە و دەس و پەنجەى تى بگرى؟

سبەينى جەژنە رۆحم حازرە بۆ قۆچى قوربانىت

بەخوينم با خەناوى بى دەس و پەنجەى بلوورنىت

ئەم فېكرە لە شىعرى (زۆربە)ى شاعىرانى كۆنا ھاتوۋە و بىستراۋە.

بەلام، بەلاى كۆنەكان و ئەوانەۋە كە لە قوتابخانە كۆنەكانا پى گەشتوون، ھەندە
جوان و بەھادار ئەبى بى، بەلاى ئەدىبەكانى ئىمرۆۋە بايەخىكى نىيە و لەناۋ شىعر
و ئەدەبى ئەم چەرخەدا جىي بەرناكەۋى. لەبەر ئەمە كە ئەگەر بمانەۋى لە بەھاي
شىعرى ەلى كەمال بگەين و چەشكەيەكى ئەدەبى لى ۋەربگرين، پۆيىستە لەگەل
شىعرى شاعىرە كۆنەكانا بەراۋردى بكەين و بۆ ئەو سەنئەت و جوانىيانە(۱) بگەپن
كە لەناۋ ئەم شىعرانەدا بەرچاۋ ئەكەۋى. واتە ئەگەر بىتو شارەزاى شىعرى كۆن نەبين
و چاۋىكىمان بە ديوانەكانى (سالم) و (كوردى) و يا (ھىجرى) و (ئالى) و (مەھوى) و
ئەوانەى كە لە دەۋرى ئەم شاعىرانە ژياۋن، نەخشاندبى و نەخويندبىتەۋە، لە شىعرى
(كەمالى) چەشكەيەك ۋەرنەگرين و ناچىت بەدلمانا! چۈنكە شىعرى ئەمانە و
شاعىرەكانى ھاۋچەرخيان ئەگەر نەلەين ھەموۋى، بەشى ھەرە زۆربەيان ھەرباسى
عەشق و غەرام و مەستى و شەرابە يا بە باسى چاۋ و برۆ و خەت و خال و ئەگرىجە
رەش كراۋتەۋە. لەبەر ئەمە ئاسۋى تەفكىرى شاعىرەكان، زۆر سنووردار و ماۋەى
قافىيە بازىيان ئىجگار تەنگ بوۋە، و بەھۋى ئەم قافىيە تەنگى و سنووردارىيەۋە ماۋەى
شىعريان كورت بوۋە و ھەندى جار لە پىنچ بەيت تىپەپرى نەكردوۋە(۲).

لە غەزەلىكى ترى غەرامى ەلى كەمال، بۆ نمونە لە خوارەۋە يەك دوو بەيت
ئەنۋوسين:

دلى زارم لە ھەلقە و پىچ و تابى زولفى زنجىرت،

خەلاسى بوو كەچى ئاخىر بەقوللابى موژەت گىرا!

(۱) محسنات بديعيه

(۲) لە عىلمى ەرووزا ئەو شىعرانەى كە لە پىنچ (بەيت) ەۋە تا ھەوت (بەيت) ە بە «غەزەل» و
لەۋە زياتر بە قەسىدە «قصيدة» ناۋ ئەنى.

واته (دلى زارى) كه مالى، كه گيروده زولفى وهكو زنجيرى ئه لقه ئه لقه و پېچاوپېچى خو شه ويسته كه ي بووه، تا له به ندى زولفى وهكو زنجير پرزگارى ئه بى ئه كه ويته داويكى تره وه، چونكه به وينه ي مه لى كه نيچيرى تلى زولفه، به هيواي به ربوون له م داوه، هه لته فرى، به لام ئه مجاره تووشى داوى برژانگه جوانه كانى ئه بى و به چه شنى قولا ب ئه يگرى و ئه يكا به نيچيرى خوى!

ئينجا ئه گهر بى تو ئيمه له واقيعى ئه م شيعره ورد بينه وه و زينده وهرىكى وا بينينه به رچاومان كه دوو زنجيرى به ئه لقه و پېچ، به لا جانگه كانيا هاتبته خواره وه، و دهورى چاوه كانى به ريزى قولا بى تيز و دريژ ته نرابته وه، ئه م چه شنه مه مخلوقه ش به كچى وهيا به كورپكى (١) شيرين دابنيين كه (كه مالى) گيروده ي داوى عه شقى بى و شيعرى غه رامى به سه ردا هه لدا، ئه بى له چه شكه ي ئه ده بى به شدار نه بين، به لام وه رن با به يه كه وه گه شتى بكه ين و چاوى به ديوانه كانى ئه و شاعيرانه دا بگيرين كه له سه ره تاي دهورى كه مالى و يا له دهورى پيشووترا ژياون. شكى تيا نيه كه به خو ئندنه وه ي چه ند غه زه لىكى غه رامى ئه و جو ره شاعيرانه و راهاتن به شيوه ي ئه ده بى و ئوسلووبى شيعريان، ئه چينه سه ر بىرويا وه رى ئه وانه كه چه شكه له شيعره كانى كه مالى وه رنه گرن و به ها ي تايبه تى لى ئه نين. ئه مه ش ئه وه ده رنه خا كه كه مالى، له شاعيرى پيشه و زياتر شاعيرى كلا سيكيه، به لام ئه وه ش جى گومان نيه كه تا ماويه كه به ره و تازيه ي جو وه وه ريگه يه كى كه م و زور تايبه تى گرتوه.

وشه و «ته عبير» تازه له شيعرى (كه مالى) يا زورى شاعيره كونه كان «بروى» خو شه ويسته كانيان جارى كردوه به «مىحراب» و جارى به «هلال». هه نديكي شيان شوبه اندوويانه به كه وان و «تاق» و «شمشير». به لام (كه مالى) كه له سه ر پى و شويى ئه وان رويشتو وه و بروى، وهكو ئه وان به شمشير دانا وه، ديسانه وه ئه م شمشيرى له خه يالى ئه ده بى خوى به شدار كردوه وه ره وشتيكى تازيه ي داوه تى.

(١) به لاي شاعيره ته قلديديه كانه وه له شيعرى غه راميا فره قى كور و كچ نيه. و هه ر له يه كه غه زه لا هه ندى «به يت» له زولف و زاج و په رچه مى كچ، هه ندى «به يت» يش له «خه تى سه بن» و خو لا مانه و كا كو لى كور ئه دوى. «نالى» و «ميسباح» و «حه ريق»، له لايه ن غه رامى كور و كچه وه، غه زه لى تايبه تيان دانا وه و به روا لته و به خه يالى خو يان ويستوويانه «عه شقى مه جازى» و «عه شقى حه قيقى» له يه ك جيا بكه نه وه و سنور بخه نه به ينياه وه.

به ئیما گفتوگۆی دایم له گهڵ ئه هلی دله ئه برۆت،

عه جیبه که ی بووه خاسیه تی (تهل سز) له شمشیرا؟

که مالی له م بهیته دا برۆ (ئه برۆ) ی خوشه ویسته که ی به شمشیری دانه ی که پوی کردبێته دلی. وه به زمانی حال واته به ئشارهت تی ئه گه یینی که ئاماده یه بو کوشتنی. ئینجا به لایه وه سهیره که دلی، له مه بهستی شمشیری برۆ چون تی ئه گا که ئه گهر ئه م شمشیره خاسیه تی (تهل سز) ی تیا نه یی.

لیڤه دا په خنه یه کیش له که مالی ئه گرین که لاسکی به وشه ی تهل سزی تورکی ته رجه مه کردووه، له کاتیکا به کوردی پیی ئه لێن بی تهل و به فارسی بی سیم. که وابوو ئه گهر نیوه شیعه رکه ی به م جوړه بووایه جوانتر ئه بوو:

له لام سهیره ببی خاسیه تی بی تهل له شمشیرا

له بهیتی چواره می هه ر ئه م غه زه له ی سه ره وه دا که مالی ئه لی:

خه تی دهوری له بت خوش خوینه هه ر وه ک نایه تی کو لم ت

به لی قهت دیڤی نالایق نه به یئرا وه له ته فسیرا!

و مه بهستی شاعیر له خه تی دهوری له ب (لیو)، گهنده مووه کانه که له دهوری لیوی نه و جه وانیک په یا ئه بی. به لایه وه وایه که ئه م گهنده مووانه نابنه هو ی شکاندنی به های حوسنی خوشه ویسته که ی، چونکه ئه و له و باوه رده یه که ئه م خه ته ی دهوری لیو، دیڤیکه له کتیبی پوخساری (شیرین) یا. ئه و کتیبه که کو لم، نایه تیکه له و ئینجا ئه لی: له کتیبیکی پیروزی وه کو پوخساری شیرینی یارا (دیڤی) ناشایسته نابی! هه ر وه کو به بیرا نایه ت که له کتیبی ته فسیرا دیڤیکی بی مانا و نارپک هه بی.

که مالی جگه له شیعه ری غه رامی (غه زه ل)، جاروبار هه ندی پارچه (قطعه) ی کو مه لایه تی و یا ده رباره ی ره وشت و خو و فه لسه فه شی دانا وه، به لام له م جوړه شیعه رانه شا له سنووری پارچه تی نه په رپوه (۱).

وه کو زولفی بوتان شیوا وه حالی ده ره می دونیا،

هه موو وه زعیکی مه حکوومی زه واله عاله می دونیا.

(۱) ئه و شیعه رانه ی له سی بهیته وه تا شه ش «بهیت» بی پیی ئه لێن «قطعه».

ئەباتىكى نىيە ھەر پۇژە نەوعىكە ئەگۈرپ زو
 لەلاى دانا وەكويەك وايە شايى و ماتەمى دونيا
 ئەگەر مەردى وەكويەك بى لەلات ئىقبال و ئەدىبارى
 دەوامى قەت لەسەر حالى نىيە بىش و كەمى دونيا! (۱)
 ئەگەر شەھەت بەداتى زەھرى تىدايە نەكەى بىخوئى!
 دەخىلە خوت بپاريزە لە شەھدى پى «سەم»ى دونيا!
 كە من رەند و قەلەندەر مەشرەبم فەرقى نىيە دەرگى
 وەكويەك وايە لام كاسەى لەت و جامى جەمى دونيا! (۲)
 چىيە ئەم ھەلپەيەت بۆ جەمى مالى و سىم و زەر قوربان؟
 ئەترسم بىتكوژئ ئەى قوربەسەر ئاخىر غەمى دونيا
 ئەگەر ئەھلى سەماعى گوئ لە نەغمەى سازى دل بگرە (۳)
 (كەمالى) گوئ مەدە ئاوازەيى (زىر) و (بەم)ى دونيا

ئەم پارچەيەى (كەمالى) كە جۆرە پەندىكى فەلسەفىي تىايە، بەلامانەوگەلى جوان
 و بە مانايە، بەلام ئەبى لەبىرمان نەچى كە ئەگەر بىتو بەپىي واتەى ئەدىبە
 تازەكانمان حوكم بەسەر شىعرەكانى كەمالى و پەيرەوكانى (كەمالى)يا بەدەين وەكو
 ئەو ئەدىبە لاوانەمان بلىين: «شىعر تەرجمەمانى دلە؟ لە ئاوازی دلگىرى بولبول، لە
 سروەى سۆزەى بەيان، لە تافە تافى ئاوى سەر قەلەن، لە فەرى بالى بالندە، لە ورشەى
 گيا، لە تريفەى مانگە شەو، لە ئاوابوونى پۇژ و ھەلاتنى مانگ، لە جريوہ جريوى
 ئەستىرە، لە شەپولى زەريا، لە بريسكەى برووسكە، لە گرمەى ھەورە تريسقە، لە ھاژە
 ھاژى باران، لە ئاھەنگى موزىقە، مانامان بۆ دەرئەھىنى، كە لە ھەموو دللىكا

(۱) بيش = زۆر = زياد. بيش و كەم = زياد و كەم.

(۲) ئەم بەيتەى كەمالى لە شىعريكى شىخ قادرى تالەبانى ئەچى كە ئەلى:

شكستە كاسەمى جام جمە ويرم كە كاسەمدە

طعام أمن آسايش گبى بر نعمتم واردر

(۳) ئەھلى سەماع، بەوانە ئەلەين كە بە گوئى دل دەرگى لاھوت ئەبىين، واتە لە حالى وەجد و
 ئىستىفراقا (ئەمە تەسەوفە) دەرگى راستى و يا (حەقىقەت) لە گوئى دليانا ئەزرنگىتەوہ.
 واتە ئەوانەى پياوى خوان (ئەھل اللہ).

شارراوه تهوه، به لām هیشتا دهریان نه بریوه تا شیعره که ئەخویننه وه.....» (١) بەلێ بێتو ئیمه له سەر ئەم واتیه برۆین و شیعری (که مالی) و هاو بیڕ و شیوه کانی بهم تەرازوو و بکیشین و به های بۆ دابننن، زۆر به ههله ئەچین، له بهر ئەوه وهکو له پێشهوه و تبوومان ئیمهش ئەم جوړه شیعرا نه به تەرازووی خۆی ئەکیشین و به پێی ئەو سەنگ و تەرازوو که تایبه تی شیعری کلاسیکیه نرخێ له سەر دانهنن. بهم جوړه خۆمان له ههله ئەپاریزین و پێی ئەوه نادەین که شاعیریکی به سههلیقه و هونهرمهندی وهکو (که مالی) ته نیا له بهر ئەوه که له جیاتیی پەڕهویی تازەکان بکا پەڕهویی پێشینی کردوو، حهقی بخوړیت و بکری به ژیر لێوه وه، چونکه لهو باوه ده داین و ئەمهیش راسته و شکی تیا نییه - که (که مالی) نه که له بهر بێ دسه لاتی، به لکو له پووی چه شکه و باوهڕ و ئیجتیهادیکی تایبه تی خۆیه وه، ئەم پێگهیهی گرتوو و لێی لانه داوه، بۆیه ئیمهش لێردها له لایه ن وهزن و قافیه وه، و له پووی عیلمی عهرووزه وه له شیعره کانی ئەنوارین و بۆ ئەو سهعه تانه ئەگه پێین که پێیان ئەلین: ته شبیه و ئیستیعاره و کینایه و سه جع و جیناس و تهو ریه و ته علیل، واته به تەرازووی به لاغه ئەیانکیشین و نرخیان بۆ دانهنن. جگه له مانه ئەگه چاوێک بهو نامیلکه غهرامیانهی پێشینی وهکو (شیرین و فه ره اد) و (خوسره و شیرین) و (مه جنوون و له یلی) دا بخشینن (٢) که له کوردیی هه ورامی و زمانی فارسییه وه به شیعر گوژیونی به کوردی و دیسانه وه بێتو بزانی که «که مالی» نامیلکه ی «ئه میر ئه رسه لان» ی له په خشه وه گوژیوه به شیعر، و له م نامیلکانه دا له سه لاسه ت و په وانیی ته بع و زنجیره یی مانا (تسلسل) ورد بینه وه بۆمان ده رئه که وێ شاعیری (که مالی) له وانه نییه چاوی لێ بنوو قینری و بخری ته پشتگو ی!.

ئه و غه زه لکی تری (که مالی) تان له خواره وه بۆ ئەنوو سینه وه که ئەتوانین بڵین ههروهکو «به سه ره اتی ئەستیره که» ی (گۆران) و ینه یه کی مو متاز و په وان و به هاده ره له شیعری کوردیا، ئەم غه زه له ی (که مالی) ش - (له گه ل ئەوه دا که غه زه لکی غه رامیی ته قلیدیه) - دیسانه وه به غه زه لکی به رجه سه ت و جوانی شاعیرانه ئەژمیرری، به لām

(١) یادگاری لاوان سالی (١٩٣٣)، لاپه ره - ٣٣.

(٢) شیرین و فه ره اد حیکایه تی غه رامیی به ینی [فه ره ادی کورد و شیرینی شادوختی ئەرمه نه. که مالی له شیوه ی هه ورامییه وه کوردویه به کوردی، خوسره و شیرین، نووسینی نیزامیه که مالی له فارسییه وه هه ر به شیعر کوردویه به کوردی. «مه جنوون و له یلی» ی نیزامی، دیسانه وه له فارسییه وه کوردویه به کوردی.] لا

لێردا ئێمەش ڕەخنەیهك له «كهمالی» ئهگرین، چونكه داخهكهم شیعهرهكانی وهكو شیعهره كۆنهكان، بـی ناوونیشانە. واته عینوانیكی لـی نەناون. ئینجا لهبەرئەمە دەسلالت نییه ئهـبـی ئێمەش شیعهرهكانی به قافیه و یا به پیتی دوایینی قافیهكانا بناسینهوه. كه ئهـمه لای شاعیره كۆنهكان باو بووه و نازانم بۆچی پـیـیان وتوو بهحر؟
واتا غهزەلی خوارهوه كه مهتلهعهكه‌ی ئه‌مه‌یه:

له دووری سه‌روی بالات دیده‌ عه‌ینی جویباریکه

له خوینی ئالی چاوم دهشت و سه‌حرا لاله‌زاریکه

پـیـی ئه‌لـیـن غه‌زەل (به‌حری هـ)، به‌مه‌ی كه پیتی دوایینی قافیه‌كانی (جویباریکه) و (لاله‌زاریکه)، پیتی (هـ)یه. وایانم پـیـویست نییه كه بـلـیـیـن به پـیـی عیلمی عه‌روون، مانای «به‌حر» شتیکی تره(١). ئه‌و دوا‌ی غه‌زەله‌ ناوبراوه‌كه‌ی (كه‌مالی) كه وه‌كو خۆی و ئه‌وانه‌ی له شیعرا له‌سه‌ر (مه‌زه‌ب)ی ئه‌ون، له به‌حری (هـ) یا ئه‌یژمیرن ئه‌مه‌یه:

به‌شه‌و گۆی بگره‌ ناڵه‌ و گۆریه‌ گۆریی دڵ به‌ مه‌حزونی

له‌ سوۆی عه‌شقی جانانه‌ عه‌جەب (شوور) و (قه‌تار)یکه‌!

مه‌كه‌ مه‌نعم موقیممی گۆشه‌كه‌ی مه‌یخانه‌تم زاھید!

هه‌موو سه‌ودای هه‌وای شوخیکی مه‌ستی چاوخوماریکه

له‌ یاریی عه‌شقدان ئه‌وه‌ل قه‌ده‌م دانانی سه‌ر شه‌رته‌،

مه‌كه‌ ئومیدی سوود ئه‌ی دڵ ئه‌میش نه‌وعه‌ قوماریکه‌!

مه‌حاله‌ قه‌ت بکه‌م تیماری زامی تیری موژگانته‌،

له‌ سینه‌ی پاره‌پاره‌مدا نیشانی ئیفتیخاریکه‌!

عه‌جەب ماوم له‌ سړی مووی میانی تو‌كه‌ (تار)یکه‌

له‌ قه‌لبی عاشقی زارا غه‌می ئه‌و (تار)ه‌ (بار)یکه‌! (٢)

(١) له (عیلمی عه‌روون)دا شیع، ١٦ به‌حری هه‌یه و ئه‌مانه‌ن:

(به‌حری طویل، مدید، بسیط، وافر، کامل، ه‌زج، رجز، رمل، سریع، منسرح، خفیف، مضارع،

مقتضب، مجتث، مقارب، متدارك) و له‌م به‌حرانه‌ له‌ یه‌كه‌مه‌وه‌ تا سێهه‌میان پـیـیان ئه‌لـیـن

ممتزجه‌، چونكه‌ له‌ وه‌زنه‌كانی ئه‌و شیعرا نه‌ی له‌سه‌ر ئوسوولی به‌حره‌كانی «طویل» و

«مدید» و «تفعیل» ه‌ حه‌وت پیتییه‌كان ئه‌بن. (میزان الذهب).

(٢) ئه‌گه‌ر قافیه‌ رپـی بدایه‌ و «بار» یك به‌ «باریک» یش بخوێنرایه‌ته‌وه‌ «جیناس» یکی شیرینتری

لـی په‌یا ئه‌بوو.

وهره سهیری سه فاگای (مه نزهه) ی دوو چاوی گریانم
 له لای ی (به کره جو) یکه، له لای ی (سر چنار) یکه؛
 به شه و هختی نه نووم تاتای خه می پرچینی نه گریجه ت،
 له چاوی نه شکبارمدا هه موو (تا) ییکی (مار) یکه؛
 (که مالی) وا که ئیمرو شیعر ی پهن گین و شه که رباره
 له شه و قی (له عل) ی (لیو) ی ئالی شه که رباری (یار) یکه

له م شیعرانه ی سه ره وه به نیگاییکی نه ده ب ورد بینه وه، نه بینین که له بهیتی یه که ما
 (بالا) ی مه حبویه که ی به «داری سه رو» شو به اندووه وه له گه ل «جو یبار» دا به
 سه نه عت له م بهیته دا یه کی خستوون. سه نه عته که ش له وه دا یه: که بالا ی یاری له چاوی
 خویا به «سه رو» دانا وه «چاو»، که به عه ره بی پئی نه لاین «عین» به سه رچا وه ش
 نه وتری که به کوردی و فارسی «جو یبار». ه. ئینجا چاو یا عین و جو یبار و بالا و
 سه رو، نه مانه له م شیعه ردا به م مه به ستانه کوکراونه ته وه و سه نه عته کانی ته شبیه و
 ئیستیعاره ی لی دروست کرا وه. عه ینی جو یبار، بی که م و زیاد سه رچا وه یه. نه ویان له
 دووری بالا ی مه حبویه فرمی سک نه ریژنی و بووه به سه رچا وه یه، بالا ی
 مه حبویه پیش که درهختی سه رو وه، له گه ل سه رچا وه ی ئاو، ئاتاجن به یه کتری. جگه
 له مانه ته نیا له (عه ینی جو یبار) دا دوو سه نه عته ی نه ده بی هه یه که پئیان نه لاین ته شبیه
 و جیناس!.

له بهیتی دووه ما، باسی ناله ی شه وانی دلی و گورپه گورپی نه کا و نه م ناله و گورپه
 گورپه له نیوه شیعر ی دووه ما به (شوور و قه تار) ناو نه نی که دوو مه قامی کوردین
 گورانییژه ده نگه و شه کان زو رتر له شه وانا و به سوژیکه وه نه لی لاین و دلی عاشقانی پی
 نه خه نه ناله و گورپه گورپ! له بهیتی سییه ما، وا دهر نه خا که به هو ی عه شقی چاوی
 مه ست و به خوماری خو شه ویسته که یه وه یه که بووه به گو شه نشینی مه یخانه و نه یه وی
 زا هید له م رووه وه په خنه ی لی نه گری، چونکه دیلی عه شقی چاوه مه سه ته کانی یاره، و
 نه بی موقیمی نه جیگه یه بی شه رابی لی نه فرو شری ت و مه ستی و خوماری لی ده ست
 نه که ویت. و به م ته ره گو شه نشینی خو ی له مه یخانه دا نه باته وه سه ر بیانوی
 عه شقی چاوه مه ست و به خوماره کانی مه حبویه، ئینجا نه مه سه نه عته ی ته علیلی
 تیا یه.

له بهیتی چوارهما ئەلّی: عەشق وەکو یاریی قومارە و ئەبى لەم یارییەدا لە پێشەو
دەست لە (سەر) بشۆی. چونکە لە یاری عەشقا بردنەو نئیە.

له بهیتی پینجەما تێمان ئەگەیینى كه سینەى بەتیری برژانگەکانى یار کون کون و
زامدارە، لەبەرئەو چارى نئیە و تیمار ناکرئ و خووشى نایەوئ تیمارى بکا. چونکە
ئەم زام و برینانە بەلایەو وەکو نیشانى ئیفتیخارە بە سنگیەو و نایەوئ لە ناویان
بدا. ئەمیش لە تەشبیھ و تەعلیل و ئیستیعارە بەشدارە.

بەکورتن، دیمەنى چاو فرمیسکاوییەکانى خوئى كه لە بهیتی هەوتەما یەكێكىانی
بە (بەكرەجۆ) و ئەوێترىانی بە (سەرچنار) داناو و یا تەشبیە كردوو كه دوو
سەرچاوى ئاو، واتە دوو (جۆیار)ن لە دەورى شارى سلیمانى، و لە بهیتكى ترا
(هەوتەم) بەوئى كه هەر تەلێك لە ئەگرىجەى یارەكەى لە خەو یا لێى ئەبى بە
(مار)ك (١) و لە بهیتی نۆهەما كه تەعلیلێ شیرینى و ڕەنگینى شیعرەكانى خوئى بەو
ئەكا كه ئەو شیعرانەى بە هۆى شەوقى لێوى ئال و (شەكەربار)ى خوشەویستەكەىەو
وتوو، هەمووى كەموزۆر لە سەنەتەى ئەدەب ئەژمێرئ و و لەبەر ئەمەیه كه ئەم
غەزەلەى (كەمالى) لە غەزەلە نایاب و مومتازەكانە لەسەر شیوئى كۆن!

بەلام ئەگەر لاو شاعیرەكانى ئیمڕۆ لە غەزەلێكى وا بەهادار چەشكە وەرنگرن ئێمە
لۆمەیان ناکەین، چونکە ئەوان بەم چەشنە شیعرانە ڕانەها تون و هۆگرى نەبوون.
ئەوانە كه گىانی بوێژییان، ئیلهامى لە شیعرى كۆن وەرگرتبى باوەر ناکەم لە هەموو
سەرێكەو لایەنى لاوكان بگرن، لەگەڵ ئەمەش من بەش بەحالى خۆم لەو باوەرەدام
كه شیعرى كۆن بەچاك و خراپىەو ئەبى وردە وردە بكشێتەو دواو و ئەنتیکە
خانەكانى پى برازینرێتەو... چونکە تەنیا «بەسەرھاتى ئەستیرەكە»ى گۆران كه

(١) وا دیارە (كەمالى) زۆر بە شوین شێخ قادری تالەبانییا چوو كه یەكێكە لەو شاعیرە
كوردانە كه بە توركى شیعریان داناو، ئەم شێخ قادەر زۆر بەناوبانگە و گەلێ شیعرى
جوانى هەیه كه بە تەسەوفى دائەنێن و دەنگخۆشەكانى كەركوك بە قۆریات و یا بە
مەقامەو ئەخویننەو. ئینجا ئەم غەزەلەى سەرەوئى كەمالى، زۆر لە غەزەلێكى توركى
شێخ قادر ئەچى كه ئەمەى خوارەو بەیتیکە لەو:

«شبدە پستردە غمى زولفكلە بوق أسایشم»

«گوز پومنجە چشمە بیک اژدھا تمثیل أولور»

لەسەرەو بەرمان کردبوو، بخوێنێنەو و سەرنجێکی باشی بدەینی بۆمان دەردەکەوئ
کە بەوشەئ کوردیی پەتی و لە واتەئ ساکار و بئ تەمتەراق، شیعری چەندە بەرز و
شیرین دادەنرئ و وینەئ خەیاڵیی چەندە قوول و سحرایی پئ ئەکێشرئ؟.

پیش ئەوئ دوايي بە باسئ (کەمالئ) بدەین چەند شیعریکی تازە، کە لەم پۆژانەدا
بۆئ ناردوون لەخوارەو ئەینووسین و تەنیا ئەوەندە ئەلێین کە بەراستی بە سۆز و
عاشقانەییە!.

شەمال! بۆ لای (لەیل)!.
شەمال! بۆ لای لەیل!
شەمال دەخێلم بچۆ بۆ لای لەیل!!
بۆ لای لەیلەکەئ بئ وەفا و بئ مەیل
پێشکەش کە نامەئ دەروون لەغەم کەیل،

بلی ئەئ ئازیز! شۆخی بئ پەیمان،
بئ شەرت و مروەت، بئ وەفا و ویجدان!
مەجنوونی شەیدای ھەرزە گێلەکەت!
دەروون لەغەم کەیل شیت و (وێل)ەکەت
دایم ھەر ئەلئ بە پەرۆشەو،
بە دڵ زویری پەر خروۆشەو،
گیانەکەم خو من بەرۆژ و بەشەو،
ناسرەوم دایم بئ خوړاک و خەو!
لەبەر دەرگاکی ھەتا بەیانئ،
ئەسوورپمەو بە پاسبەوانئ.
بۆ بەردەبازی سەر پێگات سەرم،
بۆ فەرشی بەر پیت دلی بە فەرم

دایم ئامادەن بەدڵ و بەگیان،
 دەفع ئەکەن لەتۆ زەرەر و زیان!
 تۆش کەچی تا بێ مەیلەت کەم ئەبێ
 دڵم دووچارێ دەرد و غەم ئەبێ!
 نە پرویەکی خۆش نە وەفات هەیە،
 تەنیا هەر جەور و هەر جەفات هەیە!
 منیش وا دڵم لە تۆ، تەوساوە،
 مەیلە گەرمەکەم ساردە لەو ساوە!
 ئەمجا کێ بکا؟ شەو پاسەوانی،
 لەبەر دەرگاکی هەتا بەیانی!
 کێ دلی لەت لەت بکا؟ وەك شانە،
 کە پێی دابیئێ ئەو قژە جوانە!
 من پزگار ئەبم لە جەور و جەفا،
 تۆ زەرەر ئەکە ی شۆخی بێ وەفا!

وا دیارە کە ئەو پەرخنە و تانۆتە ی بەینێ لەمەو پێش لە (کەمالی) ئەدرا بەهۆی
 ئەووە کە شیعری نیشتمانیی زۆر کەم داناوە، کاری تێ کردبێ کەوا لە کاتی
 خەریکی نووسینەوێ ئەم نامیلکە یە بووین، ئەم شیعرانە ی خوارەوێ لە کەرکوکەو
 بۆ ناردین، کە وا ئەگەیی ئێوەندە ی کۆژراوی چاوی کال و کۆلمی ئالە و مەبەستی
 شەرابی عەشق و غەرامی دۆلبەرانێ سادە پوختسارە، ئێوەندە ش مەفتوونی نیشتمانی
 ئازیزە و بە(سەر و دڵ و دەم و پی!) ئامادە یە بۆ جانفیدیای لە پێی قەومەکیا:

(سەری) بۆ بەرزایی وەتەن نەکا دەرد،
 وەکو شێت نەبێ ویلی کەژ و هەرد،
 خۆی نەکا تووشی زامی دار و بەرد،
 (وەتەن) دەر نەکا لە دەستی نامەرد،

ئەو (سەرە) ياخو! جېگەي ژېر خاك بى!
بە بەردە بازى سەر پىي ناپاك بى!

(دلى) بۆ بەرزىي وەتەن نەدا جۆش،
ھەمىشە نەكا بىر و فېكر و ھۆش،
بە بادەي عەشقى ئەو نەبى سەرخۆش،
دائىم پىر نەبى لە نەشتە و خروش،
ئەو (دلى) ياخو! بەر خەنجەر كەوى!
بەر پەيكانى تىر، بەر نەشتەر كەوى!

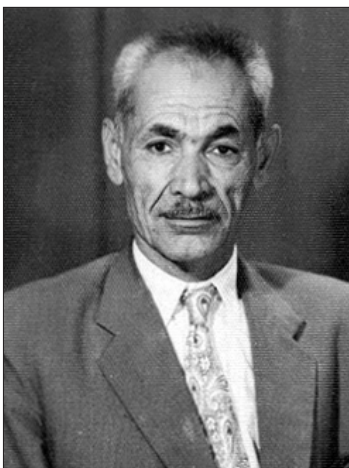
(دەمى) لە مەدھى وەتەن نەدا (دەم)،
بە واتەي شىرىن لاوان نەكا جەم،
نەيانبزوئىي چ زۆر و، چ كەم،
تا وەتەن دەر كەن لە دەست نا مەحرەم،
ئەو (دەمە) ياخو! پىر زەھرى مار بى!
لە ژەقنە بووت و زەقووم سەرشار بى!

(پى) يەك لە پىگاي بەرزىي وەتەنە،
نەگەرئى، نەسوئى، لەپاي تەوھنا، (۱)
بە شاخ و كەژ و بە بن دەوھنا،
بە چۆل و ھەردە و دەشتى رەقەنا،
ئەو «پى» يە ياخو! بەستەي زنجىر بى!
تا نىشتەمانى ھەرگىز لەبىر بى.

(۱) تەوھن = تاشە بەرد.

گۆران

عەبدوللا بەگ

«گۆران»، یەکیکە لە «بۆیژە» بەرزەکانی کوردی ئەم چەرخە، ئەم شاعیرە گەورەییە لە ساڵی ١٩٠٤ یاخود لە ١٩٠٥ د. لە هەڵەبجە لە دایک بوو. نەوهی سلیمان بەگی کۆری عەبدوللا بەگە کە لە ناوچەی سلیمانی و هەڵەبجە بە «کاتب فارسی» ناوبانگی پۆیشتوو. چ سلیمان بەگی باوکی و چ عەبدوللا بەگی باپیری لە «شێعر و ئەدەب» دا بەهرەیان هەبوو و بە کوردی و فارسی نووسییوانە و شێعریان داناو، بەتایبەتی عەبدوللا بەگی باپیری (١) لە زمان و ئەدەبی فارسیدا

دەستێکی درێژی هەبوو و لەبەرئەوه بە (کاتب فارسی) ناوبراوه، «گۆران»، سەردەمی منالایی هەر لە هەڵەبجە رابواردوو. خۆیندنیکی ریکوپینکی بێ وچانی نەبوو. تا لەیهک دوو «جزم» ی «قورعان» بوو ئەوه بە وچانیکی کورت و درێژ گەلی «مامۆستا» ی گۆریو.

«گۆران» خۆی ئەگێرێتەوه، ئەلی: (لەبیرمه کە یەکەم قوتابخانەی زەمانی «تورک» لە هەڵەبجە دانرا، بۆ «پۆل» ی یەک وەرگیرام کە مودیرەکەمان بە رحیمەت بێ تایەر ئەفەننی مەلا ئەمین «جەفار» پێی ئەوت «پۆلی احتیاط») هەرۆکو خۆی ئەلی لە قوتابخانەی رەسمیشا دەوامی پێچ پێچ بوو. پۆلی چوارەمی ئبتدایی لە زەمانی داگیرکردنی ئینگلیزا تەواو کردوو.

(١) گۆران بە ناوی باپیریوه ناو نراوه عەبدوللا، بەلام لە دنیاوی شێعر و ئەدەبا مەخلەسی «گۆران» ه.

له ۱۹۱۹ دا باوکی مردوو. و له ۱۹۲۱ دا محهمد بهگی کاکي ناردوويه ته مه درسه ی علمیه ی که رکوک، به لام هر له زستانی ئه و ساله دا محهمد بهگ ئه کوژری، ئیتر گۆران که سی وای نامینی که گوزهرانی خویندن خوی و ژبانی دایکی ببا به ریوه له بهر ئه مه ئیجگاری دهست له خویندن ئه شوا و وازی لی ئه هینی له سالی ۱۹۲۲ موه هه تا ۱۹۲۵ گه لی دهسته نگی ئه کیشی له وه پیش له زهمانی باوکی شیا گه لی ترش و تالی ئه بین. به تایبه تی له به هاری ۱۹۱۹ وه هه تا پایزی ئه و ساله که بهر تالانی لایه نگیره کانی ئینگلیز ئه که ون و به په له پرووزکی کوچ ئه که ن و خویان ئه گه یینه جیگا بهرز و سهخته کانی شاخی هورامان.

گۆران- به واته ی خوی بی- ئه و چه شنه رۆژه ره شانه کاری له شه قامی راستی ژبانی نه کردوو. ئه لی له و رۆژانه دا که پیی ئه لی رهش، رهنگه پروناکی له دلیا له رۆژی خۆشی زۆتر بووی. یاخود له ههردووکیان تاریکی و پروناکی وهکو یه نۆره ی کردبی. گۆران، له ۱۹۲۵ دا به ماموستایی له قوتابخانه ی ئبتیدائی هه له بهجه دامه زراوه هه تا ۱۹۳۷ له قوتابخانه کانی ناوچه ی سلیمانی به ماموستایی ماوه ته وه، به لام به شی زۆری ئه م ماوه یه له قوتابخانه کانی لادی بووه. له بهر ئه وه وهره ز بووه ماموستایی لی بیزراوه، که وتووته هه و لدان که بجیته دائیره یه کی تره وه. له و دهمه دا ماموستا توفیق وهه بی بهگ، «مودیری عامی ئه شغال» بووه «گۆران» ی گواسته ته وه دائیره ی ئه شغال «کاروباری ریگا و بان». وهه بی بهگ به قسه ی گۆران خوی به مه ی شه وه نه وه ستاوه، به لکو وهرگر تنی به لینی گواسته ته وه ی «گۆران» ی له وهزاره تی مه عاریف گر توه ته ئه ستو.

گۆران، له پیش هه موو زمانیکی بیگانه دا به هوی کتبی «ئه سه که ندهر نامه» و یارمه تی باوکی وه به منالی فیری فارسی بووه. له دواییدا به شی زۆری به موتالا و نه ختیکیش به هوی قوتابخانه وه- چ به قوتابییه تی و چ به ماموستایی- فیری تورکی و عهره بی و ئه وه ندهش که به یارمه تی «قاموس» پیی بخوینریته وه فیری ئینگلیزی بووه.

له دهوری ۱۲، ۱۳ سالییا «گۆران» ورده ورده دهستی کردوو به خویندنه وه ی ئه و شیعرا نه که به کوردی و فارسییه کی ساده و په وان نووسراونه وه و تی گه یشتوو. هه ر له و سه رده مه دا جار جار ههش له سه ر په وشتی کۆن شیعری وتوو.

وهكو خوئی ئه‌یگپړتیه‌وه، یه‌كه‌م شیعری له ژيانیا چوار پېنج به‌یتكه‌ كه ئیستا هه‌رچهن‌د ئه‌كا دووانیان نه‌بئ نایه‌ته‌وه بیری. ئه‌وانه‌ش وا دیاره‌ بۆ نووسین ناشین، چونكه‌ وهكو خوئی ئه‌لئ به‌ زمانكی بی شهمانه‌ی منالئ، تووخن كه‌وتنی هاوړپیه‌كی منالئ تیا‌یه. هه‌ر له‌و سه‌رده‌مه‌دا گۆران غه‌زه‌لئكی یه‌كه‌می هه‌و به‌یتیی وتوو‌ه كه‌ مه‌تله‌عه‌كه‌ی ئه‌مه‌یه:

له‌ تاوی فیرقه‌تی یارم دل‌م دایم به‌ریشانه
وهكو مه‌جنوونی هه‌ی وئلی كه‌ژ و ده‌شت و بیابانم

ئهم غه‌زه‌له‌ی گۆران پیشانی به‌ رحمه‌ت چو، (بېخودی شاعیری به‌ناوبانگی ئه‌و پوژه‌ ئه‌ده‌ن و پئی ئه‌لئن كه‌ منالئكی ۱۲ سالی نووسیویه. په‌سه‌ندی ئه‌كا و وشه‌ی «یارم» ئه‌گورئ به‌ «له‌یلا»، به‌لام وا دیاره‌ كه‌ له‌و ده‌مه‌دا گۆران، له‌ مه‌به‌ستی ماموستا بېخود له‌م گورپنه‌ نه‌گه‌یشتوو‌ه و نه‌یزانیوه‌ كه‌ به‌لای (مه‌جنوون) هه‌و یار هه‌رئه‌بئ (له‌یلا) بی... له‌ ئیحیتلالی ئینگلیزا گۆران، به‌ینئك خوو ئه‌داته‌ خویندنی قوتابخانه‌ی تازه‌ و له‌ دونیای شیع‌ر و خه‌یال دوور ئه‌كه‌وتتوه‌ به‌لام دوا‌ی چهن‌د سالك فیری توركی ئه‌بئ، ئه‌ده‌بیاتی تازهی تورك ئه‌بله‌قی ئه‌كا. دووباره‌ خوو ئه‌داته‌وه‌ شیع‌ر، به‌لام ئیتر ئاسوی بیر و لیکدانه‌وه‌ی گۆران، ئه‌وه‌نده‌ فراوان و پوون ئه‌بیتتوه‌ كه‌ ماوه‌ی كه‌م هیزی و بی ده‌سه‌لاتیی خوئی له‌ شیع‌را بزانی‌ت و جارئ به‌شیع‌ر وتنه‌وه‌ خوئی ماندوو‌ نه‌كا، له‌به‌ر ئه‌وه‌ به‌ینئكی تریش ته‌نیا به‌ خویندنه‌وه‌ی شیع‌ری جوان، كولی تاسه‌ و ئاره‌زووی خوئی دامرکاندوو‌ه.

له‌ ئه‌ده‌بیاتی عه‌ره‌بییا زه‌وقی له‌ به‌شی شیع‌ر و مرنه‌گرتوو‌ه، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌مه‌شا كه‌ ئینگلیزی ئه‌وه‌نده‌ نازانئ و كه‌می تی ئه‌گا دیسانه‌وه‌، شیع‌ری ئینگلیزی له‌دونیا‌ی ئیله‌ام و داهینانا پیش چاوی گه‌لئ پوون كردوو‌ه‌ته‌وه‌.

شیع‌ر دانانی راسته‌قینه‌ و به‌دلئ گۆران له‌ ساله‌كانی ۱۹۲۹ و ۱۹۳۰ وه‌ ده‌ست پئ ئه‌كا. له‌هاوینی ۱۹۳۰ دا ره‌شید نه‌جیب (۱) چهن‌د هه‌لبه‌ستئكی له‌ غه‌زه‌ته‌ی (ژیان) دا بۆ بلاو كردوو‌ه‌ته‌وه‌ و ته‌خه‌لوسی «گۆران» یش هه‌ر ئه‌و هه‌له‌ ره‌شید نه‌جیب بۆی داناو‌ه. چاترین شیع‌ره‌كانی گۆران، ئه‌وانه‌ن كه‌ له‌ چاپ دراون، زو‌ر كه‌می شیع‌ره‌كانیشی كه‌ له‌ چاپ نه‌دراون ئه‌وانه‌ن كه‌ له‌سه‌ر شئوه‌ی كو‌ن وتراون و زو‌رجار پرن له‌ وشه‌ی بېگانه‌.

(۱) له‌م كاته‌دا ره‌شید نه‌جیب موته‌سه‌ریفی لیوا‌ی مووسله‌.

به‌لام گۆران ئیلهامی شیعری له جوانی وهرگرتوو و له هه‌موو شتێکا جوانیی پشکنیوه و په‌رستوویه، زۆرتەر جوانیی ئافرهت هیلانه‌ی شیعری وروژاندوو، له ئافرهتیشا ئه‌و جوانییانه‌ تینوتیی په‌رستشی شکاندوو که نایه‌ته‌ ده‌سه‌وه، به‌لکو ته‌نیا له‌ کانی دڵ و گیانا (بوون) یان هه‌ست ئه‌کری. له‌به‌ر ئه‌مه‌ هه‌رچه‌ند (گۆران) یش وه‌کو شاعیره‌کانی قوتابخانه‌ی کۆن مه‌یلی ئافرهت و جوانیی نه‌ناوه‌ به‌لاوه‌ و گه‌لی شیعری غه‌رامیی داناوه، به‌لام شیعره‌کانی ئه‌م له‌گه‌ڵ هینه‌کانی ئه‌وانا عاسمان و رێسمانه، چونکه‌ هه‌روه‌کو لاسایکردنه‌وه‌ی تیا نییه‌ مانای شیعریشی به‌ جاری گۆپیوه و به‌ ته‌واوی رێگه‌یه‌کی تازه‌ی بۆ داناوه. واتا له‌ دونیای شیعری و به‌تایبه‌تی له‌ شیعری کوردییا ئینقلابیکی گێڕاوه. گۆران به‌م ئینقلابه‌ قوتابخانه‌ی شاعیره‌ کۆنه‌کانی به‌ ته‌واوی پووخاندوو و دونیای شیعری کلاسیکی به‌ جاری سه‌ره‌وژێر کردوو.

هه‌رچه‌ند جی ئینکار نییه‌ که له‌ شیعری پێشینانا زۆری وای هه‌یه‌ که وه‌کو ئه‌هرامه‌کانی میسر به‌رزه‌ وه‌ یادگارێکی میژووینی به‌ نرخه، و یا له‌ دونیای وشه‌ و وتارا له‌ شته‌ سه‌یر و عه‌جابه‌کان ئه‌ژمێری و جاریکی تر نایه‌ته‌وه‌ و ناوتره‌ته‌وه، به‌لام دیسانه‌وه‌ کاتیان به‌سه‌ر چوو و باویان نه‌ماوه، چونکه‌ خه‌لقی ئه‌م زهمانه‌ له‌به‌ر گۆرانی تیژ و خیرای دنیا و له‌ عاستی داهاونی یه‌ که له‌ دوا یه‌کی شتی سه‌یر سه‌یر و عه‌جایی ئیمزۆدا ئه‌بله‌ق بوون و نایانه‌رژته‌ ئاوێدانه‌وه‌ بۆ سه‌ر ئه‌م شته‌ کۆنانه‌ له‌به‌ر ئه‌مه‌ ئه‌بێ ئیتر ئه‌و شیعرا نه‌ی چه‌رخه‌کانی پێشوو وه‌کو عه‌نتیکه، بخرینه‌ مۆزه‌خانه‌کانی ئه‌ده‌به‌وه، بۆ ئه‌و شاعیر و گه‌ڕۆکانه‌ که له‌ عه‌نتیکه‌ و شتی کۆن ئه‌گه‌ڕین، چونکه‌ ده‌وری ئاوێدانه‌وه‌ له‌ شتی کۆن تی پهری تا ڤوو ئه‌که‌یه‌ دواوه‌ له‌ کاروانی به‌شه‌ر که وه‌کو گولله‌ ری ئه‌بێ و پێش ئه‌که‌وێ، ئه‌وه‌نده‌ جی ئه‌مینی که ئیتر بېرای بېرای نه‌یگه‌یتێ، و ئه‌وانه‌ی که له‌ دواوه‌ته‌وه‌ن وه‌ پێشت ئه‌که‌ون، ئه‌تکه‌ن به‌ ژیر پیوه‌ و ئه‌تپیشینه‌وه‌.

ئینجا بېروانه‌ ئه‌م شیعرا نه‌ی گۆران!

ئافرهت و جوانی

به‌ عاسمانه‌وه‌ ئه‌ستیره‌م دیوه

له‌ باخچه‌ی به‌هار گۆلم چنیوه

شهونمی درهخت لسه پروم پــــژاوه
 لسه زهردهی زۆر کهل سهرنجم داوه
 په لکه په نگی نهی پاش بارانی زۆر
 چه ماوه ته وه بهرام بهر به خۆر
 هه تاوی نه ورۆز، مانگی جو دره و
 زۆر هاتوون و چوون به پۆژ و به شه و
 خورپه ی قه له به زی کف زیوینی چه
 له هه زار چه شنه پرشنگی ناو ته
 میوه ی گه یشتووی زهر و سووری باخ
 جریوه و جووکه ی دارستانی شاخ
 له گه رووی شمشال، له ته لی که مان
 گه لی هه لساوه ئاوازی جوان جوان
 ئه مانه هه موو جوانن، شیرینن
 پۆشنکه رهوه ی شه قامی ژینن
 به لام (ته بیعت) هه رگیز و هه رگیز
 بی پرووناکییه، بی (بزه) ی ئازیز(۱)
 بی ئاوازه یه دهنگه نه رمه که ی
 با نهیدا له گویم، تیر نه لیم ئوخه ی
 کام ئه ستیره ی گهش، کام گولی کئوی؟
 ئاله وهک کولمی، لاجانگی، لیوی؟
 کام رهشی، نهگا به رهشی چاوی؟
 (بژانگی، ی، (برۆی نهگریجه ی خاوی؟
 کام بهرز جوانه وهک بهرز ی بالای؟
 کام تیشک ئهگاته تیشکی نیو نیگای؟

(۱) (بزه) واتا زهر دهخه نه.

كام تاسه كام مهيل كام چاوه نوڤي؟

ته لىسماوييه وهك هياي دلداري؟

به خه يائي كام شاعير مانا هاتووه كه له (خال) ي سهر گوناي مهجوبوه و يا زولف و پهرچهمي يار، به وينه يهكي وا بدوي كه جوانييهكي تيا بي و بچيته دلوه؟ وهكو ئيمه ئيزانين، تا گوران و پهره وهكاني له ناوا نه بوون خالي رهشي سهر گوناي (لهيل)، كاتي نه بوو به (عهدي حبهشي) و جار جارهش نهكرا به (قول) ئك و يا (بچووه هندی) يهك.

به لام گوران، كه ئيهوي باس له رهشي چاو و برژانگ، و يا ئهگرجه و (بروي ياري خوي بكا، بزانن چهند به وهستاiane و شاعيرانه ئهلي:

كام رهشي ئهگا، به رهشي چاوي؟

برژانگي، بروي، ئهگرجهي خاوي؟

لهم كهم دهسه لاتي و به دهسه لاتييه كه لهم به يته دايه ورد ئه بيه وه؟ ناتواني شتيكي رهش و جوان بدوزيته وه كه له رهشي چاو و برژانگ و ئهگرجه و بروي خو شه ويسته كه ي بچي، و به درخستني بي دهسه لاتي خوي بهم رهنگه جوانايي بي وينه ي چاوه جوانه كان و ئهگرجه و برژانگ و بروي رهش و دلرفيني دلداره كه ي دهه ئه خا.

گوران، لهم چه شنه وه سفدها به راستي دهسه لاتيكي ههيه. له باسي جواني (كولم) ي خو شه ويسته كه ي و لاجانگي و لئوه ئاله كانيا، ئهگر بهاتايه كه په رهوي شاعيره كونه كان بكا، نه بوو بير له خونچه، يا خو له ياقوت و مهران و ئه تهرجه شتانه بكا ته وه، كه ئهگر راست ئهوي، په ره ي گوليش بهو ناسكي و بو نخوشيه وه كه ههيه، رايه ي ناكه وي بگاته ريزي كولم و لاجانگ و لئوي شيرين و گيان بزوينه ري كچيكي جوان و تاز هه لچوو، له بهر ئه مه گوران، به شيوه شاعيرانه كه ي خوي ئه لي:

كام ئه ستيره ي گهش، كام گولي كيوي؟

ئاله وهك كولمي؟ لاجانگي، ليوي؟

شكي تيا نيه كه شيخ رهزاي تاله باني يه كه م شاعيري دهوري خوي بووه و نه توانم بللم كه له هه ندي رووه وه هاوتاي هه لنه كه وتووه. به تاييه تي شيعره كانى كه به كوردي

دای ناوه زوړی له نهوعی سههلی مومته‌نیعه و نمونه‌یه‌کی به‌رزه له به‌لاغه هم بویژه
ناوداره له ستایشی بالای شوخیکا ئه‌لی:

«سهر» و «نه‌ی» چین که له‌گه‌ل قامه‌تی تو بینه‌ن‌بهرد

«شه‌کری» خواردووه «نه‌ی»، «سهر»، «سهر» ی داوه له به‌رد

باوه‌پ ناکهم ستایش له‌مه جوانتر و به‌ماناتر و پرت‌تر له سهنه‌تی ئه‌ده‌ب بېی. له‌گه‌ل
ئه‌مه‌شا به‌ لای منه‌وه هم شیع‌ره‌ی خواره‌وه‌ی گوران که ئه‌لی:

کام به‌رزی جوانه وه‌ک به‌رزی بالای؟

کام تیشک ئه‌گاته تیشکی نیو نیگای؟

ئه‌وه‌نده ساده‌ی و ره‌وانه و له‌ ئارایشی وشه و ته‌عبیری فوودراو و بی‌گانه‌ بې به‌شه،
ئه‌وه‌نده جوان و شیرینه و له‌ چه‌شکه‌ی شیع‌ر و ئه‌ده‌ب به‌شداره، چونکه واقیعییه و
به‌های جوانی ماناکه‌ی له‌ موباله‌غه و خه‌یال وهرنه‌گرتووه.

راستییه‌که‌شی ئه‌وه‌یه که وه‌کو گوران ئه‌لی:

کام به‌رزی جوانه وه‌ک به‌رزی بالای؟

کام تیشک ئه‌گاته تیشکی نیو نیگای؟

به‌لام تا دوینی بوو، شاعیره‌کانمان له‌ ئاقار بالای به‌رزی شوخیکی نازدارا،
به‌رزی دره‌ختیکی بې گیان، و له‌ عاست پرشنگی نیگای دل‌به‌ریکا، ئه‌و په‌ره‌که‌ی
پرشنگی ئه‌ستیره‌یه‌کی بې هوش و بې شعوریاں ئه‌هات به‌ بیرا، که‌چی گوران که له
جوانی ته‌بیعه‌ت له‌ هم‌مو شاعیره‌کانمان زیاتر له‌زهرت وهرنه‌گرئ و سحرای ئه‌بی له
ئاقار چاوه‌ جوانه‌کانی کچیکا هم‌مو جوانییه‌کانی ته‌بیعه‌تی له‌ بیر ئه‌چپته‌وه و له
به‌رام‌به‌ر شیرینیکی بالا به‌رزا ته‌لیسماوی ئه‌بی و هم‌مو به‌رزییه‌کانی دنیا له‌به‌ر
چاوی نزم ئه‌بیته‌وه و په‌ست ئه‌نوینی. ئینجا ئه‌مه له‌ دنیای شیع‌را گورانیکه که
گوران دای هی‌نا ئاخو، گوران، بوچی واه‌کا و تو بلّی به‌لای ئه‌وه‌وه له‌ ته‌بیعه‌تا
جوانی نه‌بی وه‌هرچی جوانی هیه‌هر له‌هستی و له‌ له‌شی ئافره‌تا کو بووبیته‌وه؟
گوران، وه‌لامی هم‌ پرسیاره‌ی ئیمه به‌م شیع‌رانه‌ی خواره‌وه ئه‌داته‌وه:

خوپه‌ی قه‌لبه‌زی که‌ف زیوینی چه‌م

له‌ه‌زار چه‌شنه‌ پرشنگی ناو ته‌م

میوهی گه‌یشتووی زهره و سووری باخ
 جریوه و جووکه‌ی دارستانی شاخ
 له‌گه‌رووی (شمشال) له‌ته‌لی (که‌مان)
 گه‌لی هه‌لساوه‌ئاو‌زی جوان جوان
 ئەمانه‌هه‌مووی جوانن شیرینن
 پۆشنکه‌ره‌وه‌ی شه‌قامی ژینن
 به‌لام (ته‌بیعه‌ت) هه‌رگیزاوه‌ه‌رگیز
 بی‌پرووناکییه‌ بی (بزه‌ی ئازیز) (۱)

ئەمه‌ نیگای گۆرانه‌ به‌رام‌به‌ر ته‌بیعه‌ت و جوانییه‌کانی. ئەو زیاده‌ له‌ شاعیره‌کانی تر
 مه‌فتوونی ته‌بیعه‌ته‌ و به‌ نیگایه‌کی قوول‌تر تی‌ی ئەفکری، به‌لام له‌لایه‌کی تریشه‌وه
 هه‌ست به‌وه‌ ئەکا که‌ جوانی ئافره‌ت کانگه‌ی هه‌موو جوانییه‌کانی ته‌بیعه‌ته‌ و به‌
 ئیلهامی جوانی ئافره‌ت هه‌ست به‌وه‌ ئەکری که‌ له‌ ته‌بیعه‌تا جوانی هه‌یه‌، له‌ ئافره‌ت‌پیشا
 گۆران، بۆ ئەو جوانییه‌نه‌ ئەگه‌پێ که‌ به‌ده‌س ناگیرێ و بوونیان له‌ کانی دڵ و گیانا
 هه‌ست ئەکری.. و له‌به‌ر ئەمه‌یه‌ که‌ ئەلی:

به‌لام ته‌بیعه‌ت هه‌رگیزاوه‌ه‌رگیز

بی‌پرووناکییه‌ بی (بزه‌ی ئازیز).

دوای ئەمه‌ که‌ هه‌رچی جوانی ته‌بیعه‌ت هه‌یه‌ ئەیزمیری، و ئەیه‌ینتیته‌ به‌ر چاومان،
 و تیمان ئەگه‌ییانی که‌ ئەمانه‌ هه‌موویان جوان و شیرین و پۆشنکه‌ره‌وه‌ی ژینن، ئینجا
 با ئەداته‌وه‌ و ئەلی:

به‌لام له‌گه‌ل ئەمه‌شا بی (بزه‌ی) + ئازیز هیچیان پرووناکی به‌دڵ ناده‌ن.

نووسراوه‌کانی گۆران

له‌ سه‌ره‌وه‌ و تبوومان که‌ شیعری گۆران و به‌تایبه‌تی شیعره‌ باشه‌کانی له‌ چاپ دراوان،
 به‌لام ئەمانه‌ هه‌مووی له‌ دیوانیکا کۆ نه‌کراونه‌ته‌وه‌. ئەو کۆمه‌له‌ شیعراوه‌ی که‌ له‌

(۱) (بزه‌) واتا زهره‌مخه‌نه‌.

جوانی و دلداری ئەدوێ زنجیره‌ی یه‌که‌می دیوانه‌که‌یه‌تی که له‌ژێر ناوی (به‌هه‌شت و یادگار) له‌ ساڵی ١٩٥٠ ی میلادیا له‌ به‌غدا و له‌ چاپخانه‌ی معاریفا له‌ چاپ دراوه. له‌م به‌شه دیوانه‌ی (گۆراندا هه‌ی وای تیا به‌ که‌ نزیکه‌ی ٣٠ ساڵ له‌مه‌و پێش دانراوه، هه‌روه‌کو هه‌ی سالی‌ک له‌مه‌وبه‌ریشی تیا به‌ وه‌کو خۆی له‌ سه‌ره‌تای (به‌هه‌شت و یادگار) دا نه‌لێ، به‌شی زۆری شیعره‌ کۆنه‌کانی له‌سه‌ر وه‌زنی عه‌رووز و به‌ کوردیه‌کی کۆنی تێکه‌لا و به‌زمانی بی‌گانه‌ نووسراون. ئوسلووبیشیان کۆنه، واته‌ وه‌ک هه‌ی (سالم) و (نالی) له‌سه‌ر رێوشوێنی غه‌زله‌ هه‌لبه‌ستراون، یان له‌سه‌ر ئه‌و جۆره ئوسلووب و شیوه‌یه‌ وتراون که‌ نووری (شیخ سالح) و هاوڕێکانی له‌ بوێژه تازه‌کانی تورکی عوسمانیان وه‌رگرت و له‌ سه‌رده‌میکی سنووردارا (١٩٢٠ - ١٩٣٠) شیعری کوردیی ناوچه‌ی (سلیمانی) یان پێ تازه‌ کرده‌وه.

شیعهره‌کانی (به‌هه‌شت و یادگار) زۆریان له‌ژێر ئه‌م ناوه تازانه‌ی وه‌کو (ئافره‌ت و جوانی)، (ره‌وتیکی جوان)، (ئاواتی دووری)، (گۆلی خویناوی)، (حوزنی په‌چه)، (خۆزگه‌م به‌یار)، (سکالا)، (بۆ جوانی سه‌ره‌ پێ)، (پۆسته‌ی دلداری)، (جوانی له‌ لادێ)، (له‌ درزی په‌چه‌وه)، (شه‌وێک له‌ عبدالله)، (بووکیکی ناکام)، (لادێ یی) دا دانراون به‌وه‌زن و ئوسلووب و ماناش له‌شیعری کۆنی کلاسیکی زۆر دوور و جیاوازن، مۆسیقایه‌که‌ که‌ له‌م شیعرا نه‌دا هه‌یه‌ له‌گه‌ڵ ئاهه‌نگی مۆسیقای شیعری کۆن وه‌کو ئه‌و فه‌رق و جیاوازییه‌ که‌ له‌به‌ینی مۆسیقای کۆنی خۆره‌ه‌لا‌ت و مۆسیقای تازه‌ی خۆرئاوا بیه‌یکانه، ئینجا له‌به‌ر ئه‌مه‌یه‌ که‌ بێتو یه‌کێک له‌ مۆسیقای خۆره‌ه‌لا‌تییه‌کانی کۆن به‌ولاوه‌ مۆسیقای نه‌بیستبێت و گۆڤه‌که‌ی هه‌ر به‌م جۆره مۆسیقایه‌ راها تبه‌یت و گۆش کرابی رهنه‌ که‌ له‌م مۆسیقا تازه‌یه‌ که‌ له‌شیعره‌ تازه‌کانی (گۆزان) دا هه‌یه‌ تامیکی ئه‌وتۆ وه‌رنه‌گرێ، به‌لام ئه‌وانه‌ی که‌ که‌موزۆر له‌ ئه‌ده‌بی خۆرئاوا، و به‌ وشه‌یه‌کی رپوونتر له‌ ئه‌ده‌بی تازه‌ ئاگادارن تام و چه‌شکه‌ی ئه‌م شیعرا نه‌سه‌رمه‌ستیان ئه‌کا، و به‌موزیقیه‌یه‌که‌ که‌ له‌م شیعره‌ تازانه‌دا هه‌یه‌ رهنه‌کانی له‌شیان دێته‌ له‌رزین و له‌ کانگای دل‌یا نا هه‌ست به‌و مووچرکانه ئه‌که‌ن که‌ له‌ژێر ته‌ئسیرێکی کاره‌بایی و یا میقنا تاسیا په‌یا نه‌بێ.

(١) عه‌بدوڵلا ناوی جیگه‌ییکی راپواردنه‌ له‌ به‌غدا که‌ شه‌وان ژنان سه‌مای تیا ئه‌که‌ن و سه‌یرکه‌ران، له‌وێدا به‌خواردنه‌وه و خواردن و به‌زمه‌وه رانه‌بوێرن.

لەم شیعراڤەى خوارەووە ورد بڤەووە کە باسى «رەوتیكى جوان» ئەکا. رەوتى جوانى
مراوییهك، قازىك، رەوتى جوانى كۆترىك (كەو)ىك، (پۆر)ىك و (كەرویشك)ىك.

لە ژۆر زەردەى خوۆرەتاوا
بە ناو چیمەنى گوێ ئاوا
چەن بە ئاھەنگ، چەن سىحراوى؟
ئەگەرئى قاز، یان مراوى

یا (كەو) لەسەر بەفرى نزار
بۆ (لووتكەى)ى هەزار بە هەزار
چەن ئىسك سووك چەن گورجوگۆل؟
ئەكشى پىشت لە تۆى تەختى دۆل(۱)

یا كەرویشكى تۆر و قەلەو،
لەبەر تریفەى مانگە شوو،
چەن جوان ئەپوا بە قونەقون،
سرك و گورج و سپی و خرپن

یا پۆر لە گوێ پىگای دەشتا
لەگەل سايەقەى پاش وەشتا
چەن (ورد) و جوان بەلەنجە و لار
ئەشیلئى سەوزە گىای بەهار
یا كۆترى هەوشى مزگەوت،
چەن خنجىلانەى لى دى رەوت،

(۱) مەبەستى گۆران ئەوێهە کە لە کاتىکا، تۆ بە دولا ئەپۆی (كەو) پىشتى لە تۆیه و بەرەو
لووتكەى شاخ ئەكشى و سەر ئەكەوئى.

ئەوئەندە جوان، لەو جوانتر
لە شەهەى باى شەو پەوانتر

لە لەرهى پەرشنگ ئاوازه،
لە خوڤهى ئاو شيعرى تازە،
بە ئاھەنگتر بە خرۆشتر
بە گوڤچكەى دڵ دەنگى خۆشتر
پيى ناز ئەنئى بەسەر ئەرزا
جوانى لە بەژنەى بەرزا

ئەوانەى كە لە ئاھەنگى موزيقيە تى ئەگەن و لە موزيقيەى شيعرا، شارەزايييان ھەيە،
ئەلەين: ئينسان وەكو ئاو وەكو ھەوا ئاتاجە بە موزيقيە. لەكانى دلا بەرامبەر بە
دەنگەكان مەيلەك ھەيە كە نازانى لەبەر چيپە؟ گرمەى ھەورە تريشقە و خوڤهى ئاو و
لەرينەوھى گەلەى دارەكان، ھەر يەكە بە جۆرئى كارى تى ئەكا، يەكەيان پاي
ئەچلەكەينى و دلى ئەخورپينى، ئەويتريان مووچپەك ئەدا بە لەش و يا تەزوويەك
ئەھينى بە دلەيا. واتە لە ھەندى دەنگ، دڵ راتەچەنى و ئەگوشرى، لە ھەندىكيشيان
خۆشبيھەكى پى ئەگا و ئەگەشپتەوھ. ئينجا ئەدەب ئەم دوو چەشنە دەنگانە لە يەك جيا
ئەكاتەوھ ئەو دەنگانەى كە لە تەقە و رەقەيەكى و يا لەو جۆرە شتانە پەيا ئەبى كە پيى
ئەلەين: قيرە، كيرە، گيرە، زيرە، شيرە، زەرە، بورە... بە (دەنگە پەك نەھاتووھەكان) (١) و
ئەوانەى كە لەو شتانەى وەكو: (سرو، شەنە، لەرە، جريو،...) پەيا ئەبى بە (دەنگە
پەكەھاتووھەكان) (٢) دا ئەنى دەنگە پەكەھاتووھەكان، نەشە بە دڵ ئەدەن و گوشايشى پى
پەيا ئەكەن، بە پەچەوانەى ئەمە دەنگە پەكەھاتووھەكان ناخۆش دینە بەرگوئى و دلى
ئينسانى پى تەنگ ئەبى و ئەگوشرى... ئينجا دواى ئەم پەشخراوہ تكام وايە كە
شيعرەكانى سەرەوہ جارەكى تر بخويننەوھ.

(١) الاصوات المتنافرة.

(٢) الاصوات المتألّفة.

له لهره‌ی پرشنگ ئاوازه
 له خوره‌ی ئاو شیعری تازه
 به ئاهه‌نگتر به خروښتر
 به گوږچک‌ه‌ی دل دهنگی خوښتر
 پی‌ی ناز نه‌نی به‌سره‌ره‌زا
 جوانی له به‌ژنیک‌ی به‌ره‌زا

شکی تیا نییه که لهم شيعره ساکارانه‌دا هه‌ست به ئاهه‌نگیک‌ی موسیقي نه‌که‌ن، که ته‌زوویکی فینک و خوښ ئه‌دا به‌دل و ئه‌یگه‌شپینته‌وه، ئه‌مه‌ش له‌به‌ر ئه‌وه‌یه که دهنگی وشه‌کان له‌سه‌ر (ته‌پل) ی گوږچکه‌مان، وه‌کو ته‌ئسیری (ژئ) یکه‌که به ئه‌موس‌تی موسیقاریکی شاره‌زا ئه‌خشینرئ، به‌سه‌ر ته‌له‌کانی که‌مانا، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌مه‌شا ئه‌گه‌ر شاعیریکی وه‌کو گوران نه‌یوتایه ئیمه به‌سه‌ر، ئه‌م شيعره‌وه نه ئه‌رویش‌تین که ئه‌لی:

له لهره‌ی پرشنگ ئاوازه

چونکه (ئاوازه)، له لهره‌ی پرشنگ په‌یا ناب‌ی و ئه‌مانه هه‌ریه‌که ئه‌چپته‌وه سه‌ر کان‌یی هه‌ستیکی تایبه‌تی، ئاوازه ئه‌چپته‌وه سه‌ر بیستن (گو‌ی)، (له‌ره‌ی پرشنگ) ئه‌چپته‌وه سه‌ر بینین (چاو)، به‌لام گوران که شاعیریکه به هه‌موو مانای وشه‌وه توانیویه‌تی ئه‌وانه‌ی که له دل و می‌شکیا هه‌ستی پی ئه‌کا، بی که‌م و زیاد بی‌گو‌یزپته‌وه دل و می‌شکی ئیمه‌شه‌وه، به‌م ته‌عبیره شیرینه تین‌یک‌ی تری داوه به لهره‌ی پرشنگ و به وینه‌یه‌کی به‌ه‌یزتر قو‌ژب‌نه تاریکه‌کانی می‌شکی پی ږوون کردو‌وینه‌وه.

تا پ‌یش ده‌وری گوران وا زان ئه‌کرا که له وشه‌ی په‌تی و ساکاری کوردی شیعری به‌رز ناوترئ، به‌لام به ه‌وی ئوسلووب‌یک‌ی دای ه‌ینا له (فه‌ن) ی شیعرا، گوران، ئه‌م باوه‌ره‌ی گو‌ری. لام وایه هه‌رچی وشه‌ی جوان و به‌رز و به مانای عه‌ره‌بی و فارسی هه‌یه ب‌و نه‌خشان‌دن‌ی ره‌وتی که‌رویش‌ک‌یک به کاری به‌ینایه به چه‌شنی ئه‌وه‌ی که لهم شیعرا‌نه‌ی خواره‌ودا هه‌ستی پی ئه‌کرئ، جوانی و شیرینی ره‌وتی که‌رویش‌ک نه‌ئه‌چووه دل‌ه‌وه و ج‌یی نه‌ئه‌بووه‌وه.

یا که‌رویش‌کی تیر و قه‌له‌وه
 له‌به‌ر تریفه‌ی مانگه‌شه‌وه

چەن جوان ئەرۋا بە قونە قون
سرك وگورج و سپى و خرپن

گۆران، زۆرتەر لە واقع دواو و گەلى لەوحەى كۆمەلايەتتى لە ژيانى كوردەوارى بۆ
كىشاوين، بەلام ئەم لەوحانە كە واقىعى قەومەكەمان پيشان ئەدا راستە، لە
خەياللىش بەشى وەرگرتوو ئەوندە ھەيە ئەم بەشە لەرادىيەك نەچووتە دەرەو كە
پيوستى (فەن)بى، ئەتەوئى لە مەبەستمان تى بگەى؟ برۋانە:

گۆلى خوينين

كور: برۋانە شايىيە چۆپىيە لەو مالىە
گوى بگرە زورنايە دەھۆلە شمشالە
زەرد و سوور تىكەل بوون ژن و پياو ھەرايە
لەو ناو ھەر ھارەى ھەياسەى تۆ نايە
سا توخوا خيرا كە با برۆين دەس بگرين
بەكامى دلدارى پىكەو ھەلپەرىن

كچ: گۆل نەبى بۆ سەرم ئال چەپكى زەرد چەپكى
نايىم بۆ زەماوەند، نايىم بۆ ھەلپەركى

(تەرانە)يەك كە لەم شيعرانەدا ھەيە وە جۆش و خرۆشى كە ئەم (گۆلى خوينين)ە بە
گۆرانييەو، ئەيدا بە دلى لاوانى كورد، ھەر ئەوانە ئەيزانن كە لەو كۆپى بەزمانەدا
بوون و بيستويانە بەمەدا دەرئەكەوئى كە ئەو نەغمە تەليسماييەك كە لە زمانە شيرينە
ساكارەكەى كورديا ھەيە -مەبەستمان خۆمانين- لەزمانىكى ترا نىيە، بەلام بەو
مەرچە كە بوژەكان و ئەدبەكانمان بزائن چۆنى بەكارئەھيئن و بتوانن ھەستى دلى
خۆيانى پى دەرېخن، چونكە شيعر و ئەدەب ئەو نىيە كە بە وشەى قەلەوى نەبىسراو
و يا بە (تەعبىرى) پەردەدارى بىگانە تەقەلاى شاردنەو ھى بىرىكى سادە و وینەيەكى
بى نموود بەدى، و سەرنجى بى سوودى پاكىشيتە سەر، بەلكو ئەدەب ئەو ھەيە كە بتوانى

به چەند وشەیهکی ساکار، بەلام موزیقاوی و بە ئاھەنگ و نەغمە، پەردە لە ڕووی
وینەیهکی شیرین ھەڵدەیتەو و یا دیمەنیکێ جوانی بە بیرا نەھاتوو بخەیتە بەر
سەرنجی ئێوانە کە ھێندە ڕاھاتووی وردبینی نەبوون بە سووکی سەرنجی بەدنی...

بەروانە شایییە چۆپییە لەو مالە
گۆی بگرە! زورنایە دەھۆلە شمشالە
زەرد و سوور تیکەل بوون ژن و پیاو ھەرایە
لەو ناوہ ھەر ھارپی ھەياسە تۆ نایە

گۆران بەم وشە کوردی و ساکارانە کە تاقە وشەیهکی بێگانە تیکەلی نەبوو،
تەعبیریکی نەبیسراو نزیکێ نەکەوتوو تەوہ لاپەرپەیک لە ژبانی کۆمەلایەتی کورد
ئەگێریتەو کە ھەموومان دیومانە و یا بیستوومانە. ھەندیکمان خۆی تیا بوو.
ئەزانێ کە ئەوہی بۆمان ئەگێریتەو راستە و تەواو. واتە لەو حەیکە لەژبانی واقعی
کورد. لە کانی خەیاڵ و موبالغە ھەل نەقولاو. دیمەنیکێ شیرینی ھەلپەرکی و
زەماوہندی کوردییە، کاری لە دل و لەمیشکی گۆران کردوو، بە چەشنێ کە لە وینە
وشەدا نەپژیتە سەر زمانی و بۆمان ئەگێریتەو. گێرانی ھەیکە شاعیرانە و بە ئاھەنگ
و زەمزمە واتە، پڕ لە موزیکە و نەغمە و ئاراستە بە (فەنی) شیعەر.

گۆران، شاعیریکی فەنان و (واقعییە— Realiste): بۆ ئەوہی باکمان ببی لە
رەخنەیی یاخۆ لە واتەکی خۆمان بە گومان بین، ئەلێن گۆران، بەراستی بویژیکێ
واقعی و فەنانە. بویژیکە کە مادە شیعەرکانی لە کانگای ژبان واتە لە ژبانی
کۆمەلایەتی کورد ھەلێنجاو و کردوویە بە بوودەقە ئێدەبا، ئینجا لەم وینە
سبحراوی و دل فرێندەدا کە پێی ئەلێن (شیعەر) بۆی ھیناوینەتە دەری...

بەلێ گۆران، بویژیکێ فەنان و واقعییە، چونکە لاساییکردنەوہی بویژەکانی
نەکردوو بە پیشە ھەرچەند لە سەرەتای منالییەو دەسی کردوو بە شیعەر وتن وە
چەند شیعریکی لەسەر پێشوینی ئێوان، داناو، بەلام ئەمە ماوہیکە زۆر کورتی لە
ژبانی گۆران تەرخان کردوو. دواي ئەمە وازی لە شیعەر وتن ھیناو، تاوہکو لە
لایەکەوہ نا ھەمواری چەرخێ چەگەرد، لەلایەکی ترەوہ شارەزایی پەیاکردن لە
زمانەکانی تورکی و ئینگلیزی کاریکی تازە لەسەر ھەستی و ژبانی کردوو. ئەوسا

به چاوپياخشانددنی به شیعری ئه‌دیه تازه‌کانی تورکا، بووه به هۆی زیندوو
 بوونه‌وه‌ی هه‌ستی شیعری و تیشکی ئه‌ده‌بی تازه‌ی تورک به وینه‌ی بلێسه‌یه‌کی به‌تین
 و به‌شوق، کون و قوژنه‌ی تاریکه‌کانی دڵ و می‌شکی پرون‌اک کردووه‌ته‌وه. هه‌ر تیشکی
 ئهم بلێسه به شوقه‌ش می‌شکی هانیووه‌ته پڤمین. ئینجا شیعره به‌ره‌زانه‌ی گۆران، ئه‌و
 رسته مروارییه به‌نرخانه‌یه که به‌هۆی ئهم پڤمین‌ه‌وه له کانه‌ی شار‌وه‌ی دڵ و می‌شکی
 ده‌رپه‌رپونه‌ته ده‌ره‌وه. گۆران یه‌کێکه له بوژه به‌ره‌زانه‌ی کورد که ته‌وقی
 لاسایی‌کردنه‌وه‌یان شکاندووه و سه‌ریان له‌به‌ر چه‌مه‌ری چاولیکه‌ری و ته‌قلیدا نه
 چه‌ماندووه‌ته‌وه و گیرۆده‌ی کۆت و زنجیری عیلمی عه‌رووز و یا پێه‌ندی قافیه
 نه‌بون. گۆران، خۆی رێگه‌یه‌کی تازه‌ی وای دان‌اوه له شیعرا، که ئه‌ش‌ی بوژ و ئه‌دیه
 تازه‌کانمان لاسایی بکه‌نه‌وه و له‌سه‌ری برۆن. نه‌ک ئه‌وه‌ی سه‌ر له عاستی ته‌قلیدا
 بنوشتی‌ته‌وه به‌لکو ته‌قلیدی سه‌روژێر کردووه. له کاتی‌کا که زۆر که‌س ملکه‌چی
 قافیه ئه‌بن، گۆران قافیه‌ی ملکه‌چی خۆی کردووه. بۆ قافیه‌یه‌کی تایبه‌تی ره‌وانی و
 سه‌لاسه‌تی بیر خۆی نه‌ئالۆزاندووه، تیک نه‌دواوه و رسته‌ی خه‌یالی قافیه وه‌کو (میو
 و روڤ) به ده‌سه‌یه‌وه. به مه‌یلی خۆی یاری پی ئه‌کا، له چه‌شنی گواره، که وستی
 ئه‌یکاته گۆی بووکی فیکره‌وه و شیعره‌کانی پی ئه‌رازینێته‌وه. زۆر جاریش په‌نگه هه‌ر
 بیر له قافیه نه‌کردبێته‌وه. له‌گه‌ل ئه‌مه‌شا شیعره‌کانی سه‌راپا قافیه‌داره، چونکه
 چه‌شکه‌یه‌کی به‌رزی ته‌بیعی وشه‌کانی له وینه‌ی (سه‌ج و قافیه) دا هانیو به‌سه‌ر
 زمانیا. ئه‌گینا وشه‌کانی «تیر و قه‌له‌و، مانگه‌شه‌و، وه‌یا قونه‌قون و سپی و خرپن»
 له‌وانه نییه که گۆران به تایبه‌تی بیر لی کردبێته‌وه و مه‌وزووعی شیعره‌که‌ی له ژیر
 حوکمی ئهم قافیه‌دا داناب‌ی. به‌کورتی من له‌و باوه‌ر‌دام که گۆران ته‌نیا بیر له‌و
 دیمه‌نانه کردووه‌ته‌وه که چاوی پی که‌وتووه، ئینجا که ئه‌یه‌وی بی‌گێرێته‌وه ئه‌و قافیه
 و وشانه که که‌لکی گیرانه‌وه‌یه‌کی وا ئه‌گرێ، خۆیان به‌سه‌ر گۆرانا بریوه. واته ئه‌وه‌ی
 گۆرانی بزواندووه و شیعری به‌رزی واقعی به‌سه‌ر زمانا هیناوه سه‌لیقه‌یه، چه‌شکه‌ی
 ئه‌ده‌بی، سه‌لاسه‌تی به‌یان، و له هه‌موو ئه‌مانه زیاتر، چه‌شنی ژیا‌نی خۆیه‌تی له‌گه‌ل
 واقعی و لاته‌که‌ی و کاریگه‌ریی ئهم واقیعه له‌سه‌ر بیر و هۆشی گۆران. جگه له‌مانه
 له‌بارابوونی گۆران بۆ تی‌گه‌ه‌شتن و گرتنی وینه‌کانی ئهم واقیعه‌نه‌کان که دیمه‌نه‌کان و
 چاوه‌ندازه‌کان و (تاب‌لو)‌کانی تری ژیا‌نی کۆمه‌لایه‌تی کورده له په‌رده‌گای بیر و
 خه‌یالیا بی زیاد و که‌م. ئینجا، ده‌سه‌لاتی گۆران، بۆ ده‌رخستنی ئهم وینه چه‌شن

چه‌شنانه له‌و پرده‌گای بیر و خه‌یال‌ه‌وه بۆ دونیای دهنگ و نه‌غمه و وه‌زن و قافیه، وای له ئیمه ئه‌وی که دووباره‌ی بکه‌ینه‌وه و بلّین: گۆران، بوئێژیکه فه‌نان و واقعی، گۆران، به‌کێکه له‌و شاعیرانه که له قوتابخانه‌ی ته‌بیعه‌تی نیشتمان‌ه‌که‌یا پی‌گه‌یشته‌وه. دهرسخانه‌کانی ئه‌و، دیمه‌نه شیرینه‌کانی ولات و وینه‌کانی رابردوون و ژبانی کۆمه‌لایه‌تی قه‌ومی کورده. له‌مانه هه‌وینی شیعری وه‌رگرتووه و ئه‌مانه گوشایشی داوه به بیر و هۆشی. به‌ نووری ئه‌م چاوه‌ندازه رهنگ‌او‌ره‌نگانه می‌شکی پروون بووه‌ته‌وه و له کانگای دلّیا قه‌لبه‌زی شاعر هاتووه‌ته‌هاژه و به‌ نووکی قه‌له‌میا پڙاوته‌سه‌ر کاغهن.

گۆران، جگه له‌مانه له‌گه‌ل کاتا چووه به‌پێوه. له‌ نوخته‌یه‌کا نه‌وه‌ستاوه و گیری نه‌خواردووه، به‌لکو له‌گه‌ل کاروانی شاعیره به‌رزه‌کانی ئه‌م چه‌رخه‌دا پێگه‌ی گرتووه‌ته‌بهر و له‌وان جیا نه‌بووه‌ته‌وه. هه‌روه‌کو نه‌وه‌ستاوه وه‌ بۆ و چان پیش که‌وتووه قه‌لبه‌زی بیرێ تیز و به‌ پیتیشی، له‌بهر نووری می‌شکیا به‌وینه‌ی په‌لکه زێڕینه‌ی دوا‌ی بارانی به‌هار رهنگ‌او‌ره‌نگه و له‌ گۆرانی‌ه. دیوانه‌که‌ی کۆمه‌له شیعریکی غه‌رامی یان ستایشی گه‌وره‌کان و یا لێدوان نییه له‌م و له‌و. مه‌ت‌حی ئاشنایه‌ک و یا توانجگرتن له‌ دوژمنیک نییه. باسی شه‌رپکی (میژووین) وه‌ یا کاره‌سات و به‌سه‌رهاتیکێ کوردیش ناکا و ناگێڕێته‌وه، به‌لام ئه‌مانه هه‌مووی له‌ وینه‌یه‌کا کۆ کردووه‌ته‌وه که تاسه‌ی ئه‌ده‌بیی ئه‌م چه‌رخه دابمرکێنێت. غه‌رامی ئه‌و غه‌رامیکێ واقعی و ته‌بیعی و راسته، غه‌رامیکه‌ دوور له‌ گریان و قورپێوان. خالی له‌ موباله‌غی خورافاتاوی غه‌رام، هه‌موو هه‌ستیی (گۆران)ی داگیر کردووه، به‌لام نه‌ک غه‌رامیکه که له‌ حیکایه‌ته هه‌لبه‌ستراوه‌کانی پڕوپیرێژنان دایه وه‌ یا له‌ په‌ره زه‌رده‌کانی سیپاره‌ی (شیرین و فه‌ره‌اد) و (مه‌جنوون و له‌یلا) دا ئه‌یخوینێته‌وه، به‌لکو غه‌رامیکه که له‌ کانی دلّی شاعیریکێ جوان ناس و مه‌فتوونی جوانیا به‌رامبه‌ر گیاندارێک ئه‌ژی که هه‌ر به‌شی له‌ له‌شی به‌ده‌یته به‌ر سه‌رنجی چاو، ته‌زوویه‌کی گه‌رم و سیه‌راوی به‌ له‌شتا دی و، جازیه‌یه‌کی ده‌سه‌لات شکێن رات ئه‌کی‌شی به‌لایه‌وه که تا خۆتی بۆ شل که‌ی هی‌زی جازیه‌یه‌که زیاده‌کا و پتر ئه‌تنووسینی به‌ کانگاکه‌یه‌وه. ئه‌م غه‌رامه هه‌ندێ جار ئه‌گاته په‌له‌یه‌کی وا که ئیتر (له‌یلا) که‌ت لی ئه‌بی به‌ ئاوینه‌یه‌ک و هه‌ستی خۆت له‌وا ئه‌بینی.

گۆران، ستایش و مه‌ت‌حی ئه‌م و ئه‌وی نه‌کردووه، به‌لام له‌ دیمه‌نه‌کانی کوردستانا، له‌ کیوه به‌رزه سه‌خته‌کان و قه‌لبه‌زه که‌ف په‌خشانه‌کان، له‌ چه‌م و دۆله سه‌وز و

ئاودارەكانا، لە دەشتە پانەكانى پې لە گۆل و نەسرینا، لە بالەندە نەخشینەكان، لە زیندەومەرە چەشن چەشنەكانا كە لە داوینى شاخەكانەو بۆ قەدىپال و بەرمو لووتكەكان ھەلئەگەپن، لەو مەل و مراویيە رەنگاوپرەنگانەدا كە لە چەم و پرووبارەكانا خنجیلانە لە ھاتوچۆدان و ئاو ئەخۆنەو، لە ھەموو شتێكا، لە كۆپى شایى، لە بەژن و بالای شۆرە ژنى، لە رەشبەلەكى لادىكان، لە ھاتوچۆى دەستە كچەكانى رېى كانى، لە رەوتى كەرویشكىكى سېى وخرین، لە تریفەى مانگەشەوا، لە جریوھى بەرى بەيانى چۆلەكەكان لە قاسپەى كەو و نالەى شمشاللا، لە ھارەى ھەياسە و خرەى خەلخالى كچە كوردیكان بۆ جوانى و مۆسیقە گەراو و شیعەى لى ھۆنیوھتەو.

رۆژنێك لە كۆلانیكا تووشى ژنێكى لە(عەباو) ھەللاو ئەبى. ھەر لەژێر بالایا، بە (سكارپین) بچكۆلەكانى و ھەنگاو ھەلئانەوھى سووك و خنجیلانەیا، تى ئەگا كە جوانكێلەى. لەم ھەلەدا و لە پریكا درزىكیش ئەكەوێتە پەچەكەىوھ و چاوھ جوان و بەخومارەكانى و تۆزىك لە سنگ و بەرۆكى سېى و توندوتۆلى دەرئەكەوئ. كە دەس ئەبا بە پەچەكەى دا بداتەو، چاوى بە مەچەكى وەك بلوور و پەنجە شیرینەكانیشى ئەكەوئ. ئەمە ئەبێتە ھۆى خرۆشاندى زەریای شیعەى گۆران و بەم غەزەلەى خوارەو، ھەستى خۆیمان بەرامبەر ئافرەتەكە بۆ ئەگێرێتەو:

لە درزى پەچەوھ

جادە چۆل و سېبەر بوو، كات بەیانى
ئەرۆیشتم خەيالای ئەمروانى
بۆ سەوزایى دەورۆیشتم بۆ ئاسمان
بۆ شاخی بەرز، خانووى تازە، دونیای جوان
ئەرۆیشتم بە ئەسپایى، كشو مات
لاشە سست و دل كەیلە تاسەو ئاوات
لەپەر، نازانم چۆن سەرم ھەلەپرى
بەرامبەرم بەژنێك دەرکەوت وەك پەرى
لەگەل ئەوھى لە عاباوە ئالا بوو
لە دیمەنى، شیرینی ئاشكرا بوو

بالا بەرز و بچكۆلە پى و ئىسكارپىن
 گۆرەوى و پووز، سفت و سى و ئاورىشمىن
 ئەرۆيىم و دزەى نىگام جارجارىك
 لەژىر عاباى رەشا ئەيدى نازدارىك
 بەرپەوتى كەو، لەنجهى تاوس و قومرى
 گورج گورج جوان جوان ئەهاتو جادەى ئەبرى
 مابووى بگاتە عاستم چەن هەنگاوى
 درزى كەوتە پەچە و دىم نىگای چاوى
 دەستوپەنجه، مەچەكك و نىگایەك
 چى بنووسم؟ خوايە هیزى، ئىنشايەك
 قوئل و مەچەك ساف و سى وەك شووشە
 سەر پەنجهكان وەك ياقووتى بە ورشە
 بىيەنە سەرچا، چاويك، بلىم چ چاويك؟
 كانى سىحر و دەرياي عيشو، گىژ داويك
 كەوا كەوتە بەر شەپۆلى هەستى من
 لەو پۆژەو هەر نوقم ئەبى بەرەو بن!

ئىنكار ناكړئ كە گەلېكى تر لە بوژەكانى كۆن و تازەى كورد شيعرى بەرزىان
 داناو. وەكو حاجى قادرى كۆيى، دلدار، پيرەمێرد، بىكەس و ئەحمەدى خانى و سەلام
 و زيوەر و هەژار، بەلام بەمن بى، ئەمانە هېچيان لەم لايەنەو بە وینەى گۆران كە لە
 گەشتى هەوراماندا ئەبىنرئ، دەسلەتايان بەسەر شيعرى (تەسويرى) يا نەشكاو.
 گۆران، لە گەشتى هەورامانا، تابلۆيەكى تەواوى بەشى لە ولاتى كورد و چۆنپەتیی
 رابواردن و ژيانى ئەو كوردانەى كردوو بە مەوزووعى شيعر، كە لەو بەشەى
 ولاتەكەمانا ئەژین. ئىنجا هەر لەو حەلەو كە دەس ئەكا بە باسى ئەم گەشتە هەتاكو
 لى ئەبىتەو بە بست لە مەوزووع دوور ناكەوێتەو، دیمەنى پىگا و بان، پىگای ناو
 باخ، دى، ژینى دیواخان، بەیانپانى دى، كانى ژنان، ژنى ئەو ناو، گۆرانپى
 لاوكانیان... بەرپۆژەو ئەهۆنپەتەو و بە چەشنكى ئەوتۆ، ئەدیبانە و شاعیرانە بۆمان

ئەگىر پىتەو، كە قەت باوەر ناكەم يەكى خۇى چووبىتە ئەو ناوە و گەشتى تيا كىردى
 بەم چەشنەى گۆران ئەگىر پىتەو تابلۆيەكى راست و تەواو و شيرىنى ھەورامان
 چەسپا پىتەو خەيالپەو. تابلۆكەى گۆران، واتە، گەشتى ھەورامان، تابلۆيەكى فەنىي
 پەنگىن و شيرىنى گياندارە. ناتەواو يى تيا نىيە. بەيتەكانى كە پەلەكانى لەشى
 مەوزووعەكەيە ھەمووى لە جىي خۆيەتى، ھەمووى زىندو و پىكوپىك، يەكتىرى
 تەواو كەر و بەكەلكن، بەيئەى گياندارىك، پەلەك و يا عوزووىكى زياد و بى كەلكى پىو،
 نىيە، ھەمووى بەيەكەو و مەدەيەكى تەواو، مەدەيەكى گياندارى فەنىيە. ھەرچى
 وەكو وەزن و قافىە و وشەيە، ئەويش لە شىعرى گۆران و بەتايبەتى لەم گەشتى
 ھەورامانەدا گەشتووتە رادەى (ئىعجاز). ئەمە «گەشتى ھەورامانە».

دىمەنى پىگا و بان

كۆمەلە شاخىك سەخت و گەردن كەش
 ئاسمانى شىنى گرتۆتە باوەش
 سەرپۆشى لووتكەى بەفرى زۆر سېى
 بە دارستان پەش ناو دلى كپى
 جۆگەى ئاوەكان تىايە قەتس ماو
 ھەرئەپۆن ناكەن پىچى شاخ تەواو
 ھاوار و ھاژەى كەف چەپىنى چەم
 بۆتەنىايى شەو (لاى لايە) يى خەم
 توولە پى بارىك، تووناوتوون پشكن
 پىبوار ئەخاتە ئەندىشەى بى بن
 ناو پىگا تەق تەق، لاپى بەردى زل
 كە ھىشتا گەردوون پى نەداوە تل
 گا سەرە و ژوورە، گا سەرە و خوارە
 تالى و شىرىنىى دونىاي پىبوارە

پښگای ناو باخ

پیش نه وهی بگهی به ئاوانیی دی
ئەکشیتە ناو باخ تووله ماری پښ
شنه ی سیبه ی داری گوێز و توو
ئەسرې ئاره قی پښواری مانوو
تەسکینی پښگای باخه و باخی وښ
«مانو نه بی» یه له م کښل بو ئه کښل (۱)
(سه لاموون عه له یك) مامه ی بن دارگوێز
سه لامی مانووله پیری بی هیژ؟..
(مه رحبا) سه رچاو، به چکه ی کاکوڤ قیت
سموړه ی سه ردار، پوڤه ی زرنګ و زیت
ئەپوڤی هه ر ئه پوڤی ته لانه و ته لان (۲)
ئەمجا ئەگه یته پښچی بهر مالان

دی

کام به ره ره رۆچکه ی زوړ باسه فایه
چه شنی دلی شاد دییه ئاوایه!
خانوو ی به گزاده له سای دره ختا
ئارامیی بوو که له کوڤشی به ختا
خانوو ی ئەهالیش زوړیان دوو نهووم
هه ندی قنج و قیت هه ندی لارو کووم
یه که له سه ره یه کتر، به ره و لوو تکه ی کیو
بو ئاسمان ئەچن وه ک پښپیلکه ی دیو!

(۱) کښل = قوخ = خانوو ی هاوینی ناو باخ.

(۲) ته لان پښگه ی بهینی دوو پښه دره خت.

له (دئ) دا کام جیت گه وره بهرچاو کهوت
مالی ئاغایه و خانهقا و مزگهوت

ژینی دیواخان

که گه یشتیته بهر دهرگای گه وره
هر خزمه کاره لیت ئه دا دهره
پیت پیشان ئه دهن تا کو دیواخان
ئیتیر دیوانه و مهره بای میوان
دهستهی خزمه کار فیشه کدان له مل
به چهفته و مشکى سهروته پله زل
دهس له سهر خه نجر چاوه پئی فرمان
چ بو سهر برین، چ بو سهر دانان
هه چ که سئ تازه بیته دیواخان
کرنووشی ئه کا به سهر دانه وان
گهرمه دیوانی شهوی به گزاده
تیکه ل و پیکه ل بابهت و ماده

مه لای دیواخان

له ژیر میزه را مه لای نووشتاوه
ریشی بو سهر سنگ پهرشو بلاوه
قیافهت په پووت وه ک کتیبی کوئن
زمانی شیرین، سیمای نهختی مؤن
بازی روحي چش، به شیر و ئه دهب
به لام شیوهی زوی عهجه م و عه رهب
بو میوان ببی مایه ی تهسه لا
له کوړی شهوا، (مه لا) یه و مه لا!

تو و مهلا و شيعر و فلهسهفهى ئيسلام
 گوئى ډاگرتنى تاوتاوئى عهوام
 بهبئى زياد و كهه بئىنيتته پيش چاو
 سهرنجى كويزان له نامهئى نووسراو
 كه ديوان چول بوو چووئته ناو جيگا
 دهس ئهكهئته مل خهوى پاش ږيگا

بهيان

«اللّٰه اكبر» مهلا بانگانه
 تاريك و ليلى بهرى بهيانه،
 مانگى بهجيماوله سهفهري شهو
 زهرده له ترسى قاسپه قاسپى كهو!
 ئهستېرهئى مهغريب وهك قهترهئى ئهمهل
 كزكز ئهتكيتته ناو بهفري سهركهل!
 لهريئى ئهو بهرى شاخ دهنگى زهنگ دئ
 له شويئى ږاوكهه تهقهئى تفهنگ دئ
 رابه تهواوى دونيا ږووناكه
 ههر سىحري ږووته سروشت ئيستاكه!
 له درهخت ئهه دا شنهئى بائى سههر،
 جمو جووليهتى چهشنى سهوداى سهر!
 لهسهر (جوگه)ئى ئاش قاز و مراوى
 چاوهرپئى ږوژن ههليئى چاوى
 بهلام تاخولقى نهكا چيشتهنگاو،
 نايهته ناو دئ پرشنگى ههتاو!

مزگهوت

بنچينهئى مزگهوت نيشتووته ناو چهه
 ږوو بهرهو قيبله، پشت له چهههنهه؟

مزگەوتى كاتى چىشتەنگاۋى چۆل
 ۈك مردوو كفى بى دەنگى بەكۆل!
 سوورە چىنارى لقوپۇپ درىژ
 سىپەر ئەكا بۇ خەۋى بەردە نوپۇز!
 جارجار ئىمامى تەنىيى لە گۆي خەۋز
 سىنگى ماچ ئەكا رىشى بە ۈنەۋز
 كەسك بانگ ئەدا ئەشەقنى گۆم
 ئىمام ھەستى دار بەدەست، پىشت كۆم
 تا تەۋاۋ ئەبى «اللە اكبر»
 پەنگ ئەخواتەۋە لافاۋى نوپۇزكەر
 نوپۇز بەتال ئەبى جەماعت بلاۋ
 چەن پىرىك ئەبن بەخلتەى لافاۋ
 سوۋچىك گەرم ئەكەن بە رازى جوانى
 ئاخ بە با ئەدەن بۇ دونىيى فانى!

كانىي ژنان

سەرچاۋەى ئاۋىك، كەلەكك لىسەر
 ژنىك تىي ئەچى ژنىك يىتەدەر!
 ئەمەش لە دىدا كانىي ژنانە،
 قىبىلەى دىدارىي ھەرزەكارانە!
 ئىۋاران پۇل پۇل، لاۋى كاكۆل لىۋول!
 سەرە پى ئەگرن، سەرگەرم ۈ عەجۋول
 ھەرچەن ھارەى دى ھەياسەى جوانىك
 لە ھىلانەى دەم ئەفەرى ھاۋارىك!

ژن

ژنى ھەورامان، سەرتاپاي خىل،
 سەرچاۋەى بۆنى مېخەك ۈ سىمل

تا بلایی ته پێوێش، ئالووالا جل
 بهژن و بالا جوان، بهدهن نهرمو شل!
 نیونیگای، خهندهی ئهستییهی ئه مه!
 نهغمه ی گفتوگۆی، وهك جریوه ی مه!
 ژینیی، بههاری عهشق و جوانی،
 جیلوه گای حوسنی، پێی باخ و کانی!

گۆرانی

عه شقی ئیواری سه ره پێی کانی
 بهر ئه داته چه م کلپه ی گۆرانی
 پوژ ئاوا ئه بی، چه م تاریک دایی
 دهنگی (کنا له یل) هه ر دوا یی نایی!
 مانگ به تریفه ی ناو دێ ئه کا که یل،
 هێشتا هه ر گه رمه ناله ی (کنا له یل)
 «سیا چه مانه سیا چه مانه ...»
 به هه شتی عه شقه ئه م هه ورامانه!
 ئه وه نده ی دار و به ردی هه ورامان
 ره حمه ت له ژنی به ژن و بالا جوان
 «سیا چه مانه ... سیا چه مانه ...»
 هه ورامان جیگای سیا چه مانه!

گۆران هه ر له گه شتی هه ورامانا ئه م وێنه گه ری فهن و موزیقه یه ی به کار نه هێناوه،
 به لکو ئه و له هه موو شیعریکیا، به تایبه تی له شیعری ته سویریا هێنده ورد و سه ساسه،
 هێنده زاله به سه ر وشه و ئاههنگ و قافیه دا، و له تیکه لاهو کردنی په نگه کانا (۱) له
 هه لبژاردنی وشه ی به ئاههنگ و موزیقاویا هێنده به زهوق و به ده سه لاته که هه تا له
 (۱) تیکه لاهو کردنی په نگه کان = مه زجی ئه لوان.

شيعرهكانى ورد بىتهوه زياتر شيرينيت پيا ئهچى، وهتا بىخوينتهوه پتر گوشايش ئهدا بهدل و دهماختا. «گهشتى قهره داغ»ى گوران، كه ۲۱ بهند و ۱۷۱ بهيته، وينهيهكى فەنپى شيرينه بو «دوللى قهره داغ» كه ئهميش له گهل «گهشتى ههورامانا» چهپى نپيه. گوران، ههروهكو ئهو شيعرهانى كه له سهر شيوه و ئوسلووبى تازه وه به كوردپى پهتى داي ناون ههمووى بهرزه و پوختهيه، شيعرهكانى تريشى كه خوئ زور راي لپيان نپيه و به كوئيان دادهنى، به لاي منهوه ئهشتى كه بهوينهيهكى بهرزى شيعرى كوردى بزميررين، چونكه ئهو وشانهى كه ئهو به بىگانهيان دادهنى ههموويان ناشان به گوئى كوردپكى خوئنهوار، و به تايبهت به لاي ئهوانهوه كه له ئهدهب بههرهيهكيان وهرگرتووه لهو وشانهن كه بو بهخشيني نرخ و جوانى به دهگمهن بخرينه شيعرهوه. بنواپنه، «جبلوهى شانۆ» كه خوئ به شيعرى كوئى دادهنى و له ههموو شيعرهكانى ترى زياتر وشه بىگانهى تپايه:

جبلوهى شانۆ

له جهرگى پهردوهه تەك دلوپى (عوود) ئهپرژا
بهنووكى تهئسپرى
تهرهه ئههاته خرؤش، تاليعى سـرور ئهپرژا
به ئاهى دلگيرى
كهمان - شههيق و زهفيرى فريشتهپى ئهلان -
ئهكهوته ناو دلى مردوش ههناسهپى ههيهجان!
نهواپى مؤسيقى
كه مهخرهچى سپهرى
تهلپكه پى ئهكهنى، يا كونپكه حوزن ئهگرپى
بهسوؤزى تهشوپقى
مهتاعپى گوزهران
هپـواش هپـواش ئهتكپته دهروونى نسيانپك
كه رهمزى لهززهته، ميفتاحه بو تهليسمى ژيان
ژيانى ئينسانپك

لـه پـر کـه بـا لـی رـه شـی هـه لـپـری قـه لـی پـه رـده
 پـه رـی جـوانـی، فـریشـته ی سـه مـای نـادیدـه
 لـه عـرشـی شـان و دـا
 بـه عـیشـوه پـهیدـا بـوو
 نـیگـاهـی مـه سـت، و هـکـو شـوعـلـه ی هـیدایـه تـی سـه و دـا
 تـه بـه سـسـومـی مـوتـه و الـی شـیفـای هـی و ای مـرد و و...
 ئـیشـار هـتـی هـم و و نـوتـقی فـه سـیخ و ئـه لـحـانـی
 و هـکـو کـتـیـبی مـوقـه دـه س بـلـند و رـوحـانـی
 بـه سـه نـعـه تـیک ئـه لـه قـی پـو و زـی و هـک سـت و ونـی سـپی
 و هـ پـی بـچ و و کـی مـه هـار هـت لـه ئـه رـدی زـه رـه ئـه دـا
 بـه دـل بـو و ایـه زـه عـیـف بـو مـه تـانـه تـی دـونـیا
 لـه ژـیرـیا ئـه تـه پـی!
 چ جـوان دـو و بـا لـی بـلو و رـین و هـک و لـقی مـه پـمـه
 نـه رـم، نـه رـم ئـه لـه رـی
 شـه پـولی لـی ئـه و هـری
 شـه پـولی سـه نـعـه ت و ئـی لـه هـام، شـه پـولی جـی لـوه و فـه ر!
 لـه بـه حـری بـی بـن و دـو و رـی خـه یـا لـی، بـه رـز ئـه بـری
 کـه کـه و تـه لـه رـزی لـه تـا فـه ت (لـه رـانـه و هـی جـوانـی
 لـه شـی، لـه کـولـمـه و هـ تـا سـنگـی نـه رـم و مـه مـکی خـپـی
 کـولـم کـه مـی و هـی کـه ئـال و (مـز ر) ی سـه ر لـقی لـه ش
 و (نـه رـم) ی سـیـنـه کـه لـانـه ی خـه و یـکـه یـه زـدانـی،
 خـه و ی عـه شـق، گـری عـه شـقی هـه مـیـشـه گـریـه و گـه ش!
 و هـ (گـوی) مـه مـک کـه تـه مـاس و گـوشـیـنی و هـک دـو گـمـه ی
 ئـه لـه کـتـریـک (ئـان) ی
 ئـه خـا تـه سـه ر پـه گـی لـه ش کـاره بـایـه کـی ئـو خـه ی!..
 دـه مـیک ئـه بـوو بـه شـنـه ی بـا، بـه رـه و تـی نـه رـم و نـیـان

دەمىڭ ئەبوو بە پەرىڭى خەفىفى ئاورىشمىن،
 بە گەردو لولولى حەزىن
 بى قەرار و سەرگەردان
 ئەكەوتە سەما،
 سەماى سەنعت
 حەياتى جوانى، جەمالى بزوتن و، گىيانى،
 وجوودى عىشوەوناز
 لە خواوہ بەھرەيەكە، پېر بە پىستە بۆ ئافرەت!
 ضىاى سـرور ئەرژىنىتە ژىنى ئىنسانى!..

فېدات ئەبم ژنى جوان، ئەى جەمالى سەنعتكار
 بەلى! دەلىلى سەعادەت ئەخەيتە پىش ئەنزار
 بەلام ھەموو تاوئ
 دەوام ئەكا. لەپرىكا وەكو مەلى ئاوات،
 كە تۆ فرېت ھەيھات!
 لەوئىش لە پەردە ئەپچىرى نىشانەيى، ناوى،
 لەتۆ بمىنى پەيائى بەخاترەى مەئىووس
 وەلى، لە ئەو؟ لە سەعادەت؟ سفر، سفر ئەفسووس!

ئەم شىعرانەى گۆران كە بە ئوسلوويكى زۆر تازە دانراوہ، دوورىشە لە ئوسلووبى
 شاعىرە كۆنەكانەوہ. لە ئوسلووبى توفىق فىكرەتى نىشتمانپەرەرى تورك ئەچى، كە
 يەكئەك بوو لەو بوژانەى بوونە ھۆى وريابوونەوہى مىللەتى تورك و بەرپاكردنى
 ئاژاوہ و ئىنقلابى (عوسمانى) لەدەورى عەبدولحەمىد، بەلكو ئەتوانم بلىم ئەم
 موستەزادەى گۆران، بىتو لەگەل «بەھاردە لەبەھارا» كە موستەزادىكى توفىق فىكرەتە،
 بەرئورد بكى، ھىنەكەى گۆران لە ھەندى لايەنەوہ جوانتر دىتە بەرچاو. ئەوہش

لهوئى بى، كه هيج شاعيرىك نه ماوه له بهار نه دوى و شيعرى پيا هه لنده. به لام كى-
به تايبه تى له خو ره لانا و نه خوازه لا له ناو بوژه كانى كوردا- له شانق دواوه و
توانيو به شيعرى پيا هه لا؟ (جیلوهی شانق)، كارى هه موو شاعيرىك نيه لئى بدوى.

له بهر ئه مه، هه رچهن، وشه زورى فارسى و عه ره بىي تيكه له، ديسان هه به لای
ئيمه وه له وينه شيعرى مومتاز و به هادارى شيعرى كوردى ئه ژميررى. ئه و وشانه
كه له زمانى بيگانه وه وه رگيراون، زمان و گوچكه شى خوينه وارن و ئه ديپانى كوردى
پى راها تووه و نه بوونه ته هوى شكستى به هاى شيعره كان، به لكو ئه م وشانه به پى
مه وزووعى غه زله كه، پيوستى كه له ئه ده بى بهرز(۱)، چونكه ئه م شيعرانه خوينه رانى
تايبه تى خوئى هه يه، واته له ژوور سنوورى ئه ده بى خهلق (Folclor) وه يه.

قه سیده بهرزه كه شى به يادى (سالم) وه داي ناوه، ئه ویش له بابه تى غه زله كه شى سه ره وه
به واته له گه ل ئه مه دا كه پره له وشه فارسى و عه ره بى ديسان هه، له ريزى شيعرى
كوردى مومتازا ئه ژميرريت، به ندی يه كه مى ئه و قه سیده يه ئه مه يه:

به يادى تو ئه گرى ده ستى عاجزم خامه
ده هاى پو شن و به رزت ئه گاته ئيم دادم
هونه ر نيه كه ئه نالى (روباب) ي ئينشادم
(ته نه كور) ت سه به بى سان يحات ئيله هامه!

گو ران، داخه كه م، هه رچهن له شيعرى كوردى يا، ئينقلابى گير اوه، و به و شيعره
به رزانه دا كه داي ناوه گه يشتو وه ته پله يه كى به رزى شاعيرى، وادياره كه له ده روونه وه
هه ستى به ته نكي ئاسوى ئازادى كردو وه و له جه ورى كار به ده ستان و چه پوكى
زه مانه ئه ندیشه شى بو وه، ده ردى ژيان و ئاتاجى و نا هه موارى به ختیش بو وه ته
سه ربارى ئه مانه. له بهر ئه وه با هينده ش نه بى كه خوئى با سى ئه كا- تا ئه ندازه يه كه
له مانه سه لميه ته وه و جله وى فيكرى بو شيعر شل نه كردو وه. له م چهن شيعره
خواره وى ورد به نه وه له نامه يه كى گو ران بو (گه وه يي كى شيعر دوست) (۲).

(۱) ئه ده بى بهرز = ئه ده بى خه و اص و يا (گزيده = Elite).

(۲) ئه مه عينوانى نامه كه يه و گو ران، خوئى بوئى دانا وه.

شیعری جوانت ئهوی قوربان شیعری جوان
 شیعری گه شهو زهرده خه نه با به ژیان
 شیعری گیانی تیابی و بژی و ببزوی
 زمانی دل بزانی و باش پی بدوی
 قوربان! راست ئهوی من و شیعری وا
 چه شنی عه جهم ئه لی: «کجامرحبا»
 له پیش هه موو شتی کا چونکه کوردم
 چوله که ی ناو هه زاران داوی وردم
 بالی فرین، دهنوکی هاوار کردن
 زیاتر چه قوم نزیك ئه خا له گهردن

ئه دواي ئه م نامه یه، سکا لایه کی زور له جهوری زه مانه و لهو به ره لسته چه شن
 چه شنه که له ری شاعیری کی راست بیژ و بی ریا و یا مه موو ری کی بچووک و
 به سه زمانا وه ستاوه و ده می ئه به ستیته وه وه زمانی لال ئه کا.

به لام له گه ل هه موو ئه م تاسه و سکا لایه و هه لزان دنی هه موو ئه و شتانه که دهس و
 زمانی گورانی به ستووه و ری رووناکی له می شکی گرتووه و یا وشه ی له گه روویا
 خنکاندووه، له ئه نجاما خو ی هه ر پی نه گیراوه و مه غزی بیر و ئه ندیشه ی خو ی
 پزاندووه ته په یامی کورده وه.

نووری

شیخ نووری شیخ سالح

(نووری) یا (شیخ نووری)، کورپی شیخ سالحی، شیخ غەنی، شیخ عەلقادری کورپی سەهی حوسەینی، سەهی محەمەدی، سەهی عەلییە، و لە سەیدەکانی بەرزنجەییە. لە ساڵی ١٣١٥ی هـیجری لە سولەیمانی لەدایک بوو.

لە قوتابخانەکانی تایبەتی ئەهالی خویندووێتی. زۆر فامیدە و زرنگە هەر لە منالییەوه خووی داووتە سەر شیعەر و ئەدەب. زمانەکانی تورکی و فارسی و عەرەبی فێر بوو. گەلی پەراوی (١) شیعەر و ئەدەبی

فارسی و تورکی خویندوووتەوه. بەتایبەتی لە ئەدیبهکانی دەوری وریابوونەوهی تورک زۆر سوودمەند بوو و لە دانانی شیعری کوردیا پەیرهویی توفیق فیکرەتی کردووێ که یەکیکە لە شاعیرە بەرزە نیشتمانپەرورەکانی ئەو دەورە. لە وەزن و قافیە و شیۆ و ئاهەنگا، پێگەیهکی تازەیی داناوه بۆ شیعری کوردی. لەبەر ئەمە سەردەمێک (شیخ نووری) سەرکردەیی شاعیرە لاوەکانی کوردی (سولەیمانی) بوو، و لە زۆربەیان تەنانەت گۆرانیش هەولی لاسایکردنەوهی (شیخ نووری)یان ئەدا، نووری زەکایی، که لە (نووری)یا هەیه، لەوانە بوو، هیوای خزمەتی ئەدەبی کوردی لێ بکری، بەلام داخەکم دەردی نان و کوێرەوهی (وەزیفە)ی میری، لەگەڵ هەندێ هۆی تری لەمانە گرنگتر، ماوهی ئەم خزمەتەیی نەداوه و بە ئاواتی خۆی نەگەیشتوو.

جگە لە کوردی، بە زمانەکانی تورکی و فارسییش شیعری داناوه. وابزانم (نووری) شیعەرەکانی خۆی لە (دیوان)کا کو نەکردوووتەوه لەبەر ئەوه تەنیا چەن شیعریکی

(١) پەراوی، لە پەرهوه، بەمانای (کتێب)ه.

کوردیی دەس ئیمه کهوت، بهلام هه‌ریه‌م چهن شیعهدا، دهسه‌لاتی شاعیری (شیخ نووری) و به‌رزینی ئوسلووبی له‌ئهدبا دهرئه‌که‌وئ.

(ژیانی ئاده‌میزاد)، یه‌کیکه‌ له‌و شیعرا‌نه‌ی (نووری)، که‌ له‌سه‌ر ئوسلووبی توفیق فیکره‌ت دایناوه‌.

ژیانی ئاده‌میزاد

له‌ناو شه‌پۆلی خه‌ما سه‌رنگوون و بی‌ ئارام
به‌کئوی سه‌ختی ژيانا، به‌ پی، به‌ چنگه‌رنی^(١)
خه‌ریکی هه‌لمه‌تی سه‌رکه‌وتنه، بگاته‌ سه‌رئ
له‌په‌ر نشیوی کلۆلی بواری لی‌ ئه‌ته‌نی
به‌دوای یه‌ئس و ئه‌له‌م، تارویوی له‌ ئاخ و له‌ زام!..

زه‌بوون و پپی هه‌له‌ بووی ده‌شتی چۆله‌وۆلی به‌لا
شکسته‌ بال و شپه‌زه‌ی پلاری ده‌ستی قه‌ده‌ر
که‌سی نییه‌ که‌ له‌ لاوه‌ ده‌سی بداته‌ په‌لی
یه‌کی نییه‌ که‌ له‌ لای ئه‌و خه‌فه‌ت بدا به‌هه‌وا
به‌لایه‌کا بییه‌وئ تی‌ په‌رئ، نییه‌ ره‌ه‌به‌ر!

له‌ پێشی چاوی ته‌مومژ، به‌سووره‌تیک‌ی وه‌ها
هه‌تا‌کو خوا هه‌زه‌کا توندوتار و بیم ئاوه‌ر
ئه‌وا به‌لایه‌وه‌، ئه‌خن‌یت‌ه‌وه‌ به‌ ئیسته‌زا
هه‌و‌ل ئه‌دا که‌ له‌وئ تی‌ په‌رئ، به‌لام سیبه‌ر
چلۆن ئه‌گیرئ، به‌هیزی شه‌لیکی بی‌ سه‌روپا؟!

(١) له‌م جیگه‌یه‌دا به‌لای ئیمه‌وه‌ (چنگه‌ک‌رئ) له‌ (چنگه‌رنی) جوانتر بوو.

ئەمانە! ئەم كەژە، ئەم سېبەر و شەپۆلە، يەككى
 نمونەيى لە ھەوايە و لە پىگەدايە بەبار!
 كەچاوى پى ئەكەوئ بۆى ئەچى بە ئىستىعجال،
 بەلام ھىلاكئىيە، يەعنە ژيانى ئادەمىزاد
 بە تەنگەوہ نىيە. راھاتووہ لەگەل ئىھمال
 ھەتاکو ئەودەمە ئەينىنە گۆرى تىرەوتار!

لەم شىعرانەدا كە لەسەرەوہ نووسراوہ شىخ نوورى وەكو وتبوموان پەيرەوى توفىق
 فېكرەتى كردووہ و ئوسلووبى شىعرەكانى بەتەواوى لەھى ئەو ئەچى، وەكو توفىق
 فېكرەت، ئەمىش زۆرى وشەى فارسى و عەرەبى بەكار ھېناوہ، بەلام لەگەل ئەمەشا
 وشەى كوردى پەتى، تەعبىرى جوان و تازەشى خستووہتە پال وشە بىگانەكان و بەم
 جۆرە شۆيەكەى دلگىر و ئاھەنگىكى مۆسىقىي شىرىنى لى پەيا كردوون. بە
 كورتىيەكەى چە لە ئوسلووبا و چە لە وەزن و قافىە و ئاھەنگا تەرزىكى تازەى بۆ
 شىعر داناوہ، و تا ماوہيئەك لەشىعرى كوردىا ئىنقلابى گىراوہ:

وشە و تەعبىرەكانى وەكو:

سەرنگوون و بى ئارام، يەئس و ئەلەم، شكستە بال، پەھبەر، سوورەت، تار و بىم
 ئاوەر، زەبوون، ئىستىھزا، ئىستعجال، تىرە و تار

كە ھەندىكيان فارسى و ھەندىكىشيان عەرەبىيە، ھەموويان بەلاى كوردىكى
 خوينەوارەوہ- بە تايبەتى كە دەم لە ئەدەبىشەوہ بىدا- بە بىگانە ناژمىررئ، جگە لەمە
 ئەم وشانە جوانى و شىرىنيان داوہ بە شىعرەكان و ئەوہندەى كە لە ئوسلووبى ئەدەبى
 كۆن دووريان خستووہتەوہ ئەوہندەش لە ئەدەبى تازە چەشكەداريان كردووہ. چونكە
 ئىمە پيش دەورى (نوورى)، لەشىعرى كوردىي كلاسكىيا، لەجياتى:

لەناو شەپۆلى خەما، بە كۆوى سەختى ژيانا بە پى، بەچنگەرنى، ھەلمەتى
 سەرکەوتن، نشۆوى كۆلى، بوارى لى ئەتەنى، تار و پىي لە ئاخ و لەزام، رى ھەلە
 بووى دەشتى چۆل و ھۆل و ئەم چەشنە تەعبىرە جوانانە، وەكو ئەدبىيىكى كورد ئەلى:
 زۆرتەر تووشى وشەكانى «شاھى سكەندەر، ئاوى بەقا، تەختى كەى، جامى جەم،

تەيرى عەنقا و شارى جابلقا...» ئەبووين لەگەل ئەمەشا بەلاى ئەدىبە تازەكانى كوردەو، ئەم وشانەى شىخ نوورى و تەعبىرە جوانەكانى سەرەوھشى زۆر جىي پەسەند نىيە، و، ئەوان بە تەواوى شىر لە پېشىنيان و شىعريان ئەسون، واتە، بە و ئىنقلابەى كە (نوورى) و پەيرەوھەكانى گىڭراوياىنە كۆلى دەروونيان دانەمركاوھ. وەكو ئەوان ئەيانەوئى ئەبى شاعىرەكانى ئىمىرۇ «دەس لە كلكى (سىمورغ) و گويسوانەى شارى (جابلقا) بكنەوھ» وە لە دەورويشتى خويان بپوانن. سەرنج بدەنە فرۆكە، بى تەل، پادىۆ، سىنەما سكۆب و تەلەفیزیۆن، بىرى بكنەوھ لە چەكى (زەرى)، لەوشتە تازە داھاتووانە كە ئىنسان لە عاستيانا ئەبلەق ئەبى و سەرى تيا سوپ ئەمىنى ئىنجا بىر لەدانانى بابەتە شىعريك بكنەوھ كە لەگەل ئەم ئىنقلابە گەرەبەدا شانەشان بوەستى و تەفسىرى ئەو ھەستەمان بكا كە بەرامبەر بەژيانى تازە لە كانگای مېشكمانا ئەژى و ھەستى پى ئەكەين. واتە ئەوان (ئەدىبە لاوھكانمان) ئەيانەوئى لە شىعرا (برووسكە) يك ھەبى كە لە خەو خەبەرمان بكا تەوھ (برىسكە) يك ھەبى پى ژيانمان بۆ پووناك بكا تەوھ، سىحريكى تيا بى، خوئىنمان بخاتە گەپ. واتە ئەيانەوئى شىعەر، ھۆى و رىا كردنەوھ و راپەراندن بى. بەكورتى، ئەيانەوئى شىعەر، پال پىوھنەرىكى بەھىز بى بۆ پېشەوھ و بۆ سەر كەوتن لەژيانا! لەسەرى نەپۆين، بەواتەى ئەوان بى، پىويستە سەنەتەى ئەدەب، چىگەى ئايەت و ھەدىسى ئەم چەرخەمان بۆ بگريتەوھ و ئەدىب ئەبى واجىباتى رەسوول بگريتە ئەستوى.

لەگەل ئەمانەشا كە وتمان جىي ئىنكار نىيە كە (نوورى) شاعىرىكە تەجەدو پەرور. ئەلقەيىكە، ئەمسەر و ئەوسەرى چەمەرى شاعىرەكانى چەرخى پېشوى لەگەل شاعىرەكانى ئەم چەرخەدا ھانىوھتەوھ يەك. لە شىعرى (كلاسىكى)، بەشكى زوبەدى وەرگرتووه و لە سەلىقەى ئەدەبى تۆزىك فىترى و تۆزىكىش ئىرسى خۆى خستووھتە سەر. ئىنجا چاوى بە دەورى خۆيا گىڭراوھ و شىعرى شاعىرە گەرەكانى توركى دەورى ژيانەوھ و ئىنقلابى عوسمانىي بە وردى خوئندووھتەوھ و باش سەرنجى داوھتە مەغز و ئوسلووبى ئەدەبى تازە و بى ئەوھى ئەبلەق و ھەپەساو دامىنى دوايان كەوتووه، بەلام لەم شۆيىنكەوتن و پەيرەويكردنەدا لەوانە ناچى كە لاسايى ئەكەنەوھ، بەلكو شان بەشانى ئەوان پويشتووھ و بۆ دەورىكى كورت بووھ و (زەيمى ئىنقلابى) شىعرى كوردى لە ناوچەى سولەيمانى. ئەوانەى كە ئىمىرۇ خويان بە دامەزىنەرى قوتابخانەى شىعرى تازە ئەژمىرن ئەبى بزنانن كە يەكەم بەردى بناغەى

قوتابخانه‌که‌یان له‌لایه‌ن نووری شیخ سالحه‌وه دامه‌زرا.

(په‌په‌وله‌ی) نووری له‌و شیعره‌ تازانه‌یه‌ که‌ چه‌ به‌ مه‌وزووع و ئوسلووب وه‌ چ به‌ وه‌زن و ئاهه‌نگ و موزیقه‌یا له‌ شیعره‌ی کلاسیکی ده‌وری کۆن ناچی. به‌ وشه‌ی کوردیی په‌تی و به‌سه‌لیسی ته‌عبیری و ماناشیا، به‌ته‌واوی شیعریکه‌ به‌ پێی چه‌شکه‌ی ئه‌ده‌بیی ئه‌م چه‌رخه‌:

په‌په‌وله

خۆزگه‌ ئه‌مزانى تۆ بۆ؟

وا خۆت ئه‌که‌ی ره‌نجه‌ پۆ

په‌په‌وله‌ی بال هه‌له‌وه‌ریو!

به‌ تیشکی گه‌ر دا‌رزیو

بال‌داری جوان و ره‌نگین!

ئیسک سووک و بال نه‌خشین

به‌پۆژ له‌م گۆل بۆ ئه‌و گۆل،

له‌م چله‌وه‌ بۆ ئه‌و چل

ئه‌فه‌رێ و ئه‌نیشیت‌ه‌وه‌

بۆنى خو‌ش ئه‌چنیت‌ه‌وه‌

هه‌ر تاریکی‌ت لی ده‌رکه‌وت

چاوت به‌ شو‌عه‌ و گه‌ر که‌وت

بال‌ت هه‌له‌په‌رووزینى،

جه‌رگت هه‌له‌قرچینى

بال‌داری بال ره‌نگا‌وپه‌نگ،

ده‌م په‌ر ها‌واری بێ ده‌نگ،

خۆزگه‌ ئه‌مزانى تۆ بۆ؟

وا خۆت ئه‌که‌ی ره‌نجه‌ پۆ؟

شەبەق ئەدا، بەيانی،
 لە گوئی جوگە و سەرکانی،
 ئەگەرپی تائەتوانی
 هیچ ماندووەتی نازانی!
 کام جیگا خوش و بەرزە،
 کام لق ناسکە، سەوزە،
 لە دوورەوہ بوئی ئەفەری،
 جیگای خۆتی لی ئەگری!
 بەرۆژ جیئت ناو گولانە
 بەشەو ئەبیە پەروانە
 لە کوئی بەشوعەت زانی،
 خۆت ئەکە ی بە قوربانی
 پەپوولە ی ناسک و نازدار!
 عاشقی دل بریندار!
 خۆزگە ئەمزانی تو بو؟
 وا خۆت ئەکە ی رەنجەرۆ!

شیخ نووری بەهۆی (وەزیفە ی میرییەوہ بەشیکی زۆری ژبانی لە دەرەوہی
 سولەیمانی، لەناوچە ی ناحیەکانا رابواردووہ کە زۆربەیان دێھاتیکی دواکەوتوو و لە
 شارستانیەتی بە دوورە، لەبەر ئەمە جار بە جار بە شیعەر نووسینەوہ وەختی بەسەر
 بردووہ.

جارێکیان قەسیدەییکی بەسۆزی پر لە شکات ئەنوسێ بۆ پیرەمێردی ئەدیپ و
 شاعیری ناودار. وادیارە کە ئەو شیعرانە بەلای پیرەمێردووہ زۆر جوان و بەھادار
 ئەبی، کە بەم دوو بەیتە ی خوارووہ وەلامی ئەداتەوہ:

شوکری خوا ئەکەم کە لە (نووری) ی کوژاوەوہ،
 پرشنگی جوانی شیعەر و ئەدەب کەوتە ناوہوہ

نووری! بە نووری ئۆۋەۋە زولمەت لەناو ئەچى
(يا رەب)ى! ئەم (ضيا)يە نەبى قەت بە چاۋەۋە

ئەم دوو بەيتەى پيرەمىرد، ئەگەر بە وردى سەرنجى بدرىتى، ھەمووى لەو سەنئەتە
وردانەى ئەدەبە، كە بەتايبەتەى لە شىعرى ئەۋا ئەبىنرى. لەلايەكى تىرشەۋە گەۋاھىكى
بەھىزە بۇ شاعىرى شىخ نوورى و پلەى ئەدەبىي لەچاۋ پيرەمىردا كە بەراستى يەككە
بوو لە مامۇستا بەرزەكانى شىعر و ئەدەب.
سوپاس بۇ يەزدان، بەرگى دوۋەمىش تەۋاۋ بوو.

رەفيق حىلمى

بەغدا ۹۵۶/۵/۲۳

پیرست

بەرگی یەکمەم

- پێشەکی ۵
- دوو وشە ۷
- ئەحمەد بەگی فەتاح بەگ ۱۳
- ئەحمەد بەگی وەسمان پاشا ۲۰
- ئەمین فەیزی بەگ ۳۱
- ئەمین زەکی بەگ ۳۹
- ئەسیری ۴۵
- ئاھی ۴۹
- بێخود ۵۵
- بیکەس ۶۳
- پیرەمێرد ۷۷
- حاجی قادری کۆیی ۸۷
- حەریق ۹۹
- حەمدی ۱۰۵
- خاکی ۱۱۰
- خەستە ۱۱۴

بەرگی دووهم

- پێشکەش ۱۱۹
- سەرەتا ۱۲۰
- دڵدار ۱۲۲
- رەمزی ۱۳۲
- زیوهر ۱۴۱
- سالم ۱۴۹
- سەلام ۱۶۸
- عەلی باپیر ئاغا ۱۸۳
- گۆزان ۱۹۸
- شێخ نووری شێخ سەلح ۲۷

